

INLEIDING

Dit is een poging om het gebeuren van uw wereld en uw leven te benaderen op een andere manier dan gebruikelijk is. Want de vraag wat werkelijkheid is, kan niet zo gemakkelijk worden beantwoord.

Als op het toneel een hypnotiseur iemand een glas water laat drinken dat hem smaakt als de beste wijn, dan lachen wij allemaal en zeggen; Die man is op dit moment in een toestand die niet normaal is. Maar hoe zou het zijn, als iedereen zou denken dat water wijn was en iedereen zich zou bezatten aan een glaasje water? Dan zou men een ieder die zegt dat is water en geen wijn, voor gek uitmaken. Wat zou het verschil zijn? Een hypnotiseur. Iemand, die een invloed uitoefent waardoor de waarden veranderen. De vraag wat is de werkelijkheid?, zullen wij dan ook moeten beantwoorden met; De werkelijkheid is datgene wat wij in de zuivere feiten kunnen vinden. Zelfs die zuivere feiten zijn niet helemaal onaantastbaar. Maar ergens moeten wij een grens trekken. De grens, die wij in deze cursus zullen hanteren is; De werkelijkheid is al datgene wat niet slechts door menselijk denken, maar ook door alle handelingen, door alle gebeurtenissen en door alle reacties van materialen en andere levende wezens als feitelijk wordt bevestigd.

Ik heb deze definitie gekozen, omdat de mens voortdurend interpreteert. Die interpretaties zijn niet spontaan en alleen uit hemzelf voortgekomen als men wel pleegt te veronderstellen. Ik weet dat van onze kant uit geïnspireerd kan worden. Als wij inspireren, proberen wij de mensen de feiten te laten zien. Maar er zijn ook andere krachten, die in de werelden van de geest bestaan en die juist proberen een mens iets te laten zien wat niet zo is. Er zijn kosmische invloeden, die de reacties van de mens op de feiten veranderen en dan ziet hij zijn wereld ineens anders worden. Hij beseft het zelf niet, vooral als het een invloed is die bijna iedereen beroert. Het feit blijft echter bestaan de werkelijkheid kan veranderen.

Het zal u ook duidelijk zijn dat in de gehele geschiedenis van de mensheid dergelijke invloeden altijd weer een rol hebben gespeeld of gespeeld kunnen hebben. Ook hieraan zullen wij aandacht besteden al is het alleen maar om parallellen te kunnen trekken en duidelijk te maken welke toekomstige ontwikkelingen bijna onvermijdelijk zijn, rekening houdend met een gelijkblijvende suggestibiliteit van het gemiddelde van de mensheid. Ons onderwerp is dus zoeken naar de werkelijkheid en het beschouwen van alle invloeden, die achter datgene wat de mens als werkelijkheid beschouwt, verborgen is.

LES 1 - LEVEN IN DE GEDACHTEN VAN ANDEREN

Als u ooit mediamiek bent geweest, dan zult u ontdekt hebben dat u plotseling in een werkelijkheid staat die heel anders is. Of u leeft opeens in een wereld die u niet kent. U gaat zonder lichaam door uw eigen wereld heen en u slaat gade. Misschien ziet u ook plotseling in de mensen, heel andere waarden en weet u ineens heel andere dingen dan u normaal pleegt te weten. De beïnvloedende geest is degene die hier bepaalt wat voor u op dat ogenblik werkelijk is.

Uw eigen wil, uw eigen geaardheid hebben grote invloed, indien u te maken heeft met lichtende geesten. Maar wordt u door een duistere geest gedomineerd, dan heeft u zelfs deze mogelijkheid niet meer. Dan is het een ondergaan in de gedachteninvloeden die een ander op u afzendt. Suggestie, zeker. Maar een suggestie die zo alomvattend is, dat zelfs uw lichaam daarop gaat reageren en dat uw emotioneel beleven dit als een feit aanvaardt.

In uw wereld hebben wij te maken met aardgebonden geesten. Een aardgebonden geest is iemand, die uitgaat van zijn eigen stoffelijk bestaan en die voortdurend zal proberen om

bepaalde fasen van dat stoffelijk bestaan te herhalen. De dronkaard wil drinken. De vrek wil zorgen dat er geen geld wordt uitgegeven op een volgens hem onnodige manier. De gulzigaard zal meer willen eten. De zinnelijke zal zijn zucht naar voortdurende prikkels bevredigd willen zien. En als hij het zelf niet kan, dan probeert hij in de gedachten van anderen mee te leven. De dronkaard probeert bevrediging van de drank te vinden in de uitstraling, de beleving en de lichamelijke reacties van de drinker. De gulzigaard doet hetzelfde misschien in een chic restaurant of desnoods ergens in een gaarkeuken.

Het is duidelijk dat die geesten daarbij invloed proberen uit te oefenen. De overgegane dronkaard wil meer van die prikkels hebben dan de drinker uit zichzelf misschien gegeven zou hebben, en hij probeert hem dus aan te zetten tot meer drinken. Hij verlegt de grens van wat de persoon zelf nog aanvaardbaar vindt. Het resultaat is, dat de drinker in plaats van alleen maar een beetje vrolijker volledig dronken wordt; dat de smulpaap blijft doorsmullen totdat hij feitelijk een veelvraat wordt etc.

Hier hebben we dus een invloed, die heel dicht bij uw wereld ligt en die de mens toch kan beïnvloeden. Maar zal degene die eet of drinkt dit beseffen? De praktijk wijst uit dat hij dit niet voelt als een invloed van elders. Hij ziet het gewoon als een eigen kwaliteit. De denkbeelden, waarmee de ander suggestief probeert dit meer gebruiken van bepaalde prikkelmogelijkheden te stimuleren, beschouwt hij als deel van eigen denken en gebruikt het als argument om zich in de gereld te verontschuldigen. Er is dus een beïnvloedingsmogelijkheid.

Maar stel nu eens, dat er iemand is die de mensheid haat. Ook dergelijke entiteiten zijn er. En stel, dat hun haat een antwoord in een mens vindt, want er moet ergens een zekere gelijkheid van denken, van behoefte zijn, anders is een dergelijk contact niet goed mogelijk. Dan is datgene wat u eens alleen in uw gedachten als aanvaardbaar zou zien (b.v. iemand tegen de grond slaan omdat hij u ongewild beledigt of per ongeluk tegen u aankomt) nu plotseling een noodzaak geworden. Want lijden of pijn veroorzaken is voor die entiteit prettig. Het is een bevrediging van zijn haatgevoelens. Hij suggereert u dus dat het de enig juiste manier is om zo op te treden; en als dit in u ligt, dan reageert u op die gedachte. Opeens, is dan de wereld voor u vol met slachtoffers die u moet tiranniseren. Vreemd? Neen, vreemd is het niet.

Het is alleen een verschuiving van gevoel, van begrip. Kortom, een kleine verandering in uw waardering van de werkelijkheid waarin u denkt, te leven.

Er zijn natuurlijk ook goede geesten. Heel veel zelfs. Deze kunnen niet zo dwingend optreden, omdat ze respect moeten hebben voor uw persoonlijkheid. Maar op een gegeven ogenblik gaat u bijna te ver. Dan is er opeens een entiteit die tegen u zegt; Neen, dat niet. U weet niet eens dat het gezegd wordt. U denkt dat uw geweten spreekt, of misschien heeft u alleen maar het gevoel dat dit onaanvaardbaar wordt of gevaarlijk en u keert zich af van iets wat u anders graag gedaan zou hebben. Een goede geest waarschuwt u en zegt Kijk uit, gevaar en voorkomt daarmee dat u zich in een gevaarlijke situatie begeeft in het verkeer b.v., maar het kan net zo goed zijn in een debat of in een emotionele toestand. Ook daar weet u niet dat u het zelf niet bent. U ondergaat die invloed. En als u het later beziet, dan zegt u; Ik heb veel geluk gehad. Maar eigenlijk is een ogenblik uw werkelijkheidsbeleving, uw waardering veranderd.

Mogen we dan stellen, dat geesten met hun gedachten een heel grote invloed kunnen uitoefenen op mensen? Dat ze daardoor het begrip voor de werelds voor de feiten, voor de werkelijkheid, zoals ze in de mensen bestaan, kunnen veranderen? Indien we dat stellen, dan stellen we in feite dat mensen soms niet leven in hun eigen werkelijkheid, maar in een werkelijkheid die door het denken van; anderen wordt bepaald.

Nu zult u wellicht denken dat dat dwaas is. Dat kan toch haast niet, zo zegt de mensa want ik ben ten slotte zelfstandig. Is dat waar? Waarom denkt u soms precies dat wat u gisteren in een hoofdartikel heeft gelezen? Waarom worden uw oordeel en uw stemming beïnvloed door al wat de communicatiemediën u hebben medegedeeld? Waarom verliest u plotseling uw kritisch vermogen, als iemand met groot gezag u iets toedondert of dat nu van een preekstoel is of van een kathedraal vanwaar men politieke lezingen houdt. Waarom eigenlijk? Omdat dat den

moment is waarin de mens door een emotionele versmelting met "iets" wat een ander voortbrengt, vergeet zelf te denken.

Als u zelf niet denkt, dan verandert daarmee het gehele samenstel van uw wereld. Want uw oordeel is niet meer gebaseerd op wat u bent, wat u weet. Het is nu gebaseerd op maatstaven die een ander produceert, waarvan u de redenen voor die maatstaven niet kent waardoor u niet kunt reageren volgens de werkelijkheid zoals die in de ander wordt beleefd, maar alleen wordt gedomineerd door hetgeen hij u oplegt. Dit gebeurt in uw dagelijks leven voortdurend. Dat het ene merk koffie lekkerder vindt dan het anderen het ene wasmiddel beter dan het andere, wordt heus niet alleen door de zintuigen of door de feiten bepaald. Het wordt wel degelijk bepaald door de reclame. Indien dit wordt beseft - ik meen dat dit op uw wereld toch wel het geval is - zult u moeten toegeven dat wij dikwijls in de gedachten van anderen leven. Wat is dan de werkelijkheid waarvan wij vervreemden? Ook dat is een belangrijke vraag.

Onze werkelijkheid is niet onze beoordeling van de feiten, maar onze ervaring van de feiten. U kunt zeggen; Dat eten ziet er niet goed uit, en u kunt gelijk hebben. Maar u kunt niet zeggen; Dat eten is slecht, tenzij u het heeft geproefd. Het gaat dus om het associëren van een groot aantal waarden waardoor wij komen tot aanvaarding of verwerping van een geheel op grond van een enkel facet. In het geestelijk bestaan van de mens speelt dat trouwens een grote rol.

Indien u te maken krijgt met een Zomerlandsfeer, dan zullen u vaak beelden worden getoond die niets met de werkelijkheid te maken hebben. Het zijn geïdealiseerde voorstellingen. Een soort geestelijke Jugendstilvertolking van de herinneringen van geesten, die de wereld eigenlijk niet eens goed hebben gekend. En dan zeg je; Dit is de hemelse werkelijkheid, want je gelooft het soms. Maar wat is die geestelijke werkelijkheid voor jezelf? Het is datgene waarop je kunt reageren en anders niet.

Er zijn mensen die wetten stellen en zeggen; Dit is goed en dat is niet goed. Zij hebben daarvoor hun redenen. Of die redenen voor allen precies zo zijn als u meent ze te mogen interpreteren is twijfelachtig. Maar goed; ze hebben hun redenen. Wat is dan uw reden om een dergelijke uitspraak of beperking te aanvaarden? U neemt aan op gezag. U bent misschien bang voor consequenties, als u eerlijker denkt. Hoe het ook zij; u wordt geregeerd door het denken van anderen; Heel vaak wordt de gehele wereld voor u bepaald door de gedachtenbeelden die men voor u heeft opgebouwd.

Ik ga nu proberen kort iets te schetsen van de werkelijkheid van uw wereld.

In uw wereld bestaat er geen feitelijke crisis. De crisis die bestaat is niets anders dan een illusie voortkomend uit de onevenredige hebzucht der individuen ten opzichte van elkaar. Er is namelijk voldoende van alles. Er is een sterke drang bij zeer veel mensen om van alles steeds meer te hebben, om alles steeds groter en beter te maken. Beter is niet mogelijk, indien je meer maakt of het groter maakt. De verwarring van kwantiteit en kwaliteit is in uw wereld een van de meest verwarrende verschijnselen voor een entiteit, die dit van buiten uw stoffelijke wereld moet waarnemen.

De feiten zijn, dat er op uw wereld geen oorlog behoeft te zijn, ook nu niet. De feiten zeggen, dat in uw wereld geen feitelijke honger geleden behoeft te worden door ook maar een klein gedeelte van de wereldbevolking. Er is voedsel genoeg voor allen. Er is van alles genoeg.

Er is ook talent genoeg. Talent om u te amuseren, waar ook om nieuwe uitvindingen te doen, om u beter te genezen. Talent om u dichterbij de werkelijkheid te brengen en u een juist beeld te geven van uw bestaan. Maar dit talent wordt uitgeschakeld. Zo wordt de crisis veroorzaakt door de enorme behoefte van de mensen om zich bezig te houden met de illusie van het getal. Wij moeten meer verdienen. Maar meer verdienen betekent in feite meer kunnen kopen. Als je minder kunt kopen, verdient je niet meer. Toch is de praktijk dat u meer verdient en eigenlijk minder kunt kopen van hetgeen u nodig heeft. Een groot gedeelte van uw bestedingen gaat namelijk weg aan het overbodige, terwijl in die sectoren waar vroeger kwaliteit, duurzaamheid en volkomenheid belangrijk waren (voeding, kleding betrekkelijk weinig meer kan worden gekocht dan in het verleden). In enkele gevallen kunt u zelfs door

daling van kwaliteit en vermindering van mogelijkheden minder krijgen dan voorheen. U kunt het afdoen met woorden als wegwerpmaatschappij, maar het feit blijft bestaan.

De verontreiniging van de natuur is niet noodzakelijk, want de industrieel die de natuur het meest aantasten, produceren in feite geen zaken die onontbeerlijk zijn. Dit geldt zelfs voor zoutwinningsindustrieën, die veel meer zouten produceren dan redelijk gezien nodig zou zijn en een groot gedeelte daarvan in andere chemische fabrieken dan weer doen omzetten in nieuwe producten.

U leeft in een wereld waarin godsdienst en godsbesef zouden moeten zijn. Ze zit daarentegen vol van met elkaar concurrerende secten die steeds bezig zijn te vertellen dat ze de waarheid hebben gevonden. Maar ze vergeten een ding zoiets kan alleen waar zijn, indien je het als zodanig beleeft. De praktijk wijst wel uit dat de gelovigen hun geloof niet als een waarheid beleven, ook al doen ze alsof.

Als je de wereld ontmanteld, blijft er niet veel van over. Wat er overblijft is een groot aantal mensen met zeer behoorlijke middelen en mogelijkheden die, omdat ze niet in staat zijn de werkelijkheid te zien, komen tot een geheel verkeerd gebruik van hun middelen en mogelijkheden. Hoe komt dat? Daarvoor moeten wij een eind teruggaan in de historie.

In de geschiedenis zien wij perioden optreden waarin de emotie de rede overspoelt. Het wonderlijke is, dat in die tijden een schijn van grootheid wordt opgebouwd, die echter niet duurzaam is. Wie ooit de lange rechte straten van Babylon heeft gezien met zijn ommuurde tuinen en paleizen, met de vreemde poorten die leiden naar de hoven van de grote tempels, kan zich niet indenken dat dit moest vergaan. Toch moest het vergaan, omdat het bouwen van de stad, de schoonheid van de stad belangrijker was geworden dan de mens. Daaraan ging het ten onder.

Zo is het ook gegaan met Rome. Ook daar vergat men de mens. Waar de mens wordt vergeten, daar bouwt men een illusie op die een wereldmacht kan worden, maar die gelijktijdig alle werkelijke kracht, alle werkelijk besef in de mens doet wegsmelten. Die hem wel een illusie geeft van grandeur, van betekenis misschien, maar hem tevens blind maakt voor de feiten.

De kruistochten. Een dwaze illusie. Een rooftocht met een kruisbanier. De mensen vergeten dat in die dagen Europa in feite geannexeerd is door de oosterse beschaving. Toch is dat het geval geweest. Een groot gedeelte, om niet te zeggen bijna alles, zowel van uw burgercultuur zoals ze zich heeft ontwikkeld vanaf 1200 als ook van de ontwikkeling van weelde, huisvesting, sieraden, kledinggebruiken, beoefening van handwerk zijn, ontleend aan het Nabije Oosten. Het is het land binnengekomen met de kruisvaarders die teruggekomen van hun rooftochten niet beseften dat ze niet hadden gekregen wat ze dachten; de perfecte wereld. Gelijktijdig dacht men superieur te zijn.

Maar in die superioriteitsgevoelens van de christenheid van die dagen is de werkelijke ontwikkelingsmogelijkheid die er toen bestond ten onder gegaan.

Nog staan daar de grote kathedralen als een herinnering aan een tijd dat de mens kon leven en werken in vreugde, in volledige scheppingskracht. Zoals er in Egypte nog ruïnes van tempels staan van een ongelooflijke complexiteit, op een wonderbaarlijke wijze gebouwd als je weet waarom ze zo gebouwd zijn. Daar liggen nog steeds de onsterfelijke pyramiden, die een herinnering zijn aan een verleden dat de mensheid al vergeten is en waarin voor het eerst die tempels, want dat waren ze oorspronkelijk, brandpunten van geestelijke kracht, zijn gebouwd.

Gaan we eens kijken naar Napoleon. Er is revolutie. De mensen hebben geen houvast meer, want ze vergeten vrijheid betekent vooral het kunnen dulden van verschillen. De revolutie spoelt over Europa en daarin komt automatisch de tiran aan het woord, omdat de mensen zich als tirannen tegenover elkaar gedragen.

Napoleon schept de illusie van het grote onoverwinnelijke Frankrijk; la gloire, l' honneur, la patrie. Nog steeds daverd die droom voort in dat rijk waarin het platteland verlaten is, waarin de burgerlijkheid eigenlijk alles overheerst en waarin de voortdurend bekvechtende groepen en partijen slechts een ogenblik hun onderlinge strijd om rang, eer en orde vergeten als het erom

gaat naar buiten toe te beweren dat ze nog steeds de beste zijn. Een soort in nationaliteit uitgedrukte Cassius Clay gedachte; I am the greatest. Ik zou zo verder kunnen gaan. We zullen ongetwijfeld in de loop van deze cursus nog menigmaal moeten teruggrijpen naar de historie. Hier hebben wij een tendens gezien.

Telkenmale wanneer een beschaving zo ver komt dat ze van haar eigen grootsheid overtuigd raakt, ontstaat er een omwenteling. Deze omwenteling kan plaatsvinden, omdat niemand in een dergelijke cultuur bereid is toe te geven dat hij ongelijk kan hebben. Men voelt zich beter, verstandiger, groter dan anderen en daardoor reageert men niet meer naar de feiten, maar volgens de een of andere illusie; en dan verandert de wereld.

Als we die gedachten nagaan, dan valt op dat we soms, een enkele keer, middels de bijbel en bepaalde andere boeken (o.a. de Bhagavad Gita) een soort oordeel aangekondigd vinden. Een soort "mene, mene teleel." De waarschuwing gewogen en te licht bevonden. Maar kijken we waar het vandaan komt, dan blijkt dat er een invloed is die de mens maar al te graag wil brengen tot dit gevoel van grote verhevenheid, van een persoonlijke onfeilbaarheid en almacht. Trachten we dan die kracht terug te vinden, dan blijkt ze in zekere, niet bepaald lichtende geestelijke sferen haar origine te hebben en vooral dan op te treden, indien stoffelijke omstandigheden en kosmische stromingen daartoe bijdragen; dus haar een groter krachtveld geven.

In de gehele geschiedenis van de mensheid vinden wij een soort kosmische golving. Er zijn invloeden die in vaste perioden terugkeren. Enkele ervan zijn; 314, 720, 1580, 2272 jaar enz. Het zijn allemaal perioden. In feite invloeden die uit de kosmos komen. Golven die voortdurend aanspoelen. Golven die niet gemaakt zijn door geesten of entiteiten, maar die voortkomen uit het voortdurende stofwisselingsproces van het Melkwegstelsel waarin u leeft. Sterren ontladen zich. Nova's vlammen op. Soms is er ook plotseling een verandering een grote reus stort ineen en wordt opeens een kleine, fel flonkerende ster, die veel hardere en sterkere stralingen uitzendt en daarmee verandert zij iets in de structuur van de ruimte waarin u bestaat. Die kosmische golvingen bereiken ook uw wereld. Dit zijn geen conditionerende werkingen; ze veranderen de werkelijkheid niet, maar ze veranderen wel uw emotionele gesteldheid.

Wanneer u emotioneel bent, dan bent u veel ontvankelijker voor de denkbeelden van anderen. Op het ogenblik dat de hele kosmos op uw wereld inwerkt, wordt; plotseling bij een ieder een onrust wakker. Dan kan de geest, die de onrust gebruikt om daarop zijn eigen denken, zijn eigen wereldbeeld te projecteren, een groot aantal mensen plotseling voor problemen stellen die voor hen nog nooit hebben bestaan, die ze nooit hebben gezien en die niet eens echt zijn, maar die gewoon voortkomen uit het onbegrip van de mensen voor de feiten.

Als ik dit hoofdstuk als titel geef "Leven in de gedachten van anderen", dan bedoel ik juist dit aspect. De werkelijkheid wordt voortdurend bepaald door denkbeelden die rond u bestaan.

Als u in een voetbalstadion bent en u kunt niet eens een keeper dan een midvoor onderscheiden, dan garandeer ik u dat, als het een spannende wedstrijd is, u op een gegeven ogenblik ook zit te juichen en te stampen, terwijl u eigenlijk niet eens weet waarvoor. U bent gewoon gegrepen door de sfeer rond u. Op dezelfde manier kunt worden meegetrokken in de een of andere manifestatie. U ging eigenlijk alleen maar kijken en voordat u het weet staat u met de anderen mee te schreeuwen en te betogen.

Er zijn dus ogenblikken dat uw kritisch, redelijk vermogen u geheel in de steek laat. Waarom zouden wij dan niet aannemen dat dit in veel sterkere mate mogelijk is, indien het gaat om invloeden waarvan we eigenlijk niets merken? Dat is nu het wonderlijke in uw wereld bijna 3/4 van de invloeden waaraan u als mens onderworpen bent zijn tenzij u geestelijk zeer bewust bent voor u niet merkbaar. Ze spelen een rol in het onbewuste. Ze zijn subliminaal, ze liggen onder de bewustzijns grens. Ze maken u tot iemand, die leeft in een wereld die niet bestaat. Dit laatste punt wil ik voor u uitwerken.

Subluminale beïnvloeding kan bestaan in een combinatie van kleuren. Bepaalde kleuren samengevoegd op de juiste manier kunnen u biologeren. Bepaalde klanken samengebracht in het juiste ritme worden een dreun waarvan u niet meer loskomt. Uiterlijkheden van een mens,

die u niet eens bewust ziet, bepalen vaak uw relatie tot en uw oordeel over die mens. Dingen die u niet bewust merkt, maar die heel vaak uw gedrag bepalen. Als ik dit stel, is het duidelijk dat er veel meer invloeden zijn die een rol spelen.

Een bekend trucje op dit terrein wordt door sommige Horeca bedrijven toegepast, als ze een overigens geheel chemisch vervaardigd aroma verstuiven, die bij u de behoefte wekt aan een vers kopje koffie. Misschien merkt u het niet eens en u realiseert u zeker niet dat het hier niet om echte koffie gaat, maar om een chemisch product in Naarden vervaardigd. U reageert er echter wel op. U weet niet eens waarom u opeens zin krijgt in koffie. Toch is het zo eenvoudig als tweemaal twee vier is.

Er zijn geuren, die u aanspreken. In dit geval uw smaakpapillen en daar door uw denken waardoor de geur u herinnert aan uw behoefte aan koffie. De prikkeling van de smaakpapillen wordt dus omgezet in de behoefte aan koffie.

Wat dat betreft kan ik u ook vertellen dat er verschillende parfums voor dames zijn, die heel wonderlijk van samenstelling zijn. Er is er een bij in Engeland zeer populair dat ruikt naar viooltjes en paardenurine. Het wonderlijke is dat, als de dame in kwestie het gebruikt, ze plotseling zeer attractief is voor leden van de Jet set. Er bestaat een mannenparfum (pas ontworpen en schijnbaar zeer verfijnd), met een grote naam dat de geur uitstraalt van zweet en vers brood. Een wat goedkoper parfum dat ook heel veel mannen doet reageren op de dames die het gebruiken, is eigenlijk een verkapte geur van muskus waar een vers gebraden biefstuk doorheen geurt. Als u nu een vrouw met dat parfum bij zich voorbij ziet gaan en u denkt dat is een stuk om in te bijten, dan realiseert u zich niet dat u uw smaakgevoelens van biefstuk heeft omgezet in een beeld van de perfecte vrouw. Toch gebeurt dat.

Met deze enkele gegevens, overigens ontleend aan de werkelijkheid waarin u leeft, wordt misschien wel duidelijk dat er heel veel krachten en invloeden zijn die u kunnen beroeren zonder dat u dat eigenlijk weet.

Het is mogelijk dat u niet bewust het zoemen van een mug hoort. Het dier bevindt zich niet in het vertrek waar u bent. Het kan u dus in feite niet storen. Maar dit zeer vage geluid geeft u een prikkelbaarheid en onrust. Waarom? Omdat u eigenlijk het gevoel heeft dat u gestoken kunt worden, terwijl u verstandelijk weet dat het niet waar is. U zult dan die prikkelbaarheid afreageren op iets anders. Als dat zo is en iemand weet een bepaalde trilling op uw wezen af te drukken (b.v. een geestelijke trilling van gespannenheid), dan zult u naar een verklaring gaan zoeken in uw omgeving, want dat kan niet zo maar ontstaan. Dan krijgt een ander de schuld en u wordt agressief. Toch is het alleen maar een geest die een bepaalde trilling uitstraalt. Een ander voorbeeld; U heeft plotseling het gevoel dat nu alles goed is. Er is echter niets verandert. Alleen is er een trilling van vrede die u ontmoet en ineens lijkt de wereld goed. U heeft een gevoel van onvolkomenheid. U weet niet waar u heen moet. U staat onder invloed van bepaalde geestelijke krachten, die u proberen te bewegen iets te doen. Maar het is subliminaal. U kunt het niet beredeneren. Het is alleen een vage, ongrijpbare verwerping van de wereld, die u voelt zonder dat u weet wat u daarvoor in de plaatszult stellen.

Nu is het jammer dat u niet alleen met een zo'n invloed te maken kunt hebben. Er kunnen verscheidene van die invloeden gelijktijdig optreden. Er kunnen invloeden zijn die door het denken van de mensen in uw omgeving worden voortgebracht. Maar het is even goed mogelijk dat verschillende entiteiten, misschien niet eens bewust van uw nabijheid, op hun eigen niveau leven en daar hun gedachten uitstralen. Een aardgebonden geest weet niet eens dat u er bent, maar beweegt zich in ruimten die hij nog steeds ziet als zijn of haar vroegere woning.

Er is een zekere wanhoop, een vaagheid. U ondergaat haar en u wordt rusteloos. Het is net alsof niets u meer helemaal raakt. Nu komt er een andere entiteit voorbij en zegt; Wij moeten deze persoon helpen om het goede te doen. Hij probeert u nu een beeld te geven van activiteit. Maar uw activiteit wordt in dit geval niet volgens zijn suggestie (het zoeken naar bewustwording) omgezet, integendeel. Door die onrust probeert u iets te doen; de ban te verbreken waarin u verkeert.

Stel nu nog eens dat er een kosmische stroming is, die ergens uit de ruimte komt. Die invloed baart ook al onrust. Dan zult u al die onrustgevoelens tezamen gaan richten op iets wat in uw

denken de oorzaak is. Maar dan geeft u iets de schuld zonder dat het in wezen ervoor aansprakelijk is. Hierdoor zal er dus een onrust ontstaan, een activiteit die helemaal niets meer te maken heeft met de feiten en de werkelijkheid en waardoor u zelf niet kunt verklaren waarom u op deze wijze reageert op de wereld. Dat is dan een subliminale beïnvloeding; het ligt onder de grens van het bewust verwerken en waarnemen, maar het is aanwezig.

Och, er zijn dingen die u zelf wel weet. Bijvoorbeeld het weer tegen de lente. Het blijft gewoon hetzelfde. Het regent nog steeds. In Nederland regent het altijd als het lente wordt en opeens, zonder dat u weet waarom heeft u dat gevoel van lente. In feite is het een lichte verandering van de wind, een lichte geur van het sapdrift van het hout in de omgeving. Het is een geur, maar u bemerk haar niet bewust. Ineens heeft u het gevoel nu is het lente Uw innerlijke klok reageert op tekenen die uw verstand en uw bewust zintuiglijk waarnemen nog niet hebben geregistreerd.

Beste vrienden, u wordt ook via het onderbewustzijn beïnvloed door uw omgeving, door krachten uit de kosmos, door entiteiten van velerlei aard. Zo komt u tot een vertekend beeld van de werkelijkheid. En als het daarbij nog bewuste denkers zijn die u stimuleren, dan zult u voordat u het weet leven in de wereld, die zij voor u denken en niet in uw eigen wereld.

In deze eerste les heb ik u alleen duidelijk willen maken hoeveel, factoren er zijn waardoor uw begrip van werkelijkheid wordt bepaald. Zodra u beseft dat wat u ziet in de wereld niet echt is, zodra een gevoel of een oordeel beslissend is voor uw reactie, zult u begrijpen dat wij moeten groeien naar een besef waarbij niet meer de gedachten van anderen onze werkelijkheid bepalen. Daarvoor moeten wij eerst terugkomen tot een begrenzing van onze werkelijkheid.

Hoe meer verschillende dingen je zegt, hoe moeilijker het voor iemand wordt om daarop bewust te reageren. Ook de bezoekers van onze bijeenkomsten zullen dat ongetwijfeld zonder meer kunnen onderschrijven. Als je bovendien een bepaald thema blijft herhalen, maar dan in vele vormen, heeft het een zekere suggestieve waarde. Het werkt dus werkelijkheidsvervreemdend, want je verandert het wereldbesef van de mensen om je heen. Hierop berust veel van de geloofsvervolgung, van de politiek en zelfs van de moderne psychologie en economie. Wij moeten echter proberen eerst terug te gaan naar de details.

Indien ik niet in staat ben een geheel goed te overzien en te beoordelen, dan moet ik teruggaan naar de kleine dingen die ik ken. Zij behoren tot de mij zo bekende wereld, zodat de werkelijkheid daarvan voor mij eenvoudig niet meer te loochenen is. Ik zal de betekenis van deze kleine dingen voor mijzelf moeten definiëren. Niet als werkelijkheidsbepaling, want dat kan ik niet voor iedereen doen, maar als een relatiebepaling die mij de mogelijkheid geeft mij steeds beter te oriënteren in de wereld die mij omringt. Op den duur bouw je uit vele kleine dingen een wereldbeeld op dat altijd in dezelfde relatie tot je eigen wezen staat. Er is een betrouwbaarheid gekomen. Als er nu een verandering in de relatie ontstaat, dan is die in mij erkend en tevens in datgene waarmee ik de relatie heb. Maar de verschuiving is kenbaar geworden. De verschuiving wordt kenbaar, omdat ik een vast beeld heb gevonden. Elke verandering daarvan kan ik niet wijten aan mijzelf of aan het object waarmee ik deze bepaalde relatie heb erkend. Ik kan haar alleen wijten aan beïnvloedingen van buiten af.

Als ik de invloeden die in het kleine op mij af komen ga registreren, dan zal hierdoor ook een besef ontstaan voor alle invloeden, die mijn gehele wereldbeeld en mijn beleven van de werkelijkheid beïnvloeden. Ik zal daardoor zeker niet opeens boven of buiten de massa staan. Wanneer u op aarde leeft, bent u deel van de massa. En of u dit wel erkent of niet, het gedrag van die massa is voor u erg belangrijk.

Als iedereen zegt dat groen rood is, dan kunt u wel zeggen dat het verkeerd is en dat het groen is, maar het is beter te beseffen wat de eigenschappen van groen zijn en die voorlopig rood te noemen. U moet begrijpen dat het niet gaat om aanduidingen, om woorden. Het gaat om zuiver erkenning. Als groen een bepaalde emotionele binding geeft en een ander zegt "het is rood", dan maakt het niet uit welke naam wij geven aan deze beïnvloeding. Het is alleen belangrijk dat we haar beseffen zoals ze is.

In de volgende lessen van deze reeks lezingen zullen wij trachten in te gaan op al datgene wat samenhangt met het menselijk bestaan en met het menselijk werkelijkheidsbeeld. In deze

eerste les moest ik uit de aard der zaak wel wat negatief te werk gaan. Hoe kan ik iets opbouwen voordat ik duidelijk heb gemaakt dat de bouwsels die bestaan allesbehalve betrouwbaar zijn. En hoe kan ik van u verwachten dat u t.a.v. mijn woorden en voorbeelden kritisch zult blijven, indien u niet beseft dat zelfs in onze communicatie een mate van beïnvloeding deels bewust, deels subliminaal een rol speelt.

Wij zijn op zoek naar de werkelijkheid. Wij kunnen haar alleen vinden, indien wij durven teruggaan naar de eenvoud en vanuit die eenvoud gaan registreren wat verandert er in mijn besef der dingen. Wetend dus wat op u inwerkt en wat er zich in u afspeelt, kunt u steeds bewuster reageren op het geheel en zult u langzaam maar zeker kunnen ontgroeien aan de waan, die bijna als een krankzinnige kosmische massa hypnose voortdurend deze wereld in beroering brengt en de mensen ertoe brengt datgene tot stand te brengen wat ze het meest vrezen.

DE TECHNOCRATIE

Het woord technocraat zegt het al iemand, die meent dat de techniek alleen zaligmakend is. Nu zal niemand er bezwaar tegen hebben dat men technieken gebruikt. Maar op het ogenblik, dat de techniek zelf het doel wordt en niet langer dienstbaar is aan de mens, wordt ze een groot gevaar.

Als wij de ontwikkeling zien van de technocraten en de technocratie, dan komen wij vreemd genoeg niet ver in het verleden terecht. Technocraten ontstaan eigenlijk pas rond 1919. Er is dan een oorlog voorbij. Rusland is verslagen. In Rusland heerst de revolutie en het is noodzakelijk om de Staat zeer snel aan te passen aan de marxistische doctrine. Dat brengt moeilijkheden met zich mee, want tot die tijd is Rusland een landbouwstaat. Er moet dus zeer snel een techniek worden ontwonden waardoor men snel kan industrialiseren, arbeidsplaatsen kan creëren en gelijktijdig een opbouw tot stand kan brengen waarmee alle kapitaalbezit teniet wordt gedaan en feitelijk in handen van de Staat komt.

Nu gaat dat in het begin nog wat improviseren, om niet te zeggen hier en daar bijna anarchistisch. Maar al snel ontstaat er een kaste van mensen, die zich aan vaste regels houdt.

Architectuur moet beantwoorden aan bepaalde eisen. Andere eisen worden niet meer toegestaan. Als wij een machine maken, dan is het belangrijk dat die machine een bepaalde hoeveelheid produceert; de bruikbaarheid ervan is minder belangrijk dan het feit dat er een bepaald quantum wordt geproduceerd. Op deze manier krijgen we langzaam maar zeker een vervanger van het doel van de productie het product door de productie zelf. Zo is de architectuur niet meer een poging om door het bouwen een nieuwe omgeving voor de mensen te scheppen, maar eerder een aanpassing van de mens aan een tevoren bepaalde omgeving; waarbij de aanpassing van die omgeving aan bestaande omstandigheden in feite architectuur is geworden.

Het is ook duidelijk, dat het vrije en creatieve denken steeds meer wordt beperkt. Alles moet aan bepaalde normen beantwoorden. Dit gaat zover dit zal u wel bekend zijn dat men verscheidene keren grote acties voert tegen b.v. boeren, die niet bereid zien zich volgens staatsnormen te verenigen in kolchozen (collectieve landbouwbedrijven) en vandaaruit te produceren voor het volk zonder zich af te vragen wat ze er nu zelf aan verdienen. Dit is het bekende verschijnsel, maar het heeft een enorme invloed op de wereld. Veel groter dan u waarschijnlijk denkt.

Tot die tijd zijn er in Engeland, in de Ver. Staten en ook in Nederland wel technocratisch denkende mensen geweest, maar ze waren niet de beheersende macht achter de schermen. Iedereen had nog de mogelijkheid om langs andere wegen en met andere normen werkzaam te zijn, en het scheppen werd vaak beloond met extra successen. Nu echter ziet men daar een kolos verrijzen waarvoor men bang wordt.

Het is duidelijk dat er in de Ver. Staten een ambtelijk apparaat moet worden opgebouwd dat instaat, is antwoord te geven op deze door de Staat geleide economie. Op het eerste gezicht merk je daarvan niet zoveel, maar in de U.S.A. grijpt men in de eerste plaats naar twee dingen

1. gezagsuitoefening. Wij denken hier aan. het ontstaan van de F.B.I. en van de C.I.A. als centrale inlichtingendienst tien jaar later.

2. het organiseren van de sociale zorg de sociale projecten die federaal worden geleid. Nu zijn er inderdaad allerlei redenen om in te grijpen, het dustbowlverschijnsel b.v. brengt de noodzaak met zich mee te reageren. En zolang nu in de Ver. Staten de klimmende welvaart (de toren van Babel van de Beurs verder groeit blijft eigenlijk de ambtenarij, dit volledig eenzijdige technische denken op de achtergrond. Maar dan stort de markt in.

1929. Een zwarte dag Black Friday. Op dat ogenblik moet men dus proberen om van regeringswege in te grijpen. De handel en het vrije bedrijf, die tot dan toe de grootste invloed hadden, zijn voor een deel volslagen machteloos. Het is noodzakelijk iets op te bouwen. Het mag niet socialistisch zijn; want dat zou op Rusland lijken. Aan de andere kant moet het een antwoord zijn op datgene wat ze in Rusland langzamerhand aan het, opbouwen zijn. Er ontstaat een groot aantal ambtelijke comités die eigenlijk niet meer beïnvloed kunnen worden door het Parlement, omdat ze werken met reeds bestaande wetten, maar deze toepassen op hun eigen manier. En dat is altijd het moeilijke in een land. Als er eenmaal een wet of regel bestaat, dan kun je die wel anders interpreteren, maar je kunt die maar heel moeilijk opgeheven krijgen. Ook in Engeland zien wij een soortgelijk verschijnsel.

In Duitsland waar de verwarring heel erg groot is, vinden wij ook een zeer dirigistisch denken dat hand over hand toeneemt. We zien daar dan ook het ontstaan van het nazisme, dat eveneens gebaseerd is op algemeen geldende regels waaraan een ieder zich heeft te onderwerpen; het onfeilbare gezag van een ambtelijk apparaat, ook als dit hier door een dictator wordt gepresenteerd en niet door een gekozen president.

In Engeland gaat het iets moeizamer, maar ook daar krijgt men begrip voor de noodzaak om ambtelijk te denken. Engeland heeft uit zijn tradities al veel ambtelijke apparaten zodat het niet zo moeilijk is deze om te schakelen op de zorgen en moeilijkheden die zijn ontstaan na de crisis. Die ambtelijke apparaten worden het eerst toegepast in de buitengewesten. b.v. in Wales en in verband met de grote moeilijkheden bij Aberdeen in Schotland. Zo krijgen we ook hier specialisten. Vanaf dat ogenblik gaat die organisatie steeds verder en wanneer de tweede wereldoorlog komt en de gehele inspanning van de Nazi's op de strijd naar buiten is gericht, grijpen de ambtelijke apparaten meer en meer naar de macht. Zij kunnen noodwetten doen aannemen, die later vaak tot normale wetten worden en krijgen zo een gezag dat door niemand meer kan worden aangetast. Het is heel belangrijk dat u deze ontwikkeling begrijpt, dan komt u ook de huidige situatie begrijpen. Wat is er op het ogenblik aan de hand?

Wij hebben te maken met mensen, die op hun eigen manier denken. Maar als die mensen denken in termen van Opbouw, Waterstaat e.d, dan denken zij alleen in constructielijnen; niet meer in lijnen van menselijkheid en zeker niet in lijnen van aanvaardbaarheid, voor het geheel. Men gaat eenvoudig uit van zijn eigen doel en zet dit door, zelfs als iedereen ziet dat dat doel allang achterhaald is.

Wij zien ditzelfde ook in de wetenschappen. Ook de wetenschapsmensen hebben in oorlogstijd enorm veel steun gekregen. Zij waren het immers die de nieuwe wapens moesten ontwerpen. Zij waren het die de middelen moesten verschaffen waardoor men schijnbaar improviserend vaak in staat zou zijn een oorlog te winnen. Hierdoor zijn ook zij gekomen op een afzonderlijk niveau waardoor een controle van buitenaf heel erg moeilijk wordt. Zij hebben een eigen geheimtaal ontwikkeld. Zij spreken in een soort code waardoor de normale mensen niet eens meer in staat zijn precies te begrijpen waar het over gaat. En om niet voor dom te worden gehouden zeggen ze vaak "ja" zonder te weten waarover het gaat.

Die technocraten hebben hun macht te ver doorgevoerd. We kunnen, zien dat de strijd daartegen overal gaande is.

In een land als Rusland waar nu voortdurend een actie tegen bepaalde instanties, instellingen en het ambtelijk gedrag daarvan aan de gang is, zoekt men een nieuwe weg te vinden. Die nieuwe weg voert in dat land tot een strijd waarbij het gaat om de macht. Niet alleen om de macht van het regeren, maar ook om de macht over het geheel. Nu kun je de macht over het geheel alleen behouden, indien je over voldoende instanties beschikt, publiekrechtelijke maar anonieme lichamen die bestaande uit vele mensen volgens de regels het leven van anderen zodanig kunnen dirigeren dat niemand in staat is daar tegenin te gaan. Het is een zeker absolutisme dat daarbij een rol speelt.

In Nederland ziet u dit ook. Als wij rekening houden met het optreden van uw minister van C.R.M, dan zien wij een zeer eigenaardige opvatting waar het gaat om het juist functioneren van media (radio, t.v.) als mechanisme, terwijl het er eigenlijk niet om gaat dat product voort te brengen wat nodig is. Het gaat er namelijk helemaal niet meer om de mensen amusement en voorlichting te bieden in zoveel mogelijk verschillende soorten, ook al wordt dat naar buiten toe nog steeds gezegd. Het gaat er om een vast schema te vinden waar je iedereen en alles kant binden, vanaf het geïllustreerde weekblad en het reclameblad tot de t.v. toe. Het is duidelijk dat ook hier helemaal niet meer wordt gedacht aan het product. Hier wordt gedacht aan het mechanisme.

In de bureaucratie vinden we heel veel van die machines die eigenlijk alleen maar blijven draaien, omdat er niemand is die ze stop zet. In feite produceren ze niets. Ze zijn voortdurend bezig zichzelf in stand te houden.

In andere landen als b.v. de Ver. Staten zien wij iets dergelijks gebeuren. Ik wil u herinneren aan de opstand (dat is het in feite geweest van de zwarte burgers). Ik wil u herinneren aan de opstand van de Vietnam-veteranen. Ik wil u ook wijzen op het uiterst rechtse verzet tegen wat men ziet als een teveel sociaal libertijns gedrag van de regering. Vandaag de dag is in de U.S.A. eveneens een gistingsproces aan de gang waardoor in toenemende mate verzet tegen en controle op dergelijke technocratische middelen wordt gezocht. Het is echter niet te vinden. Om een voorbeeld te geven; Om te kunnen controleren wat de C.I.A. doet moet men aankloppen bij de C.I.A. zelf. De C.I.A. zal de gegevens maar in beperkte mate verstrekken. Datgene waar het om gaat, kan niet worden gegeven, omdat dit gevaarlijk is voor het welzijn van de Staat. Dit betekent dus, dat de werkelijke acties van de C.I.A, zeker de geslaagde acties en die op dit moment aan de gang zijn, buiten elke openlijkheid en elke controle vallen. Dit betekent dat de C.I.A. nog steeds 2 a, 3 miljard dollar per jaar kan besteden voor allerlei projecten, die niemand wil en waar niemand iets van weet behalve een betrekkelijk klein deel van de politici.

Kijken we naar Duitsland, dan zien wij hetzelfde. Daar is een apparaat opgebouwd dat zo sterk is dat het zelfs bepaalt welke partij kan winnen in een bepaald gebied. Het is een ambtelijk apparaat dat zoveel moeilijkheden in de weg kameggen van een ieder die het zou kunnen afbreken of zou willen veranderen, dat hierdoor alleen reeds de politici, die het erg belangrijk vinden dat ze gekozen worden, zich bij voorbaat moeten conformeren aan de ambtelijke machten die officieel in Bonn, in feite ook in andere plaatsen zetelen.

In Engeland opstand en oproer. In Oostenrijk grote spanningen, want Kreisky is gekozen. Maar achter die keuze zit ook het ambtelijk apparaat dat dit belangrijk vond. Tegen dit ambtelijk apparaat zien we een toenemende activiteit van minderheden, die nu gaan aanklagen wat dat ambtelijk apparaat juist geheim houdt en in stilte bijna automatisch doet en dat zijn medemensen oplegt. Het is bijna zeker, dat daaruit een grote strijd zal voortkomen.

In Italië zien wij al een lange tijd een soortgelijke omwenteling waarbij het voornamelijk gaat tegen gezagsmisbruik. Ook in Nederland gist het.

Nu is de feitelijke toestand, meen ik, vandaag de dag te omschrijven als een toenemende opstand tegen een technocratie, die nog de macht in handen heeft en waarvoor niemand een redelijk alternatief kan bieden. Dat moeten wij wel begrijpen. Er is nu eenmaal een ordening geschapen die je niet zonder meer helemaal door elkaar kan gooien. Maar als je ook maar iets daarvan wilt blijven handhaven, zul je moeten terugvallen op de apparaten die reeds bestaan. Zoals de Duitsers in de eerste jaren van de bezetting Nederland alleen konden regeren dank zij

het blijven functioneren van de politie en andere officiële lichamen, zo zal ook elke revolutionaire macht moeten teruggrijpen naar bestaande instanties. Zelfs in Portugal blijkt dit telkenmale weer.

Wij kunnen dus zeggen, dat er in de toekomst een chaos zal ontstaan waarbij het helemaal niet belangrijk is dat een bepaalde groepering wint of dat een bepaalde omwenteling in de maatschappij zonder meer wordt bereikt. Veel belangrijker is het dat steeds meer de geheimhouding, die al deze technocratische dwangapparaten (dat zijn ze in feite, want ze forceren de maatschappij) omgeeft, wordt onthulde. Naarmate de mens meer begrijpt hoe hij wordt gemanipuleerd, zal hij zich meer aan die manipulatie kunnen onttrekken en zich gelijktijdig daartegen gaan verzetten. Dit verzet is de feitelijke omwenteling.

Als ik een kleine gis moet maken, want als je de toekomst probeert te bekijken is het nooit mogelijk alles met zekerheid te zeggen, er zijn altijd details die je ontgaan en die van invloed kunnen zijn, dan zou ik willen stellen;

Er vinden nu zowel in Rusland, China als in Japan grote veranderingen plaats. In al deze gevallen is er mede sprake van een aantasting van de heersende kasten de bureaucratische technocratie die het tot nu toe in deze landen eigenlijk voor het zeggen had.

In de Ver. Staten zien wij een aanval tegen de technocratie die zeer waarschijnlijk niet zal slagen, omdat het gehele federale gezag berust op juist deze apparatuur. Zij zal deze dus ten koste van alles moeten handhaven. Het resultaat zal zijn; een toenemen van spanningen tussen China en Rusland enerzijds, anderzijds een toenemen van onzekerheid in de buitenlandse politiek voor de Ver. Staten. .

In het komende jaar moeten wij verwachten dat, ofschoon er geen spraken zal zijn van een wereldoorlog, de acties die Rusland tegen China en omgekeerd in de gehele wereld tot stand probeert te brengen op zijn minst genomen een verzwakking van de relaties met deze landen voor het Westen zal betekenen. Verder betekent het dat de U.S.A. gezien haar eigen onzekerheid, zal proberen in alle kampen zoveel mogelijk vrienden te krijgen en gelijktijdig zijn eigen zekerheid zo goed mogelijk te handhaven. Hieruit kan worden geconcludeerd dat juist doordat niemand zeker is van een ander en tevens in elk land betrekkelijk kleine groeperingen nog voortdurend proberen de eigen macht te handhaven, de instabiliteit van vele landen rond 1977 kan voeren tot een onevenwichtigheid, die men naar buiten toe probeert af te reageren. Ik veronderstel, dat hierbij sprake zal zijn van zowel economische oorlogen (handels oorlogen) als van feitelijke oorlogen.

Gezien alle geestelijke tendensen die wij op de achtergrond zien, meen ik niet dat er sprake zal zijn van een wereldomvattende oorlog of grote ramp. Wel meen ik dat zeer vele projecten, die in deze jaren zijn begonnen niet zullen worden voleind, juist omdat men zich daartegen zal verzetten. En dan denk ik heus niet alleen aan de verkeerde opzet die men op het ogenblik in veel landen heeft gedaan voor het gebruik van atoomreactoren e.d, maar ik denk wel aan het niet meer willen meewerken aan verontreinigende processen en aan grote stakingen.

De werkloosheid neemt overal in de Wereld toe en dat is heel begrijpelijk. Het is namelijk zo; dat diensten alleen maar worden aanvaard, indien ze te betalen zijn. Op het moment; dat dit niet meer het geval is, zal een ieder steeds minder van die diensten gebruikmaken; Dan kunnen we zeggen de arbeider heeft recht op een goed loon Niemand zal hem dat ontzeggen, maar gelijktijdig zal men toch moeten begrijpen dat zolang men uitgaat van handelswaarde men ook moet uitgaan van een productiviteit, die betaalbare producten aflevert. Daar dit niet het geval is, moeten we ook in het komende jaar rekenen op een toenemen van de werkloosheid. In Nederland zal die waarschijnlijk een kwart miljoen ruim te boven gaan. Ook in andere landen neemt dit sterk toe. De werklozen zullen zich in alle landen organiseren, omdat ze menen dat hun hap uit de welvaart hun door anderen is afgenomen. Zolang ze dit doen, blijft de bestaande onevenwichtigheid groter worden. Het betekent in feite dus een toenemende ineenstorting gepaard gaand met een toenemende inflatie. Die inflatie brengt ook nog enkele moeilijkheden, omdat de Beurzen daarop gaan reageren. Er kunnen dus heel gekke dingen gebeuren.

Wat heeft dit te betekenen voor uw eigen werkelijkheidsbesef?

1^e U moet niet uitgaan van de leuzen en van de rechten, die u zegt te hebben of die men zegt dat u heeft. U moet uitgaan van de mogelijkheden, die er voor u bestaan,

2^e U moet zich niet door al deze strijd om de macht teveel laten afleiden van het enige waar het om gaat, het doorzien van het apparaat dat probeer u te beheersen. Zodra u het apparaat kunt doorzien en beseft dat u wordt gemanipuleerd, kunt u voorkomen dat men u teveel manipuleert. U kunt dan reageren tegen de manipulatie in en daardoor de mogelijkheid om uw gedrag in de toekomst te laten bepalen verminderen. Het betekent tevens dat u meer vrijheid en grotere mogelijkheden krijgt binnen uw maatschappij geestelijk zowel als stoffelijk.

Dan zijn er zekere veranderingen aan de gang, die eveneens te maken hebben met de technocratie en die toch enigszins anders liggen. Menigeen zal zeggen; We mogen de medische stand toch niet beschouwen als technocraten. In zekere zin is dit echter wel het geval. Als wij namelijk kijken naar de wetenschap, dan zien wij dat zowel de medische als andere disciplines de neiging hebben haar eigen benadering primair te stellen zonder meer. Dit geldt niet voor de leden van die stand persoonlijk. Zij hebben afwijkende inzichten. Het geldt voor het functioneren van de stand als geheel. Het impliceert, dat een groot gedeelte van de vernieuwingen op het gebied van genezing (b.v. van de geriatrie waar heel belangrijke mogelijkheden zijn), indien men afstand doet van de nu geldende systemen tot de ontdekking zal leiden dat de macht van de medicus moet verminderen.

Het is natuurlijk vervelend voor een dokter als hij kritiek ondervindt. Aan de andere kant is het goed dat hij weet dat kritiek openlijk kan volgen. Het houdt namelijk in; dat hij duidelijker zal moeten maken wat de risico's zijn die hij neemt en dat hij ook eerlijker zal, zijn t.a.v. hetgeen hij al of niet zegt of belooft. Die eerlijkheid is belangrijk, want door begrijpelijker te zijn zal de geneesheer niet meer alleen de wonderdokter zijn die boven de mensen staat, maar hij zal ook de technicus zijn, die met de mensen samen een probleem oplost. Dat is zeer belangrijk, vooral omdat de mensen dan ook zelf hun eigen bijdrage kunnen leveren. Bepaalde technieken eisen b.v. vitamineshocks, die door vele medici nu verworpen worden en die toch in geriatrische gevallen van bijzonder belang kunnen zijn.

Het gebruik van kruiden om een bepaalde kwaal te bestrijden. Het is een feit, dat er op dit ogenblik in de normale Farmacopea middelen bestaan die adervernauwing en aderkrampen moeten bestrijden, die veel minder goed zijn dan de z.g. tisanes, de ouderwetse kruidenaftreksels die ook daarvoor worden gemaakt. Als de mens dat gaat begrijpen en dus gaat eisen dat hij datgene krijgt wat hij werkelijk nodig heeft, dan verandert ook de hele instelling van de chemische industrie die achter de medische verzorging staat.

Hetzelfde hebben wij ook bij de kerken. Het is wonderlijk dat Nederland aan de ene kant betere christenen voortbrengt dan vele andere landen die zich als een geheel christelijke maatschappij plegen te beschouwen en dat gelijktijdig de positie van de priester of dominee in dit land aanmerkelijk minder gezag hebben dan in een aantal andere landen. Ook hier is niet meer alleen sprake van de dialoog, maar van de ontmanteling van het instituut, van degenen die menen dat ze alles voor het zeggen hebben.

Als men dit ook in andere landen ziet gebeuren (men noemt dit een ontkerstening, in feite is het meer een ontkerkelijking), dan moet men ook aannemen dat hier een tendens zal komen naar nieuw geestelijk leven, nieuwe geestelijke beleving. Gelijktijdig zal er een reëelere benadering van de samenleving zijn waarin men alle leuzen, die eens van kerkelijke zijde werden gelanceerd; kritisch gaan beschouwen en niet meer als een dictum zonder meer. Ook op dit terrein dus grote veranderingen.

Wat zouden wij dan moeten zeggen van b.v. de ingenieurs, de mensen van de kernfysica, de chemici die zo ontzettend veel nieuwe producten ontwerpen die eigenlijk overbodig zijn? Zij scheppen vele problemen waarvoor ze dan wel weer een oplossing vinden, maar waarbij dan blijkt dat het probleem in feite niet inde eerste plaats nodig was. Een typisch voorbeeld;

Toen er eenmaal een regeling was getroffen dat BASF (een bekende chemische fabriek) zijn verontreiniging van het Rijnwater moest terugbrengen tot een bepaald percentage heeft men wel gedacht aan het opstellen van een filterings en bezinkingsinstallatie, voor waterreiniging. Het bleek toen dat men alleen door de chemische samenstelling in een van de fabrieken iets te

veranderen reeds voldeed aan de gegiste vermindering van 5 %. Hierdoor bleek dat lange tijd onnodig verontreiniging was veroorzaakt. Gelijktijdig bleek dat door deze verandering een betere kwaliteit plastic kon worden vervaardigd dat minder rek vertoonde en daarom voor de vervaardiging van tapes voor recorders, die men daar o.m. maakt, bijzonder belangrijk was.

Een soortgelijk geval hebben we gezien bij de fabriek voor fotografisch materiaal in België waar eveneens een klacht t.a.v. verontreiniging leidde tot een kleine wijziging bij het fabriceren van filmemulsie. Het resultaat was dat alleen door deze kleine wijziging in het fabricageproces ongeveer 18% minder van bepaalde schadelijke stoffen werd uitgestoten en geloosd. Het is opvallend dat je met betrekkelijk geringe middelen veel kunt doen. Waarom heeft men het dan niet gedaan?

Het is deze vraag die belangrijk is; Het gaat er niet om, of de zoutmijnen in Frankrijk het zout dat ze nu wegspoelen gaan opslaan. Neen, de vraag is, of ze hun werkprocedure misschien iets kunnen veranderen. En dat is inderdaad mogelijk, indien ze nieuwe apparaten gaan gebruiken. Alleen daardoor zouden ze de tegenwoordige afvaluitstorting kunnen verminderen met bijna 50 %. Die dingen worden nu nog onvoldoende beseft. Maar het besef ervan neemt toe. Dit betekent dat steeds meer mensen, die tot op dit ogenblik op grond van hun kennis, hun bevoegdheid meenden alles te kunnen decreteren, verantwoording moeten gaan afleggen. En niet alleen maar aan de apparaten van politieke en ambtelijke, maar ook aan de gewone man. Ze kunnen zich niet meer verschuilen achter termen. Ze moeten hun termen duidelijk maken en zullen de kritiek op hetgeen ze verklaren moeten accepteren. Het is een grote verandering die zich zal afspelen.

Dan zie ik hierbij bovendien bepaalde golven van kosmische aard optreden, die eveneens zeer belangrijk zijn. Want wat gebeurt er?

Zeer veel mensen worden in deze tijd sensitiever. Die sensitiviteit zal zich meestal niet onmiddellijk openbaren in paranormale kwaliteiten. Dat gebeurt percentagegewijs, maar is betrekkelijk gering. Sensitiviteit betekent echter wel dat men bijzonder veel gevoel heeft voor b.v. oprechtheid of onoprechtheid. Dit houdt in dat men aanvoelt, als er iets niet juist is of verkeerd zit. Dit aanvoelen kan ook voor de technocraat erg gevaarlijk worden.

De technocratie heeft gedacht een burcht te kunnen bouwen waarin men hoogverheven, boven het vulgus (gewone volk) zou bepalen wat goed is voor de mensheid. Thans blijkt dat dit niet mogelijk is. In de toekomst zal blijken dat de technocraat geen reden van bestaan heeft, tenzij hij weer de technicus wil worden, die in samenwerking met en volgens de wensen van degenen voor wie hij werkt zijn prestaties levert

Dit alles heeft volgens u waarschijnlijk weinig te maken met geestelijke onderwerpen. Ik ben het met u eens. Maar beseft u wel dat wij hier te maken hebben met een directe geestelijke en stoffelijke omwenteling die van heel groot belang is? Wij worden hier geconfronteerd met een gebeurtenis, die in vele eeuwen niet heeft plaatsgevonden. Om een soortgelijke verandering van tendens in de hele wereld te constateren zullen we moeten teruggaan tot ongeveer 70 á 80 jaar voor Christus.

In die tijd bestonden vergelijkbare kosmische invloeden en ontstond er ook een vergelijkbare verandering in de mentaliteit bij een groot gedeelte van de mensen. Ook toen is er ontzettend veel in de wereld veranderd. Grotere machten kwamen in de plaats van de kleinere rijken. De macht van de priesters werd in zekere mate beperkt en werd steeds meer gedeeld met de wereldse autsiesnoriteiten. De god koning maakte plaats voor de koning die naast zich de vertegenwoordiger van God had staan. Ik meen dan ook dat in deze dagen de technocratie voor dezelfde moeilijkheden zal komen te staan als waarin de theocratie zich bevond van ongeveer 70 v. Chr. tot 300 n. Chr. Een periode van grote veranderingen en omwentelingen.

De werkelijkheid is deze; Op het ogenblik, dat de mensen bewust gaan kijken naar datgene wat ze tot nu toe maar aanvaard hebben, zien ze dingen die het hun mogelijk maken verantwoording te eisen. Zij beseffen dingen waardoor zij niet alleen een verklaring kunnen eisen, maar ook een weerwoord kunnen geven op vele wijze uitspraken.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 21: 1975 – 1976 - cursus 1 – Achtergronden van de werkelijkheid

Les 1 – Leven in de gedachten van anderen

De wereld gaat een nieuwe periode van groei tegemoet. Reeds in het komende jaar zullen wij alle tekenen daarvan zien, ook als deze maatschappelijk gezien grotendeels negatief zijn. De werkelijkheid is dat u, indien u zich niet te neer laat slaan door de schijnbare moeilijkheden in economie en maatschappij, maar u probeert aan te passen aan de mogelijkheden en bereid bent stoffelijk zo nu en dan een stapje terug te doen, desnoods om uw eigen integriteit te handhaven, u langzaam maar zeker een steeds grotere geestelijke en levensvrijheid zult vinden met toenemende mogelijkheden. om uw persoonlijke visie en mening zo uit te drukken, dat u met anderen tezamen iets kunt bereiken. Niet meer volgens regels, maar volgens beseft recht en besepte redelijkheid.

Bezin u over hetgeen u vandaag gehoord heeft. Vraag u af, of u uitgaande hiervan misschien wel wat voelt voor de benadering van de werkelijkheid de achtergronden van alles wat u als werkelijkheid beschouwt. Want als u kunt doordringen in het wezen der dingen en in het wezen van de eigen persoonlijkheid, dan heeft u vale grenzen. overwonnen die, bij de mensen op dit moment bestaan.

CONFERENTIE

Praten, praten, praten. Woorden die spelen. Woorden die gaan. Begrippen die strijden. Mensen die vaak vergeten te luisteren, omdat ze willen praten. Mensen die luisterend soms vergeten wat ze hadden willen zeggen. Mensen die niet tezamen bereiken wat ze moeten bereiken omdat ze blind zijn geworden voor de betekenis van besef.

Een ware conferentie kan alleen bestaan, als mensen eerst bij zichzelf te rade gaan omtrent datgene wat wezenlijk en niet wezenlijk is en al hetgeen ze zullen bespreken.

Als de mensen op een conferentie zich beperken tot het wezenlijke der dingen, zullen ze grote krachten en waarden bereiken. Als een mens werkelijk zoekt b.v. naar de liefde dan zal hij die liefde in alle dingen kunnen vinden en met anderen tezamen een duidelijker uitdrukking kunnen vinden voor de werking van de goddelijke en andere liefde over de gehele wereld dan zonder dit mogelijk zou zijn. Maar op het ogenblik, dat hij zoekt naar een uitdrukking van liefde volgens zijn eigen omschrijving alleen, zonder in te gaan op datgene wat het betekent in zichzelf en vanuit zichzelf, zal hij nooit iets bereiken.

Een conferentie is goed, indien ze voortkomt uit bezinning. Maar helaas gaat bij u de conferentie meestal aan de bezinning vooraf.

LES 2 - KRACHTEN UIT HET ONBEKENDE

(Kosmische tendensen).

Iemand, die zich de moeite getroost om de hele wereld te overzien, ontdekt dat er perioden zijn dat bijna de hele wereld in oproer is; dat er overal oorlog is. Dan zijn er weer perioden dat het overal erg dorps is. Er zijn ook perioden dat alle mensen buitengewoon fanatiek en religieus zijn. En er zijn perioden waarin de mens sterk magisch georiënteerd is. Kortom, er zijn vaste perioden aan te wijzen waarin bepaalde ontwikkelingen plaatsvinden en in grote lijnen - niet in details - herhalen die ontwikkelingen zich.

Als wij proberen de krachten te overzien waardoor dit veroorzaakt zou kunnen worden, dan denken wij in de eerste plaats natuurlijk aan de zon en de planeten. Het blijkt dan dat die er ook wel iets toe bijdragen. Zo'n lange periode komt over het algemeen uit de ruimte. Ergens in het onbekende zijn krachten bezig. Wat ze doen en wat ze zijn, weten we niet. Die krachten bereiken de aarde. We merken het niet, wanneer wij op aarde leven en opeens begint er iets in de reactie van de mens te veranderen. De werkelijkheid schijnt plotseling een ander aanzicht te krijgen.

Er zijn een aantal cycli die wij ongeveer wel kennen. Men zegt ca. 24000 jaar is de cyclus waarin alles weer opnieuw kan beginnen. Dat is ergens wel waar. We gaan dan uit van het stelsel van de horoscoop, we doorlopen de hele Dierenriem en beginnen opnieuw.

Er zijn echter perioden te vinden met tussenpozen van 312 jaar, van ongeveer 726 jaar, 1500 en zoveel jaar, bijna 2200 jaar waarin die veranderingen met regelmaat optreden. Wat zijn de krachten die daarbij betrokken zijn?

Wij hebben te maken met grote stralingen uit de kern van het Melkwegstelsel. Dit zijn stralingen, die worden veroorzaakt door partikels met een grote versnelling. Het zijn niet de bekende alfa, beta, en gamma stralingen. Het zijn stralingen van zeer kleine partikels, die hoofdzakelijk worden gebruikt voor de opbouw van protonen. Wanneer zo'n proton uiteenvalt (dat gebeurt nl. onder de enorme spanning van b.v. een exploderende ster), verdwijnen die deeltjes met een enorme versnelling en wat meer is, omdat ze zo klein zijn kennen ze ook geen afremming. Als een normale gammastraling door de ruimte gaat en ze komt in een kosmische stofwolk terecht, dan wordt ze afgeremd. Dit gebeurt met die kleine partikels practisch niet. Ze worden iets verzwakt, maar worden niet geremd.

Deze partikels komen bij de aarde en komen terecht in de aardatmosfeer. Ook daar worden ze niet geremd, maar toch ondergaan ze steeds meer botsingen en veroorzaken daardoor een zeer geringe, maar soms toch wel belangrijke verandering, hoofdzakelijk in de lichtere gassen, dus in de bovenlaag van de atmosfeer. Hierdoor ontstaat een andere doorlaatbaarheid van een deel van de zonnestraling. Gelijktijdig dringen ze door tot de aarde en beroeren daar alles wat leeft. Aan al het levende wordt hierdoor een stimulans gegeven en een bestaand evenwicht kan worden verstoord.

De verstoring van evenwicht is niet altijd het verstoren van vrede. Er kan een evenwicht van oorlog zijn. Indien dit evenwicht wordt verstoord, ontstaat er een werking die in de richting van vrede gaat. Een voorbeeld; We kunnen een zeer materialistische ontwikkeling hebben die in evenwicht is. Nu komt een dergelijke straling en de mensen beginnen zich tegen dit materialisme te verzetten. We krijgen dus als vanzelf een tendens tot vergeestelijking bij de mensen.

Die stralingen komen in verschillende golven op de wereld af. De kleinste golf die wij kennen duurt ongeveer 122 jaar. U zult zeggen; Hoe komt het dat ze zo regelmatig komen? In de kern van het Melkwegstelsel zijn enorm veel sterren die veel groter en veel heter zijn; en dat wil zeggen, dat ze elkaar meer beïnvloeden. Hierdoor kunnen er verschijnselen van sterren

ontstaan, die grote gasmassa's afscheiden. Het kan zijn dat bepaalde sterren nova worden. Het kan ook zijn dat sterren, die tijdelijk dormant, zijn (weinig uitstraling hebben), door de beroering met andere sterren opeens van vorm veranderen. Wij zien b.v. een rode reus plotseling tot een zeer briljante kleine ster worden. Maar daarbij vindt een omzetting plaats in praktisch de gehele materie, van die ster.

Dat die regelmaat zo is, wil niet zeggen dat ze zo zal blijven. Die deeltjes hebben tijd nodig om deze kant uit te komen; een heel groot aantal lichtjaren. Dit betekent dat men van tevoren kan overzien wat er aankomt.

Deze tendensen worden vanuit de geest gezien. Er wordt rekening mee gehouden en we weten ongeveer wat er gaat gebeuren. Voor de aarde is dat veel moeilijker, want als er iets verandert, dan verandert het overal tegelijk. Je ziet het eigenlijk niet. Niet alleen u bent gestimuleerd, maar ook uw hondje, uw katje, uw buurman, de bomen, het gras etc. U ontdekt in die periode dat u veel onrustiger bent dan normaal. Gelukkig zijn die golven niet allemaal even langdurig en even sterk. Als wij te maken hebben met deze invloed uit het onbekende, dan heeft ze gemiddeld een werkzame duur van maximaal 50 jaar. Er zijn maar enkele stralingen die langer werken. De gevolgen ervan duren natuurlijk veel langer, maar de eigenlijke invloed omspant ongeveer 50 jaar.

De kortste invloed van deze aarde die wij kennen is een invloed, die in haar stoffelijke geaardheid ongeveer 48 uur omvat. Maar dat zijn veel kleinere invloeden; omdat de inwerking van de straling waarover ik het nu heb cumulatief is. Hoe langer de straling, in dit deel van de ruimte komt waarin de zon zich met haar stelsel beweegt (circa 19 km per seconde) en hoe meer wij daardoor worden getroffen, hoe sterker de veranderingen zijn in de atmosfeer van de bovenste lagen. Hoe groter de veranderde gevoeligheid voor straling van de zon, hoe meer beïnvloeding van het eigen magnetisch veld van de aarde (dat is namelijk een reactie die ook daarmee samenhangt), hoe langduriger ook de invloed is op levende wezens. En hoe langduriger die invloed is, des te meer het gedrag daardoor wordt beïnvloed. Wij hebben hier te maken met zuiver materiële energietendensen die regelmatig voorkomen.

Als u hierdoor wordt beroerd, kunt u er nooit helemaal door veranderen. Uw karakter zal niet veranderen, maar bepaalde delen in uw karakter zullen worden gestimuleerd. Eigenschappen, die tot nu toe slapen, worden plotseling wakker. Het is mogelijk, dat er onder zo'n invloed opeens bepaalde ziekten, die lange tijd onderdrukt zijn geweest, gaan uitbreken. Het is ook mogelijk dat een ziekte, die schijnbaar chronisch was, in die periode plotseling verdwijnt. Want wij hebben te maken met een verandering en dat wil zeggen dat nieuwe evenwichten tot stand komen, ook in uw eigen lichaam.

Voor de geest betekent het dat ze op totaal nieuwe manier begint te ervaren, ook uw eigen geest. Want u heeft nu wel een lichaam, maar daar zit een geest in of liever; hij zit er ten dele in en hangt er ten dele omheen, want hij zit ook in uw aura. Een vriend van mij heeft eens een vergelijking gebruikt; "Denk aan de stof als een spons. Denk aan de geest als water, en denk aan het leven als het verwarmen van de spons met het opgezogen water; er ontstaat waterdamp omheen." Ongeveer juist is het beeld wel, ofschoon wat onbeholpen. Doordat u ook in uw uitstraling verandert, zult u uw relatie met de wereld veranderen. Een heel eenvoudig voorbeeld. Er zijn mensen, die een grote gevoeligheid hebben voor wat er komt. Dat zijn degenen die altijd op het laatste moment vertrekken en nog net de tram halen, die net even een beetje meer gas geven en daardoor een verkeerslicht dat ze niet konden zien nog net op groen halen. Dat soort dingen. Wanneer nu zo'n invloed komt, gaan deze mensen nu te vroeg of te laat reageren. Dezelfde mens, die een hele tijd alleen maar groen licht heeft gehad en steeds de tram heeft kunnen halen, komt nu steeds of op het ogenblik dat er nog niets is of hij komt plotseling voor rood licht te staan. Dat "op het nippertje zijn" is ineens weg. Dat gaat zo met heel veel dingen.

Zo gaat het b.v. ook met uw herinneringsvermogen. Er zijn tijden dat je precies op het juiste moment alle gegevens uit de hersenen kunt putten. Dan weet je alles wat je op dat moment moet weten. Je hebt tijden dat je van tevoren loopt te denken over iets en dat het later pas wordt gezegd. Maar er zijn ook tijden dat je pas later bedenkt wat je had moeten zeggen, of had moeten doen, of dat je een voorwerp dat je zocht pas kunt vinden, als je het niet meer

nodig hebt. Deze verschuivingen kunnen erg belangrijk zijn. Ze vormen mede een van de achtergronden van uw werkelijkheid, omdat hierdoor de verschuivingen van noodlot, die wij zo vaak zien, mede worden verklaard.

Maar we staan niet alleen te kijken naar een wat explosief Melkwegstelsel. Er zijn grote krachtgolven (magnetische stormen) die door de ruimte gaan. Ook die veranderen potentialen. Maar die potentialen - en dat is het gekke - zijn niet alleen maar magnetisch.

Wanneer een magnetische storm in de buurt van de zon komt, dan zal ze daardoor worden geactiveerd, maar gelijktijdig zullen meteoren en metenieten, die zich in die omgeving bevinden, versnellen en een grotere doorslagkracht krijgen. Wij zien daarnaast dat bepaalde materialen, vooral de zware metalen hun eigenschappen wijzigen. Als wij b.v. strontium bekijken, dan zien wij een toename van verval, de eigen stralingsactiviteit van het radio actieve element strontium neemt toe. Dat is niet zo erg opvallend. Het zijn versnellingen; die aangenomen op 300 per minuut (dit is heel willekeurig gesteld, het heeft niets met de feiten te maken misschien een versnelling of een vertraging met 10 geven. Dat kent men dan toe aan de toestand van het materiaal, maar in feite is de kwaliteit veranderd.

Nu zitten erin de aarde toevallig veel van die elementen (ook van zware metalen; dat gaat zelfs al van nikkel af) die gaan reageren. Als die reactie in de aarde optreedt, dan verandert er o.m. ook iets in de aardtemperatuur. Er verandert daardoor iets in de plantengroei, in het klimaat. De luchtcirculatie kan zich aanmerkelijk wijzigen. Wij zien vaak dat stromingen in de oceanen zich betrekkelijk abrupt binnen korte tijd wijzigen. Als u zich alleen al realiseert wat de warme golfstroom doet in dit gedeelte van West Europa, dan kunt u begrijpen dat een afwijking van de golfstroom met maar 100 zeemijl een tamelijk grote klimatologische verandering kan gaan betekenen voor uw land. Die dingen gebeuren. En wanneer ze gebeurd zijn, speelt, het zich meestal af in een periode van ongeveer 4 tot 7 jaar; namelijk de tijd, waarin, een dergelijke magnetische beïnvloeding opkomt, haar werking vertoont tot het ogenblik dat het normale evenwicht van de magnetische structuur weer herwonnen is. Ook dat heeft invloed.

Het klinkt misschien erg vreemd, maar als de gemiddelde temperatuur een graad stijgt, dan merk je daar als mens schijnbaar niets van. Maar het heeft invloed op de levensprocessen, op sneeuwval, regenval, dus neerslag. Het heeft invloed op de al dan niet te vormen ijsbergen en morenes. Uw wereld wordt beïnvloed door nog niet bewust door de mens gekende krachten uit het onbekende. Ook de geest draagt het hare daartoe bij.

Er zijn een aantal centra van grote geestelijke activiteit, die wij plegen aan te spreken als persoonlijkheden. We zeggen dan dat zijn de Heren van dit of dat, omdat ten aanzien van onze persoonlijkheid het erop lijkt, of wij hier met een vergelijkbare persoonlijkheid te maken hebben. Of dat in de praktijk ook zo is, weten wij eigenlijk niet.

Als wij te maken, hebben met de Heren van Kracht, dan weten wij dat de toename en afname van bepaalde geestelijke energieën daaraan ligt. Er kan een toename zijn van levenskracht. Maar als de levenskracht toeneemt, dan betekent dat ook dat de neiging tot uiting of tot verwezenlijking van gedachten groter wordt. Een mens zal bij een grote toevloed van energie (levenskracht) sneller geneigd zijn om zijn gedachten in daden om te zetten, en minder geneigd om bespiegeld, dus innerlijk daarmee bezig te zijn.

Als een van de Heren van Kracht levenskracht uitzendt en de aarde wordt daardoor getroffen (gemiddeld een periode van 7 tot 14 dagen, het komt, nogal veel voor dat dergelijke pulsen er zijn), dan zeggen we Hier zullen de mensen plotseling minder overlegd gaan handelen. Dat kan niet anders. Niemand merkt het van zichzelf. Want je merkt zelf niet dat je reactie anders is geworden, maar ondertussen gebeurt er veel.

Een van de andere Heren geeft een vorm van psychische kracht af. Het is dan mogelijk, dat juist in de periode dat die kracht op aarde komt zeer veel mensen opeens gaan dromen en telepathisch gaan reageren; dat er meer verschijnselen van telekinese, voorkomen. We zien allerlei paranormale eigenschappen van de mens sterker werken. Ben je helderziend, dan ontdek je dat de aura van een mens a.h.w. voller schijnt te worden. Het is net, of ze wat dichter van kleur is en gelijktijdig iets verder van het lichaam af uitstraalt.

De derde Heer van Kracht heeft eveneens een uitstraling die grote veranderingen tot stand kan brengen. Wij zouden dit mentale kracht kunnen noemen. Het is een wat onvolledige benaming, omdat het namelijk het bewustzijnsproces sterk beïnvloedt. Wanneer u onder sterke invloed van deze kracht verkeert, dan zult u b.v. sneller lezen en beter onthouden wat u heeft gelezen. U zult iets zien en u later kunnen herinneren wat u heeft gezien. Het gaat de kant uit van beperkte eidetische registratie van al het waargenomene. In deze periode zullen wij verder zien dat het herinnerings- en reactievermogen van de mens toeneemt. Hij combineert en associeert veel sneller en zal dus sneller overlegd kunnen handelen. Hij zal daarnaast de zaak vaak beter doorzien. Wanneer deze mentale straling de aarde beroert, is er een neiging tot synthese de samenvoeging van schijnbaar niet bijeenbehorende waarden, zodat daaruit nieuwe conclusies mogelijk zijn. Dit kan op zichzelf al heel belangrijk zijn.

DE HEREN DER STRALEN

De Heren der Stralen worden meestal met kleuren aangegeven. Wij kunnen ze ook met nummers aanduiden. Het enig belangrijke is dat de Heren der Stralen in feite alleen inspelen op degenen die met hen harmonisch zijn, degenen die in een bepaalde ontwikkelingsgang verkeren, waardoor ze onder zo' n straal en de hoofdtendens daarvan vallen.

Al wat ik tot nu toe heb genoemd (dus de heren van Kracht) beïnvloeden de gehele wereld. Alles; een kikvors, een amoebe, een grashalm, een mens, een dier enz. enz. Alle leven tot zelfs elementalen die aan de aarde gebonden zijn worden hierdoor beïnvloed. De Heren der Stralen beïnvloeden alleen bepaalde groepen van mensen; alleen degenen die onder een bepaalde straal vallen.

Van de Heren der Stralen kunnen wij zeggen dat zij degenen, die een bepaalde geestelijke grondtendens hebben, door hun kracht sterk kunnen stimuleren. Er zijn stralen waarop wij allemaal wel reageren. Als wij de 7e straal hebben, die ook wel het witte licht wordt genoemd, dan hebben wij een invloed die alle mensen wel aanspreekt, maar waardoor alleen degenen die tot de 7e straal behoren plotseling buitengewone kwaliteiten en gaven ontwikkelen, omdat ze tijdelijk in een eenheid worden opgenomen. Er ontstaat een soort bovenlaag van beseffen en denken van allen die tot die straal behoren. Elk lid daarvan is zich diep in zichzelf en niet redelijk bewust van de gehele inhoud van al die anderen. Dit geldt ook voor alle andere stralen.

Ook deze stralen komen regelmatig voor. Hun werking is nogal verschillend. Er zijn perioden dat er twee of drie dagen wit licht is. Er zijn ook perioden dat er 14 dagen wit licht is. Er zijn tijden dat er 3 maanden; het z.g. rode licht (3e straal) is. Het kan ook zijn dat het een kwestie is van een paar uren. Hier hebben we dus niet te maken met een regelmaat die in tijd is af te meten. Ze is alleen af te meten in bepaalde geestelijke waarden en dan moet je ze uitdrukken in harmonie. Misschien kan deze vergelijking verduidelijken.

Als ik een melodie componeer, dan zullen verschillende tonen op verschillende hoogte geproduceerd een verschillende tijdsduur moeten worden aangehouden, omdat daarmee het patroon (de melodie) ontstaat. Als we de Heren der Stralen nu bezig zien, dan moeten we denken aan een melodie die ze spelen. Soms zijn ze gelijktijdig actief. Soms is er een actief. Soms ineens allemaal. Dat wijzigt zich voortdurend. De aarde ondergaat deze melodie en iedereen wordt gestimuleerd door een bepaalde toon. Denkt u aan het glas dat kapot wordt gezonden, als een bepaalde toon (de hoge G) wordt gezongen. Een soortgelijke trilling beroert u. U gaat er wel niet aan kapot, maar uw situatie verandert omdat u in die vibratie mee gaat reageren.

Als wij nu te maken hebben met een kleur, dan is dat niet zo erg. Er zijn mensen (een bepaalde groep mensen) die dan gestimuleerd zijn en actiever worden, meer bereiken. Maar stel, dat er verscheidene stralen gelijktijdig actief zijn, dan kan dat melodisch verantwoord zijn, maar voor de mensen op aarde is het een dissonant. Dat betekent, dat de mensen innerlijk worden geconfronteerd met waarden die botsen. Er zijn dingen die ze opeens niet

meer kunnen aanvaarden of verdragen. Dat zijn gevaarlijke ogenblikken. Ook hier kun je niet bepalen waar dat vandaan komt. Geestelijk kun je dat wel zien. Je kunt alleen zeggen die verschijnselen zijn er.

Als je dan de wereld gaat ontleden, dan ontdek je b.v.; nu is er een dissonant tussen blauw en rood (stralen 6 en 3.). Dat is een invloed, die heel veel mensen plotseling in oppositie brengt, niet alleen tegen zichzelf maar vaak tegen hun positie, tegen alles wat ze tot nu toe hebben willen opbouwen. Ze zien de zaak opeens anders. Een aardig voorbeeld daarvan is b.v. de reactie van president Ford op dit ogenblik in Ver. Staten. Deze man ziet opeens tegenstellingen waar die eerst niet waren. Hij komt tot afwijzing van dingen, die hij vroeger zij het voorzichtig heeft kunnen accepteren. Hierdoor brengt hij gelijktijdig de evenwichtigheid van zijn eigen positie in het geding en schept voor zichzelf grote gevaren. Hij zal zich waarschijnlijk niet meer kunnen doorzetten nu hij weer een paar dingen heeft gedaan "die verkeerd vallen", zegt men dan.

Dat is in Nederland nu ook het geval. Op dit moment zij het subrosa speelt zich een conflict af tussen C.R.M, en bepaalde ministeries. Bovendien speelt daar nog weer een parlementaire commissie een rol bij. Dat botst. Normalerweise jou daar een compromis uit voortkomen. De kans is heel groot dat het waarschijnlijk voorlopig nog verborgen voor de openbaarheid zal zijn maar later hard tegen hard zal gaan.

Deze invloed loopt af over ongeveer 20 dagen ($\pm$ 25 nov. 75). Dan is de botsing voorbij. Er blijft nog wel een blauwe invloed hangen en later is er nog wat rood hier en daar maar dat is niet ernstig meer. Dit typische dissonantverschijnsel is nu ca 14 dagen aan de gang en duurt nog ongeveer 20 dagen, dus 34 dagen in totaal. In die 34 dagen worden allerlei beslissingen genomen die onredelijk zijn. Men ziet niet in hoe men op die beslissingen kan terugkomen of zou moeten terugkomen, zodat men dingen doorzet waarvan men wel degelijk beseft dat ze voor het eigen "ik" en voor hetgeen men nastreeft gevaarlijk zijn.

Mag ik u wijzen op de verschijnselen die zich op dit moment afspelen? Revolutie en tegenrevolutie in Bangladesh. Grensgeschillen wederom het doordringen van russische troepen op chinees gebied aan de grens van Rood China en Rusland. In Indonesië een conflict binnen de regeringen gelijktijdig een conflict tussen Portugal en Indonesië ongeacht de vriendelijke woorden die er worden gesproken. Een conflict dat zich op dit moment steeds meer gaat manifesteren tussen Israël en de Ver. Staten, maar gelijktijdig wonderlijk genoeg tussen Rusland en Egypte. En nu spreek ik niet eens over de conflicten in de verschillende staatjes. Maar als u zich realiseert, dat ook de reacties van de marokkaanse vorst Hassan precies samenvallen met de beslissingen die genomen zijn binnen deze periode, dan zult u zich toch wel gaan afvragen, of het menselijk leven nu wel helemaal door de mens wordt geleid als hij denkt.

Als ik u heb geholpen om deze vraag ook aan uzelf te stellen waar beslis ikzelf en waar word ik in feite gedreven door zaken die ik niet helemaal ken, soms niet eens kan kennen, dan kunnen we overgaan tot de volgende vraag. Want als er invloeden zijn uit het onbekende, die de reacties. op aarde beïnvloeden, dan moet daar altijd iets tegenover staan.

De gehele kosmos is gebouwd op evenwichten, niet op onevenwichten. Als er een invloed is uit het Melkwegstelsel, dan bewerkstelligt die een verandering hier op aarde. Op het ogenblik zit u al enige tijd in zo'n invloed. Het is in feite een revolutionaire invloed, die door de meeste mensen sociaal wordt gezien, maar die hoofdzakelijk mentaal is. Dit gaat gepaard met veranderingen in de aarde zelf. Wat staat daar nu tegenover? Als wij nu zien dat een toename van kracht daar tegenover gaat staan, zodat er plotseling een grotere weerstandsmogelijkheid is in al het levende, dan zeggen we er. wordt een nieuw evenwicht gevonden, Door enerzijds kracht te geven en anderzijds een bestaand evenwicht te verstoren krijgen wij de mogelijkheid een nieuw evenwicht te vormen.

Wanneer een van de Heren van Licht uitstraalt (laten we rood negatief nemen), dan kunnen we zeggen nu rood negatief actief is, moet er wel iets tegenover staan. Kijk ik goed, dan blijkt dat psychische krachten (een van de Heren van Kracht) eveneens actief is. Tegenover de

stoffelijke hartstochtelijkheid en onberadenheid die daaruit voortvloeien, staat opeens een verhoogde besefsmogelijkheid, die net buiten het redelijke om gaat.

Alle krachten die in de kosmos bestaan, werken in een evenwicht. Er zijn altijd paren aanwezig. Er is nooit een kracht die alles beslist. Er is altijd een tweede, geheel verschillende kracht waardoor kosmisch gezien en niet menselijk gezien alles toch weer wordt opgevangen.

Als u dit voor uzelf wilt gaan uitwerken, dan zit u als mens natuurlijk met de moeilijkheid van bij welke straal of kleur hoor ik? Wat zijn mijn reacties op levenskracht, psychische kracht, mentale kracht? Dat alles is niet belangrijk. Belangrijk is namelijk niet dat je weet tot welke invloeden je behoort, maar dat je weet hoe je op dit moment bent, want dan kun je die verandering constateren. Dan is het steeds nog wel een invloed uit het onbekende, maar het is een invloed die kenbaar is geworden. Er is nu in je plotseling een andere denkwijze of een andere neiging ontstaan. Hierdoor word je trendgevoelig. Want elke invloed, die je ondergaat als een verschuiving van je persoonlijkheid of van bepaalde persoonlijke kwaliteiten, zal zich in de wereld rond je weerspiegelen. Kun je die verschuiving a.h.w. een beetje op een afstand houden, dat je zegt dat is een beweging, maar ze is niet belangrijk, van belang is dat ik positief uit mijn standpunt reageer ondanks die beweging, dan verdwijnt een groot gedeelte van de schijnwerkelijkheid waarin je leeft.

MAYA

Invloeden uit het onbekende bepalen het menselijk gedrag. Een groot gedeelte van de gedachten die er rond u zijn, kunnen uw gedrag bepalen. U bent dus in uw gedragingen niet geheel vrij. De wereld kent ontwikkelingen, die niet uit de vrije beslissing of uit de natuurlijke ontwikkeling van stoffelijke waarden ontstaan, maar die door onbekende kosmische invloeden mede worden veroorzaakt.

Als wij doen alsof onze wereld een zekere permanentie bezit en wij ons niet bewust zijn van de voortdurende wisselingen, dan stellen wij iets wat niet bestaat. We handelen alsof wij vandaag beslissingen kunnen nemen, die over honderd jaar nog op dezelfde wijze van kracht zullen zijn. Het resultaat is dat wij een illusie scheppen en dat wij voortdurend bezig zijn met dingen, die eigenlijk overbodig zijn. Als men b.v. kijkt naar de wegenbouw, dan weet men heel goed dat er wegenplannen worden doorgezet, die niet nodig zijn. Terwijl andere wegen, die werkelijk belangrijk zouden zijn, niet worden aangelegd omdat die nog behoren tot de plannen die men heeft gemaakt. U loopt dus of achter de feiten aan of u probeert voor de feiten uit te lopen, maar dan loopt u meestal de verkeerde kant uit.

Zoals het in de wegenbouw is, zo kan het ook zijn in uw persoonlijk leven. U blijft in het heden verwachtingen uit het verleden manipuleren. Maar de wereld is veranderd, de mensen zijn veranderd en uzelf bent ook veranderd, dus kan het niet meer zo gaan. Wij moeten ons voortdurend weten aan te passen aan elk ogenblik.

Nu zal men zeggen; Moet ik dan om maya te overwinnen pragmaticus of pratica worden? Neen. U behoeft zeker niet alleen met de feiten van het ogenblik rekening te houden. U moet rekening houden met de innerlijke waarheid, die u in alle feiten steeds terugzoekt zonder daarom aan te nemen dat de feiten een blijvende betekenis hebben. Niemand krijgt het in zijn hoofd te zeggen. Vandaag regent het, dus moeten wij de eerste honderd jaar regenkleding vervaardigen. Dat vindt men kolder. Maar er zijn wel mensen die zeggen; Vandaag is er een crisisverschijnsel, dus moeten wij er rekening mee houden dat wij een lange tijd van crisis krijgen. Of omgekeerd; we zitten in een periode van welvaart die niet te gronde kan gaan, want wat er eenmaal is, dat blijft bestaan. Als er een terugval is, dan is er geen sprake van een werkelijke crisis, maar alleen van een tijdelijk verkeerde interpretatie van de feiten. Als men zo gaat redeneren, zit men er altijd naast. Dat geldt ook in uw eigen leven.

De relatie die u heeft met uw medemensen is niet een vaste, een blijvende. Het is er een die voortdurend verandert. En al blijft die in wezen bestaan, dan zullen de uiting, de relaties die kunnen voorkomen en de uitwerking ervan elke dag weer anders kunnen zijn. Door u te

realiseren dat iets vast is in het gedrag van de medemens en dat niets vast is in uw gewoonten - ook al denkt u dat kunt - u iets van die begoocheling ontluchten. U gaat begrijpen dat u in een wereld zit waarin zelfs vormen eigenlijk meer aangenomen waarden zijn dan feiten. En dan kunt u zich aanpassen aan voortdurende beïnvloedingen en werkingen en daarvan gebruikmaken .

Wie de wereld van begoocheling ziet, vraagt zich wel eens af hoe ze eigenlijk tot stand is gekomen. Waarom praten de mensen b.v. altijd over God als een soort koning? Het is de essentie van het leven. Toch benaderen we Hem als een mens. We humaniseren Hem. Maar op dezelfde manier vermensen wij ook het gedrag van een dier. "Ach, dat hondje van me. Je kunt echt zien hoe hij nadenkt " Ja, hij denkt wel, maar hij denkt niet wat u denkt dat hij denkt. En dat is maar goed ook, want dan zou het geen hond zijn. U moet niet proberen alles volgens menselijke maatstaven te meten. Een groot gedeelte van de illusiewereld waarin u leeft, komt tot stand omdat u onbewust aan alles menselijke kwaliteiten toekent. U neemt zelfs aan dat een vulkaan zich menselijk gedraagt, met andere woorden dat zij in haar uitbarstingen een zekere logica vertoont. Nu is dat meestal waar, maar niet altijd.

We nemen aan dat het weer een bepaalde reactie vertoont. En als wij ontdekken dat de weervoorspellingen niet goed uitkomen, dan zeggen we; Wij zijn nog niet ver genoeg met onze waarnemingen en gevolgtrekkingen. Wij realiseren ons niet dat zich ook in de atmosfeer zeer snelle en plotselinge veranderingen kunnen voordoen, die niet voorspelbaar zijn omdat ze niet logisch afleidbaar zijn.

Logica is erg belangrijk voor elke mens, dat weet ik wel. Maar logica is een systeem dat wordt gebruikt in een kosmos die niet systematisch, maar organisch reageert. En daarin zit de grote moeilijkheid. Zelfs onze dromen en fantasieën zijn opgebouwd op grond van zaken, die veronderstellen of die wij verwerpen, zonder ons af te vragen wat ze betekenen. Een wijsgeer heeft een gezegd. "De gehele kenbare kosmos is slechts het symbool van een werkelijkheid, die zich daarin verbergt." Hij had gelijk. We zouden het moeten uitbreiden en zeggen; Het kenbare is het symbool van een aantal werkingen, die zich afspelen zonder dat wij in staat zijn die te constateren.

KONCLUSIE

Wij kunnen niet geheel aan de waan ontsnappen, maar wij kunnen de werking van de waan (de heerschappij van de illusie) over ons werkelijke wezen aanmerkelijk verminderen, indien wij een beetje rekening houden met die invloeden uit het onbekende. Wij behoeven die niet te ontleden. We behoeven voorlopig ook niet te weten waar ze vandaan komen zolang wij empirisch vast stellen dat ze op ons en op onze omgeving inwerken. Dat is voor ons voldoende en daarmee moeten wij rekening houden. Terugkeer naar de werkelijkheid is alleen mogelijk indien je probeert de voortdurende wijziging van die invloeden na te gaan.

Als appendix aan dit alles zou ik uw aandacht willen richten op de tendensen, die wij voor de komende periode wel kunnen verwachten.

Zoals wij reeds hebben gezegd, hebben we ook een paar dagen voor de boeg waarin de conflictstof (onredelijkheid) overal aanwezig is. Maar wij hebben ook te maken en dat is veel belangrijker met een harmonietendens. De dissonant van deze tijd verdwijnt, daarnaast krijgen wij binnenkort een sterke wit invloed, die van groot belang kan zijn in december tot ongeveer kerstmis. Daarom stel ik; Er ontstaan volksinvloeden of volksbewegingen daar waar regeringen falen. In de meeste gevallen zal hier niet sprake zijn van een verzet tegen een gezag, maar van een aanvullen uit persoonlijk vermogen en middelen van een tekortschietend gezag. Dit zal in zeer vele landen ook t.a.v. rechtsposities plaatsvinden. Hierdoor zullen nieuwe waarden worden geschapen, vaak tegen de wil van de heersende machten en regeerders in.

Wij moeten verwachten dat in de komende 20 tot 30 dagen scherpe tegenstellingen zullen groeien in de relatie werknemer werkgever, maar gelijktijdig zullen we zien dat tegen het einde van die periode een groot aantal gewone mensen zich tegen hun leiders gaan verzetten

en dat zowel werknemers als werkgevers zich in onderling begrip a.h.w. loszeggen van datgene wat hun leiders menen te kunnen beslissen.

Op gelijke wijze zullen wij veranderingen zien in de situaties in het Midden Oosten. Ik geloof, dat Israël een tamelijk prettige verrassing kan verwachten over ongeveer 40 dagen. Ook in Libanon zijn veranderingen. In Syrië zie ik na ongeveer 20 dagen ook een verandering van tendens, die waarschijnlijk gepaard gaat met een verandering van regering of althans van de richting waarin een regering denkt en handelt. Ik voorzie in diezelfde periode ook wel ontwikkelingen in Portugal, in Spanje, zo goed als in Angola. In Australië zullen zich een aantal opmerkelijke feiten afspelen, die u vermoedelijk pas te weten zult komen half januari, maar welke in die tijd weer uit conflicten zijn voortgekomen. Dat zal o.m. leiden tot een wat ongewone samenwerking tussen internationaal kapitaal (dus internationale ondernemingen), de regering zelf en een groot aantal burgers. Het zal waarschijnlijk te maken hebben met de ontwikkeling van het binnenland.

Waarom ik deze dingen naar voren breng? Om u duidelijk te maken hoe de invloeden de feiten a.h.w. van tevoren bestemmen. Maar er is niet bij gezegd en dat moogt u niet vergeten dat deze veranderingen blijvend zijn. Het zijn verschijnselen die optreden, want de situatie blijft niet zo rustig. Er zullen in het begin van het volgende jaar weer allerlei roerigheden zijn, terwijl gelijktijdig de openlijke dissonanten, die de hele wereld zo een beetje overspoelen; in die tijd worden gedempt. Waarom? Omdat er uit de zon en gelijktijdig uit het Melkwegstelsel een invloed optreedt, die rustgevend, dus dempend is.

De conflicten, veroorzaakt door de Heren der Stralen en de compensaties daarvan door de Heren van Kracht, blijven werkzaam. De totale compensatie zal bovendien waarschijnlijk nog gelegen zijn in een aantal nieuwe ontdekkingen of het betreden door de mensen der wetenschap van een nieuw theoretisch of praktisch terrein. Ik vermoed dat die periode van het komende jaar een mogelijkheid zal tonen om b.v. te werken met een andere vorm van atoomkracht. Ik geloof dat men met een nieuwe uitvinding komt, die ontstellend is voor degenen die op dit ogenblik alles in atoomreactoren hebben gestoken, omdat men tot een vorm van atoomfusie kan komen, mogelijk zelfs het begin van een soort protonenmotor ontwerpt. Dat gebeurt het komende jaar, want dat is weer een compenserende werking van elders.

Wij leven in een wereld waarin het totale evenwicht blijft bestaan. Dat is een kosmische wet. Maar gelijktijdig leven wij persoonlijk niet kosmisch evenwichtig in een wereld waarbij onze eigen evenwichtigheid en onze eigen neigingen voortdurend verschuiven. Begrip voor onze veranderlijkheid in de feitelijk evenwichtige kosmos en het besef van de onontkoombaarheid van bepaalde invloeden kunnen ertoe bijdragen dat een mens leert leven met invloeden uit het onbekende en dat hij, doordringend in het onbekende deel van zijn eigen "ik", beter zijn evenwichtige en de kosmische mogelijkheden beseft en komt tot een evenwichtige, op kosmische kracht gebaseerde werking waardoor de invloeden die hem stuwten van ondergeschikt belang zijn geworden.

OORLOG EN VREDE

De wereld bestaat voor veel mensen uit oorlog en vrede. Dat is helemaal niet zo'n vergissing. Wij kennen het familieleven; en op de familie is de gemeenschap gebouwd. De gemeenschap is nationaal ontwikkeld. Dan vernietigt men al deze ontwikkelingen door een status van strijd die wij oorlog kunnen noemen. Wie kijkt hoe het gaat in de wereld, ziet dat de mensen die dat allemaal zo logisch proberen, te beslissen eigenlijk wel zeer knappe koppen zijn.

Ik herinner mij gelezen te hebben; dat een terugtrekkend leger zijn soldaten niet meer voorzag van sokken, dan konden ze op de terugtocht er niet "de sokken in zetten."

Ik heb ook gehoord dat een aantal hoge heren tijdens een diner hebben gesproken over het feit dat de oorlog, die zij voerden tem slotte beperkt moest worden. Zij hebben zich kennelijk nooit afgevraagd hoeveel doden er zijn gevallen in de tijd, die voor hen lag tussen de eerste

geserveerde canape, en de bombe napolitaine waarmee de feestmaaltijd, althans officieel, besloten werd. Daarna gingen ze echt aan het werk en schakelde men over op de vloeibare voeding. In die tijd besprak men dan alles waarvan de burger, nooit hoort.

Waarom is er dan eigenlijk niet meer vrede op aarde, zou men zich kunnen afvragen. Dat is heel eenvoudig; als je tegen iemand zegt dat hem onrecht wordt aangedaan, dan vraagt hij zich niet af, of je gelijk hebt. Dat neemt hij maar al te graag aan. En heb je hem eenmaal overtuigd van het feit, dat hij onrecht ondergaat, dan is hij ook bereid te geloven dat je je daartegen moet verzetten. Dat verzet wordt dan uitgedrukt in een nieuwe vorm van familieleven, want plotseling is het geweer de bruid van de soldaat. Dan zien we automatisch de doden vallen en de productie en winstcijfers van het bedrijfsleven stijgen.

Geestelijk gezien is er natuurlijk niet veel voor te zeggen. Maar zelfs hoge persoonlijkheden, die ik in mijn laatste periode na mijn overgang heb mogen interviewen, zijn niet van alle smetten vrij. Ook groten als Mozes dachten; Nou ja, zolang ik mijn zin krijg, kan ik er wel een paar aan opofferen. Want wij zijn allen geneigd offers te brengen, als wij ze maar niet zelf hoeven te betalen. En dat is eigenlijk de basis van "oorlog en vrede".

De mensen begrijpen het niet zo goed. Er is een soort fatale kringloop, die zich ook in de maatschappij steeds weer kenbaar maakt. Ik mag u een voorbeeld geven. Er is anarchie. In anarchie vervallen de samenhangen, dus is er een sterke man nodig. Daaruit ontstaat weer de dictatuur. Maar de dictatuur kan zich tegenover de anarchie alleen handhaven met terreur. Uit terreur ontstaat discipline. In discipline ontstaat begrip voor plichten en een zoeken naar rechten, zodat wij vanuit deze hele zaak gaan vechten op een bijna anarchistische wijze om liberaal te kunnen worden. Op het ogenblik dat wij in een begrip van onze rechten en plichten tezamen een maatschappij hebben opgebouwd, zijn er mensen die ontdekken dat je me er rechten kunt krijgen naarmate je je minder aan je plichten gelegen laat liggen. Hierdoor ontstaat er in een maatschappij een aantal grote onrechtvaardigheden en onrechtmatigheden. Dit zal weer vloeren tot een absoluut anarchisme, daar niemand bereid is een dergelijke situatie voortdurend te blijven handhaven.

Ik moet zeggen dat ik overigens ontzettend veel begrip heb voor de mensen, die proberen hun eigen rechten wat uit te breiden. Als ik ooit in mijn leven minister president was geworden, zou ik mijzelf ook opslag hebben gegeven. Want niets is prettiger aan je eigen werknemer te zijn, en gelijktijdig je salaris uit te betalen uit de kas van anderen. Maar zodra je in een situatie komt waarin de rechten van hen, die een deel van hun plichten verloochenen worden aangetast, moet er iets gebeuren. De mensen zijn toch al woedend, dus vertel je hun dat hun onrecht wordt aangedaan. Je vertelt verder dat ze dat onrecht moeten wreken en je laat hen vechten tegen de buurman, dan laten ze jou met rust. Ondertussen ontstaat er als vanzelf een situatie die de mens niet kan overzien. Zodra die situatie intens genoeg is geworden, sluit je vrede. Dan is iedereen zo tevreden dat er vrede is, dat hij zich niet afvraagt wat zijn rechten zijn, want hij meent nu wat minder plichten te hebben.

Zo ontstaat er uit dat geheel weer een ontwikkeling, die op den duur kan leiden tot een te laat produceren van een oorlog. En als men daar te laat mee is, dan is het resultaat een revolutie. Een revolutie is op zich een terugkeer naar een toestand van anarchie. De anarchie resulteert, zoals gezegd, weer in een sterke man. De sterke man wordt dictator en zo draaien de molens verder.

Wie zo de samenleving overziet, realiseert zich eigenlijk niet dat ook hijzelf voortdurend in oorlog is met zijn medemensen. Ik heb een tante gehad, die zichzelf altijd als een grande dame beschouwde. Uiterlijk gedroeg ze zich als zodanig. Zij meende, dat zij zeer verdraagzaam was, een illusie, die zij niet wenste prijs te geven. Toch was zij met iedereen in staat van oorlog behalve met mijn oom. Die had ze in het begin verslagen en tot vazalstaat gemaakt. Deze tante had een werkelijke vete met haar buurvrouw. Die vete is heel gewoon ontstaan.

Tante had een keeshond, een heel mooie. De buurvrouw aan de overkant schafte zich toen een barzoi aan. Die was mooier, groter en deftiger. Dat heeft tante haar nooit vergeven Want zij wilde haar Kees niet kwijt, maar ze wilde eveneens haar chic en haar overwicht handhaven.

Het resultaat was een reeks processen, want zo gaat dat tussen deftige mensen. Ik heb wel eens gedacht; hoe gelukkig het is geweest voor die buurvrouw dat mijn tante een dame was. Want was zij opgegroeid in een andere omgeving, dan hadden zij elkaar voortdurend in de haren gevlogen. En ziekenfondsen bestonden toen nog niet en zeker ook geen vergoeding voor de aanschaf van haarstukjes.

U lacht een beetje om dit verhaal. Maar zoals wij werkelijk zijn, zijn wij ook steeds op voet van oorlog met anderen.

Vrede ontstaat bij ons meestal, indien wij te uitgeput zijn om nieuwe verwijten tegen anderen te bedenken. Dan moeten wij ons er ook niet over verbazen dat het in de maatschappij niet veel anders gaat. Als wij vrede willen hebben, dan zullen wij eerst vrede in onszelf moeten vinden. Maar vrede vinden in onszelf betekent onze liefste illusies opofferen en daarom verklaren wij steeds weer de oorlog.

Toch zeggen wij wel dat oorlog zo verschrikkelijk is. Maar het wonderlijke is de grootste ontdekkingen vinden wij steeds weer in een oorlog. Zelfs vele grote kunstwerken (van Chopin maar ook van Tsjaikowsky) zijn voortgekomen uit strijd, niet uit vrede. Het schijnt, dat de mens voortdurend de gewelddadige reactie op de buitenwereld nodig heeft om zijn creatieve mogelijkheden in zich aan het werk te houden. Nu kan ik daarover uit de aard der zaak nog lang doorpraten, want een dergelijk onderwerp is als een koes(?) je duwt er zo nu en dan wat in en op geregelde tijden kun je er emmers vol uithalen. Maar ik heb oorlog en vrede niet alleen om deze reden gekozen.

Ik meen, dat strijd van welke aard dan ook noodzakelijk is, omdat hij inhaerent is aan het menselijk wezen. Op het ogenblik, dat een mens een innerlijk verstoord evenwicht ervaart, heeft hij de keuze in zich met zichzelf te worstelen of dat naar buiten toe te doen. Naar buiten toe heb je het gevoel dat je een gemakkelijker tegenstander hebt.

Wij zijn voortdurend bezig de wereld te beschuldigen van onze eigen fouten. Wij zijn voortdurend bezig om, wanneer een invloed ons treft en stimuleert in de wereld een bevestiging te zoeken van onze dromen. En als die niet komt, dan zeggen wij niet dat onze dromen nu misschien nog niet waar kunnen worden, maar wij zeggen dat de wereld heeft gefaald. Zo leef je als mens.

Een mens, die soms enigszins met zichzelf tevreden is, staat voor de grote moeilijkheid dat een ander dat van hem niet gelooft. Als je zegt; Ik ben tevreden met wat ik heb bereikt, dan zegt een ander, dat je lui bent. Als je zegt, dat je tevreden bent met de wereld zoals ze is, begint de ander alle misstanden op te sommen waaraan je wat zou moeten doen.

Ik heb de opdracht gekregen om over dit onderwerp zo goed het mij mogelijk is enkele regels op te stellen. Ik heb dat met enige terughoudendheid en aarzeling gedaan, want ik ken mijzelf en dat is over het algemeen een grote handicap, als je probeert een ander iets te leren.

Ik stel;

1. Oorlog is onze natuurlijke staat zolang wij niet in onszelf rust kunnen vinden en zo een innerlijke vrede beleven, die wij overdragen op onze contacten met alles wat er buiten ons is.
2. Vrede is een droom, die wij voortdurend dromen, omdat wij menen dat zij zal bevestigen wat wij als wens in ons dragen. Dit is praktisch nooit waar, daarom is voor menigeen de vrede een grotere teleurstelling dan de oorlog.
3. Geweld betekent ook je krachten inspannen tot het uiterste. Alleen een mens, die wordt geconfronteerd met een bijna onmogelijke taak, bereikt zijn hoogste kunnen. Slechts hij, die zijn hoogste kunnen bereikt, krijgt vertrouwen in zijn innerlijke wereld en zal vandaaruit dan ook vrede kunnen vinden.

Misschien bent u het daar niet allen mee eens. Ik zou mij dat kunnen voorstellen. Toch is gezien het onderwerp dat deze maal aan de orde was duidelijk dat een mens, die spanningen ondergaat, deze in zichzelf kan verwerken, maar dan moet hij veranderen. Of hij kan deze

spanningen naar buiten projecteren en dan verandert de wereld hem, maar hij heeft dan het gevoel. Dat dit een noodlot is.

De strijd, die uw wereld beheerst is niets nieuws. Ik heb mij laten vertellen dat in de oertijd de mannen uittrokken met een grote knots om zo de vrouw hunner keuze buitenwesten te slaan. Deze werd vervolgens meegesleept naar het hol. Het is begrijpelijk dat ze zo begonnen. Zij hadden geen ambtenaar van de burgerlijke stand om als voorgerecht te dienen. Ik heb mij laten vertellen dat vroeger reeds primitieve stammen oorlogen voerden om een jachtgebied waaruit het wild allang was weggetrokken.

De mens stelt een denkbeeld altijd boven de feiten. Als hij beïnvloed wordt door krachten uit de kosmos of als hij beïnvloed wordt zelfs door het denken van zijn omgeving en ook door bezielende geesten die in de nabijheid zijn, dan produceert hij de meest wonderlijke reacties. Ik kan zeggen, dat ik hier ook uit persoonlijke ervaring spreek.

Ik heb mij o.m. beziggehouden met het inspireren van pennenvruchten. Het zijn mispels geworden, helaas. Maar dat kwam waarschijnlijk omdat ik zelf had gedroomd van geestelijke vruchten. Wie de mens inspireert, brengt een proces op gang. Een kracht uit de kosmos die de mens bereikt, brengt een proces op gang. Het is soms net een opwindmannetje, zo'n klein automaatje dat je ziet een sleuteltje langzaam op spanning brengt tot het trommelend of buiteland, naar gelang van zijn aard, verdergaat met dezelfde bewegingen, ook de bewegingen die je niet bedoeld hebt. Dit automatisme, dit voortgaan op een ontvangen impuls lijkt mij voor menige oorlog aansprakelijk te zijn, een gebrek aan besef voor werkelijke waarden en vooral een gebrek aan besef voor hetgeen men in beweging brengt. Want menigeen heeft in zijn goed bedoelde pogingen om het recht te doen zegevieren het onrecht aan een grandioze overwinning geholpen. Ik wil hier niet ingaan op de vraag, of dit ook in de Nederlandse politiek stoelt op feiten, maar soms lijkt het mij toe dat men zich met de beste intenties bemoeiend met anderen in hen iets doet veranderen dat nooit meer teruggenomen kan worden. Onthoudt u dit;

Wij kunnen in een medemens alleen een verandering tot stand brengen. Wij kunnen nooit zeggen op welk ogenblik die verandering eindigt, zodat het eindresultaat van onze impulsen nooit volledig kenbaar of overzienbaar is.

Wij kunnen proberen een medemens vrede te geven. Maar indien hij reeds vrede heeft zonder dat wij dit beseffen, dan scheppen wij daardoor bij hem onrust. Het is beter om de medemens niet teveel te beïnvloeden. Laten wij een mens helpen om zichzelf te zijn en hem nooit opleggen wat voor ons harmonie of disharmonie of enigerlei andere uitvoering van onze eigen strijdigheden zou kunnen zijn.

Wanneer de kosmos ons beïnvloedt en wij ervaren deze beïnvloeding niet, dan ontstaat er in ons een proces dat wij niet kunnen terugdraaien of stopzetten, terwijl ook de kosmos door veranderende invloeden ons nimmer kan terugbrengen naar de oude toestand. Wie in zich bewust wil worden zal vrede sluiten met de veranderingen rond zich en gelijktijdig de oorlog verklaren aan al datgene wat hem onbewust wil beïnvloeden.

Zoek naar een ervaren van de krachten die op u inwerken, dan zult u innerlijk vrede hebben en zult u ook de schijn van geweld en strijd buiten u beter verwerken.

Hiermede heb ik getracht op mijn manier gestalte te geven aan de invloeden; die wij ondergaan. Die wij ondergaan niet alleen als iets prettigs of iets onaangenaams, maar vaak eerder als een duw in de rug waardoor wij soms uit de strijd raken en tot rust komen. Soms ook, zonder het te weten, midden in een gevecht terecht komen. Wij moeten weten wie en wat ons kan duwen, want dan kunnen wij ons gedrag en ons denken daarop afstemmen. En bewust geworden kennen wij dan niet meer oorlog of vrede, maar alleen een innerlijke werkelijkheid waardoor wij meester worden over de verschijnselen die buiten ons bestaan.

DE ZIN DER DINGEN

Ja, hebben de dingen daar wel zin in? Men zegt dat zo gauw; de zin der dingen. Maar is het zoeken naar de zin der dingen niet de onzinnigheid van ons bestaan? Al het zijnde heeft ongetwijfeld zijn bedoeling, anders zou de Heer dat niet hebben geschapen, neem ik aan. Maar waarom willen wij dat nu allemaal weten? Kijk eens hoeveel de mens al heeft geleerd en hoeveel ellende reeds daaruit is voortgekomen? Neen, als je de zin der dingen zoekt, geloof ik dat je moet beginnen met te zeggen dat ze er zijn. Wat er is, heeft betekenis voor mij. De wijze waarop ik leef met de dingen bepaalt de zin der dingen voor wat ik ben. En aangezien een mens gewoonlijk niet in de stof leeft zonder onvolkomenheden, die het hem onmogelijk maken de kosmische zin der dingen te doorzien, lijkt het mij voor een mens beter om zich af te vragen wat is de betekenis voor mij?

Dan is de zin der dingen voor een mens, dat hij daardoor verandert, dat hij zich daardoor kan uitdrukken, dat hij daardoor ondergaat.

Hierin vindt hij dan de lering waardoor hij geestelijk mogelijk zoveel verder komt, dat hij eens zal begrijpen dat het vragen naar de zin der dingen onzin is, omdat de zin van het zijn alles omvat, ook de dingen, ook de Schepper. Kortom, al het kenbare en denkbare. Ik zou u daarom de raad willen geven; Vraag niet teveel naar de zin der dingen. Vraag u slechts af hoe u kunt leven met wat er bestaat, zonder te verloochenen wat u in uzelf, erkent als goed.

Ik heb altijd gemeend dat je moet leven met een wereld zoals zij is. Ik heb altijd medelijden gehad met de geheelonthouder, omdat hij niet wist waarvan hij zich onthield. Ik heb medelijden gehad met de vegetariër, omdat hij in een starre leer vaak vergat dat biefstuk heerlijk kan zijn. En ik heb tot mijzelf altijd gezegd. Als er wijzen in de wereld zijn, moeten er ook dwazen zijn. Dat is de toestand waarin wij leven. Wanneer de een wijs is, is de ander dwaas en omgekeerd.

Laat mij dan niet vragen naar de zin der dingen, maar zorgen dat ik wijs genoeg ben om te zorgen dat andere wijzen mijn dwaasheid niet bemerken. Mogelijk vind ik dan eens een wijsheid waardoor ik de moed heb zo dwaas te zijn dat ik de werkelijkheid ervaar, die buiten mij bestaat en niet alleen de illusie die in mij leeft.

Ik hoopt dat u met deze overpeinzing genoeg wilt nemen. Een bespiegelende figuur ben ik vaak geweest, maar het openlijk mediteren ligt mij niet zozeer. Slechts het openlijk belijden van wat ik ervaar was mij eigen, en daaraan ben ik nog steeds enigszins gebonden,

LES 3 - GEMEENSCHAPPELIJK BOVENBEWUSTZIJN

Als mensen denken, stralen ze hun gedachten uit. Als veel mensen hetzelfde denken, stralen ze die gedachten bijzonder sterk uit. Als mensen zijn ingesteld op een vergelijkbare denkwijze, zullen ze elkaar beïnvloeden. Wanneer een gedachte langdurig en bijzonder sterk wordt uitgestraald, blijft ze een lange tijd in omloop; dat kan zelfs honderden jaren zijn. Dat wil zeggen, dat bepaalde denkbeelden eigenlijk rond de aarde hangen als een soort nevel en dat een ieder, die op enigerlei wijze met die denkbeelden harmonisch is deze in zich voelt herontstaan. Zo bestaat er dus een bewustzijn waaraan de gehele mensheid deel heeft, maar wat de mens niet volledig beseft. Want de inwerkingen van het gemeenschappelijk bovenbewustzijn fungeren in de mens als factoren van het eigen onderbewustzijn en beïnvloeden zowel redeneringen als redelijke reacties en handelingen, maar worden niet als zodanig beseft.

Dat is dan het begin.

Als u te maken heeft met dat gemeenschappelijk bovenbewustzijn, dan moet u er rekening mee houden dat b.v. een oorlog een invloed kan scheppen die honderd jaren later nog steeds actief is. Wanneer er ergens een enorme ramp is, dan kan daaruit een invloed voortkomen die een zeer lange tijd actief kan zijn vooral, indien de gehele wereld zich daarmee heeft beziggehouden. Op grond van dit alles zou men kunnen zeggen; Het gemeenschappelijk bovenbewustzijn continueert invloeden, die in het menselijk dagbewustzijn eigenlijk reeds zijn weggevaagd. Dingen die je vergeten bent beïnvloeden je toch nog, omdat ze in het gemeenschappelijk denken van de mensheid nog een actieve factor vormen.

Het is belangrijk dat we van deze punten uitgaan, want er zijn natuurlijk invloeden uit de kosmos, die het gedrag van de mens en zelfs van dieren en planten kunnen beïnvloeden. Er zijn inwerkingen, die van de zon uitgaan. Zelfs de planeten hebben hun invloed op de mens en op al wat rond hen is. Dit gemeenschappelijk bovenbewustzijn echter beïnvloedt specifiek alleen de mens. Bij alle andere factoren, die we hebben besproken en nog zullen bespreken, komen we in contact met iets wat de gehele wereld betreft, waarop zelfs een mineraal zou kunnen reageren. Maar het gemeenschappelijk bovenbewustzijn van de mens beïnvloedt alleen de mensheid en veroorzaakt bij de mens een verschuiving in oriëntatie en reactie ten aanzien, van zijn omgeving. Ik geloof, dat we hierdoor een groot aantal ontwikkelingen van de laatste tijd gemakkelijker kunnen verklaren.

Neem nu de enorme angst voor werkeloosheid. Deze angst hangt samen met een periode rond 1908 toen er een grote werkloosheid is geweest en de crisis periode 1928 en 1939, waarin ook grote werkloosheid heerste.

Natuurlijk zal de mens daardoor geneigd zijn eenzijdig te kijken naar een probleem als de werkloosheid. Als wij ons realiseren hoe een beurskrach als die van Wallstreet een geweldige invloed heeft gehad op het denken van heel veel mensen en hoe een vergelijkbare invloed al heeft bestaan in de enorme inflatie indertijd in Duitsland toen je voor een postzegel een half miljoen mark moest betalen, dan ga je je ook beter bewust worden van het feit dat er mensen zijn, die een zeer groot verzet hebben tegen een revaluatie van b.v. waardepapieren en die ontzettend bang zijn voor een vrij handelsmechanisme. Niet dat ze dit bewust zeggen, maar ergens in hen is voortdurend die weifeling als alles zo mooi en zo goed gaat, dan kan het in elkaar storten en daarom moeten wij nu reeds maatregelen treffen dat dat niet kan gebeuren. Het gehele gedrag van de mensheid in de laatste eeuw is daardoor beïnvloed; en wat meer is, eenzijdig beïnvloed.

Wie zich realiseert hoe internationale en sociale spanningen ook weer op dergelijke factoren zijn terug te voeren, die zal ook beseffen dat de ontwikkelingen in de toekomst eigenlijk uit het verleden zijn af te lezen. Dat is een punt waarmee wij altijd weer te maken krijgen.

Wij zeggen heel vaak; In de spiraal van de historie zal bij elke omloop op het gelijke moment een gelijke invloed heersen. Dat zijn kosmische invloeden; in ieder geval invloeden van buitenaf. Maar als die invloeden kort op elkaar volgen, dan worden ze versterkt door het gemeenschappelijk bovenbewustzijn en ontstaat er een absolute werking van de invloed. Om u een voorbeeld te geven;

Stel een grote weerstand. Een sociale onrust mede voortkomend uit de door mij reeds genoemde factoren plus nog een paar andere en een wit- invloed die zich op ogenblik langzaam aan het opbouwen is. Wanneer wij met die wit-invloed te maken hebben, dan zijn de mensen onrustig, maar ze hebben ook dat wanhopige verzet. Er is absoluut geen redelijkheid meer. Het is eenvoudig een verwerping van de bestaande toestand, een absolute behoefte om een vroegere toestand te continueren of weer te doen ontstaan. De redelijkheid valt weg bij mensen die op dit verleden, zijn afgestemd.

Er zijn mensen die met droombeelden leven. Indien, die droombeelden sterk zijn uitgestraald, zullen ze het gedrag van die mensen beïnvloeden. Als we zien in hoeveel landen op dit moment de z.g. linkse ontwikkeling sterk doorzet, dan vraag je je wel eens af, of die mensen ooit wel redelijk hebben nagedacht. Want de linkse, de absoluut sociale ontwikkeling is volledig strijdig met de totale opbouw van de menselijke samenleving. Solidariteit kan er voor een mens slechts beperkt bestaan. Zodra ze onbeperkt moet worden uitgeoefend, wordt ze een vorm van zelfzucht; en als een golf van zelfzucht is ze gelijktijdig weer destructief.

Nu gaan we de revoluties die er zijn geweest begrijpen. En dan denken we ook aan de Franse Revolutie, de Putsch in Duitsland, de revolutie die zich heeft afgespeeld in Rusland, de strijd en de revoluties die ook in andere landen hebben plaatsgevonden. De anarchistisch socialistische denkbeelden die daar bestonden zijn uitgestraald en hangen hier nog in de wereld. En daar er steeds meer mensen zijn, die geen uitweg meer zien en die proberen om veiligheid of zekerheid te vinden in een gemeenschap, betekent dat dat zij die revolutionaire tendensen ontvangen. Ze zijn daarop afgestemd en daarom wordt hun gehele gedrag bepaald door een aantal waarden, die op dit ogenblik eigenlijk niet bestaan.

Als we de ontwikkelingen op de wereld nagaan, dan ontmoeten we overal vergelijkbare zaken. Wij zien b.v. dat mensen, proberen het verleden terug te vinden in Afrika. Er is een revolutie. De staat krijgt de naam van een oud koninkrijk (Simbabwe). Dat zegt iets. Hier zoekt men naar een vergane grootheid. Men schakelt terug naar oerprincipes die in Afrika nog sterk zijn, die in het gemeenschappelijk bewustzijn van de Afrikanen en ook van de bewoners in de rest van de wereld nog voortdurend actief zijn en men vergeet dat men daarmee feitelijk niets tot stand brengt. Daar komen dus problemen uit voort. Maar zij hebben de zaak omgedoopt, dus moet het goed gaan. En als het niet goed gaat, moet iemand schuld daaraan zijn. We krijgen dan automatisch de grootste sociale verwickelingen. We krijgen dictatuur. We krijgen het vervolgen van mensen en alles wat daarbij hoort. U moet zich realiseren hoe dat allemaal in elkaar zit. Indien u dat begrijpt kunt u ook beter begrijpen hoe het met uzelf vaak gaat.

Een mens put uit het gemeenschappelijk bovenbewustzijn. Het beste voorbeeld hiervan is de man, die bezig is met een uitvinding. Een ander is daar ook mee bezig. Zonder dat ze riet beseffen lezen ze iets af van elkanders benadering. Het resultaat is dat een vergelijkbare uitvinding in praktisch dezelfde tijd op verschillende plaatsen in de wereld wordt gedaan. Tegenwoordig kan dat met patenten worden weggegooid, dan merk je dat niet zo.

U bent echter ook met dingen bezig. U heeft uw eigen belangstelling. Die belangstelling oriënteert u op het gemeenschappelijk denken van de mensen. Bent u nu heel sterk geconcentreerd op een zeker punt, dan is het al voldoende dat er ergens op de wereld iemand anders net zo geconcentreerd daarmee bezig is.

Laten we zeggen dat uw belangstelling wat ruimer is. U bent bezig met geestelijk werk of met politieke of sociale zaken. Wat gebeurt er nu? U stelt zich daardoor open voor die invloeden. Nu gaat u niet meer logisch denken en reageren (wat u van uzelf altijd wel veronderstelt), neen, u gaat bewust bepaalde factoren in het leven opzij zitten en andere factoren naar voren halen.

Denkt u niet dat dat alleen bij een gewoon mens gebeurt. Van de wetenschap zegt men ten slotte ook. Het zijn een groot aantal onverklaarbare feiten, die in een systeem zo worden samengebracht dat ze het systeem bevestigen of dit althans schijnen te doen. Datzelfde doen wij. Wij proberen uit het geheel van de ontwikkelingen, datgene naar voren te halen wat voor ons belangrijk is. Maar dat is onze afsterving.

U denkt op een gegeven ogenblik aan geestelijke kracht. Nu hebben wij het helemaal niet over geesten die daarmee bezig zijn. Alleen u bent ermee bezig. En er zijn zeer veel mensen die denken aan geestelijke kracht. Het is een vergelijkbare vorm. U wilt mogelijk een paranormale genezing, volbrengen. Ergens anders (misschien in Lourdes of in een andere bedevaartplaats) bidden ze God op dat moment ook om genezing. Ze zijn er ook mee bezig. Er ontstaat een kracht. En wat is nu het wonderlijke? U ontleent aan al die andere vormen van denken een stimulans waardoor uw eigen afstemming op een kosmische kracht of een geestelijke kracht sterker wordt. U kunt meer omdat op dat ogenblik gelijktijdig overal mensen ermee bezig zijn. Dat betekent dus, dat de mens eigenlijk, al zijn stemmingen en vooral zijn denkwijzen en benaderingen van het leven eerst een beetje bewust moet overdenken voordat hij zich er helemaal aan overgeeft.

Stel, dat u zegt; Ach, wat is het toch verschrikkelijk in de wereld. Er zijn mensen die dat denken. U heeft eigenlijk een goed leven. Maar er zijn mensen die in gevangenissen worden gemarteld. Er zijn mensen in concentratiekampen. Er zijn mensen die doodhonger. Er zijn mensen die wanhopig zijn. Desperado's die zeggen; "Ik kan alleen nog maar de wereld aanvallen, want ik heb niets meer en niemand doet mij recht." U krijgt nu die impulsen binnen. Uw onderbewustzijn verworpt nu elke positieve factor. U ziet niet meer de mogelijkheden die er voor u zijn. U ziet niet meer het goede dat u heeft. U ziet alleen de gebreken, de angsten en dus reageert u op de wereld misschien met een angst die absoluut ongerechtvaardigd is, met een weifelmoedigheid die helemaal niet vastligt in uw wezen of in de feiten rond u, met een absolute verveling die eigenlijk niet te rechtvaardigen is, maar die u ervaart omdat u ervoor openstaat en daardoor al die hopeloosheid van zoveel mensen op u voelt afkomen.

Ik hoop, dat ik met deze voorbeelden heb duidelijk gemaakt dat het leven van een mens via het onbewuste wordt beïnvloed vanuit het denken van de gehele wereld en dat de mens door zijn bewuste manier van denken heel vaak zich openstelt voor factoren in dat gemeenschappelijk bovenbewustzijn. Ik zou willen stellen;

De mens, die door concentratie en bewust denken in zijn leven bepaalde positieve waarden naar voren weet te brengen zal uit de omgeving en uit de totale mensheid vergelijkbare impulsen ontvangen. Dit betekent dat zijn energie en bewustzijn groter worden en dat hij daardoor ook gelijktijdig in zijn omgeving meer mogelijkheden ziet om zichzelf te uiten.

Het omgekeerde is eveneens waar. Een mens, die negatief is ingesteld, onverschillig op welk punt, zal zodra dit wat meer geconcentreerd gebeurt daardoor alle negatieve invloeden in het totaal menselijke denken op zich voelen inwerken, waardoor hij niet meer in staat is de eventueel positieve waarden, die in en rond hem bestaan nog verder te beseffen.

Het gemeenschappelijk bovenbewustzijn heeft natuurlijk ook andere invloeden en waarden, want er is heel veel weten in de mensheid dat toch ook intens wordt beleefd. In de laboratoria zijn mensen zeer geconcentreerd bezig met proeven. Onderwijzers zijn geconcentreerd bezig met het overbrengen van een bepaalde kennis; en dat loopt van de kleuterklas tot universitair onderwijs en misschien nog verder. Overal is kennis aanwezig. Deze kennis zal natuurlijk niet in details uit het bovenbewustzijn afleesbaar zijn. Dat kan alleen, indien men een specifieke afstemming heeft op een bepaalde persoon. Maar als men een probleem heeft dat meer algemeen maar zeer geconcentreerd is gesteld, dan vult het gemeenschappelijk bovenbewustzijn via het onderbewuste aan. Er ontstaat dan een nieuw begrip. U weet niet waar het vandaan komt, maar het geeft u het antwoord op het probleem.

Nu moet u niet denken dat de beantwoording bestaat uit waarden die u niet kende. Het is niet zo dat u zegt; Ik weet niets af van wiskunde, maar ik heb nu een wiskundig probleem. Ik ben erop geconcentreerd, dus weet ik wiskundig het juiste antwoord. U heeft eenvoudig in u niet de nodige kennis, de herinneringen, het onbewuste weten al is het maar van details. Daarom

kunnen we zeggen dat invloeden, die uit het gemeenschappelijk bovenbewustzijn de mens beïnvloeden, voeren tot een synthese van niet in die mens bestaande samenhangende kennis en eventueel een hernieuwde groepering van in die mens bestaande herinneringen en feiten, waardoor hij vanuit zijn onbewust leven en denken komt tot een nieuwe bewuste formulering en erkenning, die als zodanig niet aanwezig was, maar die wel is opgebouwd uit al datgene, wat reeds in hem bestond. Als dit geldt voor mensen, moet het ook voor volkeren gelden.

Hebben wij met volkeren te maken, dan weten wij allemaal dat er een vorm van massapsychologie bestaat. Ook hebben we dan de volksaard. Als ik denk dat ik Nederlander ben, zal ik altijd Nederlander blijven. Als ik denk dat ik mens ben, zal ik mij voegen naar elke nationaliteit met haar eigenschappen waarin ik toevallig leef. Anders gezegd; Op het ogenblik dat ik mij een bepaald idee vorm van mijn omgeving en van de specifieke eigenschappen, rechten, kwaliteiten, verplichtingen ervan, kies ik daarmee gelijktijdig een isolement ten aanzien van de anderen en een versterking van deze factor in mijzelf, indien voldoende mensen op een gelijke manier denken. Zo kunt u dus door de voorstelling die u heeft van een bepaalde nationaliteit, die op zich eerder aan formaliteit is, wel degelijk komen tot een vervreemding van de rest van de wereld.

Er zijn natuurlijk altijd heel veel dingen waarover je kunt nadenken. Een Duitser is ijverig. Denkt u dat? Het is niet waar. Niet elke Duitser is ijverig. Maar een Duitser die denkt dat hij Duitser is, denkt dat een Duitser ijverig is en dus is hij ijverig, omdat die ijver het bevestigt dat hij Duitser is. Een Nederlander denkt reformatorisch. Niet omdat zijn aard reformatorisch is, integendeel. De aard van de Nederlander is, zodra hij los komt uit de factoren van zijn milieu in vele gevallen eerder libertijns. Maar op het ogenblik dat hij in zijn libertinisme bezag is als Nederlander, blijkt plotseling dat hij orthodox wordt zelfs in zijn losbolligheid. Dat komt omdat Nederlanderschap eigenlijk verbonden is met de Reformatie. Net zoals Oranje. Oranje betekent kruispunt ontruimen. Maar voor de Nederlander heeft het een heel andere betekenis, ook als hij regelmatig in het verkeer zit. Oranje is namelijk een reformatorische invloed. Het betekent rechtzinnigheid, bedachtzaamheid, spaarzaamheid. Zodra een Nederlander zich begint te bezinnen op zijn Nederlander zijn, komen deze eigenschappen naam voren en openbaart hij ze, onverschillig in welke omstandigheden hij actief is.

Engelsen zijn gebonden aan het insulaire begrip, een meerwaardigheid ten aanzien van hen die op het vasteland leven en dus kwetsbaarder zijn. Het geloof in eigen onkwetsbaarheid is iets wat een Engelsman normaal zeker niet zal aanmoedigen. Maar op het ogenblik dat hij denkt als Engelsman, denkt hij insulair, daaraan kan hij niet ontkomen. Dit betekent dat hij een superioriteit voelt die hij niet kan waarmaken, want hij voelt dat het niet juist is, daar waaraan hij niet kan ontkomen, omdat het een bevestiging is van zijn besef op dit ogenblik; ik ben Engelsman. En zo zouden wij kunnen doorgaan.

Hier hebben wij het gemeenschappelijk bovenbewustzijn waarin zeer oude factoren een rol spelen. Want vergeet niet de tijd dat het eiland veilig was, ligt toch wel in de tijd van Victoria. En de tijd dat alle Duitsers ijverig waren, zullen wij waarschijnlijk moeten plaatsen in 400.000 v. Chr. Maar de illusie bestaat nog.

Nu is het wonderlijke, dat er in de groep eigenschappen bestaan waardoor men meent terecht of ten onrechte zich te kunnen onderscheiden van anderen. Dit idee wordt uitgestraald en vooral de jongeren worden door dit gevoel doortrokken juist omdat ze horen; je bent deel van onze groep. Naarmate de groep groter wordt, versterkt die impuls. Zo wordt dat oude denkbeeld voortdurend hernieuwd uitgedragen, zelfs als er in de feiten geen enkele rechtvaardiging meer te vinden is hiervoor. Zo zullen groepen vaak eigenschappen blijven bewaren, die duizenden jaren oud zijn, mits er maar een zekere continuïteit in de cultuur zit.

Er zijn heel veel mensen, die zich afvragen hoe het korst dat de Israëli's en indirect ook de joden op zo' n eigenaardige manier zich als iets bijzonders voelen, zelfs als ze christen zijn geworden en normaal in een gemeenschap zijn op gegaan. Hier is het antwoord. Hun jood zijn is altijd een uitverkiezing geweest. Deze uitverkiezingsgedachte is terecht, of ten onrechte van geslacht op geslacht overgedragen. Er zijn wel 4 á 5 generaties van het joods bestaan nodig plus een andere religie, een andere nationaliteit, voordat deze invloed helemaal weg ebt en de mens normaal kan gaan functioneren. Maar waar de joden altijd enigzins in een isolement

hebben geleefd, daar kan die eenheid moeilijker tot stand komen. En daardoor schept het wereldjodendom in de wereld voortdurend dit gevoel van gerechtvaardigheid en uitverkorenheid door hun eigen God, ongeacht de feiten waarmee men heeft te maken. En dit verklaart de mentaliteit van zeer veel joden, die overigens heel goede mensen zijn, maar aan de groep gebonden blijven.

Soortgelijke dingen kunnen we zien bij de Ieren. In Amerika zeggen ze wel eens Elke tweede copper (politie agent) is een Ier. Waarom een Ier? Wel, de Ieren zijn weggetrokken uit hun land met een zeer sterke binding met Ierland en het gevoel dat ze iets bijzonders waren. Ze hebben geprobeerd dit te handhaven wat in die emigratie periode zeer belangrijk voor hen was, omdat ze zich moesten handhaven in een zeer moeilijke periode in de Ver. Staten. Hierdoor is het Ierse bloed in Amerika. belangrijker geworden dan b.v. het Nederlandse. Want de Nederlanders leefden daar wel en hun Nederlanderschap gaf hun wel een zekere mate van distinctie, maar het was eigenlijk meer iets wat je gebruikte als een soort stamboom. Het was niet een specifieke karakteristiek. De Nederlanders zijn in de Ver. Staten opgegaan, ook al beroepen ze zich graag op het feit dat ze uit Nederland komen. De Ieren niet. Zij hebben een deel van hun karakteristiek bewaard, juist omdat ze daar zo trots op zijn en omdat in elk gezin de kinderen die eigenschappen worden bijgebracht waardoor die zich weer afstemmen op het gemeenschappelijk bewustzijn. Zij blijven in de eerste plaats - of ze het weten of niet - Ieren, zelfs na vele geslachten, ofschoon ze eigenlijk Amerikanen zouden moeten zijn.

Ik neem dit als een opvallend voorbeeld, omdat hier niet sprake is van bijzondere rassenkenmerken waardoor de Ier zich in het bijzonder zou onderscheiden van alle andere Amerikanen. Je zou dat nog kunnen denken van de Italianen of van de Polen, die indertijd zijn geëmigreerd. Maar ik neem juist de Ieren, omdat ze waren als iedereen, maar toch een eigen groep met nog steeds specifieke kwaliteiten, met eigen verenigingen en alles wat erbij hoort. Kenmerkend is dit gemeenschappelijk bovenbewustzijn waarop de groep is ingesteld en waardoor eenzijdige vertekening van eigen leven en betekenis voortdurend plaatsvindt.

Ik kom tot de conclusie; Het rassen of volksbewustzijn wordt voor een groot gedeelte zodanig sterk vastgelegd in het gemeenschappelijk bovenbewustzijn dat de leden van de groep en zelfs degenen die alleen maar denken dat ze leden van de groep zijn hierdoor in hun gedrag, hun gewoonten en denkwijzen zeer sterk worden beïnvloed. Zij zullen bewust af onbewust voortdurend in zich een beroep doen op de kwaliteiten en eigenschappen, die in het gemeenschappelijk bovenbewustzijn als karakteriserend voor de eigen groep worden erkend. Maar dat is een eenzijdigheid, die ons krankzinnig voorkomt.

Wij hebben het over de Fransen met hun eer, en zeggen; Waar halen jullie die in godennaam vandaan? Of we hebben het over de trots van de Spanjaarden. We vragen ons af waar zij nu eigenlijk de redenen vinden om trots op te zijn. Maar nu wordt het duidelijker, dit zijn gewoon kwaliteiten die via het onderbewustzijn een enorme invloed hebben en die daardoor op bepaalde momenten zeer intens worden beleefd en in dat gemeenschappelijk bewustzijn weer die factoren versterken. Naarmate de mens meer bezig is om zijn eigen karakteristiek, nationaliteit e.d. binnen de groep te beleven en zich intenser daarmee verbonden voelt, zal hij een invloed scheppen waardoor hij meer van anderen wordt verwijderd. De verdeeldheid van de mens wordt nu ook gemakkelijker te begrijpen.

Waarom zouden we nu niet nog een stap verdergaan? Ik heb zoeven gezegd; Je kunt positief of negatief zijn en je kunt positieve of negatieve invloeden ontvangen.

Een mens heeft normaal positief geleefd. Hij is een behoorlijk burger geweest. Nu ziet hij echter geen uitweg meer en begint zijn wereld vanuit zijn besef negatief te benaderen. Er komt een ogenblik van een soort wanhoop. En op dat moment is hij afgestemd op negatieve impulsen. Is het dan niet begrijpelijk dat dan alle waarden in het leven de moraal etc. plotseling worden omgekeerd? Dat wat eens het gezag was dat hooggehouden moest worden, wordt nu opeens iets waartegen je je met alle middelen moet verzetten. Die afstemming betekent een verandering van impulsen die je uit het geheel onttrekt. Er zijn in deze tijd nogal wat mensen, die een beetje wanhopig zijn om de een of andere reden. Soms jongeren, die het gevoel hebben dat alles al gedaan is, dat er eigenlijk niets meer overblijft waardoor je jezelf

kunt waarmaken. Ze stellen zich negatief op en ze worden dus negatief beïnvloed. Het resultaat is, dat zij de negatieve betekenis van hun groep zelf gaan beleven en gaan uiten.

Maar dat negativisme gaat verder, want overal zijn er dergelijke groepen. In elk deel van de mensheid vinden wij negatief ingestelden. Het is duidelijk dat juist in negatief ingestelde groepen het internationalisme veel sneller zal opduiken dan in de positief ingestelde. Ook weer iets waarvan men in deze tijd toch heus wel de tekenen kan zien.

De mensen verliezen volkomen hun begrip van eigenwereld en eigen wetmatigheid. Kun je daartegen iets doen? Dat is wat wonderlijk. Je kunt natuurlijk de mensen die negatief zijn ingesteld zeer positief benaderen en behandelen. Maar wat is daarvan het gevolg? Heel vaak, dat zij je, daardoor gaan zien als deel van hun eigen negatieve opstelling. En dan blijft hun instelling gelijk en de invloeden die ze ondergaan dus dezelfde. Je kunt ze ook benaderen met absolute tegenstand. Maar dan ga je eigenlijk de weerstand en de wanhoop versterken. Dat wil zeggen, dat uit het bovenbewustzijn de beïnvloeding sterker wordt, meer absoluut en eenzijdiger. Je kunt die mensen ook behandelen met begrip voor de positieve waarden in hen en gelijktijdig de ontkenning, verwerping of desnoods bestraffing van de negatieve waarden. Indien de positieve erkenning een grote rol speelt, dan zullen ze geneigd zijn om zich waar te maken door het positieve zoveel mogelijk aan te hangen. Hierdoor woedt de beïnvloeding uit het bovenbewustzijn veranderd en zal ook in het eigen onderbewustzijn een zekere omschakeling plaatsvinden. Hiermee zullen veel mensen het niet eens zijn. Mijn redenering is deze;

U moet niet zeggen; Een kind moet je altijd liefderijk behandelen. Het kind weet niet beter. Het doet dingen verkeerd en doet dingen goed. Het mag merken als het de dingen verkeerd doet, maar daardoor bent u ook verplicht om het toe te geven, indien u faalt tegenover het kind.

Iemand, die verkeerd handelt in de maatschappij, mag daarvoor gerust stevig gestraft worden, mits men ook bereid is elk onrecht, dat de maatschappij die mens heeft aangedaan, te erkennen. Zonder er verder rekening mee te houden desnoods, maar te erkennen en duidelijk te maken welke positieve mogelijkheden er voor die mens op dat moment openstaan. Dat zou de beste methode zijn om b.v. mensen in gevangenissen te helpen.

Ik heb nu gesproken over het gemeenschappelijk bovenbewustzijn en ik heb steeds weer de term gebruikt onderbewustzijn. Laten we dan ook even het onderbewustzijn eens nader bezien, dan kunnen we misschien begrijpen waarom dat bovenbewustzijn juist via het onderbewustzijn werkt en wat de wisselwerking is tussen deze beide.

Het onderbewustzijn van de mens ontstaat uit alle ervaringen die hij in zijn leven heeft opgedaan. Voor de eerste 30 jaar is dat practisch 90 % van de ontvangen indrukken, daarna aflopend tot circa 50 %. Dat wil dus zeggen dat je gehele leven in je onderbewustzijn is geregistreerd compleet met alle emoties, dus begeerten, angsten, vreugden en verdriet.

Het onderbewustzijn is geneigd om alles wat kan worden geassocieerd met angst of verdriet; af te wijzen of te vermijden. Het is dus geneigd de normale bewuste gedachtenprocessen te beïnvloeden. Je zou kunnen zeggen; Eigenlijk is het onderbewustzijn niets anders dan een heel stel wissels waardoor het mogelijk wordt om binnenkomende prikkels van de zintuigen en de redelijke, bewustwording die daaruit volgt te doen afbuigen van een lineair spoor waardoor de normale logische conclusie bereikt zou worden. Dit onderbewustzijn zetelt in de hersenen. In die hersenen en in dat onderbewustzijn speelt ook de geest met zijn eigen kwaliteiten een rol.

De geest nu versterkt bepaalde factoren in het onderbewustzijn en remt de ontwikkeling en de kracht van bepaalde factoren in het onderbewustzijn. Hier is sprake van een eigen karakter dat achter de redelijkheid bestaat. Een eigen inhoud die richtingen helpt bepalen, maar niet onmiddellijke reactie kan betekenen op invloeden van buitenaf. Alleen daar waar de rede en de bewuste waarneming uitvalt, kan het onderbewustzijn de reactie tijdelijk overnemen; maar dan alleen volgens patronen, die in het verleden reeds zijn gevormd.

Nu het bovenbewustzijn.

Het bovenbewustzijn wordt evenmin beseft. Het bovenbewustzijn versterkt en verzwakt. Het doet dus eigenlijk hetzelfde als de geest. Het onderbewustzijn van de mens resulteert vaak in sterke emotie. Die emotie geven een bijzondere nadruk aan zijn denkwijze, zijn concentratie op een bepaald punt. Dat betekent dus dat mede door de emotie de kracht wordt bepaald, die een mens bijdraagt in het gemeenschappelijk bovenbewustzijn. Omgekeerd is het duidelijk dat het bovenbewustzijn overal waar een afstemming is de neiging zal hebben om de kracht die aanwezig is te ontladen. Het is een wisselwerking. Elke mens draagt voortdurend op elk ogenblik van zijn bestaan in meer of mindere mate, bij aan het gemeenschappelijk bewustzijn. Zodra hij daarbij stuit op een patroon dat reeds bestaat, egaliseert de zaak zich; d.w.z. de inhoud van het bovenbewustzijn vloeit over in de mens en het bewustzijn van de mens vloeit over in het bovenbewustzijn. Hierdoor ontstaat er een onderbewuste conditionering, die dermate sterk is, dat alle andere factoren van het onderbewustzijn tijdelijk worden onderdrukt en dat alle normaal denken wordt afgebogen volgens deze eenzijdigheid.

Conclusie

Geen mens kan zich aan de werkingen van het gemeenschappelijk boven. bewustzijn onttrekken. Geen mens kan leven zonder gelijktijdig met zijn wezen en wezensinhoud bij te dragen aan het gemeenschappelijk bovenbewustzijn. Aangezien u zich hiervan niet kunt losmaken, is het zeer belangrijk u bewust te zijn van deze beïnvloedingen, vooral ook omdat u door uw emoties en gedachten wel degelijk uw invloed op het totaal en de invloed van het totaal op u mede kunt bepalen.

Een mens heeft niet de mogelijkheid de inwerking van het gemeenschappelijk bovenbewustzijn terzijde te schuiven. Wel kan hij op grond van een bewust gekozen denk- en beleevingswijze uitmaken welke factoren uit het gemeenschappelijk bovenbewustzijn voor hem het sterkst zullen gelden. Hiermee komen wij aan het laatste punt van deze les.

De gehele wereld wordt beïnvloed door de gehele wereld. Ja, zelfs meer dan dat, want ook het verleden speelt een grote rol. Het is duidelijk dat wij ons niet kunnen losmaken uit de mensheid waar wij bij behoren zolang wij leven in de uitstraling, de sfeer van dit gemeenschappelijk bewustzijn. Maar wij kunnen selecteren. Wij kunnen in ons bepaalde grachten bewust sterker en andere minder sterk maken. Wij zijn geen slaven van het gemeenschappelijk bovenbewustzijn, tenzij wij onbewust blijven handelen en reageren.

Indien wij ons bewust en scherp zouden instellen op een bepaalde kracht of factor in het gemeenschappelijk bovenbewustzijn, dan zullen wij daaruit kracht maar ook basisideeën, bepaalde gegevens en kwaliteiten kunnen onttrekken. Het is een last, die je moet dragen in het leven, dat is waar. Maar het is gelijktijdig een last, die menig voordeel kan opleveren voor hen die het bewust hanteren. Ziet u in de wereld veel onverklaarbaars, vraag u dan eens af hoe de mensen denken. Want als honderd mensen negatief denken, kan een, die bijzonder emotioneel negatief reageert, dit gehele onbehagen in zijn eigen daden tot uiting brengen.

Realiseer u dat veel van hetgeen wordt gedacht door degenen die u zegt niet te kunnen controleren hogere regeerders, priesters en al die mensen die zo ver van u afstaan, tot zelfs kunstenaars en schrijvers toe zullen worden beïnvloed door wat u bijdraagt aan het gemeenschappelijk boven bewustzijn.

Er is niets op die wereld waaraan u niet ergens deel heeft. Er is niets in de wereld dat zich kan onttrekken aan uw positieve beïnvloedingen.

Er is niets in de wereld te vinden dat negatief is, tenzij, wij het negatief maken. Wanneer in deze tijd het toenemende negativisme op allerhande gebieden kenbaar wordt, zo moet dit wel voortvloeien uit de gedachten die de mens in het nabije verleden en in de huidige tijd voortdurend uitstraalt. Realiseer u dat zelfs uw geheimste gedachten werken in de wereld rond u, omdat zij functioneren met en in wisselwerking met het gemeenschappelijk bovenbewustzijn.

ISOLEMENT

Het is opvallend, dat er in de moderne tijd steeds meer mensen van elkaar geïsoleerd zijn. Het kan voorkomen dat mensen naast elkaar in een flat wonen en niet eens weten hoe de anderen er uitzien. Het is mogelijk dat mensen samen in een dorpsgemeenschap zitten en op geen enkele wijze enig gevoel voor elkaar hebben of op enigerlei wijze met elkaar in contact komen. Dit is een situatie die niet altijd zo is geweest. Als wij nu proberen dat isolement en de redenen en werkingen daarvan te verklaren, dan zullen wij;

- a. in de eerste plaats moeten uitgaan van de moderne maatschappij en samenleving,
- b. van de invloeden welke in de samenleving werkzaam zijn;
- c. van de verandering die er in de mens plaatsvindt juist in deze Aquariustijd.

Om het niet al te ingewikkeld te maken wil ik allereerst stellen.

In de moderne maatschappij is de samenleving uitermate geconcentreerd op allerlei contactvervangende zaken als radio, telefoon, televisie, de auto, de mogelijkheid om een vacantiereis te maken etc. Kortom zaken waar een mens voortdurend zijn energie en gedachten aan besteedt. Daardoor heeft men minder tijd om zich met de alledaagse aspecten bezig te houden en dus ook met zijn medemensen.

In deze samenleving is zo langzaam maar zeker het zwaartepunt komen te liggen op wat men - verkeerd volgens mij -, ontspanning noemt, Ontspanning betekent voor de mens niet meer het eenvoudig zichzelf zijn met anderen, maar het zich onderwerpen aan een bepaald proces waarbij hij zich aanpast aan het proces en niet aan de medemensen. Het is duidelijk dat een dergelijk verschijnsel voortvloeit uit een maatschappij, die een steeds grotere mechanisatie kent, waarin een steeds grotere kennis wordt vereist en waarin bovendien door de samenleving aan de mens enorme eisen worden gesteld van reactievermogen, aanpassingsvermogen e d.

Nu zou dit op zichzelf nog niet zo fataal zijn voor het contact tussen mensen, indien niet gelijktijdig de kosmische invloeden in deze tijd eigenlijk tegenstrijdig zijn. Wij hebben namelijk te maken met het aanbreken de Aquariustijdperk, maar het achter ons liggende Vissen tijdperk doet zijn invloed nog steeds gelden. Hoe sterk die invloed is, kunt u zien in de patronen van de samenleving, waarin de tegenstellingen bijzonder scherp worden aangezet.

Als u spreekt over polarisatie, dan heeft u het niet alleen over een politieke keuze, maar dan heeft u het ook over een verschijnsel dat voortkomt uit de botsing tussen de invloeden van een afgelopen en een beginnende periode.

Aquarius op zich vraagt broederschap. Maar broederschap kan in deze tijd nog niet in gewoon menselijk contact worden vertaald. Broederschap wordt vertaald in een soort wederkerige aansprakelijkheid; die zo mogelijk op afstand wordt gedragen. Hierdoor raapt de mens voortdurend in verwarring, want bij deze kosmische invloeden kan hij zich niet losmaken van het patroon waarin hij leeft. Dat is iets wat voortdurend op zijn gewoonteleven een aanslag pleegt. Hij kan zich niet losmaken uit zijn milieu dat dermate rigide is gegroeid dat elke verstoring van de structuur een wereldramp schijnt te betekenen. Gelijktijdig kan hij die nieuwe invloeden niet verwerken om de doodeenvoudige reden dat hij ze niet persoonlijk kan uiten. Hij moet ze dus projecteren op iets abstracts, maar dat betekent dat hij het projecteert op een eigen manier van denken en leven, een eigen ideaal, een eigen wereldvoorstelling, die met de werkelijkheid weinig of niets te maken heeft. De mens leeft langzaam maar zeker in een wereld die niet meer echt is.

Wij kunnen hier natuurlijk maya (begoocheling) weer bijhalen en alles wat daar verder aan vast zit, maar het belangrijkste is wel dat de mens niet begrijpt dat zijn medemens anders leeft, anders beleeft en anders reageert. Voor hem is zijn eigen denken, zijn eigen ideaal het enig juiste en alles moet daaraan beantwoorden. Hierdoor vervreemdt hij zich van anderen en

is hij niet in staat een reëel contact met anderen te onderhouden. Laat mij een voorbeeld geven.

U heeft te maken met een ijveraar van Jehova's Getuigen. U spreekt met hem over uw geloof. Dit zou een contact kunnen zijn. In feite wordt het tot een soort isolement. Waarom? Omdat de ander niet ingaat op uw geloof en denken, maar steeds probeert alles wat u zegt terug te brengen tot zijn geloof en zijn denksysteem. Hier kunt u zich ofwel overgeven aan de ander en een deel van uw persoonlijkheid verliezen, dan wel u kunt uzelf blijven. Maar dan heeft u geen werkelijk contact meer met de ander. Dan denkt u waarschijnlijk Jehova's Getuigen is een voorbeeld dat vaak wordt gebruikt, en dat zal ook wel vaker gebruikt worden, maar er zijn zoveel andere richtingen. Probeert u het dan eens met de jongeren. Gaat u eens praten met b.v. de P.P.R. U zult ontdekken dat daar ook in heel veel gevallen uw reacties eenvoudig terzijde worden geschoven, uw argumenten niet worden beseft omdat men uitgaat van een bepaalde gedachtenwereld. Dat is dan een politieke partij. Wat dat betreft, praat u met de P.v.d.A. Praat met de mensen van de vakbonden, met die van de katholieke kerk of van een of ander politiek systeem of sociale groepering. Praat met een liefhebber van beatmuziek. U zult ontdekken dat op een gegeven ogenblik u ofwel de waarden van de ander moet accepteren, maar dan volledig en zondes tegenspraak, dan wel alleen moet blijven staan, Dat is het isolement dat zo'n grote rol speelt.

Vanuit mijn standpunt als geest is het tamelijk gemakkelijk de ontwikkelingen van Aquarius op deze wereld gade te slaan. Er zijn enorm snelle veranderingen en in mentaliteit en in gedrag. Maar die mentaliteits en gedragsveranderingen geschieden niet bewust voor de mens. Het zijn onbewuste veranderingen. Zeker, men past zich enigszins aan, maar men verandert niet. Pas als de mens zou veranderen door open te staan voor de werkelijke beïnvloeding van Aquarius (de grotere vrijheid van denken en van menselijke benadering), maar tevens de grote verbondenheid tussen mens en mens zou het mogelijk zijn dat isolement te doorbreken. Maar zolang men dit op de achtergrond een rol laat spelen, meer als een leuze dan als een beliefde werkelijkheid, zal men niet nader komen tot de medemens. De Aquarius invloed is nog te vaag, te veel vertekend voor de mensen om het hen mogelijk te maken hierin elkaar te vinden.

De afgelopen periode was er een van vaste verhoudingen, vaste relaties, een soort gezagssituatie die men tegenwoordig (soms niet ten onrechte) als een paternalistische standenmaatschappij beschrijft. Hierin had iedereen zijn eigen plaats. Je wist van wie je afhankelijk was, tegen wie je beleefd moest zijn en tegen wie je kon trappen. Je wist wat voor jou wel en wat niet paste. Je had dus een zekerheid en daardoor was het mogelijk contact te hebben. Een dienaar kan contact hebben met een meester op het ogenblik dat de dienaar zichzelf als dienaar en de ander als meester beseft, terwijl omgekeerd de meester zich bewust van zijn meester zijn de ander als dienaar beschouwt, dus als een verlengstuk van zichzelf. Dan is er wel degelijk sprake van een contact. Dan is er geen isolement. Maar als je niet meer weet wat je bent (of je nu meester bent of knecht, of als je je voelend als knecht meester wilt zijn), dan kun je niet meer op de ander reageren. Je raakt geïsoleerd. Je bent niet meer in staat tot een uitwisseling. Je kunt de ander niet meer begrijpen en door dit misverstand word je eenzaam.

Die eenzaamheid is op dit ogenblik een toenemende zaak. Ik geloof niet, dat het zozeer voortkomt uit het feit dat de mensen werkelijk eenzaam zijn. Ik geloof, dat het veel meer een kwestie is van het niet meer kunnen meedenken met anderen, niet meer bewust kunnen reageren op wat er in een ander leeft. Je gaat alles terugbrengen tot je eigen maatstaven, je eigen waarden zonder meer. Je bent doof en blind voor alles wat anders is; en dat betekent dan ook dat je niet verder kunt. Isolement. Je zit in een net van denkbepelden en zolang je overtuigd blijft van de juistheid van je denken en manier van leven, zul je ook gevangen blijven.

Het isolement doorbreken in de menselijke maatschappij begint eigenlijk eerst bij het besef. "Wat ik doe en wat ik denk is juist voor mij. Laat mij leren wat volgens de ander juist is voor die ander." Maar wie wil dat? De ene helft van de wereld is bezig de andere helft van de wereld te verbeteren. Daarom wordt er zo weinig beter. De gehele wereld is voortdurend bezig om

leerstukken te ontwerpen waardoor het anderen duidelijk zal worden in hoeverre ze het mis hebben gehad. En omdat een ieder daarmee bezig is, hebben ze het voortdurend allemaal mis, want ze begrepen niet dat de samenwerking, de synthese, een noodzaak is. Misschien zouden we het zo moeten uitdrukken;

Op het ogenblik dat ik elke factor afzonderlijk ontwikkel en perfectioneer, bereik ik iets, maar niet veel, want er blijft een isolement bestaan.

Men heeft tegenwoordig in de wetenschap een woord; interdisciplinair. Hiermee bedoelt men het samenbundelen van de verschillende wetenschappen. Ik zou nog verder willen gaan; Niet alleen de verschillende waarden samenbundelen tot een nieuwe eenheid, maar de synthese waarin alle waarden zichzelf kunnen zijn en gelijktijdig een nieuw totaal besef tot stand brengen vanwaaruit elk deel op zich bewust kan leven zonder zijn eigen kwaliteit te verliezen. Synthese is in de wetenschap noodzakelijk.

Als we zien wat er tegenwoordig gebeurt op b.v bestuurlijk terrein, dan staan we toch wel even met de ogen te knippen. Justitie gaat in tegen economische zaken. Economische zaken gaat in tegen financieën. Beide worden doorkruist door buitenlandse zaken, terwijl bovendien binnenlandse zaken het er ook niet helemaal mee eens is. Dientengevolge werkt men langs elkaar heen. En te terwijl de een bezig is om het milieu te sparen, is de ander bezig er een grote weg doorheen te projecteren, een derde is bezig de belastbaarheid van het bezit te berekenen en een vierde vraagt zich af, of hij er misschien een tolgeweg van kan maken om nog meer te verdienen. Het is een krankzinnige situatie.

Kijkt u eens naar de wetenschap. Men is niet bereid om alles te onderzoeken. Neen, men wil alleen de eigen discipline handhaven. Als er iets nieuws komt dat niet past in het bestaande systeem, dan wordt het opzij gebezemd in plaats van dat men probeert het in zich op te nemen.

Als wij ons realiseren hoeveel takken van de geneeskunde er voortdurend worden verworpen door de officiële geneeskunde alleen maar omdat dit een discipline is die niet behoort tot de medische of tot datgene wat men wetenschappelijk aanvaardbaar vindt, dan staan wij gewoon met oren te klappen.

Waarom zou men niet acupunctuur mogen toepassen? Waarom zou men geen gebruikmaken van de mogelijkheid om te werken met kleur of met geluid, ook voor verdoving, ook voor het wekken van een bepaalde toestand in de patiënt? Waarom zou dat verboden zijn? Waarom zou dat alleen mogen behoren bij een paar buitenbeentjes die op anthroposofische wijze de geneeskunst proberen uit te oefenen? Waarom zou je aan de ene kant zeggen dat je alleen maar met sporen van medicijnen mag werken bij de genezing en waarom zou je aan de andere kant zeggen dat een dergelijke geneeswijze onaanvaardbaar is en dat je alleen met een volledig chemische medicatie goede resultaten kunt behalen? Waarom zou men de natuurgeneeswijze verwerpen? Waarom zou men ontkennen dat er andere mogelijkheden zijn om bepaalde kwalen te genezen dan alleen maar snijden?

Kijkt u wat er in feite gebeurt. Er worden geneeswijzen, die werkelijk goed zijn, bestreden als kwakzalverij. om de doodeenvoudige reden dat ze behoren tot een andere denkwijze dan de eigene. Men zou juist moeten openstaan. Ik neem nu de geneeskunde als voorbeeld, omdat het tamelijk flagrant is en de laatste tijd veel in het nieuws komt, maar ik zou deze afgeslotenheid net zo goed op elk ander terrein kunnen aantonen tot aan de alchemie toe. Waarom dit isolement? Waarom isoleert men zich voortdurend van elke nieuwe gedachte, van elke nieuwe ontwikkeling, van elke medemenselijkheid die toch in de eerste plaats gebaseerd moet zijn op de erkenning van de ander als gelijkwaardig mens, waarna zijn ideeën altijd nog in samenwerking kunnen worden onderzocht?

De mensen zijn eenzaam in deze tijd. Maar die eenzaamheid wordt bevorderd juist door de abstractie van gemeenschappelijke voorzieningen. Als je iemand ziet verdrinken en je weet dat er niemand is die hem eruit kan halen, dan laat je hem heus niet verdrinken; dan doe je wat je kunt. Maar als je denkt dat er bevoegde autoriteiten zijn die daarvoor moeten zorgen, dan blijf je staan kijken of ze het wel op tijd zullen doen. Als er een brand is, dan ga je niet blussen. Neen, dan bel je de brandweer. Je blijft rustig. staan kijken, of ze er zijn voordat de hele zaak

is uitgebrand. Daarop komt het neer. Dit is een mentaliteit. Wat beïnvloedt in deze tijd de mentaliteit?

Ten eerste; de kosmische tendensen door de veranderingen van het Aquarius tijdperk, en die zijn tamelijk fel.

Ten tweede; de mensen denken eenzijdig.

Er zijn de laatste tijd nogal wat men noemt storende rode invloeden. Deze. rode invloeden betekenen het opwekken van hartstochtelijkheden en meestal niet in de voor de mens aanvaardbare vorm. Er zijn driften (d.w.z. volledig emotionele inzetten), die gebaseerd zijn op een onvolledige erkenning van de wereld. Dit betekent dat men; de tegenstellingen verscherpt, ook als men dat niet bedoelt; dat men wordt gedreven tot handelingen en daden die men eigenlijk nooit had willen stellen alleen maar, omdat men geen andere manier meer weet om zichzelf, en zijn denker, duidelijk te maken. Wij moeten dan toch wel de conclusie trekken, dat deze rode invloeden (er is er nu een) aflopend op zichzelf de onredelijkheid, zo sterk vergroten, dat het isolement van de mens ten aanzien van zijn medemensen daardoor toeneemt.

En wat doen we, indien wij zo geïsoleerd zijn? Geven we onszelf daarvan de schuld? Erkennen we dat wij voor onszelf een grens hebben opgetrokken? Misschien zouden we het willen doen, maar dan zou er een blauw invloed nodig zijn. Maar er komt nu een wit invloed.

Die wit invloed betekent een oordeel. Erkenning van eigen falen betekent gelijktijdig een veroordelen van jezelf. Je wilt jezelf niet veroordelen, dus je isoleert je verder en je gaat eigenlijk de hele kracht van het witte licht gebruiken om je eigen eenzijdigheid nog verder uit te dragen. Zo word je een vijand van jezelf, terwijl je denkt dat je terecht kritiek uitoefent op de wereld. Dat geldt voor mensen, voor landen, voor bedrijven. Dat geldt overal. Je kunt je niet vrijmaken van zo'n invloed, tenzij je eerst bereid bent om jezelf te zien als een factor gelijkwaardig aan alle andere mensen, niet meer en niet minder. Ik kan gelijk hebben, maar dat betekent niet dat een ander ongelijk heeft. Ik moet eerst weten hoe die ander zijn gelijk heeft gevonden en wat het voor hem betekent en dan pas kan ik een oordeel vellen. Wie zal dat doen tegenwoordig?

Een andere eigenaardigheid in deze tijd (veroorzaakt door de zonnecyclus die nu weer aanloopt) is dat de mensen worden geconfronteerd met een aantal besluiten die voeten worden genomen. Maar ze kunnen niet besluiten; ze kunnen geen beslissingen nemen. Ze willen het oude niet meer, maar het nieuwe willen ze eigenlijk ook niet. Ze weten niet wat ze moeten doen. En alweer, om zichzelf te kunnen rechtvaardigen sluiten ze zich af voor elke mogelijke kritiek van de medemens, voor elke andere denk en zienswijze.

Nu zult u zeggen; Wat heeft dat nu te maken met mensen die in een flat wonen en die elkaar niet eens kennen? Nu dat is heel begrijpelijk, men is met zichzelf zo druk bezig, dat men gewoon geen tijd heeft om te kijken wat een ander is. Men is voortdurend zo druk met zichzelf bezig dat men geen tijd heeft voor de wereld. Het isolement van deze dagen wordt daardoor bevorderd.

Als ik zie hoe de ontwikkelingen zijn ook in de nabije toekomst dan ben ik geneigd te zeggen; Lieve mensen, kijk alsjeblieft een beetje uit, want jullie zijn bezig om zelfs de contactmogelijkheden die jullie hebben te verbreken. Je drijft anderen van je aft soms doordat je teveel je mond houdt, soms omdat je spreekt zonder na te denken of rekening met anderen te houden.

Instellingen als de United Nations, de Raad van Europa, de E.E.G. worden voortdurend bedreigd. Waarom? Omdat men de beslissingen niet wil nemen die onontkoombaar zijn. Maar dan is de enige mogelijkheid jezelf rechtvaardigen ten koste van anderen en dat betekent afschuiven. Dat betekent niets doen en zeggen dat het de schuld van de ander is, als er niets gebeurt. Het is een vervreemding van de werkelijkheid. Deze verschijnselen zullen in de nabije toekomst sterk toenemen. Het hele volgende jaar zal volgens mij mede daardoor gekentekend worden. Niet zozeer door oorlogen en geweld. Die dingen zijn er altijd wel en een paar rampen komen er ook nog. Kenmerkend is dit afbrokkelen van het contact.

Mensen gaan racer en meer leven in een droom van zelfrechtvaardiging zonder naar een ander te luisteren. Steeds meer mensen, die alleen zijn en die hun eenzaamheid misschien zouden kunnen doorbreken, doen dat in steeds mindere mate, omdat ze menen dat anderen eigenlijk naar hen toe zouden moeten komen of omdat ze bang zijn dat anderen misbruik van hen zullen maken. Dat is de tendens van het komende jaar. Maar dan zullen de mensen op een gegeven ogenblik zeggen Dan sta ik helemaal alleen in het leven, alleen in de wereld. Natuurlijk sta je dat. Als je zo denkt, als je zo bent, dan kun je eenvoudig niet verder meer.

Het is niet belangrijk hoe jij de dingen ziet. Het is belangrijk hoe een ander de dingen ziet. Het is niet belangrijk wat volgens jou de juiste handelwijze is, dat moet je zelf doen, maar het is belangrijk te begrijpen wat voor een ander de juiste handelwijze is. Je moet langzaam maar zeker loskomen uit het begrip dat je alles vanuit jezelf moet beoordelen. Dit isolement zal men kunnen doorbreken in ongeveer anderhalf jaar, wanneer een nieuwe tendens komt. We krijgen dan te maken met een sterke activerende tendens. Dat betekent dat alle isolement, dat in de afgelopen periode is ontstaan, zich gaat ontladen in actieve tegenstellingen. Dat houdt dan o.m in gevaar voor oorlogen, voor grote handelsconflicten e.d. Maar het betekent ook, dat de mensen eindelijk weer eens een beetje contact met elkaar krijgen

Als je alleen bent, is het beter dat je iemand heb tegen wie je kunt vloeken, dan als je helemaal niemand hebt. Dat moet u goed onthouden!

In die tendens zie ik dan voor het eerst iets doorbreken van de werkelijke Aquariustendens waardoor de broederschap wordt beleefd als een wederkerig helpen zonder verplichtingen. Een wederkerig helpen dat niet georganiseerd is maar spontaan. Een wederkerigheid van erkenning, die niet meer gebaseerd is op stellingen en op gelijk of ongelijk, maar gewoon op de mogelijkheid tot samenwerking, tot samenspreken of samenspelen, zoals die op een zeker ogenblik ontstaat. Zou het isolement van vele mensen hierdoor worden doorbroken? Ik hoop het.

Ik hoop dat steeds meer mensen zich bewust gaan worden van hun naaste omgeving, niet organisatorisch maar menselijk. Ik hoop dat steeds meer mensen gaan begrijpen dat eigen kennis alleen maar zin heeft, indien ze dient als aanvulling van de kennis van anderen. En ik geloof, dat er vele mensen zullen zijn die dat inderdaad gaan doen. Maar bij de meesten zie ik toch in de eerste plaats de behoefte zichzelf te bevestigen ten koste van anderen en daardoor zal voor velen de eenzaamheid langer duren op een manier die onaanvaardbaar is.

De werkelijke veranderingen verwacht ik over een jaar of drie. Dan zal de wereld zeker met heel grote conflicten worden geconfronteerd, dat is waar. We hebben dan bovendien een zeer intense zonne impuls die gepaard gaat met een onevenwichtigheid van het zonnestelsel waarbij de Marsinvloed overheerst. Toch zullen we in die periode eindelijk zien dat je niet meer geïsoleerd kunt blijven, omdat isolement ondergang betekent.

Dan zullen de mensen eindelijk wakker worden en zullen ze misschien in een enorm zelfbeklag gaan beseffen ik leef iet medemensen. Dan zullen naties eindelijk gaan beseffen onze pretenties zijn niets waard, tenzij we daarmee een functie hebben tegenover anderen. En wanneer dat wordt bereikt, dan zal het isolement langzaam maar zeker gaan verdwijnen.

In deze tijd zie ik echter voor velen eenzaamheid. Een gevoel van toenemende afgeslotenheid, die ontstaat omdat men alles aan het criterium van eigen oordeel zonder meer wil onderwerpen, zonder te beseffen dat een ander recht heeft op zijn manier van zijn en denken en dat hij zelfs in de schijnbare onzinnigheid van zijn uitingen of van zijn gedrag een les kan leggen voor elke medemens.

LES 4 - MYSTIEKE ONTWIKKELINGEN

Wat is mystiek? Mystiek is eigenlijk mythes. Wat is mythes? Mythos is verhaal, overlevering, het niet meer zeggbare in zijn werkelijke vorm.

Wanneer wij met mystiek te maken krijgen waar dan ook, of het in de moderne tijd is of in een ver verleden we worden altijd weer geconfronteerd met het onwerkelijke, het onzegbare, het onwezenlijke. Een mystieke beleving kan men niet weergeven in concrete termen. Men kan spreken in gelijkenissen. Men kan proberen iets te omschrijven, maar ergens loopt men altijd vast. Er is steeds een kracht teveel geweest of een werking zo groot of een kleurenonderscheid zo fijn dat het niet weer te geven blijkt te zijn.

De mystiek in de oudheid was natuurlijker dan de hedendaagse. Kijken wij in het verleden, dan blijken de mystici mensen te zijn die wegdromen van de werkelijkheid. Ze zoeken naar een verklaring voor alle fenomenen die erkenbaar zijn. Ze zoeken naar een bezieling in alle dingen om op deze wijze voor zichzelf een communicatie met het Al mogelijk te maken. Zeker, ze zijn daarnaast meestal magiërs en priesters, maar toch is voor hen de wereld een bezielde kracht. Ze spreken met goden en de verhalen, die ze vertellen zijn slechts de weergave van een intentie.

Er is een bedoeling achter dit alles, want in elke mens is een splitsing. Je bent mens, stoffelijk, maar gelijktijdig hunker je naar een verbondenheid met het Al. Diep in de mens zit een geloof aan een hoger erfdeel, dat bij op de een of andere manier niet kan kwijtraken. Soms zoekt hij het in de komende geslachten die hij een beter leven zal bezorgen. Soms zoekt hij het in een leven in het hiernamaals waarin alles voor hem in orde zal komen. In weerandere gevallen zoekt hij naar een plaats tussen de goden waar hij, bezield door nieuwe krachten en mogelijkheden, in de wereld kan ingrijpen. Maar altijd weer is er in die mens iets wat hem zegt dat hij belangrijker is dan de materie alleen.

In de primitieve inwijdingen worden wij steeds weer geconfronteerd met de symbolen van de elementen water, vuur, aarde, lucht. Deze dingen maken de kenbare wereld uit. Ze zijn de bouwstenen van het heelal, zeker in de ogen van de mensen van die tijd. Als je die elementen stuk voor stuk hebt overwonnen, dan ben je zover gekomen dat je de eenheid der dingen kunt zien.

In de mens lijkt het tot een zekerheid te groeien dat hij machteloos is in zijn eigen wereld. Die machteloosheid komt niet voort uit het feit dat hij niet wilg dat hij niet anders zou kunnen, maar dat hij niet in staat is van te voren te bepalen wat zijn handelingen, wat zijn gedachten voor gevolgen kunnen hebben. Eerst als hij de wereld als een eenheid kan overzien en zo zijn betekenis binnen die eenheid geheel kan uitdrukken, is hij in staat de juiste keuze te maken. Dat is altijd erg moeilijk, want wie het pad van inwijding volgt, zal van fase tot fase gaan. van leermeester tot leermeester wordt hij doorgegeven tot het ogenblik, dat hij alleen kan staan, dat hij voor het eerst de veelheid kan aanschouwen zonder zich daardoor uit de eenheid terug te trekken. Het is dit bouwwerk dat in het verleden de aanleiding is geweest voor het concipiëren van allerlei systemen.

Als wij spreken over Pythagoras, dan denken de meeste mensen in uw tijd voornamelijk aan meetkunde. Als wij spreken over Pythagoras in mystieke zin, dan hebben we te maken met de man, die heeft geprobeerd de abstracte wereld uit te drukken door formules te gebruiken, door een taal te ontwikkelen die losstaat van de werkelijkheid. Kijken we naar de inwijdingsprocedures van deze Pythagoreeën, dan blijkt dat het gaat om het opnemen van het geheel. Als je daar met een inwijding begon, had je het eerste jaar niets anders te doen dan te luisteren. Pas als je in staat was zo goed op te nemen wat er gebeurde dat je dit helemaal in jezelf verwerkte, dan mocht je voor het eerst meedoen. En dan was het nog hoofdzakelijk een kwestie van de juiste trillingen, de juiste muziek, de juiste klanken voortbrengen. Had je ook

dat geleerd, dan begon je aan het spel der verhoudingen. Wij zouden tegenwoordig zeggen de mathematica. Voor hen was het meers de kosmische verhoudingen. Zo kwamen ze dan tot allerlei conclusies, die in deze dagen als bijgeloof zouden klinken.

Deze stelling b.v. als twee gebeurtenissen plaatsvinden op een bepaalde lijn, de derde gebeurtenis zich altijd zal afspelen op een zodanige wijze dat een driehoek wordt gevormd, stamt van de Pythagoreeën. Zij gingen namelijk van de volgende stelling uit;

Een feit kan een eenheid zijn. Als het geen eenheid is, dan is het een driehoek. Het kan nooit uit vier factoren bestaan. Het moet dan weer uit zeven factoren bestaan. Dat is het kosmische ritme en daaraan kun je je niet onttrekken. Dan bestaat er ook nog de reeks van 3 maal 3 maal 3. het 9-voud, waarin een gebeurtenis door de herhaling in 3 maal 3 (3 driehoeksvormen uitdrukking geeft aan een totale tendens die het gehele leven en de gehele mensheid overspoelt. Ze moet dus innerlijk worden verwerkt, opdat men vanuit een nieuwe beleving, een nieuw standpunt tot een nieuw gericht willen kan komen.

Dit is uit de aard der zaak maar een korte samenvatting van veel uitgebreidere leringen, die de pythagorese genootschappen lange tijd hebben gegeven.

Gaan we verder kijken, dan vinden we de Mythrasdienst. Voor de meesten van u is het een godsdienst. Dat is eigenlijk niet waar. De Mithrasdienst, voornamelijk door de krijgers in Rome aangehangen zoals u misschien weet, was in feite een sacramentele dienst. Er was een mystieke eenheid te bereiken. De mens, die de elementen heeft overwonnen, staat als Mithras zelve voor de zon. En door de zon te overwinnen (de bron waaruit het leven voortkomt) wordt hij als de bron van het leven zelf. Het is een leer waarin men doordringt tot de essentie der dingen om dan het geheel der dingen niet alleen in jezelf te bevatten maar ook door je eigen wil te richten. Alweer een voorbeeld van een vorm van de mystieke benadering van het leven en het bestaan, die niet geheel zonder zin is.

In uw tijd is mystiek het hysterisch wegdromen in onbekende werelden of iets dergelijks. maar wie zegt u dat er geen werelden zijn? Er zijn zo onnoemelijk veel mogelijkheden in het heelal. U kunt zich aan die mogelijkheden niet onttrekken.

U leeft in deze wereld, maar welke invloeden werken op deze wereld in? U weet het waarschijnlijk wel, want u heeft het vaak genoeg gehoord. Er zijn kosmische en geestelijke ritmen. Er zijn de fluctuaties van de zon. Zelfs een voortdurend en periodiek optreden van zonnevlekken heeft zijn inwerking op de aarde en het leven daarop, zo goed als op, alle andere planeten binnen het zonnestelsel. Maar waar komen ze vandaan? Wat is de essentie ervan? Het is gemakkelijk genoeg te zeggen dat er invloeden zijn. Het is mogelijk te postuleren dat er vele parallelle werelden zijn. Je kunt zelfs voorop stellen dat elk moment van tijd in zichzelf bevroren is en dat de ziel van de mens alleen maar van moment tot moment gaat, wandelend door een reeks vastgestelde etalageramen waarin werelden zijn bevroren in éen moment van actie. Maar met al die stellingen kom je niet verder. Je moet naar de essentie zoeken de kracht, die achter alle dingen ligt. De ontwikkeling, zoals die zich in de mens afspeelt, maakt hem over het algemeen huiverig om die essentie te aanvaarden. Want er vloeit zoveel uit voort wat hij anders zou willen zien.

In de huidige periode van ontwikkeling, die de top van het materialisme langzaam maar zeker overschreden heeft, worden we geconfronteerd met een poging de mens te stellen als het denkende wezen. Niet meer als het door zijn vorm superieure maar als het door zijn mentale vermogens superieure wezen. Daarbij vergeet men dat het mentale gebaseerd is op het geheel van de mogelijke erkenningen in eigen wereld en dat men als zodanig nooit een grotere werkelijkheid zal kunnen uitdrukken dan de zuiver menselijke.

Nu beginnen de mensen in deze dagen te zoeken naar een andere vorm van leven waarin ook de emoties, het onzegbare, weer een rol gaan spelen. En juist daardoor wordt de vraag; Is de essentie van de mystiek, de essentie van het werkelijke leven achter de uiterlijkheden steeds belangrijker? Die werkelijkheid zou je misschien het best voor zover ze in woorden te kenschetsen is als volgt kunnen omschrijven.

Het geheel is een kracht. Wij allen zijn deel van die kracht. Als zodanig kunnen wij alleen functioneren als bewust deel van die kracht, indien wij onze functie aanpassen aan de totaliteit waartoe wij behoren. Op het ogenblik, dat wij dat niet doen, zullen wij namelijk voortdurend in conflict zijn met de kracht waaruit wij zijn voortgekomen en met alle factoren die daarvan een uiting zijn, dus met die gehele wereld.

De mysticus nu beleeft het geheel. Door dat geheel gaat hij ofschoon dat rationeel niet altijd verantwoord is over tot een aantal acties, waarbij hij de harmonie probeert vast te houden die hij in het geheel heeft beleefd.

Als de Pythagoreeën met hun driehoekstelling komen, dan is dat eigenlijk doodeenvoudig. Omdat alle dingen elkaar aanvullen en compenseren, zal het feit dat wat op een plaats gebeurt ook elders moeten gebeuren. Een voorbeeld; Er is hier pas een geweldige storm geweest, die zoals ik in de gedachten van velen in uw land heb afgelezen de gemoederen nogal heeft wakker geschud. Trouwens in Noord Duitsland en in Denemarken was dat net zo. Deze storm is er geweest. Maar kan dit de enige zijn? Het is duidelijk dat dit niet het geval zal zijn. Het is namelijk een invloed die zich moet herhalen. Nu kan dat gebeuren aan uw kusten. Dat is denkbaar en meteorologisch gezien zelfs zeer aanvaardbaar om dit zo te stellen. Wat hier gebeurt, moet ook elders gebeuren. Dat betekent, als je dat in Pythagorese zin uitlegt, dat er tenminste drie plaatsen in de wereld zijn waar gelijktijdig plotselinge en enorme stormwinden die daar plaatselijk ongebruikelijk zijn grote schade kunnen aanrichten of een grote dreiging leren vormen. En wat meer is, je kunt ook nog zeggen dat ligt binnen een bepaalde termijn. De termijn, die men daarvoor neemt op grond van de oude stellingen, is een maan, maand of 28 dagen en een paar uren. U kunt zelf nagaan of dat uitkomt.

Bij een brand is dat ook zo. Als er een brand is, dan moeten er meer komen. Zijn er twee branden geweest, dan is het zeker dat een derde gelijksoortige brand zal uitbreken en dat dit binnen een bepaalde termijn zal gebeuren. Waarom? Wel, in de eerste plaats; de eerste brand kan een gevolg zijn van electriciteit. De tweede kan dan wel het gevolg zijn van electriciteit, blikseminslag of een statische lading ergens, maar hij kan niet een spontane explosie zijn van b.v. chemicalien. Dat is weer iets anders. Het wordt dus in een samenhang gebracht. Die samenhangen blijken in de praktijk nogal aardig op te gaan. Het is niet 100 % zeker. Er zijn vele factoren die je niet kunt overzien. Toch is die overeenkomst dermate groot, dat iemand die een kaping meemaakt moet zeggen; Er komt een tweede en een derde kaping. Als er een gijzeling is, komen er nog een paar meer. Als er een scheepsramp gebeurt, zullen er waarschijnlijk een paar gelijksoortige plaatsvinden. Wederom drie.

Als u met dit ritme nu eens rekening begint te houden en u gaat gewoon eens kijken of dat wel uitkomt, dan zult u al heel gauw gaan beseffen er zullen steeds een groot aantal gelijksoortige uitingen zijn die ook in tijd bijna identiek zijn. U zult zich dan gaan afvragen Hoe komt dat?

Daarvoor moeten wij gaan kijken naar de kosmische werkelijkheid (de eenheid) waarvan ik spreek.

Op het ogenblik, dat er een verandering plaatsvindt, ontstaat er een verschuiving van evenwicht. Op het ogenblik, dat er drie veranderingen plaatsvinden, kunnen wij ons voorstellen dat we een driehoek tekenen in een cirkel. Er is dan wel een structuur gekomen, maar die blijft voor het geheel evenwichtig. De mysticus zegt;

Alle verandering in mij kan slechts de weerkaatsing zijn van het totaal. Zo zal elke verandering, die er in mij plaatsvindt, in het totaal worden weerkaatst en zich uiten op een vergelijkbare wijze, zodat het totaal zichzelf blijvend zich in mij kan manifesteren zonder zijn kwaliteiten of eigenschappen daardoor te veranderen.

Als wij daarmee bezig zijn, komen wij als vanzelf bij een andere vorm van mystiek of bijgeloof. Het jaar is bepaald. De sterren bepalen wat er gebeurt. Er zijn krachten, die het lot voor ons hebben vastgelegd. Is dat waar? Niet helemaal. Het is duidelijk, dat wij een zekere bewegingsvrijheid blijven bezitten. Maar aan de andere kant is het ook zeker dat er een bepaalde trend in het gebeuren is. Daaraan kunnen wij ons niet onttrekken. Het is als een modes we moeten mee of we willen of niet, want als wij dat niet doen, dan stellen wij ons

buiten een geheel. Bij mode kun je dat misschien nog doen, maar als het gaat om een ontwikkeling in de mensheid, dan is het heel moeilijk afstand te houden.

Nu komt de mystiek erbij. Als ik word geconfronteerd met deze veranderingen die mij bepalen en beperken, dan kan ik trachten in het geheel mijzelf te vinden als deel van dit geheel. Dan word ik in plaats van te worden gestuwd door een stroom een deel van die stroom zelf. Ik weet waarheen ik ga. Ik kan a.h.w. vooruit weten waarom een bepaalde ontwikkeling plaatsvindt. Uit het geheel van die ontwikkeling kom ik dan als vanzelf tot een nieuwe benadering van het leven.

Hierin spelen vele factoren een rol. Je kunt niet zeggen een mens is zonder meer te bepalen. Je kunt wel zeggen de mens, die in zich keert, kan de meest juiste weg bepalen.

Misschien is het aardig om nu een heel eind in de tijd terug te gaan en te kijken wat men in die dagen uit mystieke beleving of dromen en visioenen voor waarheden heeft gepuurd. Hier is een daarvan;

"Wanneer de goden samenkomen en de raad heeft besloten, zo kan de mens zich niet onttrekken aan haar besluit zonder de toorn der goden op zich te laden. De mens echter, die beseft wat de goden hebben besloten, kan dit besluit aanvaardend weten waarom de raad tot dit besluit is gekomen. Hij zit a.h.w. tussen de goden, als zij hun besluiten nemen. En zo wetend wat juist is, handelt hij in overeenstemming met alle goden, ondersteund door hun krachten. Zijn gehele beleven is de directe uitdrukking van het bovennatuurlijke of de goddelijke macht op deze wereld."

U zult vragen, Waar zijn ze tot die vreemde conclusie gekomen? Dat is geweest in de Gangesvallei ongeveer 9000 jaar geleden. Een aardige tijd terug. Een andere stelling, die ook heel zonderling indoeit, is deze;

"Wanneer ik mijn ziel uitzendt zo vliegt ze ver boven de aarde en dringt ze door in de wereld achter de sterren. Achter de sterren ligt een andere werkelijkheid. Wie in deze werkelijkheid een bloem plukt, kent de escense van alle bloemen op aarde. Hij zal de kracht en de geur van die bloem kunnen laten doordringen in elk stuk materie die hij wil benaderen."

"Wanneer hij breekt, dan breekt hij het symbool en al zal breken op aarde. Dus als hij een keten breekt, zal hij de kracht bezitten om alle gevangenen te bevrijden. Als hij een wapen opneemt, zo zal hij met alleen zijn stem en zijn woord spooklegers doen oprijzen en de verschrikking van het zwaard zal zijn vijanden verdrijven en verslaan, zelfs als hij geen zwaard hanteert."

Magie. Ineens! We zitten plotseling middenin de magie. Mystiek is namelijk het overbrengen van kwaliteiten en eigenschappen van een bovenmenselijke wereld naar de menselijke, wereld en omgekeerd.

De Egyptenaren wisten er ook nogal wat van. Zij hadden hun kloosters waar sommige mensen mystici waren, anderen meer magiërs. Er was een klein klooster dat aan Anubis (de jakhals god) was gewijd waar men zich vooral bezighield met het voortdurend overschrijden van de grens tussen leven en dood. Hiervan zijn ook een paar beschrijvingen uit voortgekomen, die ik de moeite waard vind.

"Hij die weet dat sterven geen sterven is, hij sterft nimmer. Slechts. hij die denkt dat sterven sterveen is, sterft."

"Ik heb mijn schreden gericht over de leegte. Ik ben gegaan door de valleien van schaduw en koude. Ik ben opgestegen tot de bergtoppen waarop het licht brandt. In dit licht heb ik rond mij gekeken en ik heb gezien hoe achter de schaduwen het land ligt vanwaar ik ben gekomen. Nu weet ik vrijelijk kan ik gaan zolang ik niet vrees. Ik spreek met de verlichten en verhevenen (Zeer waarschijnlijk wordt hier bedoeld op grote priesters die zijn overgegaan), ik ga tot in de Hallen der Werkelijkheid en lees het lot der mensen. Ik keer terug tot de wereld en ik kan spreken van wat ik heb beleefd. Ik kan de krachten richten waarvan ik weet dat ze reeds bestonden voordat ik mijntocht terug naar de mensheid begon."

Heel wonderlijk. Hier is iemand die zegt; Het hiernamaals is niets anders dan een wereld waarin ik meer kan weten over datgene wat er in mijn wereld gebeurt. Wat ik in het hiernamaals bewust beleef dat breng ik over.

De Grieken hadden eveneens hun mysterieën en eigen mystiek. Ook van hen zijn enkele wonderlijke uitspraken bekend geworden. Een van de meest bekende is natuurlijk "Er is geen God buiten het Licht in mij." Maar een uitspraak, die in dezelfde richting ligt en niet bekend is geworden, luidt;

" In mij is de kracht die niet dooft. Indien ik op deze kracht reis, zo treed ik binnen in de werelden waarin goden nog slechts dromen zijn en dromen werkelijkheid worden. In deze nieuwe werkelijkheid vind ik de kracht waaruit ik al kan overwinnen wat mij benadert. Met deze kracht keer ik terug en de leegte van mijn dromen is gevuld. En uit de gevuldheid van mijn dromen breng ik de werkelijkheid."

Wat hebben die mensen bedoeld? Ze hebben geleerd dat er in het bewustzijn iets is dat groter is dan de mens, groter dan de menselijke vorm. Uit alles wat ze uit die tijd hebben teruggebracht, klinkt steeds weer de noodzaak om niet alleen naar de andere kant te gaan, maar om terugkerend naar de stoffelijke werkelijkheid het beseft waar te maken.

Nu ga ik een heel eind verder meer naar de moderne tijd toe.

Er was in een van de Scandinavische landen een christelijke mysticus, die door zijn geschriften erg bekend is geworden en die op een gegeven ogenblik met een vriend over een visioen spreekt. Hij zei;

"Ik had vaak gedroomd en het was altijd dezelfde droom. Het was een weemoedige droom, een droom vol angst. Nu ben ik voorbij, mijn droom gegaan en ik heb het licht gezien dat God is. En in het licht dat God is, heb ik de kracht gevonden om mijn droom te beheersen. En waar ik meester ben van mijn droom, ben ik meester van mijn werkelijkheid zolang ik de God niet verloochen die ik heb aanschouwd en die zo door mij werkzaam is."

Hoe komt die mens eraan? Zit daar ook weer niet een waarheid in? Juist omdat wij nu zo dicht bij de hedendaagse werkelijkheid zijn, is het misschien de moeite waard na te gaan wat de man bedoeld kan hebben. Hij heeft namelijk gezegd; ik heb dromen en die zijn melancholiek, mistroostig. Hij ziet voortdurend zijn wereld ondergaan of hij ziet mensen te gronde gaan. Hij beleeft God. Maar die droom is zijn onderbewustzijn. Dat is een vaststelling van zaken zoals ze zijn omdat hij zelf is zoals hij is en omdat de mensen zijn zoals ze zijn. Het is dus een aflezen niet van een noodzakelijke toekomst, maar van een toekomst die afhankelijk is van de waarden, die in zijn onderbewustzijn zijn opgeslagen. Nu komt hij tot het licht en met dat licht kan hij zijn droom veranderen. Anders gezegd; hij wordt zelf een actieve factor. Hij is niet meer degene die in de droom ondergaat en beleeft. Hij is degene die kan ingrijpen, die kan beheersen. Zijn onderbewustzijn schenkt hem nu andere kansen en mogelijkheden dan voorheen. En doordat hij in de droom zich die dingen gaat realiseren, kan hij ook in werkelijkheid, dus in het gewone stoffelijke leven de zaken anders doen verlopen.

Ik meen, dat we hier heel dicht staan bij de behoefte van de mensen om zich in deze dagen met mystiek bezig te houden. Als je mensen bezig ziet om zich in een toestand van verrukking te zingen omdat Jezus nabij is of omdat Krishna met hen is en de vreugde van Krishna enz, dan zeg ik; Jullie zoeken ook iets waardoor je aan de droom kunt ontsnappen.

Voor heel veel mensen is het leven in de moderne tijd een nachtmerrie geworden. Het is iets waarvan je je niet helemaal kunt losmaken. Voortdurende frustraties, een voortdurende strijd om jezelf te handhaven, voortdurende teleurstellingen die je aan anderen wijt, maar die je zelfmede veroorzaakt; Het is duidelijk dat je zegt ik; wil dit van mij afzetten.

De mysticus doet dit door persoonlijk tot het licht te gaan. Maar dat is een moeilijke taak en het is niet gemakkelijk dat in woorden terug te brengen. Het is een vage beleving waaraan je moeilijk gestalte kunt geven. En daarom zoeken de mensen de gemeenschappelijke verrukking. In hun zingen, hun preken en samenzijn proberen ze te ontvluchten aan de wereld die buiten hen is. Ze treden een wereld binnen die eigenlijk een droomwereld is realistisch beschouwd. Maar in die droomwereld stellen zij het licht aanwezig te zijn. En nu is het

wonderlijke, dat op het ogenblik dat dit licht voor hen een werkelijkheid wordt, zij daaruit kracht putten waardoor ze dingen doen die schijnbaar onmogelijk zijn. Laat mij u een voorbeeld geven van hetgeen ze kunnen doen.

Er komt iemand, die zwaar aan heroïne verslaafd is bij de Jesus People terecht. Hij faalt natuurlijk wel een paar keer, maar hij wordt zo gegrepen door het geloof in Jezus, dat hij daardoor de kracht vindt om alle withdrawverschijnselen (de vergiftiging van het organisme met alle spasmen en pijnen) te verdragen en weer "clean" te worden. Nu kun je zeggen dat is een wilsprestatie. Maar dat is eigenlijk niet waar. De wil is secundair geworden. Hier is het gevoel van een eenheid met Jezus, de eenheid met het grote Licht dat het overzicht, over alle dingen en de beheersing over alles geeft, ook over het eigen lichaam. Het ligt heel dicht bij wat de oude mystici reeds gedaan en gezocht hebben. En als wij mensen zien die in een wereldje leven dat geheel buiten de mensenwereld staat, met hun eigen geloof, hun eigen inwijdingen en eigenlijk met iets, wat de moderne wereld beschouwt als een parasiteren op de maatschappij, dan moeten wij niet vergeten dat daar ook mensen onder zijn die naar een verrukking zoeken.

Zij zoeken niet alleen naar een verwerping van een wereld waar ze zijn. Neen, ze zoeken meer. Zij zoeken naar de beleving, van de zin van het zijn. Niet alleen van datgene wat ze nu doen binnen een bepaald geloof of groepering. Neen, ze zoeken wel degelijk naar een kracht waardoor ze ook in hun eigen wereld anders kunnen zijn. Het wonderlijke is, dat diegenen onder hen die dit bereiken, zich meestal weer losmaken van dergelijke groepen en genootschappen. Maar ze zijn veranderd. Het is alsof ze iets hebben geleerd over leven en samenleven wat voordien voor hen een raadsel was en wat ze zeker niet hebben leren oplossen in de religieuze verdwazing, die dit zoeken naar mystiek maar al te vaak omgeeft.

We zouden kunnen zeggen; Ook in deze tijd is er een mogelijkheid om kracht te vinden waardoor men meester wordt over omstandigheden. Dat meesterschap is dan niet gelegen in het vermogen om anderen te richten. Je kunt een ander niet bepalen in zijn leven. Maar wel om je eigen relatie tot de ander zodanig te wijzigen dat daardoor een voor jou prettiger en aanvaardbaarder en beter beleefbare situatie ontstaat. Kortom, dat nu late van de harmonie van het licht plotseling terug te vinden is in je relatie met de mensen om je heen.

Mystiek is natuurlijk heel erg mooi. En als wij wegvlugten uit de werkelijkheid, dan noemen we dat al hiel snel mystiek. Maar werkelijke mystiek is gebaseerd op de relatie tussen een werkelijkheid die tijdloos is en onze beleving in de tijd van een deel van die werkelijkheid. Zo gezien kun je de hele situatie van een wereld uiteenrafelen. Je kunt geen prognoses geven. Je kunt zeggen, dat sommige, dingen onontkoombaar zijn. Om u een voorbeeld te geven.

In de huidige situatie is het onvermijdelijk dat er gematigder maar verbaal toch wel scherpe conflicten ontstaan tussen de verschillende grootmachten op deze wereld. Daarbij spelen de Ver. Staten, Rusland en China natuurlijk een hoofdrol; dat is niet te voorkomen. Maar wat zal de betekenis daarvan zijn?

Nu kan de mysticus zeggen; Voor mij is dit te groot. Ik kan er niets aan doen. Hij kan ook zeggen Ik lees af wat de betekenis kan zijn. Dat kan een wereldoorlog zijn, maar dat hoeft niet. Op het ogenblik namelijk, dat ik dit conflict ga zien niet als de uitdrukking van een werkelijk conflict, maar als een behoefte. om op enigerlei wijze een zekerheid te vinden, kan ik die zekerheid uitstralen en daardoor een verbetering tot stand brengen in de internationale relaties. Nu zegt iedereen, die iets weet van internationale toestanden. Zo iemand is gek, want dat kan niets dat is onmogelijk. En toch is het mogelijk. Een mens, die een heel klein beetje anders denkt, kan soms de beslissing van een heel staatsapparaat veranderen. Een klein beetje slechts, maar net genoeg. Dergelijke dingen zullen er in de komende jaren ongetwijfeld vele malen voorkomen. U zult de meest krankzinnige tegenstellingen zien.

Maar de mysticus zegt. Dat zijn geen tegenstellingen. Dat is het zoeken naar een nieuwe balans. De wereld is haar evenwicht kwijt geraakt en om dat te herwinnen moet nu worden uitgemaakt wat de machten aan de ene kant en aan de andere kant zijn. Dan pas kan men een relatie, een verhouding scheppen waardoor een evenwicht te bereiken is. En dan heeft hij volkomen gelijk. Want wanneer u leeft op aarde, zijn er zoveel verschillende dingen die een rol

spelen, zoals eten, drinken, slapen enz. Ook voor de mysticus zijn ze onontbeerlijk, zelfs als hij probeert ze in ascese af te wijzen. Daarnaast is er een geestelijk leven, is er een innerlijk besef. Je kunt het ene niet uitwissen en alleen. Het andere nemen. Elk stoffelijk leven, ook in deze tijd, is een voortdurende balans tussen stoffelijke zaken en geestelijke noodzaken. Zoals men in uw wereld met haar vele rationele benaderingen en verschijnselen altijd weer een compromis moet zoeken tussen gevoelens en erkenningen, dat kan niet anders.

Dit zoeken naar evenwicht zal ongetwijfeld de komende tijd bepalen. Maar het bepaalt ook het leven van elke mens. U kunt zeggen; Er zijn zoveel dingen die ik altijd heb gedaan en nu heb ik er genoeg van. Best, helemaal geen bezwaar tegen, mits u weet waarom u er genoeg van heeft. Dat is nu juist het feit waar het om gaat.

Als wij zeggen; Dit of dat past ons niet meer, dan is daar een reden voor. Die reden kan zelden alleen in de feiten liggen. Ze zal meestal liggen ergens op de achtergrond van onze emoties en ons onderbewustzijn. Maar kun je doordrinken achter deze schil van rationalisaties (men heeft eens gezegd dat het verschil tussen een mens en een dier is, dat de mens rationaliseert, een dier niet) en komen tot contact met de werkelijkheid waarvan je een uiting, een manifestatie bent, dan kun je begrijpen waarom. Dat wil dan niet zeggen, dat je het dan in woorden kunt uitdrukken, maar dan weet je innerlijk wat de juiste reactie is. En dan kun je op deze manier reagerende inderdaad een nieuw evenwicht tot stand brengen.

Als ik uw wereld zo bekijk, dan kom ik tot de conclusie dat ze op het ogenblik wanhopig aan het zoeken is naar een nieuw evenwicht. En nu hebben wij het niet over een nieuw machtsverwicht of een nieuw politiek evenwicht of een nieuw politiek stelsel. Per slot van rekening, de democratische staten neigen naar een toenemend staatskapitalisme, terwijl de staten die op staatskapitalisme zijn gebaseerd op den duur ook enkele vrije ondernemingen moeten toelaten om zo een eigen functioneren mogelijk te maken. Dus systeemverschillen zijn hoofdzakelijk namen en veel minder praktijk dan men denkt. Het zijn alleen maar uiterlijkheden

Machtsevenwichten? Machtsevenwicht kan op uw wereld niet meer bestaan. Als enige tweederangs staten in staat zijn de wereld te vernietigen, dan kun je niet meer spreken over een machtsevenwicht. Dit ligt namelijk niet in de zg overkill. Het ligt in het feit dat iemand in staat is de wereld te vernietigen. En als je dat goed begrijpt, dan zeg je; Dat is ook eigenlijk geen werkelijke vraag meer. Wat is dan het evenwicht waar de wereld naar zoekt? Dan blijkt dat dat evenwicht een menselijk evenwicht is. Het gaat om het veranderen van de spanningen tussen verschillende groepen, verschillende mensen, ja, zelfs tussen verschillende beroepen en standen en daarvoor in de plaats te stellen een harmonisch met elkaar functioneren. Maar dat kun je nooit bereiken, indien je alleen maar uitgaat van de feiten. Dat kun je slechts bereiken, indien je doordringt achter die werkelijkheid. Als je begrijpt wat de mens bedoelt, als hij naar vrede verlangt. Wat hij eigenlijk bedoelt, als hij het over geluk heeft. Als je begrijpt wat een mens een betekenisvol leven noemt. En dat kun je alleen, als je de werkelijkheid vindt die tijdloos is.

De oplossing voor deze wereld ligt ergens in de mystieke ontwikkeling, in de mystieke kant. Het is die wereld waarin de mens, boven het redelijke uitstijgend, niet meer in staat is rationeel uit te drukken wat hij innerlijk heeft beleefd, maar op grond daarvan wel zijn eigen richting binnen het gebeuren kan bepalen.

Nu behoren daar nog enkele heel eigenaardige regels bij, die ik u aan het einde van deze les niet wil onthouden.

1. Op het ogenblik, dat de mens in harmonie is met de totaliteit hoe kort dit gemeten in menselijke seconden ook moge zijn heeft hij hierdoor de mogelijkheid gekregen zich juist in te stellen t.a.v. het geheel van zijn stoffelijk bestaan en alle daarbij behorende geestelijke factoren. Deze juiste instelling zal vaak in strijd zijn met hetgeen hij heeft geleerd of met hetgeen hij verstandelijk juist acht. Op het ogenblik echter, dat hij deze innerlijk aangevoelde juiste actie, de juiste gedachte, de juiste weg, de juiste houding kiest, ontstaat er een verandering in de relatie tussen hem en zijn wereld. Dan gaan de dingen met je mee en niet tegen je in. Je zou het automobilistisch zo kunnen zeggen;

Als je het juiste ritme hebt gevonden, dan heb je de hele golf van groen licht. Maar rijd je iets te hard of iets te langzaam, dan sta je voortdurend stil voor rood. Ik denk, dat als voorbeeld zou kunnen gebruiken voor alles wat de mens betreft; dus de juiste instelling.

2. Ik kan kosmisch gezien niets bereiken, omdat alles is. Daarom is mijn taak niet mijn wereld te veranderen of mijzelf te veranderen. Het is mijn taak mijn werkelijkheid weten, het geheel te beseffen en als deel van die werkelijkheid te functioneren in de vorm waarin ik nu besta. Op het ogenblik dat ik dit doe, verwerf ik inderdaad innerlijke vrede, ik ben redelijk en emotioneel gelukkig en dan kan ik zeer veel verdragen wat voor een ander ondraaglijk schijnt.
3. Op het ogenblik, dat een mens het innerlijke licht in zich zo volledig en praktisch aanvaardt dat er voor hen geen tegenstellingen meer bestaan in zijn gevoelswereld, vindt hij de juiste weg waardoor hij een eenheid schept tussen zijn geestelijk en zijn stoffelijk bestaan. Daar waar alle factoren van het eigen wezen samenwerken is het niet meer nodig ingewikkelde procedures te gebruiken om magisch of rationeel iets te bereiken. Het is dan voldoende te beseffen en uit dit besef te reageren. Op dat ogenblik is verwezenlijking mogelijk.

Ik ben ervan overtuigd dat de meesten van u dit laatste een zeer twijfelachtige kwestie vinden, omdat ze hun verlangen meestal niet instellen op datgene wat werkelijk een belangrijk deel is, maar hun verlangen eigenlijk richten op bepaalde normen van zelfbevestiging uit de wereld. Maar degene die de mystieke beleving heeft doorgemaakt, behoeft die bevestiging niet meer te vinden, want die draagt hij in zich. Juist omdat hij van de wereld geen bevestiging meer nodig heeft voor hetgeen hij is, is hij in staat juist te kiezen, juist te reageren en juist te handelen en dat geldt dan voor hemzelf. Je kunt het vanuit de overige wereld namelijk niet beoordelen.

Ik hoop met dit alles een voldoende overzicht te hebben gegeven van mystiek zoals ze in het verleden was, maar zeker ook zoals ze vandaag belang rijk is. Uit al deze dingen kunt u consequenties trekken. Consequenties voor uzelf, maar ook ten aanzien van de wereld. Het helpt mij niet, als ik de wereld verwerp. Het is voor mij slechts belangrijk dat ik mij in de wereld, zoals ik erin besta, kan aanvaarden en vanuit een gevoel van juistheid binnen die wereld kan reageren. En dat is iets wat ritmisch gezien zich op het ogenblik gaat afspelen tussen de verschillende staten. Het is iets wat zich o.m. onder invloed van een zonne- en maanritme het komende jaar zeer sterk zal openbaren in de relaties tussen de verschillende klassen in den lande. Het is iets wat zich ook bij vele mensen, die tot een plotselinge onverwachte mystieke beleving komen, in hun leven zal openbaren. Je moet je eigen weg vinden. Maar die eigen weg ligt vast in het geheel waarvan je deel bent. En in het besef van de juistheid van je weg kun je je reacties daaraan aanpassen en zo zonder de volmaaktheid op aarde te bereiken toch een eenheid van stoffelijk ego en super ego bereiken waardoor alle geestelijke krachten, alle geestelijk licht en alle stoffelijke mogelijkheden gaan samenvloeien tot een voortdurende bevestiging van hetgeen mystiek niet uitdrukbaar, maar toch, volledig beleefd en ervaren werd.

SCHIJN

(De structuur van deze wereld)

De schijn is tegen ons. Dat is volkomen juist, omdat alles wat we op deze wereld zien, eigenlijk niet echt is.

Als je ziet hoe een politicus zijn verstand, geduld en humeur weet te bewaren terwijl de zaal een overschot van de overproductie aan tomaten kwijt raakt, dan lijkt het net alsof hij wel een zeer beheerst en vriendelijk man is. Maar zodra hij achter het scherm is verdwenen, ziet hij er zelf uit als een actie tomaat.

Als iemand priester is, dan denken wij dat hij heilig is. Maar dat is maar schijn. Hij is net zo goed mens als ieder ander en de pretentie van meerwaardigheid, die hij beroepshalve moet ophouden is zeker niet altijd iets wat hij aan den lijve ervaart en wat hij in zijn leven steeds tot uitdrukking brengt.

Als wij de mensen horen praten over fatsoen, dan gaat het meestal over datgene wat een ander behoort te doen. Maar kijken wij hoe de mensen zich aan de regels houden, dan blijkt het een illusie te zijn.

Als wij luisteren naar deze wereld, dan is ze in het westen althans zeer christelijk. Maar als wij de praktijk zien, dan blijkt dat het christendom een theorie is die ze huldigen op zondag, als ze niets beters te doen hebben en ze de rest van de tijd zich gedragen in flagrante tegenstelling tot alles wat ze beweren te belijden.

Nu klinkt het erg hatelijk, als je dat zo zegt. Maar zitten wij hier eigenlijk niet direct voor het feit van de begoocheling? Wat ben ik werkelijk? Wat denk ik werkelijk? Wat geloof ik werkelijk? Er zijn heel veel mensen, die zichzelf niet durven toegaven wat ze werkelijk geloven, want als ze zouden geloven wat ze in feite geloven, dan zouden ze hun geloof niet kunnen handhaven. En ze zijn bang, dat als ze hun geloof dat ze uiterlijk belijden, niet handhaven ze dan veroemd zullen zijn en dat ze dat innerlijk toch als een mogelijke waarheid zullen ervaren. Dat is vaak zeer pijnlijk.

Als wij het hebben over schijn en werkelijkheid, dan moeten wij in de eerste plaats trachten die twee dingen wat uit elkaar te halen. Ik zeg dan; Werkelijk is al datgene waar ik met mijn gehele wezen achter sta, wat ik volledig bewust beleef en waar ik later ook geen enkele aantekening wens bij te plaatsen. Zodra ik leef in het heden en in dit heden altijd datgene wat ik doe en beleef met geheel mijn wezen dan leef ik in de werkelijkheid. Op het ogenblik, dat ik in het heden doe wat volgens mijn verwachting morgen juist zal zijn, handel ik heden onjuist. Ik heb dan de schijn van juistheid op grond van mijn overwegingen voor morgen. In feite ben ik in flagrante tegenspraak met mijn eigen wezen en de werkelijkheid van de wereld waarin ik feite verkeer. Zo gezien zou ik dus kunnen zeggen; Alles is een beetje schijn en achter alle schijn schuilt een beetje werkelijkheid. Maar waarom zeggen de mensen dan zo vaak Ja, maar maya.

De hele wereld is maya. Wel, als u goed nadenkt, komt u tot een verbluffende ontdekking. Maya is de begoocheling, naar Maya is ook de moeder van de Boeddha. Dat vergeten de meeste mensen.

De schijn waarin wij leven moet het aanzijn geven aan de werkelijkheid van ons besef. Wij kunnen eenvoudig de werkelijkheid niet zonder meer beleven, want wij kunnen er niet tegenop. Maar indien wij beseffen dat de feiten niet zijn zoals wij ze zien, dat de waarderíngen die wij rond ons horen niet, altijd precies zo zijn als wij menen dat ze worden gesteld, ja, als wij nog wat verdergaan en ons realiseren dat wat wij zelf doen vaak in strijd is net wat wij innerlijk zijn en willen, dan komen we toch al vlug een stapje verder. Daar ik de Boeddha heb genoemd, is het misschien wel aardig om daaraan een paar gelijkenissen te verbinden.

Wanneer de Boeddha wegloopt, dan is dat omdat hij wordt geconfronteerd met armoede, ziekte en dood. Voor ons zijn dat dingen waar wij liever niets van willen weten. Armoede, ziekte en dood zijn dingen voor anderen, niet voor ons. Er zijn mensen, die zelfs als ze op sterven liggen nog altijd geloven dat zij niet zullen doodgaan; dat het alleen anderen zijn.

Dat is erg vervelend, maar men handhaaft zo'n illusie. Waarom? Omdat men bang is voor de feiten.

Wanneer de Boeddha wegvucht uit zijn rijke omgeving, dan doet hij dat doodgewoon omdat hij bang is. Hij is bang voor armoede. Hij is bang voor ziekte. Hij is bang voor dood. Hij wil de middelen zoeken om deze uit de wereld te helpen of zichzelf daarvoor onaantastbaar te maken. Hij vlucht weg en hij gaat bij yogins studeren. Hij leert alle methoden voor meditatie en lichaamsbeheersing. Hij komt zover dat hij zelf in zich het prana precies kan regelen tot het niveau dat hij wil hebben. Maar blijft bang voor armoede, ziekte en dood. Zelfs nu hij alle bezit

vaarwel heeft gezegd is er ergens in hem nog een angst voor armoede, die hem zelfs soms terughoudt van het aanvaarden van de toch vrijelijk aangeboden gaven van anderen.

De volgende stap is zijn gang naar een magiër. Hij studeert bij hem. Hij leert geesten bezweren. Hij leert alle dingen die nodig zijn om de, duivel uit de hel te halen en de engelen uit de hemel. En als hij dat allemaal heeft geleerd, is hij nog steeds bang totdat hij beseft; er is eigenlijk niets wat mij kan, gebeuren, als ik mij niet onderwerp aan datgene wat rond mij geschiedt. Zijn doorbreken van de schijn is niet alleen een kwestie van een meditatie onder de Boabboom, maar eerder een kwestie van afwijzing. Er is niets wat mij kan veranderen. ik laat mij niet afbrengen van dat wat ik ben Ik laat mij niet vervreemden van dat wat ik nu als juist erken. En wat er ook verder gebeurt in de wereld, mij gaat het niet aan.

Het verhaal gaat dan verder; De Boeddha zit daar onder die boom en wie komt daar aan? Mara, de bittere, de demon, de heerser van de onderwereld. Deze probeert het eerst met zijn leger. Het geweld stormt op de Boeddha af, maar hij verroert zich niet, hij mediteert verder. Dan probeert Mara het met rijkdom, mooie vrouwen en ten slotte brengt hij zelfs zijn dochter in het geweer. Maar de Boeddha heeft geen zin en denkt ik mediteer, want dat is nu voor mij juist. En dan is het spooksel ineens voorbij. Hij heeft afgewezen wat hij als niet essentieel heeft erkend en daarmee heeft hij de begoocheling, overwonnen. We zouden kunnen zeggen. De schijn in de wereld is niet het wezen der dingen zoals wij het rond ons zien, maar het is de overbodigheid der dingen in ons bestaan waardoor ze tot maya, begoocheling worden.

De situatie die, ik probeer duidelijk te maken is deze; Het is niet alleen maar schijn is onze interpretatie van de dingen. Dat speelt natuurlijk een rol die kan erg misleidend zijn, maar veel belangrijker is het feit dat wij ons door de dingen laten beïnvloeden. doordat wij ons wezen a.h.w. delen in verschillende stukjes .

Als een mens gaat reageren op b.v. zijn begeerte alleen, dan zit hij in de begoocheling, want er is een heel stuk in hem dat in deze begeerte geen verwezenlijking kan vinden. Die begeerte is wel deel van de persoonlijkheid, maar ze moet bij het geheel van het wezen aansluiten en niet alleen bij een enkel aspect.

Het volgende ogenblik is iemand plotseling erg hoog geestelijk. Dat mag hij best zijn voor mij, maar vergeet u een ding niet dat hooggeestelijke heeft alleen zin, indien het geheel van uw wezen (dus uw maag en alle andere stoffelijke delen en verder uw denken), uw relatie met de wereld het mogelijk maakt omdat hoog geestelijke op dit moment als een volledigheid te beleven. Schijn ontstaat doordat men probeert dingen te ontkennen.

In uw wereld praat men al een hele tijd over schijnwelvaart. Wat is schijnwelvaart? Dat is een welvaart waaraan men andere verwachtingen vastknoopt dan er in feite in behouden zijn. En dan zeggen er mensen; Maar dan moeten wij in ieder geval spreken over een economische crisis. Wat is een economische crisis? Dat is een situatie waarin men niet aanvaardt dat men zich moet aanpassen aan de noodzaken en de behoeften van dit ogenblik Zo eenvoudig is dat. Maar dat zeggen de mensen niet, want dat willen ze niet aanvaarden. Zij zeggen tegen zichzelf; Wij moeten alles hebben zoals wij het willen op dit moment Ze vergeten daarbij dat ze op een ander ogenblik het anders willen hebben.

Het meest typerende voor uw tijd en voor de illusies die daarin een rol spelen is de automobilist, die in zijn auto zit te vloeken op de voetganger. Als hij dan later zelf te voet oversteekt en een ander rijdt precies op dezelfde manier langs hem. hij dan onmiddellijk op alle automobilisten zit te kankeren.

Nu vraagt u; Wat heeft dat nu ermee te maken. Is dat van geestelijk belang? Ja, zeker. Want op die manier reageren wij. Wij reageren met een deeltje van ons wezen. Wij beseffen niet dat wij bij alle dingen horen en dat alles een rol speelt, dat wij bij alles zijn,. dat wij niet alleen automobilist. zijn maar ook nog een keer voetganger en dat wij misschien ook nog eens met de trein meemoeten. Wij denken; nu loop ik, of nu zit ik in een auto en alles moet zich daaraan aanpassen. Dat kan niet. Ik heb alle functies in mijn wezen. Ik kan nooit een ervan verloochenen.

We kunnen natuurlijk proberen dat een beetje te verdraaien en dan krijgen we de nonnetjes die in kuisheid geloven, zichzelf kwellen en daarin een bevrediging vinden omdat ze dan voelen dat hun verloofde dichtbij staat. Dat is voor hen begrijpelijk, maar zij ontkennen een werkelijkheid. Zij ontkennen niet allemaal een deel van hun stoffelijke werkelijkheid. Ze zegge; Dit mag niet en dat kan niet, in plaats van te zeggen; dit is een normaal deel van mijn wezen, maar het moet met het geheel in overeenstemming worden gebracht.

Ais ik de wereld zo bekijk, dan zie ik heel wat schijn. Schijn, is de hele publieke vertoning, die men tegenwoordig regeren noemt. U wordt geregeerd door het parlement. De belangrijkste macht van het parlement ligt bij de begroting. Bij de begroting kan het parlement gemiddeld slechts een wijziging van ongeveer 6 % van het geplande volksinkomen tot stand brengen omdat al het andere jaren tevoren reeds is vastgelegd. Dus in feite kunnen ze niets doen.

Als het parlement een beslissing neemt, dan geschiedt dat op grond van onderzoek en voorlichting. Dat wil zeggen dat de leden zelf geen directe mening hebben, maar dat ze hun mening baseren op datgene wat deskundigen hun vertellen. Die deskundigen zijn voor een groot gedeelte ambtenaren hetzij van een partij, hetzij van een regering. En dat wil weer zeggen, dat de voorlichting die ze krijgen in overeenstemming is met bepaalde principes en maar zelden geheel in overeenstemming met de werkelijkheid. Ze kunnen dus geen gefundeerd oordeel hebben, en wat meer is, een groot gedeelte van de gegevens waarop andere deskundigen zich baseren wordt nog steeds door de regeringsambtenaren verstrekt. En dan kunt u toch wel nagaan.

Een ander voorbeeld; democratie.

Democratie is de regering van het volk. Een ieder in het volk heeft een stem, dus heeft een ieder gezag. Dat dacht u! U brengt uw stem uit omdat iemand u een sprookje vertelt in de hoop, dat u die stem zult geven met de gedachte dat het ergens waarheid zal zijn, terwijl u en hij weet, dat het sprookje nooit werkelijkheid kan worden. In feite is dus democratie niets anders dan voortdurende zelfmisleiding van het kiesgerechtigde volk. Schijn!

Heeft dat iets met de geest te maken? Ja!!!! Want op precies dezelfde manier zitten wij onszelf te misleiden, als het gaat om geestelijke zaken. Wij praten iets goed of we verwerpen iets, niet omdat het niet juist is, maar doodgewoon opdat wij gezien externe factoren of de uitspraken van deskundigen zeggen; Dat past ons niet of dat past ons wel.

Kijk naar de hele wereld. In deze tijd is iedereen bezig met prognoses. De directeur van de bank, de voorzitter van de Kaper van Koophandel, de minister, de helderziende geven allemaal een prognose. Wat zeggen zo met die prognoses? De feiten? Neen. Hun prognoses zijn voorspellingen van datgene wat ze verlangen of waarvan ze hopen dat anderen het zullen vrezen. Dus nooit de feiten! Uw hele voorlichting komt er dus in feite op neer dat u allemaal sprookjes hoort. Nu kunt u natuurlijk de werkelijkheid toch wel benaderen, maar dan moet u afstand doen van al die sprookjes, van het geloof in anderen. Dan moet u alleen naar de feiten kijken. Maar als je alleen naar de feiten kijkt, sta je erg alleen. En als je zo alleen staats heb je het gevoel dat je toch niets kunt doen. Dan zeg je tegen jezelf; Ik zal maar niets doen, terwijl je toch voelt dat je iets moet doen. Zou je nu iets gedaan hebben omdat je voelde dat je het moest doen, dan zou je wat bereikt hebben. Dat de meeste mensen zo weinig bereiken, komt omdat ze hun innerlijke stem verloochenen en zich voortdurend met de uiterlijkheden bezighouden.

Als ik mij afvraag wat zijn de harmonieën die er bestaan? dan zeg ik; dingen die iedereen voor idiotie zal uitmaken. Als ik u zeg dat op een gegeven ogenblik een bepaalde spanning of een bepaalde geesteshouding onder de mensen mede oorzaak is voor het optreden van voor hen zeer schadelijke natuurverschijnselen in hun buurt, dan zegt iedereen; Die man is geschild. Hoe kan dat? al toch is dat duidelijk.

Je kunt niet met je denken zonder meer een storm veroorzaken. Maar het is wel zo, dat wanneer er een luchtverplaatsing is die op dit moment een versnelling kan ondergaan juist door een vacuum; dat door gedachtenuitstralingen mede wordt gecreeerd, we dan inderdaad een storm krijgen. Maar komt die dan het hevigst te woeden? Op die punten waar de mensen

het meest het gevoel hebben dat zij toch eigenlijk belangrijker zijn dan een ander. Dat komt elke keer weer voor.

Aardbevingen.

Aardbevingen eindigen plaats langs bepaalde breuklijnen. Maar, het is toch wel opvallend, dat die aardbevingen vooral plaatsvinden in gebieden waar grote spanningen en vooral grote tegenstrijdigheden in de volkeren daar bestaan. Als wij dat keer op keer constateren, moeten we dan op grond van de redelijkheid dit afwijzen of moeten we zeggen; we hebben hier te maken met een feit. Ik weet er geen verklaring voor, maar ik zal er rekening mee houden Dat is volgens mij logisch. Maar de meeste mensen zullen dat niet doen.

Als iemand op een gegeven moment zegt dat er een kleine natuurramp te verwachten is, waarschijnlijk ergens in midden Spanje, dan zeggen ze; Dat kan niet, dat is onmogelijk. Waarom zou dat onmogelijk zijn, als wij weten dat zich daar weer grote mentale en geestelijke spanningen tussen de mensen aan het opbouwen zijn riet. grote tegenstrijdigheden. Het is dan bijna onvermijdelijk dat ook de natuur daarop reageert. Is dat nu begoocheling, schijn, indien ik daarop inga? Ik meen van niet. Ik geloof dat een groot gedeelte van de illusies van de mens ook nog voortkomt uit het feit dat die mens alleen maar bepaalde meningen bevestigd wil zien ik wil een bepaald iets waar hebben, omdat het voor mij belangrijk is. Maak ik het daarmee waar? Neen. Maar ik kan wel alles verwaarlozen waaruit zou kunnen blijken dat het niet waar is. Maar dan komt er een moment dat er een grote discrepantie is tussen datgene wat volgens mij de waarheid is en de feiten. Wat dat betreft, moet u maar eens kijken naar uw eigen gouvernement. Er zijn op dit moment mensen, die zich het dat probleem bezighouden. Maar zij zeggen niet; Ik heb ongelijk gehad. Neen, ze zeggen

De feiten hebben ons teleurgesteld. Maar ze hadden met de feiten rekening moeten houden, niet met hun eigen plannen. En zo gaat het ook u. Ik geloof, dat de hele waansituatie in de werelds de hele begoocheling het best kan worden herleid tot de neiging om Je anders te denken dan je bent en de wereld anders te zien dan ze zich in feite manifesteert. Het is moeilijk om daarin ineens verandering te brengen. Maar je zou een stuk verder kunnen komen, als je in bepaalde regeltjes zou durven denken.

1. Dat wat ik meen te weten, moet door de feiten worden bevestigd. Als dat niet zo is, dan weet ik het niet.
2. Er zijn vele wijzen op aarde, maar hun wijsheid kan mij alleen dienen, indien ik zelf daardoor een groter besef van harmonie kan verwerven.
3. Mensen kunnen veel zeggen en ik zeg nog veel meer. Laat mij daarom mij eerst houden aan de achtergronden van mijzelf, dan kan ik later wel eens uitmaken wat er bij een ander aan de hand is.
4. Ik kan niet bepalen wat een ander zal doen. Mijn daden heb ik tot op zekere hoogte in de hand. Laat mij dan mijn daden in overeenstemming brengen met mijn persoonlijkheid en aan de hand van de gevolgen daarvan mijn bestrevingen voortdurend wijzigen totdat ik met mijn persoonlijkheid en de feiten een zekere vrede heb gevonden.
5. Als iemand zegt dat iets waar is, ben ik bereid hem te geloven tenzij de feiten het tegendeel aantonen. Maar ik zal als waar alleen datgene aanvaarden wat in mij volledig als waarheid beseft en beleefd kan worden.
6. Honderd predikers kunnen niet waarmaken wat ik in mijzelf vind. Laat mij daarom niet prediken, maar het in mijzelf vinden.
7. Alle idealen over een ideale staat zijn ideële onzin. Daar het ideële en het ideale over het algemeen gelijktijdig het onwerkelijke vormen in de wereld van de mensen, moeten wij ofschoon het ideaal in ons mag bestaan als een doel dat wij aanvaardbaar en strevenswaard vinden rekening houden met de feiten zoals ze bestaan en ons baserend op feiten trachten een zo goed mogelijke harmonie te vinden met onszelf. Pas als wij

die harmonie met onszelf hebben gevonden, kunnen wij proberen ons ideaal daarbij een rol te laten spreken.

8. De mensen, die het meest over God spreken, weten het minst van Hem. Want mensen die spreken over God hebben geen tijd naar God te luisteren. Naar God, luisteren is niet de hogere kracht in jezelf beluisteren, maar datgene ervaren wat uit de totaliteit tot je doordringt. Als je je daarmee bezighoudt, heb je zoveel te doen dat er geen tijd meer over is om te preken.
9. Als u te maken heeft met mensen die verklaren waarom ze niet hebben gedaan wat ze zeiden te zullen doen, dan moet u kijken wat ze voordien hebben gedaan. U komt dan tot de conclusie dat ze consequenter zijn in hun daden dan in hun woorden.
10. Zoek altijd datgene wat u zelf nodig heeft op grond van wat u zelf bent en wat u zelf kunt waarmaken. Dat is de enige manier om aan de waan te ontkomen. We zijn geen van allen groot genoeg om de werkelijkheid te kennen. Maar ieder van ons heeft contact met de werkelijkheid die voor het "ik" de enige waarheid is. Deze waarheid aanpassen aan wat anderen werkelijkheid noemen, betekent leven in een wereld van waan.

LES 5 - VERWACHTINGEN

Als wij proberen de wereld te overzien in de toestand waarin wij haar aanschouwen en kennen wanneer we op aarde zijn, dan krijgen wij altijd weer het gevoel wat moeten wij van de toekomst verwachten? Het ziet er altijd erg donker uit.

Nu moet u niet denken dat dat iets bijzonders is. Het is altijd zo geweest. De mens ziet namelijk het negatieve in zijn eigen tijd en probeert zich voor te stellen dat het niet zou bestaan. Dat kan hij niet, dus neemt hij aan dat het in de toekomst erger zal worden. Het is een soort groeiende economie, maar dan op het gebied van het onaanvaardbare.

Wij hebben echter ook te maken met grote geestelijke invloeden. U went het allemaal, de Witte Broederschap is voortdurend met deze wereld bezig. Ze houdt zich bezig met wat er overal gebeurt,. Er zijn ook andere geestelijke krachten, die dichterbij de wereld komen. Zij proberen ook wat te doen. Er zijn stoffelijke invloeden. En door al deze invloeden ziet de toekomst er vaak heel anders uit dan een mens zich voorstelt.

Er zijn op dit ogenblik al enkele typen van een nieuw ras op deze wereld mensen. Maar mensen die anders zijn. Je kunt ze niet definiëren. Een paar professoren proberen dit te doen, maar ook zij weten niet wat ze er mee aan moeten. Het zijn geen mensen, die je als paranormaal begaafden kunt aanspreken, ofschoon ze wel alle kenmerken tonen van zekere paranormale begaafdheden. Je kunt niet zeggen, dat ze andere mensen zijn. Het wonderlijke is, dat ze beschikken over een soort fluïde, een energie en daarmee gebeuren de vreemdste dingen, vooral met het gevoelsleven van hun medemensen.

Als je verwachting voor de toekomst menselijk moet bezien, zeg je; Er zal wel weer een ander werelddeel de suprematie krijgen. En dan kun je kiezen tussen de rare Chinezen of de zwarte negers en voor de rest niets. Maar als we nu kijken naar de invloeden zoals ze nu optreden en wij kijken gelijktijdig naar de aanlooptijd van het Aquariustijdperk en de werkzaamheden van de Witte Broederschap in de laatste tijd, dan krijgen we toch wel het gevoel dat we de zaak een beetje anders moeten bekijken. Wat is belangrijk?

Toen wij de vorige maal bezig waren over mystiek, hebben we het al gezegd; In de mens is een gevoelswereld, die veel verder uitgrijpt dan het denken. Maar is die gevoelswereld nu inderdaad zo vreemd aan de rede? Bij een normaal mens is dat inderdaad het geval. Aan de andere kant reageert de gevoelswereld toch op feiten, toestanden, situaties en wat meer is, die gevoelswereld reageert accurater en sneller dan het redelijk denken dat doet. Zou er misschien een tweede. soort denken zijn, die niet zonder meer onderbewustzijn genoemd kan worden, maar die in de gevoelswereld zetelt? Dit is een vraag, die je je als mens moet stellen, meen ik.

Wat wij op dit ogenblik zien van de ontwikkelingen in de toekomst, doet ons veronderstellen dat dit inderdaad het geval moet zijn. Want wij krijgen te maken met mensentypen waarvan de gevoelswereld steeds meer in het redelijke doordringt mystici. Maar geen mystici die buiten de menselijke werkelijkheid treden. Neen, mystici die in de menselijke werkelijkheid doordringen; die haar totaal anders gaan zien en beleven. Ik ben zo vrij geweest om voor u na te gaan wat er eigenlijk aan de hand is en wat men en bij de Witte Broederschap en bij andere instanties aan onze kant denkt. Het volgende citeer ik zo goed mogelijk.

"De mens van heden is sterk tegen zichzelf verdeeld. Het is zijn onvermogen om te leven en te reageren als een eenheid, waardoor hij de problemen in zijn wereld veroorzaakt. Op het ogenblik echter dat hij zijn volledige eenheid kan bereiken, zal hij in staat zijn om zijn gehele wereld op een nieuwe wijze te benaderen evenals zijn medemensen en daarnaast vele van de geestelijke wereld en kosmische invloeden, die in zijn wereld een grote rol spelen." Ik dacht; dat is mooi, maar wat willen ze ermee? Ik ben dus daarop doorgegaan en na een uitwisseling van beelden en gedachten kreeg ik van de Witte Broederschap het volgende;

"In de totale spanning, die is opgebouwd in deze periode, een spanning die zowel de sociale, de economische als de religieuze structuur van de mens aantast, zal de mens moeten zoeken naar een nieuwe weg. Om die nieuwe weg te kunnen volgen, zal hij een bron van energie moeten vinden. Deze is niet te vinden in drugs. Ze kan alleen worden gevonden via bepaalde methoden van persoonlijkheidsontwikkeling. Die persoonlijkheidsontwikkeling impliceert een toenemen van de eigen energie." geestelijk zowel als ten dele stoffelijk in zo'n menselijke. persoonlijkheid. Indien iemand meer van die energie krijgt, zal hij daardoor niet alleen een gevoeligheid hebben voor een groter deel van zijn omgeving,, maar hij zal bovendien in staat zijn om kleinere invloeden te registreren dan hem voordien mogelijk was. Wij nemen aan, dat een dergelijke mens zich aan het ontwikkelen is en dat hij zeker voordat de Aquariuscyclus ten einde is op aarde in meer dan voldoende aantallen aanwezig zal zijn.

Wij nemen ook aan, dat deze mens de grens tussen onze wereld (de sferen) en de mensenwereld zal kunnen doorbreken en zo zijn besef zal kunnen uitbreiden tot de geestelijke werelden waarin wij nieuwe mogelijkheden zien voor ontwikkeling en bewustwording van de gehele mensheid."

Weer erg mooi, maar laat mij nu eens zien, of ik nog andere autoriteiten te pakken kan krijgen. Want de Witte Broederschap heeft altijd wel mooie plannen, maar ze geeft zelf toe dat ze die niet altijd kan verwezenlijken; ze is afhankelijk van de heersende omstandigheden. Ik ben daarom gaan kijken bij een groep van hoge ingewijden of entiteiten van de hoogste sferen als u dat liever heeft. In deze groep heb ik hetzelfde probleem gesteld; Wat is er aan de hand met de wereld? Toen kreeg ik dit te horen;

"Er is een cyclus van incarnaties die bijna afgesloten is. Er zijn dus zielen, die met zoveel bewustzijn naar de wereld kunnen terugkeren dat zij in staat zijn een groot gedeelte van hun geestelijke waarden in een stoffelijk bewustzijn over te brengen en daarin zodanig vast te leggen dat door geen enkel gebeuren noch geboorte, noch andere schokken dit bewustzijn van de totaliteit van het "ik" verbroken kan worden." Wat gaat dit voor de wereld betekenen?

"In het begin gebeurt er heen weinig. Maar iemand, die de totaliteit beseft, zal die ook veel gemakkelijker aanvaarden en liefhebben. Want het begrip voor alles wat er zich afspeelt, betekent ook dat men veel dingen, die de mensen zien als doodernstig, ziet als kinderspel."

Zoals oorlog?

"Oorlog is gewoon een dodelijke manier van krijgertje spelen voor heel veel mensen." En zoals wat meer?

"Als kerkje spelen, politiekje spelen. Die dingen zijn niet echt. Als je dat gaat begrijpen, laat je je ook niet meer pakken door die dingen, maar wijs je ook gelijktijdig alle implicaties daarvan af. Dat betekent, dat er steeds meer mensen. op de wereld zullen zijn, die in staat zijn om alle overdreven stellingen te ontmaskeren. En dit betekent weer, dat steeds meer mensen zich bewust worden van hun werkelijke situatie." Wat denkt u dat dit betekent in feitelijk gebeuren? Als je met zo'n interview bezig bent, dan vraag je dat. Ik citeer hier het antwoord van twee zeer specifieke Meesters

"Een terugkeer tot de waarheid, zoals. die altijd op de wereld is geleraard. Als wij uitgaan van de huidige situatie, dan is er een steeds groter wordend onrecht dat gelijktijdig meer wordt beseft. Daaruit zou een wereldvernietigende strijd kunnen voortkomen. Daarom moeten de mensen tot het begrip van rechtvaardigheid worden gebracht. Daar die rechtvaardigheid is niet zinvol. Ze heeft geen betekenis zonder de liefde. De mensen zullen gaan begrijpen wat ze voor elkaar betekenen. Ze zullen tevens gaan begrijpen wat ze voor elkaar kunnen doen en kunnen betekenen. Hieruit zie ik een opbouw van de gehele mensheid.

Er vallen veel grenzen weg, die de mensen hebben opgetrokken. Maar dat betekent niet dat we nu een teugelloos en grenzeloos leven op aarde zullen zien. Integendeel, men zal zich veel meer gaan beperken dan nu het geval is, maar alleen op punten die voor het eigen "ik" werkelijk belangrijk zijn.", In korte termen wanneer denkt u dat dat gaat gebeuren? (Dat was natuurlijk brutaal om dat aan een Meester te vragen. Maar deze was vriendelijk genoeg om daarop antwoord te geven.) Hij zei; "Het begin is er. Meesters hebben gewerkt. De invloeden

van de Meesters zijn nu op aarde kenbaar aan het worden. Zij hebben in vele mensen veranderingen en mogelijkheden geschapen. Daardoor komen er nieuwe incarnaties. Wij moeten aannemen, dat het nog ongeveer 11/2 á 2 generaties duurt voordat die veranderingen ver genoeg zijn gevorderd om overal in de wereld invloed uit te oefenen. En er zullen ongeveer 30 jaar voorbijgaan voordat er van een redelijke opbouw sprake is."

Dus het jaar 2000?

"Het begint al voor die tijd, maar dan weten ze nog niet waar ze naar toe willen. De opbouwpoedingen beginnen over 5 á 6 jaar. Maar voordat er mensen zijn, die door hun achtergronden en geestelijke wijsheid, een bijna afgewerkt karma en alles wat erbij hoort in staat zijn om te weten wat het juiste doel is, reken maar dat dat nog even duurt. Wanneer het jaar 2000 voorbij is, begint de werkelijke opbouw, de consolidatie.

Betekent dat een veranderingen in de wetenschap?

"Het menselijk weten zal niet veranderen, daar het zal zich uitbreiden. In de mens zal een groter begrip komen voor de eenheid van alle feiten en daarom zal men ook veel eerder overgaan tot eenheid in alle wetenschappelijke disciplines. Dan kan de een de ander aanvullen en kunnen er resultaten worden bereikt, die nu ondenkbaar zijn."

Ook technisch?

"Och,, de techniek op het ogenblik is vergenoeg gevorderd. Ze zal misschien wat verfijnd moeten worden. Maar van werkelijk grote revoluties op technisch gebied moet u maar niet dromen. Dat kan eerst, wanneer de mensheid zich heeft aangepast aan de nieuwe toestanden en dus weet wat ze nodig heeft." Wat is naar uw mening op dit ogenblik de belangrijkste invloed op aarde?

"De krachten uit de geest proberen het licht mogelijk te maken. De krachten uit de kosmos trachten lichte mutaties mogelijk te maken waardoor grotere geestelijke krachten en bewustzijnsvormen op aarde kunnen incarneren. De mogelijkheid voor velen van ons (dat was kennelijk bedoeld voor de hoogste geesten om weer een direct contact met de wereld op te nemen en zelfs voor die wereld een contact mogelijk te maken dat reikt naar andere sterrenwerelden, zodat; de mens niet meer alleen is in het heelal.

Als je dat zo hoort, want ik heb u zoveel mogelijk in woorden weergegeven wat die communicatie voor mij heeft betekend, dan ga je verder conclusies trekken en zeg je; Wat er op dit moment aan de gang is, is eigenlijk de buitenkant. Als er wordt gesproken over mutaties, dan moeten er toch wel eigenaardige stralingen losbreken Dat kan niet zonder meer. Dat zal misschien samenhangen met de veranderingen, die erop het ogenblik in de bovenste luchtlagen plaatsvinden de geleidbaarheid van bepaalde atmosferische lagen b.v. is veranderd. Dat zou kunnen betekenen een sterkere straling van de zon. Het kan ook betekenen, dat de zon misschien stralingen van andere sterren ontvangt of in een veld in de ruimte terecht komt waardoor haar eigen werking verandert. Dat zou op betrekkelijk korte termijn moeten gebeuren. Ik heb geprobeerd na te trekken wat de kosmische invloeden verder zijn. Wij hebben kunnen constateren, dat het aantal stralingen, dat de aarde op dit moment bereikt, toeneemt. Een groot gedeelte ervan zijn stralingen uit de kern van het Melkwegstelsel. Daarnaast zijn er een drietal stralingen, die ongeveer komen uit de buurt van de Kolenzak, die schijnbaar van andere origine zijn, misschien van anti materie. Deze stralingen bereiken de aarde en hebben waarschijnlijk iets te maken met de vernieuwingen die zich aan het afspelen zijn.

Ik heb getracht om ook nog andere krachten na te gaan. Daartoe heb ik mij gewend tot een groep, die men meestal niet zo gemakkelijk aanspreekt. Zij horen bij wat men noemt; het Verborgene Priesterrijk. Ik heb hun gevraagd wat ze dachten van de toekomst. Of de Heer der Wereld zou ontstaan.

"Neen, de Heer der Wereld is ontwaakt, maar hij zal niet te voorschijn treden uit de verborgenheid." Dat is een antwoord waarover je even moet nadenken. De conclusie, die ik hieruit trek is (men heeft het niet ontkend, dus zal het wel waar zijn), dat er een kracht in de aarde tot nieuw leven is gewekt. Maar die kracht zal zich althans in de komende periode nog

niet manifesteren. Misschien later. Wij moeten aannemen, dat het minstens 7 á 800 jaar duurt voordat die kracht op de een of andere manier in verschijning kan treden. Mijn volgende vraag aan deze groep was; Verwacht u op dit moment grote inwerkingen? Het antwoord in de terminologie van de groep was; "De boden zijn uitgegaan en zij zoeken reeds degenen die zonder merkteken zijn." Wat bedoelen zij daarmee? Dit blijkt nu een toespeling te zijn op de Openbaringen. Als een mens eenmaal te sterk gebonden is aan de materie en de bestrevingen van de materie, dan schijnt hij voor deze groep niet bereikbaar te zijn. Men heeft dus geprobeerd om die mensen te vinden die nog vrij staan in de wereld. Degenen die dus wel geestelijk streven, maar die niet gebonden zijn aan een systeem, aan bepaalde angsten en bezittingen. Het is duidelijk dat "het uitgaan van boden" betekent, dat men daarmee iets van plan is. Dus vraag je; Wat verwacht u hieruit?

"Er komt een ogenblik, dat de uitverkorenen hun licht zullen doen schijnen. Uit hen, die nu gevonden worden, zullen zij voortkomen die licht zullen doen schijnen. Uit hen, die nu worden gevonden, zullen zij voortkomen die licht zijn in duistere dagen. Zij zullen het mogelijk maken dat het mens-zijn een volgende fase bereikt.

U hoort het, bij ons hebben ze ook ambtelijke taal. Het is een speciale groep en dit moet je maar aanvaarden dat ze het op hun manier weergeven. Mijn visie was onmiddellijk; U neemt dus aan, dat er nu over de gehele wereld mensen tot elkaar zullen worden gebracht, die een nakomelingschap gaan voortbrengen, die in staat is om hogere geesten te ontvangen en gelijktijdig grotere werkingen tot stand te brengen?

"Ja, dat is wel zo. Toen heb ik dat onmiddellijk gecombineerd met hetgeen ik u zoeven heb geciteerd. Dus dat betekent, dat er in die mensen een veel grotere kracht kan ontstaan en dat gelijktijdig hun denken wordt verruimd? Na enig aarzelend zwijgen kreeg ik een beeld dat in woorden uitgedrukt ongeveer als volgt moet worden weergegevens;

Er zijn reeds lichten op deze wereld. Anders gezegd. Er zijn reeds persoonlijkheden waarin zich een fusie voltrekt. En als ik de voorstelling juist heb gelezen, dan betekent dit een uitbreiding van het beschikbare redelijke denkvermogen met ongeveer 50 %. Dat is misschien niet zo heel veel, maar het is toch aanmerkelijk meer. Er is een hoger I.Q. mogelijk, maar vooral een groter combinatievermogen. Er kunnen meer feiten gelijktijdig worden beschouwd en het gehele denkproces kan zich nu via verschillende denksporen versneld afspelen.

Het beeld toonde verder; een mens die a.h.w. een ogenblik wegvliedt in een soort straling (je ziet alleen licht en dan komt de menselijke vorm weer terug). Ik heb dit zo geïnterpreteerd en ook dat is niet ontkend dat het juist zou kunnen zijn; deze persoonlijkheden hebben een veel groter geestelijke beheersing over de materie dan de doorsnee mens nu. Het zou kunnen betekenen, dat ze in staat zijn te materialiseren en te dematerialiseren, maar voor hetzelfde geld zouden ze ook materie kunnen veranderen totdat ze beantwoordt aan de eisen, die zij aan de materie stellen. Mijn vraag of dat heel snel zal komen, werd niet goed beantwoord, tenminste dat vind ik. Het antwoord was namelijk.

"Zij, die kunnen, zullen niet. Maar eens zullen zij, die kunnen, redden met wat zij kunnen." Daar zit je dan tegen zo' n uitspraak aan te kijken. Ik heb daarvan geen nadere uitleg gekregen, maar tezamen met de andere gegevens die ik heb gekregen, kwam ik tot de conclusie dat hier kennelijk wordt gedacht aan een tijd waarin een zekere begaafdheid, die een beperkte beheersing van de materie inhoudt en waarschijnlijk ook een zeer grote beheersing van geestelijke en mentale krachten, gebruikt zou kunnen worden om de gevaren voor de mensheid op te heffen of te voorkomen dat er iets onherstelbaars gebeurt.

Dan kom ik nog tot de conclusie, dat het mogelijk moet zijn om b.v. uranium te veranderen in lood of goud. Met andere woorden, je zou dus in staat zijn om atoombommen onschadelijk te maken, indien dat nodig zou zijn. Dat lijkt mij iets verheugends. Het zou op dezelfde manier mogelijk zijn om schadelijke viri te veranderen in onschadelijke. Het zou misschien zelfs bepaalde genetische veranderingen tot stand kunnen brengen. Dat kan ik niet helemaal overzien. In ieder geval zal het een totaal andere wereld zijn dan die je als mens verwacht.

Wij hebben in de Orde daar ook het nodige over gezegd, want als je met verwachtingen bezig bent; is iedereen wel geïnteresseerd. Daaruit komt dan het volgende voort waarbij ik zo vrij

ben om het helemaal in mijn eigen termen te gieten en mijn eigen mening wat meer de boventoon te laten voeren dan die van de andere leden van de Orde. Per slot van rekening, wij zijn ongeveer gelijk; dus gelijk heeft weet je niet.

Wij bevinden ons nu in een periode waarin toenemende prikkelbaarheid maar; ook een onverklaarbaar aantal toevalligheden, die zonder dat de mensen het beseffen door hen zelf worden veroorzaakt, een rol gaan spelen. Dit zal waarschijnlijk op elk gebied gebeuren, dus zowel t.a.v. natuurkrachten als van technische processen en wat er verder mogelijk is. Ik heb het gevoel dat dit op zeer korte termijn zal optreden. En dan denk ik niet aan het jaar 1980, maar wel degelijk aan het jaar 1976. Ik vermoed dat dit in toenemende mate gaat gebeuren.

Er zal een schijn van onredelijkheid door de wereld trekken, omdat de mens niet kan verklaren wat er gebeurt. De gewone mensen zullen proberen zich te verzetten. Zij zullen trachten de greep op het gebeuren terug te krijgen, maar door dit te doen zullen ze juist worden geconfronteerd met de geestelijke krachten, die bewust of onbewust door anderen worden gebruikt. Ik meen, dat hierdoor overal een zeer snelle ontdekking van geestelijke vermogens het gevolg zal zijn. Dat betekent volgens mij, dat de westerse wereld of moet ik zeggen de hoger beschaafde landen opeens te maken krijgen met geheel nieuwe krachten en gegevens. Dat zal verwarrend werken. Ik neem aan, dat er heel veel paniek beslissingen zullen worden genomen in de komende periode en dat zal wel eens 10 tot 20 jaar kunnen duren.

Toch zijn er op dit ogenblik, als ik uitga van die uitspraken, mensen die al uitgezocht zijn als ik het zo mag noemen. Mensen, die onder een bijzondere geestelijke leiding komen te staan en die door hun inhoud en door de wijze waarop ze tegenover het leven staan, kunnen meewerken aan een groot geestelijk project.

Het schijnt dat dit te maken heeft zowel met wat die mensen zelf doen en denken als ook met het nageslacht dat ze zullen voortbrengen. Het schijnt dat er een nieuwe opvoedingsmogelijkheid zal komen en dat impliceert volgens mij dat er nu reeds heel veel dingen voor de toekomst waarover wordt gesproken aanwezig moeten zijn.

Toen wij dat allemaal in de Orde besproken hebben, hebben we gezegd Dat brengt onvermijdelijk overal een grote chaos teweeg. Verwarringen worden door de mensen meestal opgelost met een dictatuur. Dat is ook heel vreemd. Als een verwarring te groot wordt, is er altijd wel iemand die denkt dat hij alleen het beter weet. Daarom nemen wij aan, dat er in de komende jaren een toenemende mate van dictatuur en dictatoriale ingrepen een rol zullen spelen. Maar wij geloven ook dat de mensen een geestelijke weg zullen leren om zich daaraan te onttrekken.

Een dictatuur is namelijk alleen zinvol, indien ze iets bereikt en een volledige onderwerping bereikt. Maar als er een uitweg bestaat die niet controleerbaar is (dat zou zelfs via poltergeistverschijnselen mogelijk zijn dan verliest ze haar waarde en betekenis. Ik denk, dat een toenemend aantal wanhopige dictators moeilijkheden zullen krijgen met mensen, die de oude orde willen handhaven. Daardoor zal er veel onrecht en geweld in de komende tijd zijn, maar ook voortdurend nieuwe gebeurtenissen die niet beheersbaar zijn, zodat er dictators zullen vallen zonder dat je kunt zeggen waarom. Regeringen zullen vallen zonder dat er een werkelijke reden voor is.

Bij dit alles zullen er persoonlijkheden op de voorgrond gaan treden uit o.a. de kunstenaarswereld. Werelden, die eigenlijk een beetje buiten de norm staan en die door hun enorm persoonlijk magnetisme in staat zijn om heel veel mensen met zich mee te krijgen. Niet in de zin van; Wij verzetten ons tegen het bestaande. Maar in de zin van; Dit is niet belangrijk, wij hebben belangrijkere dingen te doen. Een vervreemding dus. Ik verwacht dat dit zeker binnen 5 jaar overal zou moeten bestaan. De Orde meent, dat dat het volgende daar reeds kenbaar moet worden.

Er zullen nieuwe grote persoonlijkheden opstaan. Ze komen uit de meest onverwachte hoeken en gaten tevoorschijn. Ze zullen meestal werken in het amusementsbedrijf, of in andere kunstvormen. Ze zullen misschien schrijven, muziek maken, beeldhouwen of schilderen, maar ze staan buiten de normen van de mensheid. En wat meer is, ze trekken zich zelfs terug uit de

organisaties en de organisatorische vormen waarin hun terrein zich op dit moment pleegt te vermijden.

Wij nemen aan, dat die grote geestelijke gaven en krachten op aarde niet zonder meer mogelijk zijn. Dat kan alleen, indien al die grote geestelijke krachten, die zich in alle sferen toch ook weer met deze aarde bezighouden daaraan medewerken.

Welke krachten zien wij het dichtst bij? De Liefdesgeest (de Christos) blijkt nu veel dichterbij de wereld te zijn dan lange tijd het geval is geweest. Jezus zelf is er ook bij. Hij probeert dit a.h.w. nog een beetje beter te laten doordringen.

Wij zien verder dat de verschillende onthechtingstechnieken hoogtij gaan vieren. Daarin spelen bepaalde hindoe en boeddhistische wijzen een rol en zelfs een aantal mensen waarvan men het helemaal niet zou denken. Bijvoorbeeld Erasmus, die als filosoof een hoog bewustzijn bezit en op het ogenblik ook bezig is iets anders tot stand te brengen dan het begrip, dat de vrije zee noodzakelijk is. Wij gaan ons realiseren dat een Spinoza, een Erasmus en dergelijke figuren filosofen zijn. Hun invloed moet dus voornamelijk betrekking hebben op het denken van de mensen. Gelijktijdig is daar die enorme liefdekracht, die neiging tot onthechting bij degenen die vatbaar zijn voor de uitstralingen van de daarbij betrokken hoge „geesten“. Een toenemend licht dus, een toenemende energie plus nog een verandering van de meer natuurlijke stralingen en krachten rond de aarde. Dat betekent volgens ons op zeer korte termijn een sterke ingreep in het leven en in het gevoelsleven van de mensen.

Een korte beschouwing van een van onze belangrijkste leden bracht mij ertoe om met o.a. Theodotus (de entiteit die deze afdeling regeert) en nog enkele anderen eens even na te gaan wat de mogelijkheden nu zijn. Wij zijn tot de conclusie gekomen, dat voor heel veel mensen het zal zijn alsof het leven stilstaat. Het is leeg. Er is heel weinig te doen. Je gaven en krachten, zo je ze al bezeten hebt, schijnen tot rust te zijn gekomen of, als je ze gebruikt, dan is het niet meer met hetzelfde enthousiasme en met de volledige inzet waarmee je het gedaan hebt. Je zit als het ware te wachten op iets nieuws en het komt niet. Deze situatie moet er voor heel veel mensen bestaan, want ze is kenmerkend voor die verandering.

Wanneer de spanningen, de geestelijke inwerkingen gaan veranderen, wanneer eek de gehele maatschappij in al haar geledingen steeds meer wordt aangetast, dan moet je jezelf eerst geestelijk aanpassen en geestelijk veranderen om daartegen bestand te zijn, om begaafdheden op de juiste manier te kunnen gebruiken, je eigen activiteit en je beleving van de wereld op de goede manier waar te maken en inhoud te geven. Wij nemen aan, dat die periode van leegte voor heel veel mensen al enkele jaren duurt voor anderen misschien iets korter en dat het voor de meesten nog zal duren tot 1976 (dat zijn degenen die vroeg zijn begonnen), voor anderen tot eind 1978. Dat is zo'n beetje de grens, die voor deze stillegging bij veel personen met geestelijke inhoud denkbaar is.

Wij zijn sprekend. met de hoge omes verder tot de conclusie gekomen dat de Orde eigenlijk niet veel meer kan doen op dit moment dan duidelijk maken wat er aan de hand is. Wij kunnen de mensen een paar technieken bijbrengen en wat ideeën geven, maar veel verder dan dat kunnen we niet gaan, omdat een innerlijke verandering moet worden voltrokken. Het volgende is van Theodotus afkomstig;

"Degenen, die uittreden, zullen wij trachten in hun periode van uittreding een scholing bij te brengen van onze eigen sfeer, zodat ze al zullen ze zich daarvan in de stof niet bewust zijn een verandering mede kunnen bewerkstelligen in hun totale innerlijk stoffelijk evenwicht. Hierdoor zullen ze waarschijnlijk op kortere termijn gaan reageren. Ze zullen ontdekken dat er veel verandert, ook al zal voor velen van hen het gevoel van machteloosheid nog enige tijd voortduren." Ik heb Theodotus gevraagd, of dat specifiek voor de Orde is. Het antwoord was; Neen. Dit is iets wat door vele andere geestelijke groepen over de gehele wereld zal worden gedaan." Hier heeft u een soort reportage hoe moet ik het anders noemen over datgene wat er aan de gang is.

Wij koesteren allemaal verwachtingen. Een ieder van ons droomt dat dat hij of zij belangrijk vindt eens waar zal worden. Ik geloof, dat het in feite wel zal gebeuren, maar dat wij ons de dingen verkeerd voorstellen. Wij projecteren gevoelens op stoffelijke waarden of stoffelijke

contacten, die eigenlijk geestelijk veel belangrijker zijn en soms ook omgekeerd. Ik heb het gevoel, dat velen van ons daardoor eigenlijk een beetje in de war zijn. Probeer ik mijn verwachtingen verder uit te kristalliseren, dan zeg ik;

In de eerste plaats moeten we verwachten dat heel veel mensen en dat op korte termijn innerlijk grote veranderingen zullen doormaken waarbij het onderbewustzijn een van de belangrijkste factoren lijkt te zijn. Dat men verstandelijk precies weet wat men in de uittreding heeft doorgemaakt en wat er allemaal aan de hand is, lijkt mij onwaarschijnlijk. Als er iets van blijft hangen, dan wordt het over het algemeen toch weer aangepast aan het stoffelijk denken en aan de stoffelijke idealen en voorstellingen die men heeft. Het onderbewustzijn wordt voor de meeste mensen aanmerkelijk belangrijker in de komende tijd.

In de tweede plaats lijkt het mij dat de hele zaak sterk gebaseerd is op reacties tussen, mensen en tussen mensen en geesten. Ik meen dat harmonieën, die bewust gezocht worden, op het ogenblik moeilijk te bereiken zijn. We zitten in een soort stilstand. Maar soms kun je ineens een harmonie ontdekken zonder dat je weet waaruit ze ontstaat. Je hebt het gevoel hier klikt iets. Vandaag is er iets van betekenis. Dat zal zich voor velen van u manifesteren. Het is een gevoel van verwachting. Verbind die verwachting nooit aan dit of dat zal gebeuren, maar houd er rekening mee dat, als u dat eigenaardige gevoel van spanning krijgt, van nu gaat er iets gebeuren, dat er een verandering plaatsvindt. Wees dan bereid om onmiddellijk aan de verandering mee te werken. Niet u afvragend Is dit goed, of is dat goed, of; Moet ik daar niet eerst over nadenken? Wanneer die verandering optreedt, moet u eraan meewerken.

Wij menen, dat voor het merendeel van de mensen die veranderingen klein zullen zijn. Degenen echter, die door veel incarnaties geestelijk een grote inhoud hebben, hebben meer kans op zeer belangrijke punten door impulsen te worden geleid. Wees niet bang voor die impulsiviteit, ook als ze u tijdelijk misschien een beetje doet afwijken van de weg, die u tot nu toe heeft gevolgd. U moet dit vooral zien, als het gaat om denkbeelden. Zijn er stoffelijke consequenties aan verbonden, dan zou ik zeggen; De traagheid in de stof is zodanig, dat wat geestelijk nu tot waarheid is geworden, in de stof alleen met de grootste moeite en strijd realiseerbaar is. Vraag u dus wel af, of het de moeite waard is.

Ik denk, dat de eerste helft van dit jaar voor heel veel mensen lichte harmonische verschijnselen te zien zullen geven. De tweede helft van het jaar zal waarschijnlijk meer de moeilijkheden tonen om met die harmonie en de nieuwe ontwikkelingen mee te werken. Maar daaruit moet volgens mij voor zeer velen vooral voor degenen die innerlijk wat grotere veranderingen doormaken voortvloeien, dat het leven in de komende jaren enorm belangrijk wordt en interessant.

Vele mensen zullen met een geheel nieuw bestaan worden geconfronteerd. Een innerlijk leven vooral dat zijn weerslag vindt in alles wat u rond u ziet gebeuren.

Verder geloof ik dat we kunnen constateren dat al die verwachtingen gepaard gaan met een onvermijdelijke afbraak van het bestaande. Dat betekent niet dat de Staat der Nederlanden op een gegeven ogenblik wordt geliquideerd, maar het kan wel betekenen dat de verhoudingen in de Staat der Nederlanden dermate chaotisch worden, dat in feite het onwettige de enige methode is om te leven. Want wie leeft naar de wet, heeft geen leven meer.

Ik geloof ook, dat men veel sterker dan anders moet reageren op de eenzijdigheden van anderen. En dat zal vooral in 1977 - 1978 een grote rol gaan spelen. Dan zal men niet alleen worden geconfronteerd met allerlei onsmakelijke zaken (neemt u b.v. de CIA kwestie waarover veel mensen zich druk maken), maar u zult ook worden geconfronteerd met de onredelijkheid van samenhangen die u zonder meer heeft aangenomen; dingen, die deel zijn geworden van uw leven en uw manier van doen.

Ik meen, dat in deze periode die toenemende geestelijke kracht juist een belangrijke rol moet gaan spelen. en dat in deze tijd de eerste werkelijk verlichte figuren reeds op de wereld zullen verschijnen.

Ik verwacht dat, voordat het jaar 1985 voltooid is, er zeer grote en sterke geestelijke veranderingen hebben plaatsgevonden. Hierbij zal de chaos van de wereld weer langzaam vorm en gestalte krijgen, ofschoon niet zoals men dit nu hoopt of verwacht.

Er zal een zeer groot aantal magnetisch werkende figuren onvoorstelbaar handig leiding geven aan het denken van de wereld. Steeds meer mensen zullen worden geconfronteerd met paranormale machten en vermogens. Die vermogens zullen ze meestal niet zelf beheersen; het zijn eerder situaties waarmee ze te maken krijgen en die ze misschien niet eens begrijpen. Het zijn denkbeelden, visioenen. Het zijn reacties en belevingen waarmee men verstandelijk misschien geen raad weet, maar waarvan men diep in zichzelf aanvoelt dit moet ergens goed voor zijn. Ga in deze periode op uw gevoelens af.

De achtergronden van de wereld zijn op dit moment stoffelijk gezien duister, maar geestelijk gezien zijn ze van een toenemend, maar sterk veranderend licht. Het lijkt, alsof het duister wordt doorbroken door parelmoeren glanzen. Je weet niet welke kleur er precies in zit, maar het is er allemaal. Toch kun je het nooit op een bepaalde plaats definiëren. Het is geestelijk gezien ijl. De oneindigheid ligt open.

Wat zal er uit die oneindigheid komen? O, geen Zoon des Mensen om te oordelen over de levenden en de doden, tenminste niet zoals men dit gelooft. Geen einde van de wereld. Maar wel het einde van een epoque. Het einde van een geestelijke discipline, van een mentale benadering van het bestaan. Binnen 10 jaar zal volgens mij het duidelijk kenbare begin van een geheel nieuwe geestelijke ontwikkeling op aarde daar zijn. En in die tussentijd zal een ieder van u, ook als u inmiddels zou overgaan (er zijn er altijd die op de nominatie staan om naar ons toe te gaan), of u dat nu stoffelijk beleeft of niet, in deze werking betrokken zijn. Naarmate u innerlijk grotere kracht heeft, zult u misschien in een uiterlijke onverschilligheid, maar met een grote intensiteit uw wereld gadeslaan. U zult die krachten zo verwerken dat u zelf steeds meer kunt betekenen voor anderen, ook als u die betekenis stoffelijk riet meer kunt omschrijven of vastleggen.

Ik heb dit onderwerp gebracht, omdat het past in deze hele reeks. Er zit een beetje mystiek in, ook het gaan van de ene schijnwereld naar de andere waarin de werkelijkheid wat gemakkelijker te vinden is. Het is een onderwerp waarover wij wat langer moeten nadenken. Ik heb voor deze vorm gekozen, omdat ik u hier heb geconfronteerd met een zo goed mogelijke weergave van de denkwijzen en opvattingen uit verschillende geestelijke bronnen, die alle op aarde werkzaam zijn. Voor mijn gevoel voert dit allemaal tot een en hetzelfde. Mogelijk denkt u daar anders over en dat moet u maar aan de hand van de gegeven citaten proberen uit te vinden.

WIE?

Hier rijst de vraag wie zal nu eigenlijk degene zijn die de vernieuwing brengt? Uit de zaal wordt gewezen op de Wereldleraar, die ongetwijfeld een achtergrond heeft gehad welke zeer dicht bij de moderne wereld ligt. De Wereldleraar was technisch. Hij had een technisch beroep en een groot gedeelte van zijn voorbeelden zijn genomen uit de technische wereld. Dan vraag je je af, waarom wordt dan gesteld dat het juist kunstenaars zullen zijn, die in staat zijn de wereld te vernieuwen? Ik zal proberen dit in het kort duidelijk te maken.

Als je technisch werkt, maak je deel uit van een discipline. Een technicus heeft bepaalde taken. Bij die taken is hij aan vaste regels gebonden. Zijn hele bestaan als technicus is in feite gebaseerd op vaste nonnen en regels. Hij kan daar binnen inspiratief reageren, maar hij kan nooit buiten deze regels treden zonder gelijktijdig zichzelf als technicus onmogelijk te maken. Zelfs een hoogleraar kan zich dat niet permitteren zonder tevens in een wat wonderlijk daglicht te staan en zijn ongetwijfeld aanwezige technische kennis en kundigheden in twijfel te zien getrokken. Een dergelijke figuur zou dus tweeledig zijn.

Welke mensen worden feitelijk het minst gecontroleerd? Dat zijn de kunstenaars. Zelfs in landen als China en Rusland zijn de kunstenaars een kaste apart. Zij kunnen zich veel

permitteren wat een gewoon mens niet kan. Als de gedragingen een beetje afwijken van de norm, dan verklaart men dit door te zeggen; Dat hoort nu eenmaal bij de kunstenaars. En ook als je de kunstenaars probeert te onderwerpen aan een staatsdiscipline, dan nog blijft hen nog een grotere vrijheid. Vaak zijn ze in staat met kleine details indrukken te veranderen en zo a.h.w. hun persoonlijke inhoud over te brengen op de toeschouwers of toehoorders, kortom, op degenen die het kunstwerk beschouwen.

Als ik denk aan de rol, die een gewone cabarettier of een revueartiest kan spelen als hij een bepaalde waarheid misschien temidden van heel veel onzin verkondigt, dan realiseer ik mij opeens; dat kan eigenlijk niemand anders zo goed. Juist omdat het voor hem een uitschieter is (iets wat je meeneemt) en dat door zijn persoonlijke uitstraling toch bij de mensen blijft hangen heeft hij veel meer invloed op het denken van degenen die met hem in contact komen dan wie dan ook.

De kunstenaar vindt al heel snel de mogelijkheid zich te uiten via radio, televisie, in grote zalen zeker, als hij succes heeft en zal dus zeer veel mensen kunnen bereiken. Waar vinden wij een beroep dat diezelfde mogelijkheden heeft? Een politicus? Een politicus is iemand, die gebonden blijft aan datgene wat van hem wordt verwacht. Hij is de representant van de grauwe middelmaat, die hem gekozen heeft om hen te vertegenwoordigen. En hoezeer hij ook bepaalde idealen huldigt, hoe sterk zijn. persoonlijkheid ook moge zijn, hij is niet in staat om een totaal ander of een totaal nieuw denkbeeld naar voren te brengen zonder zichzelf als politicus onmogelijk te maken.

Een jurist dan? Ook die kan het niet. Een jurist zit gevangen in een netwerk van wetten. En zelfs als hij kans ziet de uitleg of de toepassing van die wetten iets te wijzigen, zal hij nooit voldoende invloed kunnen uitoefenen om de mensen anders te doen denken over recht en rechtvaardigheid. Neen, het is inderdaad zo, dat alleen de zeer vrije, de zeer losse beroepen, die delen van het menselijk leven welke eigenlijk een beetje buiten de normale maatschappij staan, de grootste kans hebben om in te werken op hun medemensen. Als wij naar het verleden kijken, dan wordt dat ook nadrukkelijk kenbaar gemaakt.

Jezus, zoon van een gegoede middenstander, timmerman, is overal gerespecteerd. Maar op het ogenblik dat Jezus de waarheid, zoals hij die beseft, begint te spreken, wordt hij uit de synagoge gebannen. Hij mag daar niet meer zijn mening verkondigen. Jezus moet zich tenslotte terugtrekken in de woestijn, zich losmaken van het normale bestaan en een zwervende wonderdoener worden, iets wat hij zeker op dat tijdstip niet is. Hij moet afstand doen van zijn normale plaats in de maatschappij en eerst dan kan hij volgelingen aantrekken. Eerst dan vindt hij gehoor. Eerst dan is het voor hem mogelijk datgene wat in hem leeft over te dragen aan anderen.

De Boeddha. Siddhartha, geboren als prins. Hij zou aan het hof ongetwijfeld veel kunnen doen. Hij zou zijn nieuwe denkbeelden, zijn nieuw besef kunnen uitdrukken in een regering. Maar dat doet hij niet. Hij trekt weg. Hij zoekt en zoekt en hij vindt. En wanneer hij werkelijk de toestand van verhevenheid, van totaliteit bereikt, dan zien wij niet dat de man terugkeert en zegt; Nu ben ik weer prins en nu zal ik eens goed gaan regeren. Neen, hij wordt een zwervende bedelmonnik. En zwerfend en bedelend gaat hij rond. Overal brengt hij zijn lier en vindt hij gehoor. Dat kan men voor iedereen die van belang is zeggen. Het zijn altijd degenen, die buiten de normale orde staan die wat bereiken.

In het katholicisme hebben figuren als Franciscus van Assisi evenals Ignatius van Loyola grote invloed gehad. maar tegengesteld aan zichzelf als ze misschien zijn, wat onderscheidt hen van de rest? Franciscus, de zwerver, de bezitloze, tegenover een zeer bezittende en bezitzzuchtige kerk in zijn tijd. Ignatius, de man die gelooft in de geestelijke discipline en die haar in de plaats zet van alle geplogenheden, die gewoon de menselijke waardigheid opzij zet om terug te keren naar een bepaald denksysteem. Het zijn weer degenen, die zich buiten de gemeenschap hebben geplaatst, die iets hebben bereikt.

Luther was priester. Hij had misschien veel kunnen bereiken binnen de kerk. Maar op welk ogenblik wordt hij werkelijk belangrijk? Op welk ogenblik kan hij gehoor vinden? Niet wanneer hij de aanklacht op de kerkdeur timmert. Neen, op het ogenblik dat hij zich losmaakt van de

katholieke kerk. Op het ogenblik dat hij de vervolgde vijand wordt, de uitlegger, de vertaler van de bijbel op een nieuwe manier. Op dat moment pas wordt Luther het middelpunt van een nieuwe christelijke beweging. Als je je dat gaat realiseren, dan moet er toch wel iets van waar zijn. Het zijn degenen, die giten de normale maatschappij komen te staan, die de meeste invloed hebben. En als je je afvraagt, wie zouden eigenlijk de vernieuwers zijn in deze tijd, dan is het antwoord duidelijk; Dat kunnen nooit degenen zijn, die binnen de gemeenschap leven.

Zeker, er zullen velen in de gemeenschap zijn die de vernieuwing ervaren. Ten slotte; onder Jezus gevolg waren alle soorten mensen te vinden een griekse arts, zo goed als een tollenaar. Een romeins hoofdman zo goed als eenvoudige gelovige joden. Zelfs een christenvervolger als Saulus vinden wij terug als Paulus in de moederschoot van de wordende kerk. Maar dat is later, als de leer er reeds is. Als het magnetisme van de persoonlijkheid zich heeft uitgebreid en zo gestalte heeft gegeven aan een nieuw denken. Als u een antwoord wilt vinden op de vraag wie zal dat nu zijn, wie zal het doen, dan moeten wij ons de weelde eerst eens permitteren, om te kijken naar de wereld waarin wij leven. En wat vinden we?

De wereld is ingedeeld in specialismen en disciplines. Een ieder, die zijn vak beheerst, doet dat op zijn eigen wijze en hij kan dat zeer goed doen. Maar hij past in de maatschappij als het ene radertje tegen het andere. Hij heeft een zeer bepaalde functie en alleen krachtens die functie is hij van belang. Op het ogenblik dat hij eruit stapt, heeft hij zijn belangrijkheid verloren. Zeker, dan is hij vrij. Maar in die vrijheid moet hij dan eerst proberen zijn denken om te zetten in iets wat hij kan uitstralen. En dan wordt hij verkondiger in plaats van technicus. Dan is hij geen arts meer, maar in feite een ziener. Denk maar aan Schweitzer in Lambarene.

Hij was arts, hij was zendeling, hij was musicus, maar hij was bovenal zichzelf. Hij kon dat zijn, toen hij zich niets meer van de dingen aantrok. Er is schande van gesproken dat dergelijke toestanden in Lambarene werden toegestaan. Musici hebben zich afgevraagd, of dergelijke persoonlijke interpretaties van Bach wel toelaatbaar waren. Zendingen hebben zich afgevraagd, of dit nu werkelijk Gods werk was iemand, die daar als een ouderwets stamhoofd in christelijke zin een gemeenschap van melaatsen en verplegers regeerde. O, later is hij gëeerd, natuurlijk. Later.

Gandhi. Gandhi in de maatschappij was een goed en handig advocaat. Een nationalist ook, natuurlijk. Maar wanneer wordt deze man belangrijk? Op het ogenblik, dat hij alles van de westerse beschaving aflegt. Op het ogenblik, dat hij vergeet dat hij ook een engelse opvoeding heeft gehad. Op het ogenblik, dat hij alleen in een lendendoek gehuld langs de straten gaat als de een of andere heilige man. Een zwerver. Pas op dat ogenblik wordt Gandhi de Mahatma. Niet voordien.

Het antwoord is reeds gegeven; Alleen degene, die buiten de normen kan treden. Alleen degene, die alles achter zich kan laten ook zijn kennis, ook zijn functie in de maatschappij voor een nieuw besef, zal in staat zijn die wereld te benaderen. Maar dan moet hij een rostra (spreekgestoelte) hebben van waaraf hij kan spreken. In deze tijd is er geen plaats meer voor de man, die op een straathoek staat te prediken. Er is nu geen plaats meer voor een zwervende bedelmonik. Er is eigenlijk zelfs geen plaats meer voor een protesterende advocaat, die lijdelijk verzet probeert te plegen. Er is alleen nog maar plaats voor iemand, die in de maatschappij schijnt te passen. Die misschien als ster voetballer of als zanger, kunstenaar, acteur op de een of andere manier de maatschappij benadert zodat ze zegt; Dat is aardig, dat is een aanvulling. Dat is de versiering van onze mooie vaststaande maatschappij.

Maar de versiering kan de sfeer veranderen. Wanneer de sfeer verandert, verandert het denken. Wanneer het denken verandert, staat de mens open voor andere waarden, nieuwe waarden en dan kan de mens doordringen.

Ik weet het, er zijn technische gelijkenissen genoeg geweest, nuchter en logisch door de Wereldleraar uitgesproken. Wat verhevener, maar toch ook met begrip voor de techniek en de theoretische samenhangen van hele wereldbestel sprak de Wereldmeester. Maar ze stonden buiten de gemeenschap. Zij waren geen deel van de wereld. Zij waren niet de heersers binnen de maatschappij, maar de vreemde elementen die tegemoet kwamen aan een honger die de maatschappij deed ontstaan.

Ik meen, dat dat altijd zo geweest is, waar je ook gaat. De helden, de verlossers, zijn wezens die ergens buiten de gemeenschap staan en die gelijktijdig als een Prometheus, desnoods ten koste van zichzelf, de gemeenschap iets geven wat ze nog niet heeft, in de gemeenschap een honger stillen die misschien niet eens wordt beseft. Als er een vernieuwing moet komen in deze tijd, dan is het duidelijk het kan alleen komen van hen, die van buitenaf op de wereld inwerken. En wie heeft in deze wereld een grotere betekenis dan degene die de massa amuseert? Degene die leerrijk misschien en toch geëngageerd de wereld bezighoudt en haar confronteert met dingen, die een beetje vrijblijvend zijn.

Dan kun je oordeken over de techniek van iemand en over de manier waarop hij het zegt of over de wijze waarop hij iets uitbeeldt, maar zijn ideeën kritiseer je niet zo erg. Dat ligt een beetje op de achtergrond. Per slot van rekening, als een violist goed viool speelt, dan mag hij ook nog zeggen dat yoga erg goed is voor de mens en zullen ze hem daarop niet aanvallen, want het is een goed violist. Maar als een medicus dat vertelt, dan vragen we ons af, of hij nog wel een goed medicus is. Daar ligt het verschil.

Als u de vraag stelt; Wie zal de vernieuwer zijn, die in de maatschappij de werkelijke invloed uitoefent waardoor de mensen anders gaan leven en denken en zich meer bewust worden van andere krachten in hun wezen, dan is het antwoord duidelijk. Dat is degene, die door de gemeenschap de gelegenheid wordt gegeven om op de maatschappij in te werken, omdat ze niet beseft wat er gebeurt. En dat is de kunstenaar. Dat is misschien een melodietje met een magische achtergrond dat als een tophit de wereld. gaat obsederen. Dat is een schertsend woord dat eigenlijk door iedereen niet helemaal au serieux wordt genomen, maar dat gelijktijdig bepaalde dingen kentekent. Dat is een uitstraling, die ergens over het voetlicht komt en een heel gehoor in een ban houdt, zodat de mensen lichtelijk veranderd naar buiten gaan zonder het zelf te beseffen.

Dat is de weg.

Wie de wereld wil veranderen vanuit haar eigen besef, kan alleen vernietiging tot stand brengen. Want daar waar de mens meent dat hij op vaste grond staat door zijn maatschappelijke positie, zijn zekerheden, daar is hij geneigd zich te verzetten, aan te vallen, te vernietigen. Misschien zal men ook de kunstenaar vernietigen, maar dan pas nadat hij zijn werk heeft gedaan. Zoals men vele uitverkorenen heeft vernietigd, maar pas nadat ze hun woord, hun kracht aan velen hadden overgedragen. Dat is het antwoord op deze vraag. Het antwoord dat onvermijdelijk is.

Als men mij vraagt waarom dan zoveel geestelijke krachten op dit moment zich niet manifesteren binnen geestelijke leiders, dan is het antwoord eenvoudig; Een geestelijke leider zit in een keurslijf van hetgeen zijn gelovigen toelaten. Het is de clown, die het meest kan zeggen. Zoals aan de hoven van vorsten in de middeleeuwen het de nar was, die de waarheid durfde zeggen, omdat de nar van geen belang scheen en toch had de nar het oor van zijn koning. Toch had de nar wel degelijk invloed, ook al riskeerde hij soms zijn leven door te zeggen wat hij zei en te doen wat hij deed. Maar hij kon het elke keer weer riskeren, omdat men hem niet au serieux nam.

Jezus had het nooit zover kunnen brengen in zijn tijd, als de priesters onmiddellijk hadden gezien; hier hebben we iemand die het hele volk bewust kan maken van bepaalde dingen. Dan was hij al gestorven of misschien gepromoveerd in het priesterschap voordat hij het zelf geweten had. Juist omdat ze dachten nu ja, zo'n wonderdoener, zo'n prediker, laat hem maar gaan, kon Jezus worden tot wat hij was de stichter van een nieuw denken dat een groot gedeelte van de wereld heeft veroverd.

Op dezelfde manier hebben grote filosofen in China, ondanks de keizer die hen soms wel vervolgde, maar die hen toch eigenlijk niet helemaal au serieux nam, volgelingen kunnen maken. Zo is het confucianisme tot stand gekomen. Niet met medewerking van de autoriteiten maar ondanks hen. Op deze wijze is het taoïsme tot stand gekomen. Soms tijdens een vlucht voor de autoriteiten ergens in de buitengebieden. Soms in de schertsende filosofieën die aan het hof gangbaar waren, maar die gelijktijdig onder het volk verbreid konden worden.

Wie? Altijd degenen die men niet au serieux neemt. Zodra men een mens ernstig neemt, dwingt men hem ook te beantwoorden aan de verwachtingen. Zodra men hem niet ernstig neemt, is men bereid hem te nemen zoals hij is, dan ondergaat men hem en beantwoordt men aan zijn verwachtingen voordat men het beseft. Dat is het antwoord voor deze tijd.

De hervorming kan komen uit de schijnbare clowns, de nullen, de actrices en acteurs, uit die mensen die eigenlijk alleen als amusement schijnen te dienen. Ze kan nooit komen van de hogescholen of uit de kerken of uit de grote publieke instanties, want deze zijn gebonden aan zichzelf door wat ze zijn. Hoe meer je uitdrukt wat je bent of wat je denkt dat in het volk zal zijn, hoe meer je bereikt. En daarom werd gezegd; Het zullen de artisten zijn. Het zullen de mensen zijn die een beetje buiten de gemeenschap schijnen te staan, die een eigen clan schijnen te vormen, die niemand helemaal au serieux neemt, behalve op het gebied van hun prestaties die werkelijk belang zijn. Waarom zou eigenlijk ingenieur zus of zo wel bevrijder van de menselijke geest kunnen worden en Johan Cruyff niet?

Het verschil is niet gelegen in de rang die je hebt of de opvoeding die je hebt gekregen. Het ligt aan de innerlijke geestelijke waarde die je bezit; de mogelijkheid om de harmonieën en erkenningen uit te drukken om uit te stralen wat er aan licht in je leeft. Vraag u dus maar niet af wie, maar laat het over u komen.

De vernieuwing manifesteert zich overal en u zult er deel van zijn op uw eigen manier. En naarmate u meer loskomt van hetgeen u bent geweest, heeft u meer kans om deel te nemen aan de vernieuwing. Het is misschien voor sommigen treurig dat men aan de A.O.W. toe moet zijn, voordat men de kans krijgt om aan de vernieuwing mee te werken, dat geef ik graag toe. Maar aan de andere kant, zolang u blijft functioneren binnen een nauwkeurig omlijnd gemeenschappelijk bestel, bent u gebonden aan uw taak. En is uw belangrijkheid door uw taak bepaald, niet door uw persoonlijkheid.

Ik hoop, dat dit antwoord u voldoende is. U heeft de vraag gesteld en ik heb haar uitvoerig behandeld. Misschien verheldert dit antwoord veel.

0-0-0-0-0

"De visioenen van de toekomst hebben alleen betekenis voor hen, die proberen te blijven leven in het heden."

Nostradamus.

LES 6 - INVLOEDEN IN DE TIJD

Als je je hebt beziggehouden met schijn en werkelijkheid en met kosmische invloeden, dan kom je zo langzamerhand tot het gevoel dat er in de wereld tendensen zijn waaraan niemand zich kan onttrekken. Dat is voor zover ik kan nagaan en ik heb daar nogal in gestudeerd inderdaad juist. Er zijn invloeden in de tijd. We kunnen ze beschouwen als werkingen van de spiraal van de tijd. We kunnen het heel mooi de bijna sinusvormige slingering van het bewustzijn noemen. Maar als het erop aankomt, is het eigenlijk zo;

Altijd weer komt de mens tot een geestelijk hoogtepunt. Maar een hoogtepunt is voor het mens zijn altijd gebonden aan stoffelijk besef. Anders gezegd; je kunt geestelijk niet verder gaan, indien je stoffelijk niet in staat bent gelijke tred te houden met je geestelijke ontwikkelingen. Het resultaat is, dat een geestelijke ontwikkeling in de mensheid altijd zal overgaan in een stoffelijke. Dat is onvermijdelijk, omdat de mens eenvoudig geen kans meer heeft om met zijn geestelijke waarden verder te komen. Dan komt er een stoffelijke ontwikkeling die verder en verder gaat. De mens leert steeds meer. Al het geestelijke raakt op de achtergrond, totdat de mens weer zover komt dat hij de stoffelijke ontwikkelingen niet meer kan beheersen. Hij weet niet meer wat hij er eigenlijk mee moet doen. Hij gaat dan naar een mystieke achtergrond zoeken, naar geestelijke belevingen en gaat vanzelf weer over tot een zoeken naar een geestelijke inhoud, geestelijke mogelijkheden, geestelijke middelen. Dit herhaalt zich in de historie steeds weer.

Als we ons de moeite getroosten om eens terug te kijken, dan vinden we in het verleden een periode waarin de priesters het eigenlijk voor het zeggen hebben. Nu is dat over het algemeen wel stoffelijk, want naarmate het volk geestelijker denkt zijnde priesters materialistischer ingesteld; dat leert de ervaring.

Wanneer de priesters regeren, dan is het een wereld van wonderen. Geestelijke krachten, geestelijke waarden zijn normaal. Er komt dan een ogenblik dat je zegt; Met die wonderen heb ik niet wat ik wil hebben. Een aardig voorbeeld daarvan vinden wij in Griekenland. De meesten van u realiseren zich niet hoe de Griekse cultuur, die nu nog zo wordt bewonderd, tot stand is gekomen. De situatie lag als volgt

Er waren een groot aantal landstreken en plaatsen waar men specifieke goden vereerde. Die goden woonden op de ontoegankelijke bergen. Dat zie je altijd weer; de goden zijn vlak bij en toch onbereikbaar. Deze goden gaven allerlei krachten. Er waren heksen, speciale inwijdingsriten, speciale manneninwijdingen en speciale vrouweninwijdingen. Kort en goed, het was een wereld van het wonderbaarlijke en het materieel denken en bereiken kwam eigenlijk op de allerlaatste plaats. Hier domineerde alleen het geloof.

(Door storing zijn hier enkele regels uitgevallene j

Waar kwamen de beste importartikelen vandaan? Die kwamen in die tijd uit Afrika. En wat deden ze? Ze veroverden een plaatsje dat later Troje werd genoemd en begonnen daar een eigen cultuur te ontwikkelen, die veel zakelijker was en daarbij ook veel technischer. Maar dat betekende weer dat de gehele priesterlijke samenhang in Griekenland werd bedreigd. De situatie ligt dan ongeveer als volgt;

De orakels, de priester, de heksen en de magiërs voelen dat hun welzijn wordt bedreigd. Daarom komen er steeds weer boodschappen dat de mensen moeten leren weerbaar te zijn. Ze moeten niet zo bang zijn voor geweld.

De goden zullen hen zegenen, als ze de zeeën op gaan, want ze moeten de machten verslaan, die de grootheid van en noem dan maar de naam van een stad. Sparta of Elis bedreigt. Het resultaat zien wij dan ook. Het wordt de grote oorlog tegen Troje, die ene hele andere uitwerking heeft dan men zou denken.

Er is sprake van stamhoofden. Ze noemen zich wel koningen, maar het zijn eigenlijk stamhoofden, die samen trachten de concurrent de nek om te draaien. Het lijkt een soort trustvorming. Dat is weleens gebeurd om te voorkomen dat de concurrentie met goedkopere arbeidskrachten in die tijd voet aan de grond kreeg. Het resultaat is meteen te zien. In Griekenland zelf wordt alles duurder en dat is heel begrijpelijk, want oorlog moet betaald worden. Er wordt een andere selectie gedaan. En als de Atheners daar eigenlijk niet helemaal mee instemmen, wordt hen dat alleen vergeven omdat ze vechtslaven leveren en bovendien heel goede vaartuigen.

Die koninkjes komen met elkaar in contact. Ze kunnen niet meer teruggaan en zeggen; Nu ben ik alleenheerser in mijn gebied. De mensen leren elkaar kennen. Er is een vervlechting ontstaan. En wat gebeurt er nu? Als ze terugkomen in Griekenland zien we een steeds sterker wordende versmelting van de verschillende erediensden en geloven. Heel veel orakeltjes geraken op de achtergrond. Andere worden heel beroemd. Bovendien zijn er steeds meer mensen, die gaan nadenken.

De filosofen van die tijd zijn, als je het goed bekijkt, eigenlijk kletsmeiers, die theoretiseren over alles wat toevallig ter sprake komt. De beschaving draait nu ineens om. De priester heeft het niet meer voor het zeggen en zelfs de krijgsman is niet meer oppermachtig. Griekenland wordt geregeerd door de handel. En vanaf dat ogenblik verandert de gehele inhoud van de Grieken. Hun karakter ondergaat grote wijzigingen. Maar ze bereiken en dat is jammer voor hen een materieel hoogtepunt op een ogenblik dat elders de magische drang nog aan de gang is. Het resultaat is, dat de Grieken in die tijd vaak meer mystiek zijn aangelegd, want ze grijpen alweer meer uit naar de mythos, de achtergrondbeleving dan in de rest van de wereld. Er zijn trouwens meer landen waar dat ook gebeurt. Hieruit blijkt dus dat het geen gelijktijdigheid is.

Als wij naar b.v. India kijken, dan weten wij dat de mystiek daar nog hoog tij viert in de jaren 1870 1900. Daarna begint het een beetje te veranderen, maar niet al te veel. In deze tijd is heel India in een toenemend materialisme gedompeld. Men zoekt naar technische vooruitgang, men zoekt naar bezit. De geestelijke waarden respecteert men nog wel, maar ze zijn toch niet meer dat wat men zoekt. Als je tegenwoordig gaat kijken in een Ashram van een heilig man, dan vind je daar meer vreemdelingen dan mensen uit de eigen omgeving. Vroeger was dat anders. Ik meen, dat we daaruit een les kunnen leren.

Er is een tijd van geestelijke ontwikkeling, die ontardt in materialisme. Die geestelijke ontwikkeling zal altijd eerst worden gevolgd door een tijd van de krijgsman. Zo is dat ook in Europa geweest.

Het christendom heeft daar eigenlijk de mystiek van de bewoners een nieuw momentum, een nieuwe invloed gegeven. We denken daarbij aan de ontwikkelingen zoals die daar geweest zijn in de 3e eeuw n. Chr. tot ongeveer het jaar 1000. Maar hoe verder men komt in die religieuze ontwikkeling, des te meer ook de behoefte is om daar stoffelijk iets aan te doen.

In het begin gaat het misschien om het bouwen van een kerk. Later gaat het om het bouwen van een stad en daarvoor zijn weer mensen nodig die macht hebben, dus krijgers. Het krijgersstelsel wordt steeds machtiger en als wij ongeveer in het jaar 1000 zijn iets eerder al kunnen wij wel zeggen dat de oorlogszuchtigen de macht hebben. Zij vinden hun culminatiepunt in de kruistocht voor de bevrijding van het heilige graf. Ergens anders is het de vrijheid of de waardigheid van de godheid. Er zijn altijd duizenden uitleggingen mogelijk. Maar daarmee worden nieuwe continenten opgebroken.

De relatie van Europa met Afrika en Azië betekent niet alleen dat er wordt gevochten en misschien ook wat gewonnen, maar het betekent vooral dat men kennis maakt met nieuwe producten, met een andere leefwijze. En wanneer de krijgsvrijen terugkeren, hebben we plotseling te maken met een Europa dat een andere kant uitgaat.

Europa begint te zoeken naar materiële welstand. Wij krijgen de opkomst van de steden. We krijgen te maken met de sterke commerciële invloeden, die de krijgers voortdurend aan zich binden. Er worden religieuze machtsstructuren opgebouwd en op de achtergrond ligt de winst en de wetenschap. Dat gaat zo door van ongeveer 1200 tot 1900. In die tijd namelijk komt de

nieuwe mystiek op. De mystiek van de gelijkheid van de arbeidersstand. Dat is natuurlijk ook een mythe. Zoals er eens een mythos was dat een slaaf de gelijke kon zijn van een vrije (wat alleen waar is, indien hij de mogelijkheden in zich draagt die de vrije bezit en anders niet, zo is er nu de mythos dat de arbeider de gelijke is van de regent. Die mystiek, want dat is het eigenlijk, baant een weg naar een ander beeld van de samenleving.

U zit op het ogenblik in die periode van verandering. U kunt het socialisering noemen. Die tendens betekent echter gelijktijdig dat u op een gegeven ogenblik de oude situatie materieel niet kan volhouden; er moet iets veranderen. Dat is de toestand waarin u op dit moment zit.

Laten we heel eerlijk zijn. Zoals de zaken nu lopen is het boerenbedrog te zeggen, dat de arbeiders er beter van worden. Natuurlijk, ze krijgen misschien wat meer in het loonzakje, maar dan worden brood, boter, melk, suiker, kleding enz. ineens veel duurder en dat kun je dan betalen met het beetje meer wat je in je loonzakje hebt gekregen. Er moet dus iets anders voor in de plaats komen. Dat begrip is nu solidariteit, zoals het eens was, de bekering van de heidenen, de ontdekking van de rede of de beheersing van de materie. Daarmee zijn ze nu bezig. Maar als je dan kijkt naar wat er verder gebeurde in het verleden, dan krijg je ook een beeld van wat er in de toekomst kan gebeuren.

De ontwikkeling naar geestelijke waarden gaat meestal gepaard met een onleefbaar worden van de situatie zoals die materieel bestaat. De mensen vluchten weg voor een stoffelijke, wereld die ze niet aankunnen. Dat is ook in het verleden zo geweest.

De mystiek die Rome heeft vernietigd (Rome is ten onder gegaan aan de mystici) ontstond doodgewoon door het feit dat de relatie tussen de mensen, zoals die daar was ontstaan, ondragelijk was; en niet alleen voor de plebejer (het volk) maar wel degelijk ook voor de edelen, de senatoren, de vorst.

Wij zijn tegenwoordig in een situatie aangeland die ongeveer gelijk is. Dat wil zeggen, dat de innerlijke houding van de doorsnee mens, zijn neiging te zoeken naar essentiële, morele, geestelijke of esthetische waarden (hij geeft er maar een naam aan) op den duur de samenhangen steeds moeilijker maakt voor de regeerders, maar evengoed voor degenen, die gewoon in het volk willen leven zoals ze doen. Er is dus een verandering. Ik meen, dat de symptomen daarvan overal kenbaar zijn. Maar zo' n vernieuwing moet verdergaan.

De vernieuwing begint in de eerste plaats met een geestelijke beleving, ook als het een hasjdroom is, hoger aan te slaan dan een gewone stoffelijke gezelligheid. Dat moet wel. Want wat ik droom is belangrijker dan wat ik leef. De droom behoeft ik niet helemaal waar te maken, maar ik kan wel weigeren deel te hebben aan die stukjes werkelijkheid die met mijn droom niet stroken. En als we dan verdergaan, ontstaat er een beeld van een samenleving, een maatschappij waarin eigenlijk alleen de droom nog geldt. Zoals eens de mensen werden geleerd door de goden, door God of dooreen verlosser, zo zullen de mensen van vandaag waarschijnlijk worden geleefd door de idee van menselijke eenheid of humaniteit. En wanneer dat gebeurt, zullen er automatisch ook weer orakels ontstaan.

Het orakel, de profeet, is het kenmerk van de vernieuwing van de tijd. Het zijn lang niet altijd prettige profeten. Het kan net zo goed een mijnheer Hitler zijn, bij wijze van spreken, als een paus Johannes. Zij geven een nieuwe inhoud Zij brengen nieuwe gedachten. Die gedachten op zich kunnen stoffelijk nooit lang stand houden, maar wat zo aan impuls brengen beïnvloedt het denken, en het bestaan van zoveel mensen, dat daardoor de maatschappij verandert.

Nu ga ik eens extrapoleren wat de mogelijkheden zijn in de toekomst, gezien het verleden.

Als de geestelijke waarden en de droom voor de mens belangrijker worden dan de feiten, komt er een, ogenblik dat hij zijn werkelijkheid niet meer kan aanvaarden zoals ze is. Je breekt die werkelijkheid niet af, zoals sommigen denken, maar je verwaarloost maar zodat ze aan zichzelf te gronde gaat. Je leeft met heel nieuwe ideeën, gedachten en waarden. Je ontleent je belangrijkheid eerder aan je dromen en aan je geestelijk besef dan aan datgene wat je naar buiten toe bereikt. Als je bouwt, is dat alleen maar om een stukje van die droom gestalte te geven. In grote delen van de wereld zijn we nu op dat punt aangekomen.

Als ik denk aan b.v. de zelfstandigheid van Suriname, aan de wensen van de A.B.C. eilanden, dan wordt mij al duidelijk dat deze mensen helemaal geen rekening houden met de feiten. Ze houden ook geen rekening met de bestaande opvattingen van recht en onrecht. Ze creëren gewoon hun eigen droom van recht en onrecht. En dat zal niet alleen daar gebeuren. Dat zal in uw eigen land net zo het geval zijn.

Wij krijgen te maken met wat men tegenwoordig minderheidsgroepen noemt. Elke minderheidsgroep heeft haar eigen visie van wat moet zijn en probeert die waar te maken. Het is duidelijk dat dat in de wereld voor een groot gedeelte teloor gaat, het gaat daar kapot. Maar de droom blijft bestaan en wordt steeds meer aanvaard, totdat men op een gegeven ogenblik zegt Ik ben niet wat de mensen denken dat ik ben. Ik ben wat ik van binnen weet te zijn. Dat is altijd het sleutelmoment. Vanaf het ogenblik dat de mens innerlijk zijn persoonlijkheid, omschrijft en deze waarden of ze nu echt bestaan of niet stelt boven alle z.g. feiten en materiële ontwikkelingen, moet die mens verder gaan zoeken naar geestelijke krachten.

In een droom kun je niet meer de meerwaardigheid van materie aanvaarden. Materie kan door de droom veranderen, maar geestelijke kracht blijft ook in de droom een geestelijke kracht. Zij kan niet worden veranderd. Je kunt hoogstens in de droom je verhouding tot die kracht op een andere manier gaan stellen. Zo krijgen we een toenemende vergeestelijking van de materiële maatschappij; en dat is in uw ontwikkeling waarschijnlijk toch socialisering. Maar die socialisering gaat kapot aan zichzelf, omdat elke groep denkt de gemeenschap bestaat voor mij. En als iedereen denkt dat de gemeenschap voor hem bestaat, blijft er geen gemeenschap over. Dus zullen wij moeten zoeken naar een methode om de droom van binnenuit waar te maken.

We kunnen een beroep doen op andere krachten. We zullen ons eigen wezen anders moeten zien. We zullen alles wat wij in de materie kennen in een ander verband moeten toepassen. Vergeet echter een ding niet; De Pythagoreeën gebruikten op hun mystieke wijze o.m. meetkundige structuren. Een deel daarvan werd later geleend om gestalte te geven aan bv. de Drie eenheid, het Oog in de Driehoek, die door bepaalde groeperingen nu worden gebruikt. We kunnen die structuren terugvinden bij de Pythagoreeën. Zij zeggen; "In de driehoek van waarden ligt de totaliteit van het besef. Wie de juiste klank weet te treffen en de juiste kleur weet te vinden, zal hierdoor de kosmos beheersen en doordringen tot de essentie." Het wordt dan omgezet in "God met het alziend Oog. Het is ergens een ontvluchting van feiten. De meetkunde heeft in weze een heel andere bedoeling. Ze probeert een ontleding, een technische omschrijving te geven van de mystieke kosmos en van de menselijke wereld. De eenheid moet daarmee worden aangetoond.

Neen, zegt de mens die mystiek wordt, dat materiële moet erbuiten blijven. Zij gaan werken met de verhoudingen in naam van God. Wij verwerken de formules en structuur in b.v. onze kathedralen, maar voor de rest is het onbelangrijk want wij hebben de openbaring. Het vreemde is, dat die mensen een eenheid vinden in de openbaring die zij niet kunnen vinden in hun normaal stoffelijk bestaan.

Er zijn tijden dat de gehele opvoeding van de mensen van +/- 500 tot +/- 1400 na Chr, afhankelijk wordt van de kloosters. Vergeet dat niet. Kennis is iets wat uit God wordt gegeven. Maar God geeft ze aan allen en daardoor wordt kennis toegankelijk ook voor mensen; die niet behoren tot de uitverkoren standen, de adel, de krijgers, de regeerders of zelfs de grote kooplieden. Op deze manier is het eens gegroeid en dat zal nu ook weer gaan gebeuren.

Een groot gedeelte van de kennis wordt steeds meer mystiek. En dat is duidelijk. U weet misschien wat een atoomreactor is. Maar weet u hoe die werkt? Kunt u werkelijk begrijpen wat de gevaren en de mogelijkheden ervan zijn? U weet daar niets van. En weet u nu werkelijk wat de situatie is in de atmosfeer dankzij het drijfgas van de aerosolbusjes? Dat weet u ook niet. U hoort het van iedereen. U hoort de een zeggen, dat u bepaalde stoffen in uw drinkwater moet doen, omdat u anders rotte kiezen krijgt. Een ander zegt; Als je het gebruikt, krijg je kanker. Dat is dus een verschuiving van de tandarts naar de chirurg. Weet u er wat van? Neen, maar u moet ermee leven. Er zijn steeds meer dingen waar u dan maar mee moet leven. De enige methode om ermee te leven is er een andere kracht in te zoeken. Er moet een andere instantie zijn, een andere invloed die inwerkt. En dat betekent, dat u zich openstelt voor allerlei

geestelijke waarden, stromingen en invloeden waarvoor u een lange tijd was afgesloten, omdat u veel te druk bezig was met het beredeneren van de stoffelijke ontwikkeling. De tijd van het niet redelijke waarin de geestelijke erkenning suprême is ten aanzien van alle stoffelijk gebeuren komt weer dichterbij.

Ik ga nu nog een stap verder. Het blijkt namelijk, dat niet alle delen van de wereld gelijktijdig aan zo'n fase beginnen. Er zijn grote verschillen in ontwikkeling en bewustwording. Als wij b.v. naar China kijken, dan zeggen we; Daar hebben we het eerste werkelijke begin van een nieuw materialisme, ook al lijkt het een sociaal experiment. Kijken we naar India hier is de ontwikkeling naar het materialisme al aardig gevorderd en komt er langzaam maar zeker een ompoling van de hele gemeenschap naar de materie toe. Kijken we naar het Westen hier is de materiële bereiking kennelijk zover gekomen dat de mensen weer gaan omzwenken naar het geestelijke. En dan verschuift het stoffelijke naar ook het geestelijke machtsevenwicht. Waar eens uit Azië de grote geestelijke wijsheid kwam (Ex Oriente Lux, zegt men dan), zal ze nu van elders komen. Misschien zegt men later wel; Ex Benelux. Want per slot van rekening, juist waar de stilstand van de materiële ontwikkeling optreedt, heeft de mens de kans om zich weer geestelijk aan te passen.

Wij zijn geneigd te zeggen dat het afzonderlijke processen zijn. In feite is dat niet waar, want een geestelijke achtergrond is weer nodig om elders een stoffelijke ontwikkeling mogelijk te maken. Er moet altijd in het totale gemeenschappelijk denken van de wereld en geestelijk en stoffelijk iets aanwezig zijn, anders zou men door het werken met de geestelijk inhoud en de geestelijke kracht de beheersing over de materie verliezen en dat mag niet. Of men zou door het materialisme geheel doof en blind worden voor alle geestelijke waarden en er zou nergens meer een mens overblijven, die in staat was de geestelijke waarden weer te geven, als men met de materie niet verder kan. Vandaar deze vreemde onevenwichtigheid. Dat speelt zich nu af over de gehele wereld.

In het verleden was dat ook op een veel kleiner terrein terug te vinden. Als wij eraan denken dat veel mensen in Griekenland doodsbenuwd waren voor het heksenland en de heksen van Anatolie, dan gaan wij ons realiseren dat er kennelijk een heel andere benadering van de materie vlak bij was, anders zou die legende niet zijn ontstaan. Van Egypte horen wij dat daar de mystiek en de godsdienst zegevierden. Maar ze werden steeds meer een vorm van materialisme. De krijgsman kreeg lange tijd meer betekenis en plotseling was het de handel die het overnam. En dan zeggen wij De grootheid van het Egyptische Rijk taant. Maar gelijktijdig zien we dat in de omgeving onder de Nubiërs de mystiek, vooral de maangodmystiek enorm opleefde, dat de grote magie plotseling in de negerrijken heerste en daar een heel nieuwe ontwikkeling van denken ontstond; dat de groene magie langzaam maar zeker het hele continent overspoelde met uitzondering van een paar delen in het noorden en een paar delen in het zuiden. En dat gaat zo door tot ongeveer 900 na Chr. In het zuiden zien we dan juist de materiële ontwikkeling.

Wanneer de Europeanen in Zuid Afrika arriveren, dan komen ze daar net middenin een militaire ontwikkeling. Voor die tijd was er een religieuze ontwikkeling. Nu is daar de macht van de krijgsman gekomen. Men moet nu nuchter denken en zich minder met geesten gaan, bezighouden, zo vindt men. En in de plaats van de grote goden en de magische werkingen van eens zien wij plotseling de Impies van Dingaan.

Waardoor wordt die invloed in het zuiden door de blanken veel gemakkelijker aanvaard? Het is duidelijk, die mensen zijn met al hun godsdienst eigenlijk doorgewinterde materialisten. Voorheen is de godsdienst de rechtvaardiging van een materiële praktijk. Maar het is hier, de materiële praktijk die bepaalt hoe de godsdienst wordt geïnterpreteerd. Het is geen innerlijk licht. Neen, het is het materieel verplicht zijn; en daaruit vloeit alles voort.

In het noorden is het precies eender. De negers beginnen te ontwaken en gaan ook materialistisch denken. Voor midden Afrika zien wij dan de tijd van de krijgsman aanbreken. Die zal ongetwijfeld worden opgevolgd door de tijd van de handelaar. En als de tijd van de handelaar aanbreekt, dan weten wij nu reeds wat er zal gebeuren dan valt de macht weg. Er ontstaan grotere eenheden, zeker. Maar de impuls waardoor een volk groter kan worden verdwijnt. Het zal nog wel even duren voordat het zover is. Maar de geestelijke waarden, die

daar eens heersten en die reëel waren, verdwijnen langzamerhand. De blanke heeft er natuurlijk altijd om gelachen, behalve als hij er zelf tussen zat. En als dat daar gebeurt en we kijken naar Europa, dan zeggen we; Wat er eens is geweest in Afrika, moet hier dus ook komen. En wat zien wij?

Heksencultussen komen weer op. Zijn het duivelvereerders? Neen, het is de terugkeer tot de natuur, de natuurharmonie, het werken met de natuurgoden. Het is het werken met de kosmische krachten, die je in jezelf opvangt en weer overdraagt aan de natuur of uit de natuur opvangt en weer overdraagt aan anderen. Dit neemt hand over hand toe. Ook het zoeken naar innerlijke beleving neemt hand over hand toe. Conclusie;

Over misschien honderd jaar, mogelijk al eerder, zal de materiële ontwikkeling van het westen bijna wegvallen tegenover de ontwikkelingen in de rest van de wereld. Maar het materialisme zal dan juist in het westen minder belangrijk zijn, opdat daarvoor in de plaats een nieuwe mystiek komt. Gezien de huidige basis nemen we aan, dat ze een sociaal karakter zal hebben. Maar zal gelijktijdig verwijzen naar een nieuwe vorm van openbaring en ze zal nieuwe profetieën en orakels kennen. De mens zal steeds meer door kosmische krachten, maar ook door zijn eigen ondergaan van geestelijke en kosmische krachten worden geleid in zijn verdere ontwikkeling.

Nu zult u zeggen; Zou de taak niet met een klap ten onder kunnen gaan? Het is mogelijk. U weet hoe dit zich in Atlantis heeft afgespeeld.

In Atlantis waren er in het begin zeer hoge geesten. Er waren priesters die met die meer hoge geesten in voortdurend contact waren. Wij kennen ze nog als het begin van de Witte Broederschap. Deze mensen, in hun eenzaamheid, brachten de geestelijke lering, de geestelijke weerstand, totdat de krijgers er zich meester van maakten en er een tweede priesterkaste opkwam. Vanaf dat ogenblik waren er oorlogen. Tot tweemaal toe heeft een enorme ramp het Atlantische rijk getroffen. Die ramp was voor een deel - laten we dat niet vergeten - iets wat ze zelf mede hadden veroorzaakt. Het was hun manier van krijg voeren. Het was hun gebruik van natuurkrachten volgens hun monomane machtsinstelling, waardoor Atlantis onder de golven verdween, althans een goot deel ervan.

Indien die ramp niet was gebeurd, zou de kans erg groot zijn geweest dat men had moeten terugkeren tot de geestelijke krachten, omdat men werkte met krachten van de natuur, die men niet meer begreep. Er was geen inhoud meer in het dagelijks leven. Er waren teveel dingen die men niet kon overzien. De grootheid van het rijk en van de satellietsteden, die men had gebouwd tot in Spanje en Ierland toe, was niet meer voldoende. Men kon het niet meer overzien. Het was een wereld vol van materiële tegenstellingen waarin niemand van de gewone mensen zich meer kon oriënteren en waarin ook de priesters van de tempels (er waren wel degelijk goden en tempels in Atlantis) ook geen leiding meer konden geven, omdat ze zich moest houden aan een dogma. En in dat dogma moesten ze proberen een verstarring van denken te veroorzaken, die niet te handhaven is tegenover verschijnselen.

Wij zitten nu in een tijd dat de mensheid aan zichzelf ten onder kan gaan, althans een deel ervan. Grote beschavingen kunnen te gronde gaan aan hun misbruik van machtsmiddelen, indien ze de macht met alle geweld willen doorzetten. Het ziet er hier echter niet naar uit. Want in de tijd, dat Atlantis die situatie beleefde, waren er geen gelijkwaardige geestelijke of stoffelijke ontwikkelingen elders in de wereld meer te vinden. In deze dagen is dit wel het geval.

Er is nu een direct geestelijk tegenwicht voor die vernietigende tendens. Er is nu een mystiek, die niet alleen behoort tot de grote rijken met hun macht, maar die eigenlijk de gehele wereld door trekt en steeds meer groepen ook binnen die rijken in haar greep begint te krijgen. Een nieuwe beleving dus waaruit een nieuwe verkondiging komt. Daarom nemen we niet aan, dat de wereld te gronde zal gaan aan de dwaasheid van de mensen, zoals eens Atlantis ten onder is gegaan.

Er zal natuurlijk een verandering van leefwijze zijn. Dat is duidelijk. Maar die verandering kan niet meer zo zijn als in de tijd van Mu. In die periode was er ook een machtsstructuur met een grotendeels trekkende bevolking en enkele steden, die de karavaan en handelswegen

domineerden en gelijktijdig de punten van samenkomst waren van jagers en herder. Toen daar op een gegeven ogenblik het geestelijk besef dreigde weg te smelten in de machtstructuur van bezit en wapens, trokken er mensen weg. Zij waren degenen die Atlantis hebben gesticht. Maar waar zou ie in de wereld vandaag aan de dag een Atlantis kunnen vinden? Die uitwisselmogelijkheid is er niet meer.

Wat is de ondergang van Mu geworden? Eigenlijk het feit, dat de geestelijke krachten, die naar Atlantis waren uitgeweken, geen deel meer uitmaakten van de mensheid daar en dus ook niet voortdurend vernieuwing konden geven; voortdurend nieuwe inzichten en nieuwe geestelijke profetieën. Daaruit kan men concluderen dat ook wat dit betreft de huidige wereld er beter aan toe is dan men op het eerste gezicht zou veronderstellen.

Juist omdat het licht deze keer niet kan wegvlugten naar een nieuwe wereld, zal het in zijn oude wereld moeten werken. En dat betekent, dat er overal centra zijn en nog zullen ontstaan, die de nieuwe impulsen doorgeven naar steeds meer mensen en daardoor steeds grotere ontwikkelingsmogelijkheden geven.

Als ik dit alles bezie vanuit een meer kosmisch standpunt, dan zeg ik; Het is duidelijk, er zijn kosmische invloeden. Het is hier niet alleen de werking van de geest (d.w.z. van ons), maar zeker ook de inwerking van allerlei hoge krachten, die het totale denken van de mensheid beïnvloeden en daarin verschuivingen tot stand brengen. Het is niet een verschuiving die gericht is op een punt; dat moet u goed begrijpen. Het is dus niet zo, dat geestelijke krachten de gehele mensheid zodanig beïnvloeden dat ze zeggen; Je moet nu alleen geestelijk of materialistisch denken. Zij zeggen tegen de mens; Je bent zover gekomen, nu moet je eerst zoeken naar een nieuwe uitdrukking of een nieuw denkbeeld voordat je op de oude manier kunt verdergaan. Het is dus veel eerder een tendens naar een verandering dan een tendens in de richting van een geestelijke of stoffelijke ontwikkeling.

Als ik de golven van die invloeden zo bekijk, dan valt mij op dat ze althans in deze tijd een gemiddeld 700 jaarritme aanhouden. Dus van materialistisch tot geestelijk 700 jaar. Van geestelijk tot materialistisch 700 jaar. Van niet materialisme langzaam verdergaand tot het breekpunt van nieuwe geestelijke ontwikkelingen ongeveer 700. Zo gezien zou dus de komst van het nieuwe tijdperk (de nieuwe heerser) moeten betekenen dat er ook een nieuwe tijd van 700 jaar is aangebroken.

Wie de wereld van vandaag wil analyseren aan de hand van het verleden, kan zeggen; Dit is de overgangstijd. Dit is de beginperiode. Wat is er vroeger gebeurd? Wij moeten een historische parallel curven trekken, ook als wij weten dat ze in vorm niet juist is, maar in tendensen een zeer grote vergelijkbaarheid zal blijven vertonen.

Laten we niet al te ver gaan. Ik heb het net gehad over de kruistochten. Wat brachten die kruistochten eigenlijk aan de mensen in Europa? Zeker, nieuwe vormen van geestelijk denken. De kabbala komt in die tijd naar Europa. Ook de alchemie krijgt nieuwe stimuli. De alchemie wordt veranderd van een zuiver mystieke bezigheid in een stoffelijk experimentele.

In die dagen worden nieuwe wapens uitgevonden, maar gelijktijdig worden er ook nieuwe rechtsverhoudingen geschapen. Steden zijn bereid een keizer en een geloof te erkennen, alles wat u wilt, maar ze moeten wel rechten krijgen op hun eigen grondgebied, een zekere vrijdom, een zeker voorrecht. Anders gezegd; de geestelijke waarden gaan verschuiven en de tendens van het materialisme ontstaat niet door een plotseling terzijde stellen van het oude, maar eigenlijk door een uitholling ervan waarbij de waarden van het oude op een nieuwe manier worden geïnterpreteerd. Zo is de opkomst van de burgerstand onvermijdelijk geworden en daarmee gepaard gaand de regressie in macht en mogelijkheden van de krijgers stand en van de adel.

In de tegenwoordige tijd zijn de grote machthebbers de zakelijke belangen en de politici. Wat zal er dus gebeuren? Iedereen zal bereid zijn een politiek systeem te aanvaarden, indien het hem een geestelijke vrijheid biedt. Hij zal niet geneigd zijn enig systeem van handel of politiek te aanvaarden waardoor zijn gedrag te sterk aan materiële normen wordt gebonden. Dan zal de eerstvolgende ontwikkeling zeer waarschijnlijk zijn niet alleen de uitholling van de huidige maatschappelijke vorm, maar ook een leeg worden van de macht. De feitelijke macht van een

groot concern of van een grote handelmaatschappij wordt steeds minder. De schijnbare macht van politici en andere regentenfiguren blijft uiterlijk bestaan, maar ze hebben steeds minder de mogelijkheid om hun eigen inzichten te volgen. Ze zullen allen steeds weer moeten beantwoorden aan het nieuwe denken onder de mensen.

Het opvallende in de periode, die ik u noemde, was in de eerste plaats het onderwijs. De geheime kennis (lezen en schrijven) werd eigenlijk als een geheim gezien; je was bevoorrecht als je het kon werd ineens toegankelijk voor bijna iedereen. Tot op den duur zelfs de helft van de stadbewoners zijn naam althans kon schrijven en kon rekenen. Een overdracht van nieuwe kennis des,

Dan moet deze wereld plotseling allerlei nieuwe denkbeelden gaan uitdragen die wel hebben bestaan maar die altijd sub rosa zijn geweest; die altijd het bezit zijn geweest van betrekkelijk kleine kernen en groepen. Nu worden ze steeds meer algemeen uitgedragen ik denk dat daar ook wel eens bij zou kunnen zitten een begrip voor kerkelijke zaken, maar ook het vrijkomen van z.g. verboden boeken en dat soort dingen. Dat alles kan een rol spelen. Openbaring van achtergronden en geheimen t.a.v. de politiek, maar ook van de gedachtengang waardoor die dingen tot stand komen. Dus inzicht niet alleen in de mechanische werking van de politiek, maar ook in de psychische achtergronden ervan.

Ik meen dat de huidige tijd daarvan reeds de nodige symptomen vertoont. Maar als een ieder weet hoe een politicus pleegt te functioneren, kan hij in feite daardoor geen macht meer verwerven, behalve de macht die men hem wil gunnen. Om het nu eenvoudig te stellen; Als je weet dat een politicus de boel belazert, kun je hem toch wel kiezen. Maar dan kies je hem, omdat je denkt; hij belazert de kluit niet erger dan een ander. Je gelooft niet alles wat hij zegt, dat hij zal doen. Je gelooft ook niet, dat hij volledig oprecht en eerlijk is, als hij zegt dat voor het welzijn van het volk bepaalde maatregelen nodig zijn. Het is een aantal nieuwe zaken waarvan de symptomen kenbaar zijn.

Wat is er nog meer onderdrukt? In de laatste periode zijn er dingen onderdrukt zoals waarzeggerij; bepaalde vormen van kruidendokterij, eigenlek hekserij, vormen van mystiek die eigenlijk alleen in besloten genootschappen en loges beleefd kunnen worden. Dat komt nu allemaal naar buiten. De geheimen van de geheime genootschappen zijn zo langzaam maar zeker geen geheimen meer. Ze zijn alleen nog maar een gewoonte; en dat betekent dat steeds meer mensen toegang krijgen tot allerlei denkwijzen.

Neem we een van de eenvoudigste voorbeelden acupunctuur. Een oude wetenschap. Maar wie wist 50 jaar geleden wat acupunctuur was? Nu weet de helft van de bevolking het. En wat meer is, misschien een tiende van de bevolking gelooft, dat acupunctuur meer kan doen in bepaalde gevallen dan de normale geneeskunde, die een machtsstructuur is geworden in een materialistische gemeenschap.

Dit alles gaat verder en dat betekent, dat dan de macht bij steeds meer mensen komt te berusten. Anders gezegd de feitelijke macht zoals die nu bestaat, is slechts te handhaven door te beantwoorden aan de kennis en de feiten van de massa. Dan zullen volgens mij ook steeds meer mensen gaan begrijpen dat geestelijke krachten en mystieke belevingen wel degelijk deel uitmaken van uw leven. Dat het niet iets is voor heiligen of voor iemand, die wegcruipt in een klooster of die naar het of een ander afgelegen oord gaat waar je als gewoon mens niet kunt komen. Neen, het is voor iedereen. Dan ga je ook zeggen; Als dit zo belangrijk is, kan ik daar wel wat anders aan opofferen.

Ik geloof aan een totaal nieuwe geestelijke ontplooiing van de mensen juist op basis van de nieuwe inzichten die zij krijgen. Op basis ook van het nieuwe feitenmateriaal over geestelijke en esoterische zaken en over bepaalde andere vormen van denken en leven, die tot nu toe altijd zijn onderdrukt. Het resultaat is in uw dagen o.m. een zeker libertinisme. Maal. ook dat gaat weer voorbij. Want wat is libertinisme anders dan de rite van de oude inwijding. Oude inwijdingen en zeker de volksinwijdingen vragen eigenlijk allemaal orgiastisch van karakter.

Stel, dat er een inwijding plaatsvindt bij bepaalde volkeren in bepaalde landen. Dan kan het haast niet anders dat de materiële bindingen, die tot op dat ogenblik zo muurvast hebben bestaan, zo contractueel eeuwig en zeker, verlaten moeten worden, want om een nieuwe

wereld in te gaan moet men zich losmaken van oude banden. Dan zal inderdaad een verval van zeden wel een grote rol gaan spelen en er zullen natuurlijk ook veel mensen zijn die daarin blijven steken. Ook dat is onvermijdelijk. Maar wat er overblijft, is een behoorlijk percentage dat nieuwe geestelijke inzichten krijgt. Zij zijn de enigen, die in staat zijn voldoende te overzien van de materiële samenhangen en hun werkelijke betekenis om de bestaande macht te beheersen en tot evenwicht te brengen. En dat impliceert volgens mij dan weer dat het westen in deze periode meer en meer de rol van geestelijk reservoir moet gaan spelen en steeds minder een materieel dominante factor in de wereld zal zijn.

Hiermee heb ik getracht te laten zien wat er eigenlijk gebeurt. Ik weet, dat in het verleden mensen plotseling als profeten figureerden, terwijl ze dat eigenlijk niet waren. Alleen ze verkondigden een waarheid, die iedereen wel aanvoelde, maar die nog niemand durfde uiten. Dat wordt duidelijk, als je de bijbel leest.

Wat zijn profeten anders dan mensen die uitroepen, dat het leven van een bepaalde koning goddeloos is en dat daaruit een ondergang moet voortkomen. Dat wist iedereen al. Maar die profeet zegt het en daardoor wordt het eigenlijk werkelijkheid. Een ander roept uit dat de stad ten onder zal gaan. Dat wist ook iedereen; vooral de rijken, want die zijn voor een deel al geëmigreerd zoals altijd. Maar die man zegt het en hij maakt duidelijk waarom. Een samenhang ontbreekt en dat noemt hij dans de toorn van God. De mensen zijn niet trouw aan God en Zijn geboden. In feite bedoelt hij; We hebben de innerlijke eenheid verloren.

Dat zal ook in deze dagen gebeuren. Natuurlijk, er zullen ook profeten zijn. Ik kan mij heel goed iemand voorstellen, die spreekt over de zegepraal van het gezond verstand en dan uitroept; Wij hebben niets aan mensen die maatregelen uitdenken. Wij hebben alleen iets aan mensen, die een paar maatregelen ontwerpen, maar die dan ook volledig weten uit te voeren. Dat zijn heel eenvoudige dingen. Iedereen weet dat het zo is, maar niemand durft het te zeggen. Totdat er iemand komt, die het wel zegt. Maar dat betekent niet, dat hij onmiddellijk een grote rol speelt.

Denk aan Koekoek. Hij heeft nooit een meer waar woord gezegd dan die keer, dat hij in de Kamer uitriep "Mijne heren, ik zal het niet lang maken. We hebben nu drie dagen verspilld met vele lege woorden en we zijn geen stap verder gekomen. Hadden we niet beter kunnen uitdokteren wat we moesten doen dan erover te praten waarom we erover denken zoals we denken?" Die kreet heeft toch wel het een en ander teweeg gebracht. Dat merkt u nog niet, maar er zijn daardoor wel degelijk enkele veranderingen gekomen in de departementale benadering van de democratie. Misschien komt er binnenkort weer zo'n "profeet", die duidelijk maakt dat melk helemaal niet zo duur hoeft te zijn, dat het brood eigenlijk veel te duur wordt verkocht alleen maar omdat men teveel belangen inschakelt, die er eigenlijk niets mee te maken hebben. En dan zal iedereen zeggen; Dat wisten we al. Maar dan zal de "profeet" zeggen; Als we zo doorgaan, dan kunnen we geen melk meer drinken en geen brood meer eten. En dan zal men onmiddellijk á la Marie Antoinette roepen; Maar er zijn toch andere dingen! Er is rijst. Er is pudding. Er is gebak. Maar de gewone burger zal zeggen." Er moet iets veranderen. Al moet ik zelf een koe of een geit gaan houden om zo op een redelijke manier aan melk te komen. Het is duidelijk, dat dergelijke kreten in deze materialistische tijd altijd een materiële achtergrond zullen hebben. In feite zijn ze het besef van een nieuwe geestelijke waarheid.

Kijk ik terug naar de oertijd, dan zie ik dat daar verschillende methoden van jagen zijn geweest. Er waren een paar handige jongens die zeiden, Jaag hele kudden oerossen een ravijn in dan gaan we later beneden wel het vlees ophalen. Maar toen ze het drie keer hadden gedaan, kwamen een vierde keer geen oerossen neer. Met andere woorden je kunt niet onbeperkt blijven verteren op de eenvoudigste manier. Het resultaat was dat ze een andere jachtmethode hebben ontwikkeld. Ze moesten wel.

In de huidige tijd heeft men ook alles zo langzamerhand gebonden aan groei, uitbreiding op materieel terrein, toenemend bezit, toenemende gemeenschapsverplichtingen en gemeenschapszorgen. Je probeert op die manier dan verder te gaan, maar dan is er op een gegeven ogenblik geen kudde meer, zelfs geen kudde materialisten, die rijk genoeg zijn om in

een kloof te vallen en geplunderd te worden, daar kan geen vakbond wat aan doen. En. dan moet je wel anders.

De veranderingen die zo ontstaan, komen dus eigenlijk voort uit een normaal gebeuren. Maar dan moet je ook op een andere manier de zaak rechtvaardiger. Dan kun je niet meer uitroepen; Wij arbeiders hebben recht. Je hebt dan recht op een portie van niks; en dat kun je niet verkopen. Dus moet je zeggen; Wij arbeiders moeten in ons een nieuw besef van onze onderlinge aansprakelijkheid vinden. Wij moeten een nieuwe kracht, een nieuwe macht vormen. Dan wordt het religie. Maar als het religie wordt, dan wordt ook mystiek aanvaardbaar. Dan krijgt misschien wat we gewoon N.V.V. heet weer het karakter van een loge en wordt vakkennis en vakkundigheid weer iets wat in handen komt van de arbeider. Maar dan wordt ze niet meer alleen een kunde die mechanisch is, maar er gaat dan een nieuwe kennis bijkomen, zoals b.v. de kennis van harmonie bij het bouwen of in het vervaardigen van een machine. De kundigheid om geestelijke krachten te gebruiken om iets tot stand te brengen wat mechanisch misschien niet helemaal haalbaar is, zoals men het eens heeft gedaan bij de bouw van de pyramiden. Daar hebben ze ook krachten gebruikt om stenen naar boven te krijgen, die geen 5000 slaven met hun grote rolsleden naar boven konden krijgen. En ze hebben het allemaal voor elkaar gekregen.

Een nieuwe wereld, een nieuw denken, een nieuwe maatschappij, want die cycli in de kosmos blijven voortgaan. De veranderingen in de tijd houden niet op. Elk ogenblik is er een nieuwe invloed, een nieuwe kracht, een nieuwe macht. In dit 700-jaarsritme, waarmee wij ons vandaag hebben beziggehouden, is een vreemde wisseling te zien waarbij de heerschappij van de materie en de heerschappij van de geest elkaar afwisselen. Juist omdat dit op aarde op het ogenblik in verschillende landen gelijktijdig riet een volledig fase verschil gebeurt, moet ik aannemen dat de mensheid in de komende tijd een enorme verrijking zal ondergaan. Want daar waar men. nu materialistisch gaat denken, zal men leren de materie te waarderen en te beheersen, zoals men dat voorheen niet heeft gedaan. En daar waar men dit al had bereikt, zal men de geestelijke achtergronden, het nieuwe begrip, de nieuwe innerlijke benadering vinden waardoor die techniek beheersbaar wordt en de mens blijft dienen in plaats van zijn bestaan en zijn beleven voortdurend te domineren.

Wat ik u vanavond heb gebracht is niet alleen maar een extrapolatie van wat waarschijnlijk de toekomst zal brengen. Het is ook een, analyse van uw eigen situaties, de maatschappij waarin u nu zit, de moeilijkheden die u allemaal heeft en de vraag waarom bepaalde geestelijke zaken zo eigenaardig verkeerd lijken te lopen en toch ook weer goed gaan, terwijl het stoffelijk niet helemaal klopt. Waarom die tweeledigheid? Dat kunt u nu uit het betoog afleiden.

DE WIJSHEID IN DE WERELD

Als wij ons bezighouden met de wijsheid in deze wereld, dan worden wij geconfronteerd met een groot aantal uitspraken, die vaak op kreten lijken. Elk daarvan heeft toch wel een bepaalde relatie en met de geest en met de kosmos, en met het menselijk bestaan. De manier waarop je die dingen uitdrukt, is altijd een kwestie van de tijd waarin je leeft. Er zijn een groot aantal citaten die ik u kan voorleggen, die elk op zich duidelijk maken wat wijsheid in feite kan zijn.

"Een mens is in uw ogen altijd dat wat u zelf bent, want wat de ander is beseft u niet."

Heel duidelijk en kort. Maar dan kun je ook een stap verdergaan en dat doet een wat oudere wijsgeer, die zegt;

"Eerst indien ik de ander aanvaard met alles wat hij is en doet zal ik kunnen begrijpen wat hij betekent. In de betekenis, die ik heb voor mijn medemens en die een medemens heeft voor mij, kan ik de werkelijkheid vinden van het bestaan."

Dat gaat al een beetje de geestelijke kant uit. Dan zijn er ook die zeggen; Denk erom dat je het op de juiste manier doet. Ik citeer;

Het is een dwaas, die te voet gaat waar hij kan rijden. Maar het is een nog grotere dwaas, die wil rijden ten koste van een ander terwijl hij zelf in staat is te lopen."

Al die wijsheden zijn de uitdrukking van een menselijke relatie. Als ik de wijsheid in dit opzicht beschouw, zou de uitdrukking voor uw wereld in mijn taal ongeveer als volgt luiden;

Als u begint een medemens te aanvaarden zoals hij is en zoals hij zichzelf ziet, dan betekent dat nog niet dat daarmee de betekenis voor u verandert. Het betekent echter wel, dat u begrijpt wat de ander is, wil en doet. U komt geestelijk in harmonie met die persoon en daardoor worden vele stoffelijke zaken onbelangrijk, die eens belangrijk schenen, terwijl u bovendien juister kunt reageren t.a.v. die ander, maar ook in samenwerking met die ander op de gehele stoffelijke wereld zoals die rond u bestaat.

Ik meen, dat dat inderdaad wel wijsheid is, omdat in het menselijk bestaan en vooral op uw wereld toch altijd ook rekening moet worden gehouden met de feiten. Het is gemakkelijk genoeg te spreken over de engelen Gods, die ons zullen helpen, als we niet meer verder kunnen. Maar dat betekent nog niet, dat we het moeras in kunnen lopen, want we zijn al verdronken voordat een engel zover is dat hij denkt ik moet gaan hijsen. En ook dat is wijsheid.

Je moet de relaties zien, de samenhangen. Je moet met beide benen op de grond staan, maar geestelijk dan toch wel zover groeien dat je besef tot in de hemel reikt.

Een wat andere benadering is de relatie mens geest en ook daarvoor zijn er een aantal citaten te geven.

"Wat voor de een een engel is, is voor de ander een duivel. Want niet de geest bepaalt wat ze voor ons is, maar wij bepalen hoe wij de geest beleven."

Dit is een heel mooie. De meeste mensen maken van engelen duivelen en omgekeerd.

"Als God overal is en alles beseft iaat wij zijn en doen, is het dwaas geheimen te hebben "

Indien iets voor de hoogste kracht niet verborgen kan worden, dan is het dwaas het te verbergen voor lagere krachten, want je kunt toch aan de consequenties niet ontkomen. Dat zit er echt in.

"Als je zoekt naar de toekomst moet je leven in het heden."

Deze uitspraak is ook zuiver geestelijk, want als wij bezig zijn met "morgen" is vandaag niet belangrijk en dan vergeten wij veel dingen. Maar als wij begrijpen dat alles wat ooit zal zijn voor ons vandaag bestaat, dan zal het geheel van onze geestelijke persoonlijkheid in de acties en in het besef van het heden de gehele toekomst laten meewerken en rede tot ontwikkeling brengen.

Over tijd bestaan ook een aantal citaten, die aanduiden dat sommige mensen zijn doorgedrongen tot het wezen ervan. Wat zegt u van dit citaat?

"De tijd is onze methode om de oneindigheid te meten waarin alles gelijktijdig bestaat."

De essentie van de tijd is dus een meten. We overzien het geheel niet en daarom meten wij het geheel. Een ander zegt;

"Eeuwigheid kan slechts bestaan in mijzelf en elk moment dat ik mij volledig besef is eeuwigheid."

Ook dat is heel begrijpelijk, want als ik mij in tijdsduur wil meten, dan moet er ergens een ogenblik zijn dat zegt; Dat heb ik al eens gehad. Hier ben ik weer terug bij het begin. Maar als ik besef, dat het overzien der dingen belangrijk is, dan is elk ogenblik, dat ik volledig besef wat ik ben, ook een ogenblik dat ik meester ben over de tijd en alles overzie wat daarin is.

"De dwaas ketent zichzelf aan de klok en danst de dans der uren. De wijze ketent zich aan de waarheid en ontsnapt aan krachten, die hem voortdrijven ondanks hetgeen hij is."

Als je je laat binden aan de zaken, die eigenlijk niet van belang zijn, dan zul je jezelf nooit helemaal kunnen openbaren. Een wijze echter kan alleen worden bepaald door wat hij is, door zijn eigen noden, zijn eigen werkelijkheid en zijn eigen behoeften.

Ik meen, dat ook dit een citaat is dat de moeite waard is. Een zeer vorstelijk citaat uit de oudheid houdt zich bezig met de wereld van het bovennatuurlijke. Daarin wordt letterlijk gesteld;

"Indien ik de goden boven mij stel, zo zijn zij mijn meesters. Indien ik hen besef als mijn gelijken, zijn ze de krachten waarmee ik werk. En indien ik hen besef als datgene wat nog niet de uiting vond, die ik reeds in vele levens heb doorgemaakt, zo zijn ze mijn gehoorzame dienaren, die het mij mogelijk maken op te gaan tot de hoogste bereiking."

De gradatie is aardig. De manier waarop ik zelf tegenover de kosmos sta, is bepalend voor de wijze waarop de kosmos mij beheerst, voor mij toegankelijk is of eigenlijk door mij als een soort ondergeschikte schepper kan worden gemoduleerd.

"Indra karnde de wereldzee en wij zeggen dat het wereldgif is verdwenen. Maar wij brengen het zelf voortdurend voort."

In de schepping wordt het leven op een gegeven moment mogelijk doordat het gif verdwijnt. Maar als dat gif verdwijnt, bestaat het nog in ons, want wij zijn deel ook van de chaos, van de oerkracht. Eerst als wij de chaos in onszelf overwinnen, verdwijnt het gif voor ons werkelijk. Een andere, nogal cynische Duitse denker zei eens;

"De grootste ziekte, die de mensheid kent, is de mens."

Is dat niet waar? Zijn wij, juist omdat wij mens willen zijn op een bepaalde manier niet degenen die het onmogelijk maken dat de mensheid als een hoogbewuste eenheid functioneert? Er zit veel in.

Met deze citaten heb ik wel aangetoond dat er wijsheid op de wereld is. Maar alle wijsheid op de wereld gaat kennelijk uit van het doorschouwen van de uiterlijkheden. Misschien kun je zeggen; de wijsheid op de wereld ontstaat op het ogenblik dat men begrijpt dat uiterlijkheden de begrenzing van het wezen vormen en niet de bepaling ervan zijn. Dat is een wijsheid van mij, die ik ook heel mooi vind.

Alle krachten, alle werkingen kunnen ons natuurlijk voortstuwen. Ik citeer nu een geestelijke meester, die ik zelf zeer apprecieer.

"Wanneer een schip niet de zeilen hijst, hoe zal de wind het voortbewegen?"

Met andere woorden; het is de manier waarop wij onszelf stellen tegenover de krachten, die er zijn waardoor wij worden gedreven. Wij zijn helemaal niet zo het slachtoffer van alles wat er rond ons is. We worden niet in een richting gestuurd, zoals we denken. Als wij het goed doorzien, wordt ineens duidelijk dat we worden gedreven, omdat wijzelf op de een of andere manier het bestaande opvangen in ons wezen en daaraan zo'n grote betekenis geven, dat we niet bereid zijn het in ons te laten vallen. Als wij die dingen in ons laten vallen, dan komen we tot de werkelijke wijsheid en zeggen we. Ik kan mij laten stuw door de gemeenschap en door de kosmos, door de stromingen die van alle kanten komen, maar alleen indien het voor mij belangrijk is. Doe ik afstand van hetgeen ze representeren, dan kunnen ze mij niet meer bewegen, dan ben ik vrij in mijn eigen bewegingen, dan kan ik zelf mijn weg kiezen. Ik geloof, dat dit de juiste omschrijving is van alles wat je op aarde kunt bereiken.

Als je de zaken doorziet, moet je nog altijd een keuze doen. In andere termen gezegd; Er zijn mensen, die trouwen en denken dat ze de ideale partner hebben gevonden; en dan komen ze later tot de conclusie, dat het ideaal aan alle kanten beschadigd is. Dan zeggen ze; En toch is dit voor mij belangrijk. Maar dan moet je al het andere erbij aanvaarden.

Als je de feiten ziet, moet je ze aanvaarden zoals ze zijn. Dat is wijsheid. Maar als je illusies hebt en je kunt er doorheen zien, dan kun je reageren op de feiten, dan kun je er rekening mee houden. Dat is geestelijk evengoed als stoffelijk.

Als u zegt; Ik wil uittreden, dan vind ik dat best. Maar als u bent uitgetreden en de eerste de beste mooie vorm trekt u aan en de eerste de beste lelijke vorm stoot u af, dan bent u in feite de speelbal geworden van zekere krachten. Op het astrale vlak kan dat heel snel voorkomen. Maar als u de trillingen opvangt van hetgeen zich in de vorm manifesteert, dan kan de vorm u in de eerste plaats nooit iets doen en in de tweede plaats en dat is veel belangrijker kunt u bepalen, of u contact wilt opnemen of niet en welke vorm dat contact aanneemt. Dan heeft u ineens veel meer mogelijkheden en gelijktijdig bent u veel minder gebonden. Maar dan moet u wel even door de uiterlijkheden heen prikken.

Wijsheid op deze wereld is geloof ik, dat je de essentie van de dingen leert beseffen en dat je ondanks het besef van die essentie ook begrijpt, dat je ze niet allemaal kunt verwerpen. Je moet eenvoudig een keuze doen op grond van je eigen harmonie. Ik eindig met dit citaat;

"Daar waar mijn wezen antwoordt op wat er rond mij bestaat, daar is eenheid mogelijk. En daar waar eenheid is, is kracht en besef onvermijdelijk. Maar indien ik mij verbind met datgene wat niet in overeenstemming is met mijn wezen (harmonisch een ander trillingsgetal, zal ik daardoor mijn eigen mogelijkheid verliezen. Een dwaas verliest zijn leven door de aanvaarding van wat niet harmonisch is. De wijze echter, kiezend al datgene wat met zijn wezen overeenstemt en harmonisch is, bereikt reeds op aarde het hoogste besef."

Dit vind ik een heel mooie uitspraak. Volgens mij is het de grootste wijsheid, die een mens kan bereiken. Zoek in de wereld de harmonieën, die voor u bestaan. Probeer daarin te leven en te beleven. Wijs de disharmonieën die er voor u zijn af en als ze toch op u afkomen, onderga ze dan maar heb er geen deel aan. Laat u er niet door beroeren. Word er niet boos, driftig, bedroefd over. Laat u er niet door opwinden. Laat u er niet door ontmoedigen. Ga aan die dingen voorbij, dan vindt u de juiste harmonieën waarin alles mogelijk is.

Ik meen, dat ik hiermede een onderwerpje heb gegeven dat niet te lang van duur was en toch. rijk van inhoud.

VERNIEUWING

Het is wonderlijk, dat er zo'n klein verschil bestaat tussen twee woorden, als men het neerschrijft vernieuwing en vernieling. Want wat is vernieuwing anders dan de ondergang van het oude? En dat drukt men uit met vernieuwing. Zonder vernielingen, geen vernieuwingen. Geen bereiken zonder iets achter te laten. Geen verkrijgen zonder offers. Alle blijvende waarden, alle blijvend bewustzijn, alle nieuwe ontwikkelingen in de wereld of in de sferen worden alleen bereikt door datgene wat men opoffert om het nieuwe mogelijk te maken.

De wereld is aan vernieuwing toe. Iedereen roept het, maar niemand durft het aan. En toch verandert de wereld, dag na dag. En dag na dag brengt u offers, of u het wilt of niet. En zonder het te weten betaalt u aan de veranderingen, die u misschien zelf niet wenst en die toch onophoudelijk op u afstormen mee.

Ook geestelijk is dat precies eender. Je hebt je droom, je illusie, je waarheid, je gezelligheid, je innerlijke geborgenheid en dan opeens sta je daar in een kale, koude wereld. Dan moet je kiezen wil je terugvluchten in illusies of wil je verdergaan? Maar dan is de vernieuwing ook het achterlaten van veel waarvan je meende dat het zo zeker was en dat je er zo geborgen in was. Alleen door achter te laten sta je open voor het nieuwe. Vernieuwing betekent veranderen; en veranderen is nooit prettig.

Wij dromen innerlijk van een God die ons beschermt. Wij dromen in ons van geesten, die voortdurend naast ons gaan. Wij dromen, kortom, van een college dat alleen tot doel heeft onze ziel over te brengen naar die eeuwige zaligheid waarin ze eeuwig klapwiekt en jubelend zal rondvliegen met vergoeding voor alle geleden smart. Maar dan moet je ontwaken naar het feit, dat je het zelf moet doen, dat jij het zelf bent die de weg moet vinden. Dan kom je tot een besef, dood is iets anders dan opeens de oplossing van alle problemen. Het is doodgewoon

het verplaatsen van je zijn in een nieuwe toestand, opdat je opnieuw jezelf beter en anders kunt zien, beleven en beseffen en misschien wel via een incarnatie weer strijdend, lijdend en zoekend de tekorten zult opheffen, die je bij jezelf hebt gevonden. En toch is dat de werkelijke vernieuwing.

De vernieuwing is niet de genade, die je verandert zonder dat je zelf iets hebt gedaan. Vernieuwing is een weg die je gaat. Of je wereld heet of mens, het is een weg. En telkenmale weer ben je vermoeid, zou je bij de pakken willen neerzitten. Telkenmale, weer zeg je; Ik heb er niets meer aan. Geef het voor mij maar aan een ander. Ik hoef niet meer. En toch ga je weer verder. Waarom? Omdat je innerlijk wel voelt, dat er nog iets is; dat er een mogelijkheid is dat je uit deze schijnbare stilstand, uit deze schijnbare geborgenheid iets zoekt om uit te breken als een kuiken uit een ei. Vernieuwing is verandering. Vernieuwing, is de vernieling van de illusies waarop je in het verleden hebt gebouwd. Maar het is ook de nieuwe kracht, die je in jezelf vindt. Het is de nieuwe, ruimere wereld die open ligt. Het is die nieuwe reeks mogelijkheden en keuzen waarin je voor je zelf steeds meer waarheid en vreugde kunt vinden. Het is de gang uit de angstige benardheid van iemand, die zich verdedigt tegen het lijden naar de onmetelijke vrijheid van iemand, die door het lijden leeft om de vreugde te vinden.

Vernieuwing is het lot van al wat leeft, omdat niets van hetgeen bestaat eeuwig is, behalve het leven zelf. Het besef van het leven moet zich ontplooiën totdat het alles kan omvatten, niet slechts de kleine illusies en geborgenheden waardoor het. zich een ogenblik uitverkoren mag achten.

WATERDRUPPEL

Een waterdruppel kan een wereld zijn vol van leven, vol van sterven. In een waterdruppel groeien wouden, zijn er vlakten, jagen dieren hun prooi of grazen vreedzaam zich voedend in miniatuur.

Een waterdruppel kan een wereld zijn. En een wereld kan misschien een waterdruppel zijn in de werkelijkheid. Wij kunnen niet bepalen, of onze wereld een waterdruppel is voor datgene wat rond ons bestaat. Wij kunnen alleen zeggen; Ze is onze wereld. En in je wereld levend moet je werken met de waarden en mogelijkheden en de krachten van die wereld.

Misschien komt er een ogenblik, dat die wereld wordt ondergedompeld in een oceaan en dat die wereld plotseling onmetelijk groot is geworden. Dan zul je toch jezelf zijn en je weg moeten zoeken. Je zult veel moeten missen wat je hebt gekend en waaraan je gewend was, maar je zult voortbestaan en je zult verdergaan. Dit is de essentie van het leven.

Beperkt is onze wereld. Beperkt is ons besef. Afgesloten lijken wij in een wereld, die voor ons groot en onmetelijk is, maar die t.a.v. de werkelijkheid slechts. klein en onbelangrijk lijkt. Maar wij zijn; en ons zijn gaat niet te gronde. Daarom moeten wij groeien naar het ogenblik, dat wij in plaats van levend in een waterdruppel, in een enkel moment, in een enkele beperkte wereld, kunnen leven in een oceaan waarin alle werelden, alle onbegrensde werkelijkheid aanwezig is en wij misschien ontdekken wat Zijn betekent.

LES 7 - EXTRAPOLATIES

Extrapolatie is het op grond van bestaande gegevens en erkende invloeden komen tot een definitie van een ontwikkeling.

Als we worden geconfronteerd met een sfeer, dan is het duidelijk dat die sfeer een invloed uitoefent. Als in een vertrek die sfeer kenbaar is, dan is het bijna zeker dat we in de komende ogenblikken ook de reacties van de aanwezigen kunnen voorzien, want er is een vreemde samenhang tussen de invloed die wij ervaren van geestelijke, soms paranormale aard en de reactie van de mens. Op grond daarvan kunnen we vaak vooruit zien in de tijd. Dat wordt nog gemakkelijker, wanneer we aan de hand van de krachten, die op dit moment spelen, kunnen komen tot een overzien van de ontwikkelingen in de nabije toekomst. Ik zal proberen dit te illustreren maar vooral het te verklaren.

Een rood invloed is op dit moment opkomend. Een blauw invloed is reeds aanwezig. Gelijktijdig moeten wij rekening houden met een kosmische tendens, die voor de meeste mensen wat verwarrend is. Bovendien hebben we te maken met de lentetijd en dat wil zeggen dat de lichamelijke reacties van de mens zich moeten aanpassen. Er is dus een gevoel van onbehagen, een zekere slaptte of moeheid bij velen te constateren. Dit zijn de basisgegevens. Nu kijken we naar de situatie zoals die op dit ogenblik voor ons ligt.

Rood invloed.

Onbeheerstheid zal bij velen een rol spelen in de komende dagen.

Blauw invloed.

De onbeheerstheid gaat gepaard met een bepaalde vorm van redelijk denken. Er zullen zeer waarschijnlijk conflicten uitbreken door meningsverschillen, vooral indien die van meer technische aard zijn. We zullen eveneens geconfronteerd worden met mededelingen die de techniek betreffen, maar die de een of andere emotionele reactie wakker roepen.

Nu is er ook nog een kosmische tendens die verwarrend werkt. Dat betekent dat de meeste mensen onder deze omstandigheden niet juist zullen reageren.

De lente invloed.

Vermoeidheid, traagheid van reactie vaak en daarnaast een zekere lusteloosheid waardoor men niet zal ingrijpen wanneer dit mogelijk en misschien zelfs noodzakelijk is.

Dan stellen wij;

De eerstkomende dagen zullen een toenemend aantal ongevallen van velerlei aard te zien geven door het samenvallen van techniek en emotionaliteit. We zullen daarbij mogelijk enkele rampen krijgen, want de mensen zijn geneigd tot te laat ingrijpen. Ze zijn geneigd tot verwarring en daardoor niet onmiddellijk tot juist reageren.

Kijken we verder naar de invloeden van het jaar, dan zijn er twee mogelijkheden de ene is vuur en de andere vloeistof. Ik kom dan tot de conclusie; het is mogelijk dat er in de komende 48 uur ongeveer een aantal ongelukken gebeuren waarbij vuur en vloeistoffen een rol spelen. Het is zeer waarschijnlijk dat dit in de meer chemische sector ligt, Enkele daarvan kunnen zelfs gezien de verwarring rampen of schijn rampen veroorzaken.

Iedereen zal erg moeten uitkijken, omdat de mensen onverwacht reageren. Dit wordt op deze manier geëxtrapoleerd, omdat het een extrapolatie is van de bestaande omstandigheden.

Tot de chemicaliën kom ik, omdat ik denk aan vloeistoffen en vuur. De meeste vuurgevaarlijke vloeistoffen vinden wij in chemische industrie. Ik weet het niet zeker, althans niet op grond van de gegevens die ik heb gegeven, maar ik kan het redelijk gezien veronderstellen. De

invloeden, die ik heb genoemd, ken ik nu toevallig en u niet. Maar in uw bestaan wordt u ook geconfronteerd met allerlei gevoelens en invloeden, die eigenlijk wat onredelijk lijken en gelijktijdig toch een zeer grote invloed kunnen hebben op uw besef van de wereld waarin u leeft.

Nu vindt iedereen het heel normaal, als de Bilt zegt Er ligt een depressie bij IJsland. Dientengevolge zal de wind toenemen uit het noordwesten en daardoor wordt er koudere lucht aangevoerd die ook ten dele vochtig zal zijn. Dat vindt u een heel normale redenering. Maar is dat niet precies hetzelfde? Alleen hoe weten ze dat die depressie er is? Iemand heeft het geconstateerd. Als u vroeger te maken had met oude vissers; of zeelieden, dan wisten ze niet waar de depressie lag. Ze voelden het, zoals ze zeiden; in hun botten. Dan zeiden ze; Het is op het ogenblik wel mooi weer, maar we moeten uitkijken, want er is storm op komst. En als je hun vroeg; Waaraan zien jullie dat, dan konden ze dat niet eens zeggen. Later zeiden ze; Kijk, er komen kopjes op de golven en er komen windvegen in de lucht. Maar, op het ogenblik, dat ze dat voor het eerst zeiden, was er nog geen teken in zicht daar. Zij reageerden eigenlijk op een gevoelswereld, die, niets. te maken had met een verstandelijke constatering. Diezelfde gevoelswereld, die zij hadden leren gebruiken om een weersverandering te zien, die bezit elke mens.

"Er is een sfeer. Dat wil zeggen een aantal emoties en gevoelens die tezamen een uitstraling, vormen. U kunt deze niet bewust ontleden. Uw onderbewustzijn, doet dat al in grotere mate en uw geestelijk bewustzijn kan het overzien. Daardoor zal middels uw onderbewustzijn, een beïnvloeding van uw gehele persoonlijkheid plaatsvinden; u voelt het op een bepaalde manier aan. En nu klinkt het vreemd, als ik zeg; U moet daar rekening mee houden. De mensen zeggen echter; Je moet redelijk blijven. Die gevoelens, hebben niets te zeggen. Neen, ze zijn niet uit te drukken in associaties. Dat ben ik met u eens, maar ze zijn wel degelijk uit te drukken in een tendens.

Er zijn mensen, die sterke reactie's vertonen op bepaalde personen. Ze vinden hen erg antipathiek of erg sympathiek. En als je dat verder gaat beschouwen, dan blijkt het samen te hangen met uiterlijkheden, persoonlijke uitstralingen en al wat daar bij komt. Maar nu komt het ook wel eens voor dat iemand het gevoel heeft dat de mensen vandaag iedereen zo sympathiek vinden, terwijl daar helemaal geen reden voor is. Die mensen zijn gewoon hetzelfde als altijd. Hoe komt het dat je ze vandaag sympathieker vindt? Wel, je hebt een sfeer rond je van een zekere welwillendheid. Ten dele straal je die waarschijnlijk zelf uit, maar ook anderen zullen daarop reageren. Die welwillendheid kan nooit betrekking hebben op enkele personen. Ze moet betrekking hebben op het geheel van de wereld waarbinnen u zich beweegt. Dan betekent dit, dat contacten in een dergelijke sfeer veel gemakkelijker mogelijk zijn. Als u toevallig wat heeft, af te handelen met ambtelijke instanties, die doorgaans wat stroef zijn en u komt juist op zo' n ogenblik dat iedereen zo sympathiek is, dan zijn ambtenaren ook sympathiek. En dat betekent dat u meestal vlugger wordt geholpen. Dat betekent ook dat men meer geneigd is om ook uw standpunt te bekijken en dat men zich minder dan normaal strikt aan de regels zal houden. Weet u dit, dan kunt u zeggen. Nu is de sfeer zodanig, dat ik waar ik medewerking, begrip, contact of hulp nodig heb betere resultaten krijg dan anders. Weet ik nu welke hulp ik nodig heb op dit ogenblik of welk contact belangrijk voor mij is, dan betekent dit dat ik plannen kan maken, die ook buiten dit moment van sfeer om waar zullen worden. Ik voorzie iets van de toekomst.

Zo eenvoudig als ik het in het voorgaande heb gesteld is het natuurlijk niet helemaal. Als men emotioneel reageert, dan zegt men wel eens; Er loopt iemand over mijn graf. Bijgelovigheden. Die bijgelovigheden hebben echter een reden. Als u met zo'n rilling op iets reageert, dan moet er iets zijn dat die rilling veroorzaakt. Dat is niet iets wat zo spontaan opkomt. Die rilling geeft het gevoel van onaangenaamheid of van dreiging. Dat betekent dat u voorzichtiger moet zijn dan normaal.

Als u droomt en in uw droomwereld bepaalde belevingen doormaakt, dan wil dat helemaal niet zeggen dat die droom uitkomt. Het wil wel zeggen dat de droom aanduidt welke problemen u op dat moment heeft. Probeer rekening te houden met uw dromen, met plotselinge gevoelens en reacties. Kijk naar uw gedragingen en u zult zien, dat u de ene dag heel anders reageert

dan de andere dag. Neem aan dat die invloed voor de meeste mensen op een vergelijkbare wijze werkt. Heeft u dat een paar maal bijgehouden, dan heeft u een zeker schema. Bijvoorbeeld de gemiddelde mens wordt op het ogenblik prikkelbaarder of lustelozer. Dat houdt in, dat alle feiten die wij kennen of die wij eventueel kunnen extrapoleren uit de gegevens die de wereld voortdurend ter beschikking stelt, zeggen; dit gaat verder in deze tendens.

In deze tijd is er een nogal verwarrende invloed, zoals ik reeds zei. Als we dit nu moeten toepassen, dan moeten we aannemen dat die invloed over de gehele wereld wel haar werking doet gelden. Het lentesyndroom is beperkt tot de landen, die daarmee op dit moment te maken hebben. Maar in het algemeen gezegd;

De rood invloed en de blauw invloed kunnen een grote rol spelen in de Ver. Staten. Daar is men bezig met de campagne voor het presidentschap. U kunt dan op uw vingers natellen dat daar onverwachte dingen gaan gebeuren. Door een zekere luiheid zullen bepaalde personen, die er nu goed voor staan een kleine nederlaag lijden. Een onverwacht emotioneel reageren van waarschijnlijk een hoog personage, die officieel niet in de running is, zou wel eens de hele samenhang in de verschillende partijen kunnen veranderen. Er moet in deze tijd in de U.S.„A een zeer sterke omslag komen in de politiek t.a.v. het presidentschap. Op gelijke wijze moeten dergelijke geschillen ontstaan vermoedelijk in de midden en in de zuidelijke staten van de Ver Staten en die zullen, denk ik, te maken hebben met de problemen, die daar het grootst zijn.

Wat zijn daar de grootste problemen? Het rassengeschild begint weer op te laaien o.a. door de co educatie, de schoolbussen e.d. Er zullen dus weer verscheidene rassenrellen mogelijk worden. De omvang zal, gezien de lusteloosheid, niet al te groot zijn, maar de verwarring is groot genoeg om daar toch heel gekke dingen bij te laten komen. Wat brandstichtingen en misschien een enkele schietpartij in een van de zuidelijke staten, en mogelijk ook een aantal acties in het midden van de Ver. Staten lijken onvermijdelijk.

Hier heb ik gewoon feiten genomen die bekend zijn. U kunt niet zeggen; Nu zijn alle mensen een beetje emotioneel en ze reageren enigszins anders dan anders, dus zullen er overal veel meer verkeersongelukken voorkomen, tenzij u dat berekent over de gehele wereld en dan klopt het wel.

Nu zijn er wegen waar het aantal ongelukken talrijk is. Daar zullen dan het eerst ongelukken kunnen gebeuren. Ik kan dat niet voor een of twee weken bekijken, maar als ik de lopende tendensen verder extrapoleer, dan zeg ik uitgaande van wat er nu is; De voortzetting daarvan onder een blijven de rood invloed versterkt door een wit invloed opeen gegeven moment, zou er weleens toekunnen leiden dat het aantal ongevallen in het verkeer onverwacht sterk oploopt. Waar kan ik die ongelukken het meest verwachten?

Ik kom, tot de conclusie dat die zeer waarschijnlijk te verwachten zijn op het eiland Dordrecht op de snelweg, eventueel op de Moerdijkbrug naar Brabant, op de snelweg naar Alkmaar, in de omgeving van de Duitse grens (tussen Arnhem en de Duitse grens), op de snelwegen tussen Rotterdam en Amsterdam met waarschijnlijk de nadruk op de Haarlemmermeerpolder en tussen Delft en Schiedam. Dat kun je zo'n beetje extrapoleren, omdat je weet wat het gemiddelde verkeerspatroon is en hoe de mensen het gemakkelijkst reageren, en dan is de voorspelling van een aantal ongelukken op een dag niet eens zo dwaas.

Dit is misschien een vorm van voorspellen, het is geen extrapolatie op grond van alleen de feiten. Wij houden rekening met de komende invloeden, want de mens is een wezen dat in zijn reacties vaak extreem en snel verandert. Vandaag is iemand nog een lammetje en het volgende ogenblik is hij ineens als een briesende leeuw. Houd daar dus rekening mee en zeg;

De invloeden die van buitenaf komen, beïnvloeden altijd de manier waarop iemand zijn aard en karakter openbaart. Dat houdt in dat hij op zo'n moment anders denkt over hetgeen hij doet, en dus anders gaat reageren. In dit verband is extrapolatie het samenvoegen van een aantal invloeden. De wijze waarop ze worden samengevoegd, geeft een richtlijn aan waardoor de gebeurtenissen, die normaal kunnen plaatsvinden gezien de omstandigheden, niet zullen voorkomen, dan wel sterker dan normaal.

DE KOSMOS EN DE INVLOEDEN UIT DE KOSMOS

Invloeden uit de kosmos zou men op aarde moeten kunnen constateren. Dat blijkt echter voor de meeste mensen erg moeilijk te zijn. Al erkennen wij duizendmaal dat kosmische en geestelijke beïnvloedingen bestaan, het ontbreken van de middelen om ze te meten beperkt onze mogelijkheid om in overeenstemming daarmee te reageren.

Kosmische invloeden zijn voor ons op twee wijzen kenbaar aan het lichaam. Tot de lichamelijke reacties kunnen wij emoties rekenen, maar ook pijntjes. Het optreden van extra pijntjes, extra lusteloosheid, het gevoel van onmacht enz. zijn meestal lichamelijke kwesties. Als je wat ouder wordt, lijdt je daar meer onder dan een jonger mens.

Lichamelijke kwesties kunnen alleen worden veroorzaakt door stoffelijke oorzaken. Wij kunnen dan te maken hebben met invloeden die van de zon uitgaan, die aan de van de aarde afgekeerde zijde weer fantastische zonnevlekken ontwikkelt; wat betekent dat er over 3 á 4 weken weer een extra straling denkbaar is. Verder kunnen ze uit de Melkweg komen. Dit zijn de meest gangbare invloeden.

Hoe definiëren wij de geaardheid ervan? Alleen op grond van hetgeen wij zelf ervaren. Dat is belangrijk. Wij hebben geen ander instrument om ze te meten dan onszelf. Laten we onszelf dan tot instrument maken en proberen om met enige objectiviteit onze stemmingen en ons gedrag zo nu en dan te bezien. Dan stellen wij; het ogenblik, dat u sterk geneigd bent te ontleden wat anderen zeggen, wat u hoort en ziet, als u ingewikkelde problemen gemakkelijker begrijpt dan normaal, hebben we te maken met een z.g. blauwe invloed van stoffelijke aard. Er is een stimulans die door het gehele zenuwstelsel zal werken. Dat betekent dus een betere coördinatie. Een betere coördinatie van het menselijk lichaam betekent dat het geheel van het gebeuren zal beantwoorden aan de redelijke voornemens die men heeft. Het gaat beter. U heeft ook wel eens lichamelijk het gevoel dat u er niet meer tegenop kunt. U heeft het gevoel alsof u al uren aan het klimmen bent en als u naar boven kijkt, is de top van de berg nog een heel eind weg. Soms gaat dat gepaard met een gevoel van hopeloosheid. Nu zal, dat naar gelang van uw toestand bij de een sterker tot uiting komen dan bij de ander. Bij de een zal het zich uiten als een ergernis, bij de ander als een uitputting. Zo van; was ik er nu eindelijk maar eens vanaf. In beide gevallen hebben we te maken met een negatieve emotionele tendens. Dat heeft niets te maken met de feiten, maar vooral met de manier waarop wij tegen de feiten aan kijken. De vermoeidheid is niet alleen een zuiver lichamelijke kwestie. Het is wel degelijk het gevoel van niet meer mee te kunnen, een zekere lusteloosheid. Wij spreken dan over een negatieve rood invloed.

Negatief rood betekent namelijk een levenskracht die verkeerd om gepoold wordt opgewekt en dat geeft meestal een gevoel van verslagenheid. Heb ik met een dergelijke invloed te maken, dan moet ik er rekening mee houden dat ook in mijn omgeving veel mensen daarvan last zullen hebben. Er is dus gebrek aan belangstelling voor allerlei zaken. De mensen zijn onverschillig, onoplettend. Ze hebben de neiging aan te nemen dat iedereen nu maar eens met hen rekening moet houden. Waar dit algemeen optreedt, kunnen wij dus meer dan normaal botsingen verwachten. Botsingen tussen mensen, tussen karakters, het mislukken van afspraken, misverstanden en dergelijke; maar het kan ook zijn dat je het gevoel hebt vandaag is een goede dag. Je kunt er weer een beetje beter tegen. Kom, ik doe dit werkje er nog even bij; Als we dat gevoel hebben, dan hebben we een positieve rood invloed.

Een positieve rood invloed betekent dat de mensen veel meer aanpakken. Dat ze sneller en emotioneler zullen reageren dan gewoonlijk, want de stemming speelt hier een rol. Je kunt dus veel meer prettige medewerking krijgen, maar ook veel vlugger ruzie. Het betekent dat alle problemen de neiging hebben tot een antithese, om tot kleine strijdpunten uit te groeien, terwijl alle punten van overeenkomst juist tot een zeer intense en prettige samenwerking leiden. Indien dit voor u geldt, ga dan kijken of dit ook voor anderen geldt. Ziet u enige bevestiging ervan, dan moet u aannemen dat dit voor een ieder geldt.

Als wij zien dat de eigen positie en het eigen wezen bijzonder sterk ervaren worden, dan hebben wij te maken met een verscherping van mentale kunnen en wij gelijktijdig bepaalde pijntjes, die anders minimaal zijn, plotseling veel sterker voelen en aan de andere kant ons daar toch met meer wilskracht overheen kunnen zetten, dan is er een wit invloed. Hier is sprake van een versterking van alle factoren. Waar alle factoren worden versterkt, wordt een conflict gemakkelijker kenbaar. Alles wat in het verborgene zit, komt gemakkelijker naar boven. Ik moet er dus rekening mee houden dat bij een dergelijke tendens ik geheel oprecht reageer en dat een ieder op dat moment zeer sterk gericht en doelbewust zal streven. Ik zal er ook rekening mee moeten houden dat de mensen die normaal belligerent zijn nog een beetje ruwer dan anders uit hun bolster schieten.

DE GOUD OF GEEL INVLOED

Deze heerst als u het gevoel heeft dat het een zonnige dag is waarin u gaat wandelen omdat u niet lui genoeg bent om te gaan liggen, maar toch geen zin heeft om te werken omdat dat te inspannend is. Het lichaam voelt ook prettiger aan en functioneert beter dan normaal. U bent ook wat blijmoediger dan anders. Het gouden of gele licht geeft levenskracht, vitaliteit. Maar we moeten niet denken dat die vitaliteit zonder meer gebruikt zal worden. Bij de meeste mensen ontstaat hier een lading, die een u bij de volgende tendens een versterking krijgt. Als wij dus een goudperiode hebben met die gevoelens van welbehagen en er komt dan ineens het scherpe inzicht van wit licht erbij, dan kunnen we zeggen dat de tegenstellingen niet alleen sterker kenbaar worden, maar men zal er ook scherper op reageren.

Hebben we te maken met de emotionele positief rood invloed, dan zullen de mensen veel prettiger op elkaar gaan reageren, maar ze zullen ook veel meer met elkaar samenwerken.

Is het een negatief rood invloed, dan is er mistroostigheid welke voert tot allerlei acties, die wel een uiting zijn van radeloosheid, maar die er meteen op wijzen dat men helemaal gedesoriënteerd is. De verwarring wordt dan eveneens groter omdat er vitaliteit is om die te demonstreren. Dit zijn de meer materiële invloeden.

Er zijn ook geestelijke invloeden.

Een geestelijke invloed is niet altijd lichamelijk kenbaar. Voor de mens betekent het heel vaak een dagdroom in een bepaalde richting. Wanneer u zich ergert en u droomt opeens dat u als een soort gesublimeerde Elliott Ness met een machinepistool alle ellende de wereld uit helpt, dan kunt u wel zeggen er is een zekere energie op komst, ook als die zuiver mentaal is. Dat betekent ook dat iemand, die problemen heeft niet daarover moet dromen. Hij moet ze aanpakken, omdat hij nu de fantasie, de inspiratie heeft waardoor hij die problemen gemakkelijker kan oplossen.

Is er een mystieke invloed wat ook wel voorkomt dan zult u eerderde neiging hebben om in een dergelijk geval te dromen van een uitstraling van vrede. Zo van. de leeuw ligt bij het lam. Wanneer dit het geval is en ik heb toevallig iets wat ik geestelijk in orde wil maken, dan moet ik dit gewoon meditatief beschouwen. Daardoor krijg ik begrip voor allerlei krachten en kan ze later daardoor beter gebruiken. Maar wat voor u geldt, dat geldt voor een ander eveneens.

Als er een inspiratieve werking rondwaart, zal die niet alleen bij u komen. Dat betekent, dat zeer veel mensen daden gaan stellen, maar niet volgens een logische ontwikkeling. Dat betekent, dat u daarop voorbereid moet zijn en dat u uw inspiratie nu niet allereerst moet richten op alles wat u zelf wilt gaan doen, maar op het juist reageren op anderen, want dat zal dan het meest noodzakelijk zijn.

Als iedereen mystiek is en de mensen komen met elkaar in contact, dan krijgen we filosofieën zonder einde. Als u dat weet dan zegt u; De mystiek moet ik voor mijzelf gebruiken. Ik moet die niet gaan omzetten in een hopeloos redeneren en filosoferen, wat mij niet verder brengt, maar ik moet innerlijk spijkers met koppen slaan, want naar buiten toe kan ik weinig doen. In dat filosoferen kan ik mijn denkbelden wel etaleren, maar er is veel teveel de neiging om dat

allemaal zo abstract te maken, zo ver van de werkelijkheid, dat je er eigenlijk niets mee kunt doen.

Het is mogelijk, dat je dan uit de geest een scherpe en felle invloed van besef krijgt. Ze is inspiratief, maar heeft vooral betrekking op het doorzien van de dingen. Je ziet achtergronden. Maar anderen zien die ook. En als mensen achtergronden zien, dan reageren ze daarop volgens hun eigen belang. Vergeet u dat niet. Ze reageren niet volgens de waarheid, maar volgens dat wat voor hen belangrijk is in die waarheid. Alweer iets waarmee u rekening kunt houden. De mensen zeggen dus niet de waarheid, maar ze beseffen haar wel. Ook ikbesef de waarheid. Als ik nu niet kijk naar hetgeen wordt geuit, maar tracht de achtergrond, de tendens daarvan te pakken, dan zie ik wat er werkelijk aan de hand is.

Dit zijn drie hoofdinvoeden die uit de geest werken. Er zijn er natuurlijk meer en ook stoffelijk zou ik er meer kunnen noemen, maar voor mijn doel is dit voldoende. In de eerste plaats, omdat u hiermede de heersende hoofdtendensen zult kunnen herkennen aan de hand van uw eigen beleven. In de tweede plaats, omdat we bij de extrapolatie in meer grove vorm. en daar het hier om rekening moeten houden met een paar hoofdinvoeden, die gemakkelijk kenbaar zijn en die wij dan als richting gevend voor het ge heel beschouwen.

Nu kan ik nooit een oordeel vellen, indien ik geen feiten ken. Als je wilt zeggen waar er verkeersongelukken kunnen plaats hebben, dan moet je weten waar op dit moment de grootste knelpunten zijn en hoe dit allemaal kan samenhangen. Dat betekent niet, dat je het hele verkeer van Nederland of van Europa uit je hoofd moet kennen, maar je moet een klein beetje begrip hebben van wat er kan gebeuren.

Als ik zeg; Er komt een aardbeving, die in noord Nederland merkbaar is (een extrapolatie die een collega kort geleden heeft gemaakt en intussen waar is geworden, dan moet ik een zeer bijzondere reden hebben voor die plaatsbepaling. Met andere woorden; dit is een fijn extrapolatie waarbij een groot aantal factoren worden betrokken die een mens niet kan overzien. Maar als u zegt; Ik heb het gevoel dat er iets niet de aarde aan de hand is en u weet waar de meeste aardbevingen kunnen voorkomen, dan denkt u onwillekeurig in dit verband aan de omgeving van Skopje waar een grote fout zit en waar werkingen kunnen ontstaan. Dan denkt u verder aan het Middellandse Zeegebied en natuurlijk aan Turkije. Mogelijk denkt u nog aan India en een deel van Pakistan. In India is er ook een fout en dus eveneens de mogelijkheid van beving.

De vraag is dan. Waar is dit het meest waarschijnlijk? Hier komt uw eigen gevoeligheid u te hulp. U gaat automatisch bepaalde dingen verwerpen. Uw onderbewustzijn zegt; dat is voor mij op dit moment niet belangrijk. Wat er overblijft zijn de voor u belangrijke punten. Concentreer u dan op dat punt waar volgens u de aarde. zal beven. (Dit is maar een voorbeeld.) U zult zien dat u niet helemaal tevreden daarmee bent. Het is net alsof u kijkt en zegt. Het is hier te rustig. Laat u dan gaan en u zult zien dat u zich oriënteert op de aardbeving. Want door gebruik te maken van die tendensen, door uw onderbewustzijn te laten inwerken, heeft u ook uw geestelijke voertuigen ingeschakeld. Die geestelijke voertuigen gaan zich dan ook oriënteren. De geest is echter niet gebonden aan de tijd zoals de mens. Er bestaat wel een tijdsbinding, maar dat is een andere. Dat wil zeggen, dat u uit de onvermijdelijkheden die in de tijd zijn vastgelegd een aantal factoren gaat aflezen. Dit komt als een soort inspiratie, een gevoel misschien, maar wat u zo constateert, ligt heel dicht bij de werkelijkheid.

Nu wij hebben verteld hoe u kunt extrapoleren is het misschien ook wel verstandig enkele extrapolaties te proberen op grond van de gegevens die ik al verstrekt heb.

Hoe zal het in de komende 4 á 5 maanden gaan?

Er zijn punten waarvoor ik een bijzondere belangstelling heb. Libanon. De oplossing in Libanon komt onverwacht en snel, maar door ingrijpen van buitenaf. Dat ingrijpen zou men verwachten van Syrië. Ik vermoed echter dat Syrië de kans tot dit totale ingrijpen niet krijgt. De vermoedelijk ingrijpende factor zal liggen in Egypte, ofschoon niet als zodanig genoemd. De partij, die ten slotte zal overheersen, zal zeer waarschijnlijk de Palestijnse zijn, daar deze de macht

gemakkelijk kan grijpen en de medewerking zal hebben van vele staten, die de Palestijnen graag aan de macht zien, al is het alleen maar om ze een beetje kwijt te raken.

Griekenland.

De heersende tendensen in Griekenland zouden gepaard kunnen gaan met plotselinge uitbarstingen van deels volksvreugde, deels opstandigheid. Ik vermoed dat het tot demonstraties zal omen en zeer waarschijnlijk in de havengebieden van de Peloponnesus. Hierbij zullen, naar ik aanneem, zowel studenten als arbeiders betrokken zijn. Ik verwacht geen bloedbaden. Ik verwacht wel dat hierdoor politieke maatregelen zullen worden veranderd. Dit zijn de invloeden die ik u heb genoemd en die ik heb gebruikt om voor de eerste 48 uur een paar conclusies te trekken. Die invloeden werken echter door.

Engeland.

Engeland maakt een zeer onverwachte ommekeer door. Dat betekent, dat het pond sterling binnenkort weer wat omhoog gaat en dat er een korte periode van rust komt, gevolgd door enorme acties van vakbonden, zeer waarschijnlijk voerend tot een hernieuwde val van het pond. Over ongeveer 4 maanden zou het in Engeland erg moeilijk moeten zijn. Er zullen enkele vervoersstakingen zijn. Daarnaast neem ik aan dat men voor het eerst zal proberen in te grijpen tegen de vakbonden. Lukken zal het waarschijnlijk niet, maar gezien de invloeden die wij nu in de extrapolatie hebben betrokken is daar geen definitieve afloop van te geven.

China.

Dit is een interessant land. In China blijkt er een verschuiving van deze invloeden plaats te vinden, omdat het er een eigen straling bij heeft.

In de komende maand (Mei) is daar een, z.g. reflex straling te verwachten, die samenhangt met het Wessac feest. Hoe dat precies in elkaar zit, kan ik u niet zo een, twee, drie uitleggen. Het komt erop neer dat er bij de grens tussen het oude China en het oude Tibet bepaalde harmonische factoren zijn. Hieruit zou kunnen worden geconcludeerd dat vooral de tweede helft van mei en de eerste week van juni China een groot aantal belangrijke politieke veranderingen te zien zal geven. Het is heel waarschijnlijk dat hierdoor de invloed van de hofhouding en van de omgeving van Mao aanmerkelijk wordt beperkt. Gelijktijdig zou dit kunnen leiden tot een verandering in de relatie met Hong Kong. In het begin zal het er voor veel mensen wel wat dreigend kunnen uitzien. Ik geloof echter, dat het alleen een kwestie wordt van een kleine verandering in de handelsmogelijkheden die daar bestaan. Iets gevaarlijker is het voor Macao waar de invloed waarschijnlijk op korte termijn door de Chinezen wordt overgenomen.

Japan.

Hoe zal Japan op dit alles reageren? Japan is een land dat ondanks alles zeer sterk van zichzelf uitgaat. Men zegt daar niets, wel vinden anderen goed dat we doen? Zij zeggen wat is goed dat wij doen? En dat betekent dat de hardnekkigheid waarmee men bepaalde ideeën en ook bepaalde plannen probeert door te zetten reeds in de komende week ($\pm$ half april) in Japan een groot conflict zal veroorzaken. Dat conflict zal waarschijnlijk door de geestelijke boventonen, die daarin een rol kunnen spelen, tot uiting moeten komen bij Kobe, Yokohama. In ieder geval moeten wij hier verwachten dat er vooral grote conflicten zullen ontstaan. Vreemd genoeg, want dat komt maar zelden voor tussen links georiënteerde groepen arbeiders en studenten en een toch wel erg rechts denkende groepering. Een aantal politieke moorden lijkt mij bijna onvermijdelijk, ofschoon dat gevaar zich waarschijnlijk zal uitstrekken over een periode van 6 weken. Er wordt doodslag gepleegd en daarbij geknuppeld; maar dat is tegenwoordig overal gebruikelijk

Dit is een manier om te extrapoleren. Nu gaan we nog een stap verder, want ik geef een extrapolatie van alle ellende die binnenkort te verwachten is. En dat is niet redelijk, want we kijken bij extrapolatie wel naar de ellende, maar wij moeten ook kijken waar voert ze heen? Ik moet dan vooruit lopen op datgene wat wij eerst op het Wessac feest definitief bevestigd zullen zien de tendensen die in het komende jaar heel sterk zullen zijn.

Ik neem aan, dat het volgende jaar er een zal zijn dat zwanger lijkt van onheil. Anders gezegd voortdurend wisselende dreigingen en spanningen spelen een hoofdrol. Alle positieve geluiden ten aanzien van politiek en economie hebben weinig inwerking. Die invloed, deze basis, de feiten die ik kan overzien brengen mij ertoe te stellen, dat ongeveer in september of oktober (1976) er een stabilisatie zal optreden. Die stabilisatie betekent een veranderde politieke houding van de Ver. Staten. Ze betekent een aanmerkelijke vernieuwing van bestuur in de Sovjet Unie. Het is zelfs de vraag of Breznjef het houdt. Het betekent daarnaast een totaal nieuwe benadering van problemen in het Verre Oosten, speciaal in Azië.

Afrika.

In Afrika moeten wij verwachten dat, gezien de heersende tendensen, gewelddadigheden daar bijzonder sterk tot uiting zullen komen. Dat zal waarschijnlijk reeds in augustus het geval zijn. Alles bij elkaar genomen; het komende jaar moet dus een jaar worden waarin een groot aantal kleine veranderingen zullen plaatsvinden, die bepalend zullen zijn voor de samenwerking op aarde in de komende 10 jaar zeker. Er wordt a.h.w opnieuw partij gekozen Door dit opnieuw partij kiezen verandert ook de hele situatie. Ze verandert in Zuid Afrika, in Angola. Ze verandert in het gebied Rhodesie. Om kort te gaan, in heel Afrika kunnen we een opleving van gewelddadigheid verwachten maar ook van tegenstellingen. Er zal een gevoel van lusteloosheid en vaak ook van een zekere hopeloosheid zijn, vooral bij de massa die er erg onder zal lijden. De regeerders lijden daar niet zo onder. Dat betekent, dat heel. Afrika eigenlijk op een kruisvat zit.

In elk gebied en in elk land kan een enkele onbelangrijke gebeurtenis plotseling bloedbaden tot gevolg hebben. Bijvoorbeeld als de heer Amin alleen maar een andere dame wenst toe te voegen aan de harem die hij officieel niet heeft en er alleen daardoor een stamoorlog uitbreekt, gepaard gaand met moord en doodslag. Ik denk ook aan een verkeerd uitvallende verklaring van de een of andere politicus in Zuid Afrika met als gevolg een groot aantal rellen en zeer waarschijnlijk daarbij ook een moordpartij aan de rand van een van de thuislanden.

Dit zijui allemaal dingen, die op je afstormen als bijna onvermijdelijk. Zijn ze onvermijdelijk? Neen. Een extrapolatie geeft mogelijkheden aan, geen feiten. Wanneer ik met mijn extrapolatie zeer dicht bij de werkelijke situatie kom, dan betekent dat nog niet dat elke conclusie, die ik daaruit trek juist is.

Als ik zeg op een bepaald baanvak of in een bepaald verkeersgebied zullen bijzonder veel ongevallen plaatsvinden, dan heb ik ongetwijfeld gelijk, want dat ligt in de tendensen. Maar als ik stel de ongevallen zullen specifiek daar en nergens anders gebeuren, dan maak ik waarschijnlijk een grote fout. Ik heb alleen gezegd; Daar is de grootste waarschijnlijkheid. Een ieder, die werkt met extrapolatie, zal zich dat voor ogen moeten houden.

Extrapoleren op grond van de werkingen die je aanvoelt, kan je brengen tot tamelijk juiste prognoses op korte termijn, een week maximaal. Soms kun je op grond daarvan samenhangen doorzien die verdergaan. Het doorzien van die samenhangen betekent echter wel, dat de conclusies die je trekt waarschijnlijkheden zijn; geen zekerheden.

Extrapolatie is geen helderziendheid. Het is een benadering van de werkelijkheid op grond van erkende inwerkingen en invloeden van zowel feitelijke en redelijke aard als van geestelijke of kosmische aard. Het grote voordeel dat je hebt boven anderen, als je op deze wijze werkt, is dat je niet alleen te maken hebt met de direct kenbare feiten, maar ook met de invloeden waardoor die feiten alleen een bepaalde richting kunnen uitgaan in een verdere ontwikkeling.

Ik hoop, dat ik hiermee een kleine voorstelling heb gegeven van wat mogelijk is met extrapolatie. Zeker, ik doe dat gemakkelijk even tussen neus en lippen door Voor de meesten zal het heel wat moeilijker zijn om een beeld te krijgen van alles wat er op de wereld gaat gebeuren. Maar dat is ook niet nodig. Voor u is het voldoende te weten wanneer u een goed contact kunt hebben met uw medemensen. Of te weten dat er een tendens is waardoor de mensen strijd lustiger of onredelijker zullen zijn dan normaal en u zich daardoor verre van de geschillen weet te houden dan anders voor u gebruikelijk is. Uzelf aanpassen aan de bestaande situatie op grond van het erkende alleen reeds verbetert uw mogelijkheden binnen die situatie. Daarnaast zal uw inzicht het u mogelijk maken vaak anderen te helpen om gevolgen te

vermijden, die anders rampzalig worden. Laat mij dit laatste met een enkel voorbeeld toelichten.

Er is een dag van rusteloosheid en hopeloosheid. U weet dit. U gaat uit en u weet dat een ander ook uitgaat voor enkele dagen. Vraag hem dan even of hij het gas heeft uitgedraaid, want de kans is heel groot dat zo iets vergeten is. Help onthouden wat er allemaal op zo'n ogenblik vergeten zou kunnen worden. Daar kunt u anderen een hoop ellende mee besparen. Maar als het een dag is vol van opgewektheid en activiteit, houd dan de mensen maar niet op met dergelijke waarschuwingen. Zij zullen u er niet dankbaar voor zijn en de raadgevingen zijn zeer waarschijnlijk overbodig.

Ik hoop u te hebben duidelijk gemaakt dat u uw gedrag kunt aanpassen aan de geëxtrapoleerde ontwikkelingen en dat de erkende ogenblikkelijke invloeden eveneens kunt gebruiken om uw gedrag zowel voor uzelf als ten aanzien van anderen beter te bepalen.

De mens, die zijn gedrag beter weet te bepalen, bereikt een grotere harmonie met de wereld en een gemakkelijker aanvaarding van de feitelijke werkelijkheid waarin hij verkeert. Hierdoor zal hij geestelijk veel grotere contacten krijgen, gemakkelijker over geestelijke krachten kunnen beschikken en minder snel zichzelf afsluiten van al datgene wat in de wereld of in de geest voor hem belangrijk is

WERKELIJKHEID

De leerling vroeg aan de Meester "Meester, wanneer wij leven in de begoocheling wat is dan de werkelijkheid?"

De Meester glimlachte en antwoordde; "De werkelijkheid is alles wat je niet wilt weten plus ongeveer de helft wat je denkt te weten." Daarmede is wel iets geschetst wat van groot belang is, als wij inzicht willen hebben en als wij ons verder willen ontwikkelen, namelijk;

De werkelijkheid waarin wij leven en datgene wat wij de werkelijkheid noemen. Het geheel van onze ontwikkeling wordt bepaald door de schijn waarin wij leven. Het denkbeeld dat wij van onszelf koesteren is maar zelden in overeenstemming met de feiten. En daarom zou ik u over die werkelijkheid vanavond een paar dingen willen zeggen, die zoals dat wat volks heet, hout hakken.

De werkelijkheid bestaat uit een aantal feiten, die men van vele kanten kan benaderen. Altijd ziet de mens de ellende. De vreugde is echter altijd mede aanwezig. "Hoe groter het lijden," zo sprak de denker, "des te groter de vreugde" en hij herinnerde zich hoe hij zich had gevoeld voor, tijdens en na het bezoek aan de tandarts.

Als wij in een wereldvol veranderingen en ontwikkelingen leven, dan voelen wij ons allesbehalve gelukkig. Wij kijken altijd naar datgene wat niet strookt met onze opvattingen, onze denkbeelden, onze verlangens. Maar zien wij ook het andere?

De mens vergeet zo vaak hoe de feiten liggen. Of dacht u misschien dat de apostelen, toen hun meester werd gekruisigd, vreugdig hebben uitgeroepen; Dit is de verlossing van de mensheid. Er is altijd een samenvloeien van pijn en opluchting, van leed en vreugde. Het is ons gegeven door onze eenzijdigheid en de begoocheling waarin wij leven om uit het geheel die punten naar voren te halen die wij willen zien en beleven.

De wereld vernieuwt zich. De wereld groeit naar een voortdurend grotere broederschap toe. Wie achter de schermen kijkt en tussen de regels door leest, beseft dit. Steeds weer wordt de mens met zijn medemensen geconfronteerd en steeds weer wordt hij gedwongen zijn vooroordelen de een na de ander prijs te geven. Dit is een groot gebeuren. Gelijktijdig zie je hoe de voorrechten van bepaalde groepen wegvallen, hoe er steeds meer kritiek komt op toestanden, die weliswaar misschien niet geheel rechtvaardig zijn, maar die dan toch de ruggengraat uitmaken van de maatschappij, zoals de doorsnee mens die ziet.

Je moet leven met de feiten, die zowel geestelijk als stoffelijk zijn. Het is zowel de innerlijke vreugde en de innerlijke kracht die je voortdurend door jezelf tot uiting brengt als je aanvaarding van het goede, dat in elke ontwikkeling aanwezig is. Je kunt moeilijk een vijand vriend noemen. maar misschien kun je een vijand zien, als een mens. Dan ben je al dichterbij de werkelijkheid. Je kunt misschien een demon niet tot engel maken, maar je kunt beseffen hoezeer de demon lijdt onder hetgeen hij is en juist door het medelijden dat je voor hem koestert de kracht vinden om hem te weerstaan.

Het zijn wat vreemde gezegden voor u. Maar kijkt u eens naar de wereld rond u. Wat is de waarheid? Is de waarheid dat u welvaart kent? Hoe wel gaat het u dan eigenlijk? Of is het misschien een wereld waarin alles langzaam maar zeker ten onder gaat? Hoe komt het dan dat er zoveel nieuwe denkbeelden, nieuwe mogelijkheden en nieuwe ontwikkelingen kenbaar worden?

Zeker, de medaille heeft altijd twee kanten. Maar de werkelijkheid is niet één kant van de medaille, het is altijd het geheel. Zelfs zij, die naar de twee zijden van de medaille kijken, vergeten vaak dat die twee kanten worden verenigd door een rand. En die rand kan ook een betekenis hebben. Tussen het negatieve en het positieve ligt de werkelijkheid, want de werkelijkheid is de fusie van beide. Niet getekend door datgene wat positief en negatief voor een mens van elkaar onderscheidt, maar zijnde de substantie waaruit beide worden gevormd.

Uw leven zal voor u vaak mislukkingen kennen en soms ogenblikken dat u denkt dat u geslaagd bent of dat u gelukkig bent. Is dit de werkelijkheid? Ach, welnee. Het is het kijken naar de uiterlijkheden. U kunt zelf een keuze doen. U kunt er op een andere manier naar kijken en dan ziet u het anders. Dan bent u er misschien meer tevreden mee of u kunt het gemakkelijker aan. Maar het feit is datgene waaruit al dat positieve en al dat negatieve voortkomt.

Eens vroeg de leerling aan zijn meester "Meester, wanneer er zoveel waan is, wat ben ik dan?"

Het antwoord was; Jij bent het eeuwige blad waarop de begoocheling haar lijnen trekt. Wij zijn niet de wereld die wij leven. Wij zijn het leven, dat die wereld mogelijk maakt met alles wat eraan vast zit. De geestelijke Wereld bestaat niet, tenzij wij bestaan in die geestelijke wereld. Wij allen vormen alle werelden. Wij vormen het menselijk bestaan, het menselijk leven."

De leerling was waarschijnlijk lichtelijk verdoofd door dit betoog en verstoutte zich, zoals dat bij leerlingen vooral in geschriften gebruikelijk is, om nog een vraag te stellen. Hij zei "Meester, wat bent u dan?"

De Meester antwoordde; "Ik ben mijn eigen werkelijkheid en jouw illusie."

Hierin is het wezen van de werkelijkheid misschien het best gekarakteriseerd. Wij zijn onze eigen werkelijkheid, al het andere is onze illusie. Onze illusie, omdat wij het willen zien als anders, als betekenisvol, omdat wij er associaties aan verbinden. Als u kijkt naar de wereld rond u, dan ziet u illusies het onwerkelijke, Maar als u uzelf erkent in die wereld en niet bang bent uzelf te erkennen zoals u bent, dan ziet althans een deel van de werkelijkheid.

Zoeken naar de werkelijkheid is in alle dagen moeilijk en in het bijzonder in die dagen, dat wij worden overspoeld door tegenstrijdige gevoelens en gegevens, die uit de gehele wereld en zelfs uit geestelijke werelden op ons afstormen. Wij denken dat wij machteloos zijn en worden gedreven door de stroom van de tijd. Maar is dat wel waar? Alles wat in ons samenkomt, kan niet veranderen wat wij zijn. Indien wij ons steeds weer beroepen op de substantie van ons wezen, op de levende kracht die wij zijn, dan heeft het andere, geen invloed.

Wij kunnen de stand van de sterren bereken. Wij kunnen doordringen in de geheimen van de kosmische wetten, maar kunnen we veranderen wat wij zijn? Wij zijn een specifiek deel van de werkelijkheid. Daaraan kunnen wij ons niet onttrekken, maar al het andere wordt pas werkelijkheid, als wij het zien in samenhang met de totaliteit en niet meer alleen met onszelf, als wij de wezenlijkheid van onszelf beseffend de wezenlijkheid van de kosmos aanvaarden.

Daar mij de mogelijkheid is gegeven om hieraan enkele conclusies te verbinden, die ik persoonlijk en dat is mogelijk mijn, illusie belangrijk acht, zo wil ik die hier laten volgen.

Ons leed kan de bron worden van onze vreugde. Maar indien wij ons lijden beschouwen als een onrecht waartegen wij strijden zonder meer, dan zullen wij alleen meer lijden.

Indien wij onze vreugde zien als een eeuwig recht, ons toegekend door onbekende krachten, dan zullen wij die vreugde verliezen en lijden onder het verlies van de vreugde. Maar indien wij erkennen dat in ons lijdende vreugde mede aanwezig is en dat in onze vreugde ook het verlies daarvan geborgen ligt, dan zullen wij leven in een werkelijkheid waarin het gebeuren ons niet beïnvloedt, maar wij rijker worden door al wat wij uit de kosmos in onszelf ontmoeten.

Of de wereld een droom is en het leven een droom of een werkelijkheid, doet niet ter zake. Het is onze werkelijkheid waarmee wij te maken hebben. De werkelijkheid wordt bepaald door wat wij werkelijk zijn, niet door hetgeen ons overkomt.

Als een duivel uit de hel priester wordt; kan hij vroom zijn.

Maar als zijn vroomheid en priesterdom hem brengen voor de poorten van de dood, dan keert hij terug naar de onderwereld waaruit hij is voortgekomen, want dat is een deel van zijn wezen en hij kan daaraan niet ontkomen. Slechts indien de demon - demon zijnde - het goede doet, kan hij ontsnappen aan het demonische, omdat hij erkennend dat het licht ook in hem woont plotseling niet meer onderworpen is aan het duister alleen, maar uit duister en licht leert het geheel te aanvaarden.

Wij zijn misschien geen duivels of demonen, maar wij leven in een werkelijkheid, een feitelijk bestaan dat eeuwig is. Wij leven in een feitelijk bestaan waarin de vormen, die wij uitbeelden van geen belang zijn. Slechts datgene wat door de uitbeelding tot stand komt is belangrijk.

Uw werkelijkheid is gelegen in uw diepste innerlijk en al wat er op uw wereld gebeurt, kan die werkelijkheid niet aantasten of veranderen.

Als je diep in je de kracht en de rust vindt waardoor je naar men zegt God ervaart, of de waarheid aanvaardt, dan kan de wereld je niets doen, dan kunnen de sferen je niets doen, dan heb je die ene weg gevonden waardoor uiterlijkheden onbelangrijk zijn geworden en er slechts de erkenning van het zijn zelf overblijft. Men noemt dit wel eens het bereiken van de hoogste wereld of de hoogste graad van bewustzijn. Laat ons beseffen dat de hoogste graad van bewustzijn geen kennis is. Ze is geen weten en geen beleven, ze is zelfaanvaarding en daardoor aanvaarding van het Zijnde.

Mijn conclusie is;

Voor ons allen ligt het hoogste bewustzijn binnen het bereik. Voor ons allen is de hoogste vreugde, en de hoogste smart gelijkelijk bereikbaar. Laat ons niet kiezen voor het verschijnsel, voor de korte beleving, maar voor de werkelijkheid die wij zijn. Want wij, die waarlijk en bewust onszelf zijn, wij kennen de zin van het totale bestaan waardoor gaan alle illusie ontworsteld. blijven.

HARMONIE

Harmonie is het grenzeloze. Ben ik en is de ander? Zijn wij of zijn wij niet? Zijn wij slechts de vormen van wat waarlijk is? Zodra wij zo beleven en gevoelen, niet zoekend naar de scheidingen die er tussen ons en het andere bestaan, maar versmeltend tot een eenheid, de volheid belevend van al zonder voorkeur en zonder verwerping, dan zullen wij harmonie kennen in de werkelijke zin van het woord.

Eens was de mensheid één. Nu is ze verdeeld. Indien de verdeeldheid van de mens en de mensheid wordt opgeheven, dan is er slechts een mensheid. Een gestalte, die waarlijk kan binnendringen in het rijk van de trillende werkelijkheid, die de schepping is.

Onze verdeeldheid is de strijdigheid, de disharmonie. Daarom moeten wij, deze verdeeldheid overwinnend, de eenheid vinden. Niet in een bepaalde zin van het woord, stoffelijk of anderszins, maar door een ontkenning van hetgeen ons scheidt van anderen en de erkenning

van hetgeen ons verenigt met anderen. Zo vinden wij die eenklank met het geheel waardoor wij onszelf verliezend in het geheel gelijktijdig een voortdurend bestanddeel van de totaliteit vormen.

KLANKBORD

Een klankbord is de menselijke ziel. En spreekt dan God 't melodisch Woord der schepping, zo weerklinkt 't accoord in 's mensen ziel.

Een klankbord is het stoffelijk leven. Want zingt een ziel haar eeuwig lied, zo versterkt zich dit in stoffelijk streven en wordt uit 't Niet een melodie geboren, die uitgaande over de wereld tekent haar sporen tot over de grenzen van alle tijd.

Een klankbord. In zichzelf misschien nog zwijgend en dood, maar reeds beroerd door ander trillen, versterkend dit en wordend groot in de weergegeven melodie.

God speelt Zijn lied en tekent wel Zijn symphonieën in 't lichten van de sferen. God spreekt tot ons. Al kennen wij nog niet Zijn stem, verstaan wij niet het eeuwig Woord, maar klankbord zijn wij. Wij voelen in ons 't stil bewegen, waardoor wij spreken en weergeven 't nog onbegrepen groots accoord van scheppen en van doven van de laatste lichten omschrijving in een woord van alle eeuwigheid.

Dit is ons doel o de Schepper antwoord steeds te geven, en zo te zijn, te scheppen, 't ontwaken zelfs juist daar, waar Hij ons heen geleidt.

Laat dan de wijde wereld zingen Laat klinken dan het jubellied. Laat dan het zijn in alle vorm verzinken. Laat 't einddoel zijn; het niet begrepen Niet.

Dan klinkt het lied en spreken ook uit ons de woorden. Dan wordt het Woord, dat was in het begin, ook door ons weergegevens geeft inhoud aan ons leven, wordt van ons zijn, van alle zijn de ware zin.

God spreekt wij moeten antwoord geven. Maar geef het antwoord dan bewust en uit uw vrije wil. En spreekt uw God niet meer, is er geen zin in 't leven, zo spreek met God en zwijg in 't verdere leven stil.

Als klankbord, bewust klankbord van eeuwige krachten, zal uw leven ongetwijfeld licht zijn. En dat licht zal het overbodig maken, dat ik u een prettige huisgang toewens.

LES 8 - PSYCHOLOGISCHE ACHTERGRONDEN VAN ONTWIKKELINGEN

Wanneer we ons bezighouden vooral op een dag als vandaag, 4 mei, met de mentaliteit van de mensen, dan kunnen wij allerlei stromingen ontdekken. Deze stromingen hangen niet alleen samen met wat men nu net denkt of voelt, het hangt ergens ook samen met een werkelijkheid die door de mensen zelf maar zelden wordt beseft. Hoeveel mensen beseffen b.v. dat veel mensen de doden herdenken om even de levenden te kunnen vergeten? Dat zijn van die dingen, die duidelijk maken dat menigeen in zijn illusies leeft. Dat is hetzelfde als je de mensen ziet duiken in de verre historie.

Als je de mens hoort spreken over Iwan de Verschrikkelijke, dan is dat een enorm gruwelijke figuur. Hij lacht ongeveer als een Iwan Rebhoff met de baard in de keel. Hij slaat koppen af en bedrijft andere nationale sporten. Maar hij woont in een paleis! Dat het in dat paleis nu toevallig stonk als in een zwijnenstal en dat het begrip hygiëne niet alleen onbekend maar in zijn omgeving zelfs onmogelijk was, dat vergeet men dan maar. Het wordt verder een kleurrijk spel.

Karel de Grote is een vorst, een keizer en niet wat hij in feite is een uit een meierij omhoog geschoten potentiaat die met behoorlijke wreedheid en sluwheid anderen de nek omdraait, tenzij ze hem als keizer erkennen. De Vikingen zijn helden die over zee gaan rovend, plunderend en brandschattend. Dat ze toevallig ook nog geitenhoeders en landbouwers zijn geweest, vergeet iedereen. En zo kunnen wij doorgaan.

Het is alsof de mensen ergens een leven willen opbouwen, al is het maar in een schijnverleden, dat meer tegemoet komt aan hun behoefte dan de wereld waarin ze zelf leven. Hun eigen wereld zien ze negatief. Ze halen uit een smetteloos witte wereld altijd nog weer dat ene vlekje dat er toch nog te vinden is. Aan de andere kant zijn ze voortdurend bezig het verleden te verheerlijken. En als ze het verleden al afbreken, dan is het alleen om te laten zien hoe goed zij zijn, niet hoe goed de wereld is. Wie zich bezighoudt met dit fenomeen zal waarschijnlijk ook het volgende kunnen onderschrijven.

Een mens leeft in een wereld van veronderstellingen, Het zijn die veronderstellingen waaraan hij zijn waardering voor zijn persoonlijkheid ontleent, negatief of positief. Het zijn ook die veronderstellingen waarop hij zijn visie op de wereld en de mogelijkheden in die wereld baseert. Op zichzelf is dat helemaal niet zo dwaas, want als je wat wilt doen, moet je ook denken. maar omdat de mens denkt in termen die vreemd zijn aan de werkelijkheid waarin hij leeft, ontstaat er een enorm conflict. Een conflict, dat in deze dagen overal kenbaar wordt, als de mensen datgene waarvan ze eigenlijk afhankelijk zijn willen vermorzelen. Veel mensen, die in uw dagen leven op kosten van de gemeenschap, willen die gemeenschap veranderen en vernietigen. Is dat misschien omdat het beeld, dat ze van zichzelf hebben teveel geladen is met het begrip van afhankelijkheid en onbelangrijkheid?

Wij zien dat kinderen zich tegen hun ouders verzetten. Nu is dat een normaal proces bij d mens, dat geef ik toe. Mara zou veel van dat verzet, zeker`zoals het zich in deze dagen manifesteert, eigenlijk niet voortkomen uit een onvermogen zichzelf te aanvaarden zoals men is in een positie van afhankelijkheid? In een positie waarin men nog niet volledig kan functioneren zonder hulp en steun?

Het is een illusie dat een mens onafhankelijk kan zijn. Hij is afhankelijk van duizend en een factoren. Het is een illusie dat mensen helden zijn. "Helden," heeft een vriend van mij eens opgemerkt, "zijn mensen, die kans hebben gezien zich te verschonen voordat anderen met hen over hun daden kwamen spreken." Ook daar alweer, er moeten helden zijn.

Maar zijn helden wel mensen? De meesten zijn mensen, die iets doen en dan op een gegeven ogenblik niet kunnen toegeven dat ze het anders hadden moeten doen. Het zijn mensen, die zich in een situatie bevinden welke ze niet hebben gezocht en die dan, als het schijnbaar

onmogelijke ook hen overkomt, eenvoudig reageren volgens een heldenbeeld dat ze innerlijk niet kunnen bevestigen. De mens speelt comédie. En die comédie kan alleen begrijpelijk worden, indien wij ons gaan realiseren dat de mens eigenlijk helemaal niet zichzelf wil zijn.

Ik heb de historie zeer uitvoerig bestudeerd. Het opvallende is, dat de machteloosheid die iemand in zich voelt altijd weer ontaardt in het schijnbaar onzinnige.

Denk eens aan Caligula. Een jongeman, die helemaal niet zo dwaas en zo decadent was als men in uw dagen vertelt. Een jonge keizer, die zich moest handhaven temidden van oudere heren patriciërs en senatoren die hem wel even zouden vertellen hoe het moest. Hij werd omringd door edelen. De geschiedenis beschrijft hem als een waanzinnige. Maar dat hij zijn paard tot senator benoemde was eigenlijk alleen een briskereri van mensen die hij niet kon uitstaan. Het is een krankzinnige beeld, als je het goed bekijkt.

Een mens, die niet kan aanvaarden dat hij beperkt is. Een mens, die droomt van de eeuwigheid en van de oneindigheid, die heel graag God zou willen zijn en dan voortdurend moet ontdekken dat hij maar weinig heeft in te brengen. En dan protesteert die mens tegen zijn eigen onmacht. Maar hoe doet hij dat?...

Hij doet het niet door zichzelf te bewijzen in het mogelijke. Dat zou te moeilijk zijn, denk ik. Neen, hij grijpt naar het absurde, naar het onmogelijke. Een paard kan senator zijn, natuurlijk niet. Maar je kunt wel op die manier zeggen; Dat paard is mij liever dan al jullie pluimstrijkerij.

Je kunt zeggen; Ik wil macht hebben. Ik wil regeren. Maar waarom wil je macht hebben? Degene die macht wil hebben, zoekt die macht vooral, omdat hij zijn eigen machteloosheid beseft.

De hele wereld is vol figuren die naar macht zoeken, omdat ze zich in feite machteloos voelen. Zelfs een situatie als van Napoleon, die eigenlijk als arme Corsicaan de ridicul is van alle mensen waarmee hij te maken heeft. Nu ja, hij is een soldaat. Hij schijnt artillerist te zijn." Maar wat is hij eigenlijk waard tussen al die landjonkers, die een officierspatent hebben gekocht? Hij zit er maar tussen. Daarom gaat Napoleon dromen. Wat meer is, hij weet zijn dromen op anderen over te brengen.

Het zijn krankzinnige dromen, zoals zijn tocht naar Egypte. Een veldtocht die hij ontleent aan zijn dromen over het oude Rome. en die absoluut zinloos is in de tijd dat hij die veldtocht volbrengt. Dan kun je natuurlijk onmiddellijk citeren; hij was toch een groot denker want hij zei "'Soldaten, hier zien honderden eeuwen op u neer!! of iets dergelijke. Maar dat kan iedereen zeggen. Wat hij deed was zinloos. Wat hij verder deed was eveneens zinloos.

Hij vergooit zijn menselijk geluk omdat hij een positie wil hebben. Hij wil erkend worden als vorst, als keizer. Hij wil op gelijke voet staan met de Habsburgers en alle andere vorstenhuizen. En daarom trouwt hij met iemand die hij niet mag en laat haar van wie hij houdt in de steek. Hij probeert alles te doen, tot zelfs de tsaar van Rusland overwinnen, omdat hij het niet kan hebben dat er iemand is die aan zijn grootheid zou kunnen twijfelen. Dat is de werkelijke geschiedenis van Napoleon.

Maar is het ook niet de romance van de krantenjongen die miljonair wordt? Is het niet de achtergrond van iemand, die juist in zijn armoede een reden ziet om geld en dus macht te vergaren? Macht waar hij niets aan heeft. Hij is er niet eens gelukkig mee. Maar hij is het die het voor het zeggen heeft. Hij heeft zijn eigen grootheid, zijn "ik" beeld bewezen en droomt zo misschien ook onsterfelijk en goddelijk te zijn of op zijn minst genomen iemand die door God wordt beloond.

Op de achtergrond van de hele menselijke historie worden wij altijd weer geconfronteerd met deze eigenaardige machtsdrang. Deze behoefte om meer te zijn dan een ander. En of dit zich nu uit in het zinloos doodschoppen van een mens of in het veroveren van rijken, maakt weinig uit.

Iemand, die als schrijver nu niet direct veel succes had, werd ontdekkingsreiziger; een zekere Sven Hedin. Hij werd voortgejaagd door zijn behoefte dingen te ontdekken die niemand anders

had gezien. Zo zou hij bewijzen dat hij beter zag dan degene die men boven hem had verkozen, toen hij alleen maar gewoon kleine feiten wilde rapporteren.

Als je de werkelijkheid bekijkt, hebben we te maken met feiten. Nu kunnen we zeggen dat alle feiten ergens ook een illusie zijn, maar een beleefbaar feit is een werkelijkheid. Voor degene die het ondergaat is dat ongetwijfeld waar. We kunnen wel zeggen; Alles is illusie, maar als je iemand toevallig een stevige stomp in zijn plexus solaris geeft, dan buigt hij wel voorover en stamelt hij zeer christelijke taal een zegenwens voor degene die hem dit geluk heeft bezorgd.

Feiten, zoals wij die beleven, vormen ónze werkelijkheid waarin wij leven en waarmee wij wat kunnen doen. Daar kunnen we wijsheid en begrip uit halen en wat meer is, we kunnen onze mogelijkheden beter beseffen. Maar de meeste mensen aanvaarden dat niet, want ze kunnen het ergens niet aanvaarden.

Elke mens heeft innerlijk kwaliteiten en eigenschappen. Dat is zijn werkelijke betekenis. Want of je neus nu zus of zo staat, maakt heus geen verschil. En of je nu toevallig blond, bruin of zwart haar hebt, zal ook geen verschil uitmaken. Het is de mens die je bent en de wijze waarop je gebruikmaakt van je mogelijkheden. Maar juist dat doet de mens niet. Hij kan niet aanvaarden dat hij punt 1 afhankelijk is, en punt 2; dat hij gelijk is. Het zijn deze factoren, die een groot gedeelte van al die wonderlijke gebeurtenissen in de historie kenbaar maken. Er zijn mensen bij van wie je je afvraagt; Waarom doen ze zoiets? Laten we dan deze tijd eens beschouwen.

De aflosser van de heer Luns als vliegende engel, de heer Kissinger. Die man blijft over de hele wereld pendelen en blijft maar praten. Men kan zeggen dat hij politieke successen boekt. Die politieke successen worden echter door de werkelijkheid steeds weer teniet gedaan, want de feiten gehoorzamen niet aan zijn afspraken en voorstellen. Toch blijft hij doorgaan. Waarom? Is het misschien omdat hij zo het gevoel heeft dat bij de wereld leidt? Een ander voorbeeld;

Heel veel presidenten van de Ver. Staten zijn op een wat wonderlijke manier aan hun einde gekomen. Niet alleen vermoord, maar vaak ook kort na hun aftreden gestorven of ziek geworden. Toch vechten de mensen om het presidentschap. Ze zetten hun hele bezit en dat van hun familie in. Ze offeren alles op tot zelfs hun geloofwaardigheid en menselijkheid, alleen om president van de Ver. Staten te worden. Waarom? Alweer, om de illusie van macht. Om de illusie dat je de wereld in je handen hebt .

Een enkele keer ontmoet je wel eens iemand die anders is. Ik herinner mij Vespasianus, een Romein. Die man was met zijn wat kaal hoofdje eigenlijk het prototype van een ambtenaar. Je zou je hem nu als referendaris kunnen voorstellen en hij zou precies op zijn plaats zijn. Wij hebben hier te maken met een man die eigenlijk tegen wil en dank keizer wordt. Maar waarom? Omdat zijn troepen - daar komt het op aan - een bepaald beeld van hem hebben en hij alles doet om dat beeld, waarvan hij zelf weet dat dat niet helemaal in orde is, in stand te houden. Hij is in moderne termen gezegd een burgerlijke kluns. Maar hij wordt keizer. En als je dat nu eens vertaalt uit de tijd van Rome, uit de historie dus, gewoon in het gedrag van de mensen onderling in de huidige tijd, dan zijn er toch wel een paar eigenaardige aspecten te registreren.

1. Een zeer groot aantal mensen is voortdurend bezig anderen hun zienswijze op te dringen.
2. Een zeer belangrijk aantal mensen en zelfs een aantal belangrijke mensen. houdt zich voortdurend bezig met het lanceren van bewuste onwaarheden, omdat zij zichzelf voorhouden dat zij daarmee iets kunnen waarmaken dat anders onmogelijk is.
3. Het merendeel van de mensen gaat steeds uit van de verplichtingen van anderen. Naarmate men zich meer met de verplichtingen van anderen bezighoudt, realiseert men zich de eigen verplichtingen minder sterk.

Er moet hiervoor een verklaring zijn. Nu kun je die menselijk vinden in het onvermogen om met de werkelijkheid te leven. Maar er moet meer zijn. Toen ik hoorde dat ik op betrekkelijk korte termijn deze lezing moest houden, heb ik gedacht; er moet een samenhang te vinden

zijn voor alles. En automatisch ga je je dan eerst bezighouden met incarnaties. Maar dat lukt niet altijd. Wij kunnen niet altijd uit vorige incarnaties verklaren waarom mensen bepaalde dingen wel en niet doen. Maar het blijkt wel, dat de voorkeuren en verwerpingen uit de geestelijke wereld worden meegebracht en in de eerste levensjaren deel uitmaken van de conditionering door de geest. Ik heb b.v. gezien dat wetenschapsmensen heel vaak een vorige incarnatie hebben gehad waarin geloof een grote rol heeft gespeeld. Het is de schok van de gebleken onjuistheid van hun geloof waardoor ze zich bekennen tot de ratio, de rede, zelfs tot in het onredelijke toe. Veel mensen, die naar macht streven, doen dit eigenlijk omdat ze zich geestelijk bewust zijn geworden van het feit dat ze geleefd werden. Er zijn dus relaties aan te tonen. Je zoudt hier kunnen pleiten voor een psychische conditionering van de mens vanaf de 5e á 6e maand van de zwangerschap tot ongeveer een jaar na de geboorte. In die periode speelt zich van alles af, maar een totale verklaring vormt het niet, tenzij ik nog verder terugga. Hetgeen ik heb gezegd over de incarnaties heb ik voor mijzelf kunnen aantonen. Dat is dus bevredigend. Het volgende blijft wat speculatief, omdat ik niet in staat was alle gegevens kosmisch na te gaan. Ik leg u de stelling toch voor, omdat volgens mij ze het overdenken waard is.

Wij hebben te maken met een werkelijkheid. Die werkelijkheid kunnen we ons voorstellen als een blok schuimplastic of iets dergelijks, waarin alle gaatjes onderling met elkaar verbonden zijn. Het zijn allemaal gangetjes met weer zijgangetjes. Dat is ons leven. We zitten in een keuze element we gaan van het ene stukje werkelijkheid naar het andere, vaak zonder het zelf te beseffen. We verwezenlijken mogelijkheden. We laten ook vele mogelijkheden liggen, maar we zijn ons toch bewust van een deel van die mogelijkheden. Dit blijkt geestelijk zowel als stoffelijk een redelijke theorie te zijn. Het past bij de verschijnselen.

Ik ben toen verder gaan kijken en heb tegen mijzelf gezegd; Je bent bezig geweest met Caligula, Vespasianus, Kissinger. Luns, de Paus, de Koningin en zelfs met Bernhard hebben we ons de laatste tijd moeten bezighouden, omdat de mensen zo onrustig zijn. (Nederland zweeft tussen hoop en vrezen). De een hoopt dat het niet waar is er, de ander vreest het. Ik ben toen zover gekomen dat ik heb gezegd; Bij al die dingen zijn er parallelle mogelijkheden.

Vespasianus had een gezellige herenboer kunnen zijn met een aardige wijngaard en hij zou met zijn Portia eeuwig gelukkig zijn geweest. Hij koos toevallig voor het soldatenberoep omdat hij dacht, dat hij het met de wijnbouw alleen niet zou halen. Waarom koos hij zo? Eigenlijk wist hij het zelf niet. Waarschijnlijk omdat een ander eens tegen hem had gezegd dat een officier goede kansen had, vooral als hij de richting van Germania uit ging. Hij koos dus eigenlijk zonder alles te weten, maar bleef zich bewust van wat hij niet had. Hij had de keizerlijke pronk, maar hij wilde gelijktijdig de wijnboer zijn.

Hetzelfde was het met Napoleon. Hij had waarschijnlijk gewoon een gelukkige en eenvoudige kerel willen blijven, maar gelijktijdig wilde hij de vorst van de wereld zijn, een soort supergod. Hij wilde een gewaardeerd soldaat zijn en tevens een gewaardeerd filosoof en een groot minnaar. Alles bij elkaar confronteerde hem steeds met een keuze waar andere mogelijkheden naast lagen. Het zijn juist die andere mogelijkheden, die hem voortdurend dwars hebben gezeten. Hij wist, dat hij Josephine had kunnen houden. Hij wist, dat hij de trouw van bepaalde mensen had kunnen behouden. Hij wist, dat hij een ongeval had kunnen voorkomen, dat hij een slag anders en beter had kunnen winnen. Hij wist het en daardoor werd hij gedreven. Psychologisch gezien blijkt dat een mens, die zijn eigen falen beseft, de neiging heeft te vluchten in onwerkelijkheid.

Indien wij onze keuze beseffen dat gevoel heb ik komen we ook tot de conclusie dat we het net verkeerd hebben gedaan. Niet omdat we het werkelijk verkeerd hebben gedaan, dat maakt niet veel uit, maar omdat wij dat andere ook hadden willen hebben. Ons besef wil de eeuwigheid van onze mogelijkheden, de gelijktijdigheid van alles. Je wilt gelijktijdig de vreugde kennen van een armoede waarin alles wat komt een extra beleving is en de volledigheid van een totale rijkdom. Je wilt gelijktijdig de eenzaamheid (kluizenaar) zijn en in de eenzaamheid met God spreken en de populaire persoon, die wordt omringd door het gehele gezelschap. Je wilt de dingen gelijktijdig hebben. Ik meen, dat juist die gelijktijdigheid voor ons de aanvaarding van een werkelijkheid zo moeilijk maakt.

Als ik uitga van het feit, dat wij gebonden zijn aan een beleving en beseffen dat de totale beleving van alle mogelijkheden tevens onze werkelijkheid is, dan is het duidelijk, dat wij ons ergens gedreven of ongelukkig voelen. Dat komt elke keer weer voor.

Misschien zou ik ook kunnen verklaren waarom wij wegvluchten uit de feitelijke werkelijkheid, uit datgene wat wij als werkelijkheid ondergaan, want het bevat wel iets, maar niet alles van hetgeen wij willen. En dan krijg ik een leuke situatie, want dan ga ik dromen, fantaseren, denken dat ik anders ben dan ik ben. Ik ga mij gedragen alsof ik anders ben dan ik ben. Ik ga dingen doen die eigenlijk met mijn wezen ook nog in strijd zijn. Ik maak dingen waar die in deze werkelijkheid niet passen; die alleen zouden passen in mijn werkelijkheid, als ik eerst mijzelf zou veranderen. Ik zou een zijpad moeten kiezen in dat blok schuimplastic dat ik eeuwige realiteit heb genoemd. En daarin zit nu juist het ellendige, want wij voelen ons lotsgedreven.

Heeft u dat gevoel ook niet, dat u er eigenlijk niet veel aan kunt doen? Want alles gaat voort en voordat je beseft wat je eigenlijk had willen doen is het andere alweer gebeurd. En dat is het nu juist. Ons begripsvermogen is kennelijk niet voldoende om de werkelijkheid tijdig genoeg te analyseren. Wij ondergaan haar wel, maar we realiseren ons pas wat ze is, wanneer het alweer voorbij is, wanneer het reeds in ons wezen is vastgelegd. En dan wordt het ook heel wat duidelijker. Dan wordt het begrijpelijk waarom Alexander de Grote, toen hij in de tent op sterven lag tegen zijn vriend zei "Ik ben ver gegaan en het heeft mij verheugd te gaan, maar ik had terug willen keren, want ik had nooit heen willen gaan." Dat is een typische opmerking. Alles wat ik ben, daar ben ik toch wel tevreden mee, maar het andere had ik niet willen missen.

Wij worden gedreven door een noodlot, omdat we niet in staat zijn te beseffen dat een keuze ook altijd een verwerping inhoudt, omdat wij de gelijktijdigheid van ervaren nog niet kunnen bereiken. Als je dat in de gaten houdt, kun je begrijpen waarom Luns bij het Michielslegioen zit. "Laten we alsjeblieft het oude in stand houden, want dat oude heb ik gekozen en ik moet mijzelf veranderen, wil ik in het nieuwe kunnen leven. Maar dan heb ik het idee dat veel van wat ik ben geweest en heb gedaan ergens zinloos is en die zinloosheid kan ik niet aanvaarden." Dat zit niet alleen bij Luns, dat zit ook bij veel christenen die erg orthodox zijn. Wat dat betreft is menig oelama (moh. schriftgeleerde) precies zo bezig. Die zegt ook; Wij moeten terug naar de oude waarden, naar de heilige oorlog, naar de directe aanvaarding en absolute vervulling van de wetten van de Koran. En dan komt hij aandragen met Ali, Hoessein en de hele familie. Denk zelf niet, want als ik zelf zou gaan denken, dan zou veel van wat ik heb gedaan voor mij niet meer aanvaardbaar zijn. Zou dat ergens misschien de psychologische achtergrond zijn voor die werkelijkheidsvervreemding, die wij overal steeds weer ontdekken? Ik kan mij dat wel voorstellen.

Er zijn mensen, die de crisis hebben overwonnen met veel nood, moeite en een wereldoorlog. Die oorlog was hun schuld niet. De werkloosheid is verdwenen en nu komt ze terug. Die mensen willen naar het oude teruggrijpen, desnoods naar een wereldoorlog. Want als blijkt, dat die werkloosheid niet erg is en dat je het op een heel andere manier kunt doen, dan is alles wat zij hebben gedaan en opgeofferd nutteloos geweest. Dan zijn alle mooie dromen en vervalsingen van het verleden plotseling waardeloos. Dat kunnen ze niet aanvaarden.

Er zijn jongeren, die op hun manier ook met theorieën stoeien omdat ze met de feiten niet over weg kunnen. Die doodongelukkig zouden zijn, indien ze werkelijke volgelingen van Mao in China zouden zijn, maar die hier maoïst worden al is het alleen maar om anders te zijn dan anderen. Want als ze dezelfde zijn, dan hebben ze het gevoel dat ze te weinig zijn. Ze kunnen niet beantwoorden aan het beeld dat ze van zichzelf hebben. Ze kunnen hun herinneringen niet overwinnen. Het verleden, dat ze willen uitwissen door anders te zijn, zou dan herleven, het zou deel van hen blijven. Ze zouden zich er dan niet tegen kunnen afzetten. Voor mij is de psychologische achtergrond van het geheel eigenlijk het onvermogen om de werkelijkheid tijdig te erkennen. Vandaar de wens om de werkelijkheid te verweren, daar ze zonder ons bewust ingrijpen en willen tot stand is gekomen.

De mens maakt een droom waar en eigenlijk verliest hij daarin de schoonheid die de droom had, maar hij vindt een bevestiging van zijn persoonlijkheid. Dan wil hij die droom verder waar

hebben, zelfs als ze nooit waar kan zijn op die manier. Dat is het hele drama van de mensheid en dat is ook de verklaring voor de warboel die er overal is.

Wij kunnen natuurlijk hatelikheden gaan lanceren over alle terroristen en extremisten. Wij kunnen verklaren dat fascisme eigenlijk datgene is wat iedereen tegenwoordig onder een andere naam beoefent en dan hebben wij ook gelijk. We kunnen dat allemaal nu wel wegedeneren en aanvallen en dan hebben wij vanuit dit standpunt gelijk, maar aan de andere kant, wat beweegt de mensen dan om het mogelijk te maken? Want mogelijk maak je ook het feit, dat je niet op je schreden wilt teruggaan.

De psychologische verklaring voor de benadering van de werkelijkheid die de mens en ook een groot gedeelte van de geest toont, is gelegen in het feit dat men niet terug wil. Men wil terugzien en dan vooral naar de fata morgana's die ergens in het verleden drijven op de wolken van de tijd. In mijn tijd was het goed," zegt een oude man, "een hele bel ouwe klare voor een stuiver." Hij vergeet alleen, dat hij hem toen niet kon betalen. Wij willen niet teruggaan. We willen niet erkennen, dat we ons verleden veranderen, als wij het heden bewust benaderen. Afstand doen van dromen schijnt het moeilijkste te zijn dat er bestaat, omdat werkelijkheid betekent dat je jezelf opnieuw in de ogen moet zien. Dat je jezelf opnieuw moet kennen en waarderen, omdat je je z.g. bereikingen moet achterlaten voor een nieuw bestaan waarin je jezelf moet worden.

Natuurlijk, er zijn mensen die daarin slagen. Ik persoonlijk heb altijd veel medelijden gehad met de mensen, die ophouden met werken en dan niet meer weten wat ze moeten doen. Het zijn gewoonte wezens geworden. Net als een muis die altijd in een tredmolen heeft gelopen. Als die er niet meer is, zodat ze zich niet meer te barsten behoeft te lopen, gaat ze dood van verveling. Je moet veranderen. Als men zegt; De mens moet worden voorbereid op en geschoold voor de pensioengerechtigde leeftijd, dan zeg ik; dat is nu net enige waarvoor hij geen scholing behoeft te hebben, want niets doen is de mens aangeboren, als hij maar eerst zijn oude gewoonten overboord gooit. Ik kan me indenken dat de mensen problemen daarmee hebben. Het gaat om hun idee van belangrijkheid, wat zij noemen functioneren in de mensheid. Maar als ze die functioneren zo belangrijk achten, hebben ze zichzelf dan wel begrepen?

De werkelijkheid is een ego dat eeuwig is. Het is een "ik" dat alles omvat. Alle levens die je hebt gehad van begin tot einde, inclusief alle mogelijkheden die je niet hebt gerealiseerd, maar die je toch tot aanzien hebt gebracht door je bestaan.

De werkelijkheid is tijdloos. Ze omvat alle afmetingen en dimensies en werelden die je je maar kunt voorstellen. Dat zal in elk facet doorklinken. Maar het betekent dan specialisatie. Het betekent het terugtreden uit de volledigheid, uit de grote omvang van de dingen naar dat ene wat je nu moet doen. Het is als een dirigent, die ineens ontdekt dat hij een melodie moet spelen op een fluitje van een cent en die zich niet realiseert dat hij met dat fluitje ook muziek kan maken.

Ik geloof dat het dat is. We willen niet teruggaan naar de specialisatie waarin wij bewust alles beleven wat er nu gebeurt. Wij houden ons liever bezig met later. Ik heb vroeger altijd gedacht Dat met die engeltjes is toch maar zwendel. Dood zal wel dood zijn. En zo zie je maar weer hoe ik het bij het verkeerde eind heb gehad. Ik kon toen bepaalde dingen niet aanvaarden. Andere mensen zijn voortdurend bezig met het hiernamaals. Ze zijn bezig zich de Heer waardig te tonen. En dan kom je boven bij een grote deur waar "heren" op staat. Je gaat binnen en dan kun je kiezen of je gaat zitten of blijft staan, dat hangt af van de sexe.

Dromen van een hemel, terwijl je niet eens weet wat een hemel is, is dwaasheid. Maar het is wel een mooie methode om weg te vluchten uit de onwerkelijkheid van je huidig bestaan en je bezig te houden met het verleden en met alles wat je hebt gedaan en bent geweest. Hoe ouder je bent, hoe mooier je jeugd wordt. Ik weet het uit ervaring. Ik ben ook oud geworden. Maar waarom nu niet; wat ben ik nú? Omdat de menselijke psyche niet bereid is zichzelf in deze vorm te aanvaarden als een enkelvoudige selectie functie van een groot geheel. Omdat hij de volledigheid van zijn wezen niet kan overzien en juist daardoor die enkele functie van dat wezen in de tijd ergens probeert te verdringen. Dat is voor de historie, dat is voor de

mensheid, dat is voor de geest elke keer weer het cruciale punt; alles is goed behalve de beperking die ik nu ben, in het verleden zijn er dichters geweest. In deze dagen zijn er ook dichters, ofschoon je je wel eens afvraagt, of je de dichters van vandaag wel zo kunt noemen. Kort geleden hebben we er een overgekreken die zei "Ik heb een heel mooi gedicht geschreven." Wij zeiden " Nou, laat maar eens horen." Toen stootte hij eruit To.to.bababa.do.do. o.o.baah." Ik vroeg. hem toen Wat heb je? Heb je een ziekte of zo gehad? Neen, dat was een gedicht. Een werkelijke dichter zoekt naar de volledigheid in woorden, omdat hij niet in staat is de volledigheid in feite te aanvaarden. Ik heb zo het gevoel, dat we allemaal een beetje dichterlijker zouden moeten zijn om ons te kunnen ontworstelen aan de psychologische druk van het zijn, dit gegrepen zijn door de loop der tijden, zonder het zelf te kunnen veranderen. Want, wat wij nu zijn is niet belangrijk. Wij behoeven niet weg te vluchten voor onze tekortkomingen en we behoeven ons niet te beroemen op verdiensten die we mogelijk hebben, maar die wij meestal overdrijven. Mijn conclusie luidt kort en krachtig;

De werkelijkheid is voor ons onaanvaardbaar, omdat ze betekent dat we veel meer moeten zijn dan we bewust beseffen. In de verheerlijking van dat ene aspect van ons wezen, dat we kunnen beseffen, verwerpen wij de wereld waarin het functioneert als deel van het geheel. Wij zouden dit kleine fragment van de eeuwigheid dat vrij zijn een goddelijke volledigheid willen verschaffen. Daarom dommen wij weg. Daarom vervalsen wij de feiten. Daarom zijn wij voortdurend in opstand en begrijpen wij niet de werkelijke waarden en mogelijkheden die rond ons liggen.

De waan wordt voor een groot gedeelte veroorzaakt door ons onvermogen om onze aangevoelde werkelijkheid zo zinvol in onze wereld tot uitdrukking te brengen, dat wij de beperkingen van die wereld zonder meer beleven en aanvaarden.

NOOT

Te zijn wat je bent is geen verdienste en het is geen tekortkoming. Wie als mens naar de werkelijkheid wil toegroeien, moet beginnen te aanvaarden wat hij is. Hij moet zijn dommen beschouwen voor wat ze zijn; onwerkelijkheid. Hij moet zijn verwachtingen nimmer op de wereld richten, maar alleen op de mogelijkheden die hij zelf beseft.

Groot worden betekent meer beseffen wat je bent en zo meer bewust aan de werkelijke wereld en het gebeuren deel hebben en op den duur mogelijk zelfs beslissen wat zal gebeuren en niet slechts het gebeuren ondergaan voordat je het beseft.

In elke mens schuilt eeuwigheid. Elke mens heeft een volledigheid, ook al beseft hij die nu niet. Daarom moet je beginnen met te aanvaarden van hetgeen je bent. Niet nadenkend over het verleden of hoe het anders geweest zou zijn. Niet sprekend over een toekomst en wel daarin mogelijk zal gebeuren, maar eenvoudig beseffend wat je vandaag bent, wat er vandaag met je gebeurt en steeds bewuster reagerend proberen het roer vandaag een beetje beter in handen te houden, zodat je zelf je keuze uit de mogelijkheden maakt. Dat is de enige manier om gelijktijdig de werkelijkheid te kennen en te aanvaarden en vrede te vinden in een volledige werkelijkheid waarvan je deel bent.

WERKELIJKHEID IN DE MAGIE

Als mensen zich bezighouden met magie, dan denken ze altijd dat het kunstjes zijn, die of tegennatuurlijk of bovennatuurlijk zijn of het is oplichterij. Een mens bestaat uit twee delen. Zelfs een gewoon mens kan dat zien. Hij bestaat namelijk uit een gevoelswereld en uit een denkwereld. Daardoor is hij tegen zichzelf verdeeld. Ik weet niet, of u het ooit heeft opgemerkt, de meeste mensen denken dat ze iets voelen tot op het ogenblik dát ze iets voelen en dan menen ze dat ze het gedacht hebben.

In de magie doen wij nu het volgende; je probeert het denken en het voelen van de mensen in overeenstemming te brengen. Daarmee kun je heel eigenaardige verschijnselen krijgen die dan misschien wegverklaard kunnen worden via suggestie, hypnose e.d, maar die toch bruikbaar zijn. Een van de meest bekende verhalen is wel vaar de man die zei "Er is hier een leugenaar in dit gezelschap. Ik spreek een bezwering uit over een schaalje, melk. Iedereen drinkt ervan, ook degene die heeft gelogen en dan wordt de melk zwart." Eigenlijk is het een psychologisch trucje. maar waarom gebeurt dat? Om de doodeenvoudige reden dat de gevoelswereld van de schuldige zegt, dat het wel eens waar zou kunnen zijn. Het is de twijfel in de mens, die in dit geval werkt.

Als je tegen iemand zegt en dat is ook magie; Je bent ziek. Ik ga je gezond maken. Wat gebeurt er dan? Als de persoon zegt. Ik ben ziek en ik blijf ziek, dan blijft hij ziek. Maar als het gevoel heeft, ik zou beter kunnen worden, dan overtuigt hij zichzelf dat hij beter moogt worden en daardoor wordt hij beter.

Nu zult u zeggen; Daarin spelen toch ook andere dingen een rol. Zeker. Krachten worden overgedragen en wat dies meer zij. Maar in de magie gebeurt er in feite niets anders dan dat er eerst een harmonie wordt bereikt die meestal ligt op het emotionele vlak tussen de genezer en zijn sujet. Waar die emotionele eenheid eenmaal bestaat, dus als men op elkaar is afgestemd, daar werken de woorden en ook de gebaren verder als een suggestie, want de werkelijke krachten spelen dan al. Het is alleen nodig om de gedachten onder woorden te brengen, het denkbeeld dus vorm te geven.

Zo gaat het ook wanneer wij te maken hebben met b.v. het oproepen van geesten en demonen. Niet dat ik het u als een liefhebberij aanbeveel, want het gevoelsleven van de mens kan over het algemeen niet tegen de uitstraling van een demon.

Als u een demon oproept, wat doet u dan eigenlijk? Gaat er nu werkelijk een poort open tussen twee werelden? Welnee. In feite doet u niets anders dan u door een zeer sterke concentratie en emotionele opwindung, die daarmee gepaard gaat, op een niveau brengen waarop uw krachten en die van de demon ongeveer gelijk worden. Dat je daarbij incantaties,, reukwerken, lichten e.d. bij gebruikt, dat zijn alleen maar hulpmiddelen. De hoofdzak is dat uw kracht en die van de demon gelijk zijn. Daardoor kan de demon zich in feite door uw kracht manifesteren. Maar aangezien u hem als een zelfstandigheid ziet, bent u over dit deel van uw krachten op dat moment geen meester meer. Dat is het grote gevaar van het oproepen van een demon. Hij verslaat je door je krachten te absorberen.

Magie is dus helemaal niet, zoals men wel eens suggereert, alleen maar tovenarij. Het is eigenlijk een leer waarmee we factoren uit de werkelijkheid op een zodanige manier op elkaar afstemmen, dat wat we beleven of zien meer omvat dan wat wij verstandelijk plegen te aanvaarden.

Nu gaan we nog wat verder. Het wordt pas interessant, wanneer we met magie bezig zijn, als wij ons realiseren hoeveel magie er eigenlijk in de wereld is. Wanneer wij een godsdienstoefening bijwonen, dan is die magisch van karakter. Wanneer wij een eed afleggen, dan heeft die een magisch karakter.

Wanneer wij op een bepaalde manier elkaar begroeten, b.v. door de hand uit te steken of door een vredesgebaar te maken of een stopgebaar (de hand omhoog houden), dan is dat ergens ook magie. Wat doen wij namelijk? Wij gebruiken een gebaar of een woord op een zodanige manier dat de ander daarop reageert. Die reactie is verstandelijk. Als een verkeersagent op een kruispunt staat en hij heft zijn hand op, dan zegt u niet; Die man zegt "stop". U zegt, Ik moet stoppen. Dat is nu juist het wonderlijke bij magie. De uiterlijke tekenen en de redelijke waarneming die mogelijk is worden omgezet in een emotionele dwangimpuls waarop u op een bepaalde manier reageert. Het is deze reactie die het magisch resultaat veroorzaakt.

Elke wereld, ook de uwe, omvat heel veel andere werelden of subwerelden. Het is zeker niet zo, dat u alleen met uw eigen wereld te maken heeft. U kunt iets veranderen door magie, b.v. een steen in brood. Is dat zo moeilijk? Als u het bekijkt wel, maar als u zich realiseert dat er een wereld is waarin dat brood aanwezig is en u zodanig gen wordt met die wereld dat tijdelijk brood en steen van plaats verwisselen, dan is het heel logisch. Ik heb geen brood geschapen

uit steen. Ik heb doodgewoon een wereld, waarin een steen ligt, verwisseld voor een wereld waarin een brood is. En omdat ik automatisch toch weer grijp naar mijn eigen werkelijkheid en de wereld die ik als zodanig beschouw, zal ik altijd weer terugkeren in de lijn van die werkelijkheid. Een werkelijkheid, die voor mij bestaat omdat ze is opgebouwd uit oorzaak en gevolgwerkingen, die voor mij logisch aanvaardbaar zijn of zelfs emotioneel onmisbaar. Het zal u misschien duidelijker worden, als ik een ander voorbeeld geef.

Er zijn mensen, die op de een of andere manier met elkaar verbonden zijn. Niet door wat men liefde of haat noemt, maar door een onverklaarbare band. Ergens horen ze bij elkaar. Nu kun je dat in vorige incarnaties gaan terugzoeken, maar je kunt het vanuit een magisch principe veel eenvoudiger verklaren.

Als mensen een zodanige afstemming bezitten, hetzij door een voorgaand bestaan, hetzij door het streven in dit leven of zelfs door bepaalde gewoonten en denkwijzen, dan zullen zij door die emotionele afgestemdheid op elkaar reageren. Deze reactie impliceert dan heel vaak ook nog de mogelijkheid elkaar bepaalde boodschappen over te brengen door middel van telepathie, een groter vermogen om ten aanzien van elkaar helderziend te zijn enz. het is de basisharmonie die hier een rol speelt. De werkelijkheid is natuurlijk een totale harmonie. Maar als je van die totale harmonie maar een klein stukje beseft (dat heeft mijn voorganger u zeer bekwaam duidelijk gemaakt), dan verwaarloos je over het algemeen de rest. Verstandelijk kun je dat andere niet accepteren. Als ik u vertel, dat hier een, snelverkeersweg van een andere wereld midden door deze zaal loont (of het nu een geestelijke of een ander dimensionale wereld is), dan kunt u zeggen; Hij zegt het, dus zal het wel zo zijn. Maar u gaat, toch niet opzij omdat er een auto aankomt. U moet dus ook redelijk kunnen concipiëren.

Op het ogenblik, dat uw emoties zo sterk worden dat de rede zich gaat aanpassen, ontstaat er een magisch effect. Die verbinding tussen mensen is een emotionele band, een gevoelsband, een trillingsgelijkheid. Alles wat er in die wereld gebeurt, wordt verder daaraan aangepast. De rationele begrippen die wij gebruiken zijn, gebaseerd op die bestaande band.

Nu kan het wel eens zijn dat we het gevoel van zo'n band kwijtraken. dat we die afstemming verliezen om welke reden dan ook. We kunnen dan die band emotioneel niet meer terugvinden. Wat kunnen we dar wel doen? We kunnen een rationeel beeld vormen dus uit het denken waardoor we ons vervreemden van de werkelijkheid zoals wij die nu beleven en terugkeren naar de oude toestand. Maar dan wordt de afstemming en de gevoeligheid van ons wezen ook weer teruggebracht naar die oude toestand. Dan ontstaat weer de resonantie en daarin wordt al het andere weer mogelijk tot het ogenblik, dat wij de werkelijkheid, zoals ze nu is, weer beseffen. Maar dan is magie eigenlijk helemaal geen magie. Het is doodgewoon het werken met die delen van de werkelijkheid, welke zintuiglijk en verstandelijk niet onder meer benaderbaar zijn.

We kunnen nog een stap verder gaan en zeggen; Dan is kennelijk het emotionele leven van de mens veel belangrijker dan men op het eerste gezicht zou zeggen. Dat is inderdaad waar. Uw eigen voorkeur en verwerping bepalen niet alleen uw gedrag. Neen, u bepaalt mede gelijktijdig het gedrag van anderen. Dat kunnen mensen of geesten zijn. het kunnen ook voorwerpen, planten en dieren zijn. Heeft u wel eens opgemerkt dat iemand, die bang is voor een hond ook al laat hij het niet merken door een hond altijd achterdochtig en dreigend zal worden benaderd? Daar behoeft verder niets uit voort te komen, maar de uitstraling is er en de hond reageert daarop. Een kat doet precies hetzelfde. Waarom is dezelfde kat voor de een schuw of erg strijdlustig, terwijl ze zich door een ander heel gemoedelijk laat aanhalen en zelfs om een aanhaling komt bedelen? Uitstraling; Die uitstraling is verstandelijk niet verklaarbaar, iemand kan zeggen. "Wat een mooie hond." en het werkelijk oprecht menen, maar diep in zich het gevoel hebben maar het beest is toch gevaarlijk, een beetje er vandaan blijven. Dan is die uitstraling bepalend voor de relatie met het dier. De bewondering kan dan misschien een verzachting in de uiting brengen, maar ze kan niet de uiting onderdrukken of veranderen. Dat kan alleen de emotie.

U heeft zelf allemaal een emotioneel leven. Het is dit emotionele leven en uw geloof dat in feite een formalisering is van bepaalde emoties waardoor u magisch werkt. Alle gebruiken in de wereld die een magisch karakter hebben komen voort uit een algemene aanvaarding, waar-

door men niet alleen verstandelijk of volgens gewoonte, maar zelfs gevoelsmatig gaat reageren. De situatie wordt ongeveer als volgt.

De magie is een deel van de werkelijkheid dat niet rationeel te verklaren of te begrijpen is. Het is soms rationeel, maar daar blijft het gewoonlijk bij. De gevoelswereld domineert een groot gedeelte van de rede, ook al zal de mens dat aan zichzelf niet toegeven of van zichzelf niet beseffen. Het zijn uw innerlijke gevoelens die bepalen wat u denkt, niet uw gedachten; die bepalen wat u voelt. U moet iets als een emotie hebben beleefd om het later te kunnen terugbrengen en met woorden weer te geven. Dan kunt u de verbale vorm gebruiken om de emotie hernieuwd te wekken. De emotie is echter de basis, niet het verstand.

Ik kan begrijpen dat veel mensen nu gaan denken wat ben je vervelend. Want het gevoel van de mens zegt heel vaak laten we nu niet aan die kostbare redelijkheid van ons komen. Laten we alsjeblieft niet te ver teruggaan; het gevoelsleven is altijd dierlijk. Dit is een menselijk concept dat ik hier uitdruk, niet mijn mening. Het is niet altijd dierlijk. Het is de samenvatting van al het onbekende plus de spontane reacties van het "ik" en het voertuig, die zonder redelijke beredenering of enige redelijke benadering in het ik tot uitdrukking komen. Er zijn heel veel geestelijke werelden. Als wij werken met een mediums - en dat is een van onze criteria - dan willen wij er graag één hebben dat enigszins afgestemd is. Nu kan ik mij het menselijke bestaan voor ogen stellen. Ik weet dus wat het is om mens te zijn. Doordat ik mij dit herinner (voor mij een redelijk proces) komt mijn emotionele uitstraling op een zodanige frequentie, in een zodanige harmonische toestand, dat ik een mens kan benaderen en contact met hen hebben. Zonder dit zou het heel erg moeilijk zijn. Een geest, die nooit mens is geweest, kan zich door een mens maar heel moeilijk uiten zo hij dit al kan. En wanneer die uiting plaatsvindt, zal dit alleen kunnen; indien er iemand is die de geestelijke toestand van deze geest en ook het menselijk leven kent en die dan als bemiddelaar optreedt. Als wij in het spiritisme zien hoe geesten doorkomen die "gered" moeten worden (u kent die reddingsseances wel), dan kan een dergelijke seance alleen plaatsvinden, indien er een controle is. Met andere woorden indien er iemand is die zorgt dat de afstemming in orde komt. U zult dan zeggen; Dat moet dan iemand zijn die redelijk goed is. Neen, dat is iemand die de emotionele band kan vlechten tussen een persoon die zich moet uiten en een medium waardoor die uiting plaatsheeft.

Krachten zijn eveneens dingen, die in de magie een rol spelen. Als men een dode laat wandelen (zoals men in Tibet deed, dat mag tegenwoordig niet meer), dan wordt er levenskracht verzameld. Waar komt die vandaan? Doordat de mensen bewust daarmee bezig zijn? Ze weten niet eens wat ze doen. Maar omdat ze voelen dat er een kracht is zingen ze. Ook hoort daar nog een trommelslag bij zodat in hen die emoties aloverheersend worden. Die mensen redeneren niet meer. Ze zien alleen dat lichaam opstaan. Ze stralen de kracht uit en daardoor zal het lichaam van de dode kunnen opstaan en zij het wat onbeholpen, - want het functioneert niet helemaal goed meer - kunnen lopen. Dat is dus geen opstanding uit de dood waarbij de ziel terugkeert. Het is doodgewoon geprojecteerde levensenergie. En dat kan alleen geschieden doordat die mensen in een sterke emotionele verbondenheid zijn geraakt. Ik kan het misschien anders uitdrukken

U kent onze Steravond. Wat gebeurt daar? Het is iets bijzonders zo'n Steravond. U voelt dat. Doordat u dit voelt, maakt u het al tot iets bijzonders. U gaat iets tot stand brengen waarop wij kunnen inhaken. Er ontstaat een band tussen onze wereld en de uwe die veel verder reikt dan normaal. Dat komt omdat u langzaam maar zeker de rede opzij zet en alleen nog maar wacht op de uitstorting van kracht. Kracht is een beeld dat de hoogste en de laagste wereld gemeen kunnen hebben. Er is een gevoel die kracht is en waardoor wij verbonden zijn. Het is een smal spoor en niet altijd zonder gevaren, het is er. Het is een band waardoor zeer hoge geestelijke krachten zich op aarde of zelfs in een veel lagere sfeer nog kunnen manifesteren. Als die kracht komt, is dat dan magie? Zeker, want hier is iets gebeurd wat buiten de redelijke sequentie ligt, buiten het verstandelijk beredeneerbare, het overzienbare. Toch zullen er onder u velen zijn geweest, die de sfeer heel sterk hebben ondergaan. Dan zeggen de mensen. Maar de ene avond was het veel sterker dan de andere. Alweer verklaarbaar.

Als uw emotionele afstemming precies op het vlak ligt waarop wordt gewerkt, dan ondergaat u de kracht bijna direct. Als u alleen maar in die verwachting meezweeft, die emotie is niet helemaal afgestemd, dan krijgt u alleen a.h.w. door een filter nog bepaalde resultaten. Dat is magie in de werkelijkheid.

De werkelijkheid is dat wij bestaan. Ons bestaan is een kwestie van levenskracht; en die drukken wij meestal emotioneel uit. Het is een gevoelskwestie. Het is iets wat in ons bestaat en reageert al weten we niet eens waarom. Daarnaast bezitten we besef. Dat besef bepaalt ons bewust registreren van wat er gebeurt, maar niet de kracht die de basis is. Naarmate wij meer terugkeren tot de diepste basis van ons wezen, zullen wij aan meer krachten en werelden deel kunnen hebben. Zelfs de ceremoniële magie, die heel vaak in een fantastisch vertoon ontaardt, heeft deze kwaliteit. Zij draait als het ware de rede weg. Zij vervangt de rede door droombeelden, drogbeelden, klanken en door alles wat je je maar kunt voorstellen. Een absolute onredelijkheid waardoor de emotie, juist doordat de mens de rede uitschakelt, veel sterker kan werken dan normaal.

De afstemming van de rede kan dan soms bepalend zijn voor het gebied dat emotioneel ontvangen kan worden. Daaruit kun je dan de krachten verkrijgen voor alle magisch werk. Zo kun je in een schijn van het onmogelijke toch nog aspecten van de werkelijkheid doen gelden, zelfs in een beperkte wereld als de stoffelijke.

WORTEL

Onder het oppervlak uitgrijpen. Je voeden iet het ongeziene. Je verzadigen met het onbekende en zo groeien in een synthese met het licht tot het boven het onbekende uit voor jou beleefbaar wordt.

Zonder wortel is de plant niet. Het is de wortel van het wezen, de diepe geestelijke verbondenheid met de oneindigheid waarin de werkelijkheid van ons bestaan voortdurend wordt bevestigd. Het zijn de krachten, die uit het ongeziene in ons doordringen waardoor wij in staat zijn te leven, te denken en ons te ontwikkelen.

Wat is de wortel van de wereld waarin wij leven en van de werkelijkheid die wij menen te ondergaan? Zou het niet de eeuwigheid zelf zijn? Ergens diep in ons en toch onmetelijk ver buiten ons is die ene kracht, die stille vibratie, zo lichtend dat ze duister lijkt voor een ieder die haar beschouwt en waaruit het leven, het zijn, de materie en alle dingen voortkomen. Daarmede zijn wij verbonden. Dat is onze wortel, God. Het onkenbare, het onzichtbare waaruit alles mogelijk wordt.

Maar zoals de plant haar aard bepaalt door de wijze waarop ze groeit en bloeit en niet door de wijze waarop haar wortel alleen groeit, zo zullen wij ons wezen bepalen door wat wij uit die kracht maken. En wij zullen nooit helemaal kunnen ontkomen aan datgene wat wij krachtens onze verbondenheid met de Schepper zijn. Hij heeft ons een soort gegeven misschien, een geaardheid, een kwaliteit en eigenschappen. Daaraan kunnen wij niet ontkomen, maar wij kunnen daarin wel schoonheid vinden. Zoals elke plant in zich schoonheid en volledigheid kan vinden, zo kunnen wij dit juist als wij ons voeden met de kracht die ons wordt gegeven.

We mogen het uiterlijk beschouwen als ego of "ik", we mogen trots zijn op de wijze waarop wij bloeien, ons afvragend of onze gestalte toch niet anders had moeten zijn, maar als wij de wortel verlooehen, zijn wij niet. Daarom is het belangrijk dat wij allen teruggrijpen naar de verborgen krachten diep in ons en uit die kracht opbouwen wat wij zijn in elke wereld waarin wij ons bestaan beseffen.

TEGENSTRIJDIGHEDEN

De mens is een vat van tegenstrijdigheden, want wat hij verlangt, dat doet hij niet. Wat hij zich voorneemt, volbrengt hij niet. Maar al wat hij zegt niet te verlangen, streeft hij na. En al wat hij niet wil volbrengen, volbrengt hij zonder te beseffen dat hij zelf eigenlijk de oorzaak is.

De tegenstrijdigheden van het leven zijn eenvoudig genoeg uit te drukken.

Er is een evenwicht tussen licht en duister, tussen goed en kwaad. Ook in onszelf is er een evenwicht tussen de illusiewereld en de werkelijkheidsbeleving, tussen de geestelijke waarden en krachten en stoffelijke bestrevingen. Indien we deze tegenstrijdigheden kunnen beseffen als een geheel en ons dus niet beklagen, omdat het ene niet waar wordt of het andere tegen onze wil in verwezenlijkt schijnt te worden, dan kunnen we leren in harmonie met onszelf te leven zoals we zijn. Dit is het meest belangrijke dat er bestaat.

Een mens, die kan leven met zichzelf zoals hij is, zal veel meer tot stand brengen. Hij zal veel minder teleurgesteld, zijn in zichzelf en in de wereld. En bovenal zal hij door de eenheid van zijn wezen in alle facetten te aanvaarden ook de Schepper en de schepping gemakkelijker als een eenheid kunnen beseffen en daardoor dichterbij de werkelijkheid gaan leven dan voor een normaal mens mogelijk is.

BEKRONING

Een kroon is wel een zware last, die moeizaam slechts te dragen is en die zelden u volkomen past. Zoek geen begrening, zoek de weg. Een kroon is een band die gevangen houdt. En als u een bekroning zoekt van het leven, is het vrijheid van banden waardoor u het woud van mogelijkheden kunt erkennen en niet meer bent gebonden aan een enkele plek, een enkel gebeuren. Zoek naar uw eigen werkelijkheid. Spreek niet van een bekroning in de tijd of in de eeuwigheid, maar leer harmonisch zijn met dat wat nu bestaat, opdat uw wezen ondergaat wat werkelijk is in alle schijn. Zo men bekroning zeggen wil, zeg dan; Het is de vrijheid waarin pijn versmelt met vreugde, waarin de ouderdom en jeugd tot eenheid geworden zijn en alle tijd tezamen vloeit tot het "ik" het Al ervaart en daarin vrij zichzelf te zijn, zich met de krachten schaart tot dat wat het Al u openbaart.

Een bekroning kunt u moeilijk vinden, tenzij u zich wilt afzonderen van anderen. Maar wie tot een geheel behoort, maar daar boven wil staan, moet wel beseffen dat hij daarmee de basis van eigen bestaan wegneemt.

LES 9 - ACHTER DE COULISSEN

Als u deze cursus heeft gevolgd, dan bent u overspoeld met informatie over stralingen, gedachteninvloeden, allerlei psychologische effecten en zelfs over al datgene wat uit de kosmos en uit deze wereld het gebeuren overal beïnvloedt. Nu wordt het tijd dat we ook achter de coulissen gaan kijken.

Het is eenvoudig te zeggen; de kosmos is een uurwerk. Maar zo eenvoudig is dat ook weer niet. Want als we de gehele historie van de wereld nagaan, dan blijkt dat er altijd wel kritieke punten zijn waarop een ontwikkeling plotseling kan omslaan. Maar het blijkt ook dat de mogelijkheden, die op zo'n ogenblik aanwezig zijn veel verder reiken dan in die tijd eigenlijk werd beseft. Als wij achter de coulissen van het wereldgebeuren willen kijken, dan moeten we ons realiseren dat een dergelijk cruciaal punt in de historie is aangebroken.

De kosmos, ach, die is druk bezig en de mensen ook. Het enige verschil is de kosmos openbaart zichzelf en de mens is bezig met zichzelf. De gehele opbouw laat ons een aantal verschillende effecten zien. Ik zal proberen die achter elkaar en zo duidelijk mogelijk uit te leggen.

1^e fase

De politiek. Daaronder reken ik ook de heren predikanten vergeven mij dit de religie. Want de religie is een vorm van pressie op de naaste en als zodanig een vorm van politiek. In politiek en in religie is het erg belangrijk dat er werkelijk iets gebeurt. U kunt nu wel zeggen; Later zal dit of dat gebeuren, of ik streef naar dit of dat. Maar de wereld als zodanig wil gevolgen zien. De Chinezen hebben daarvoor een heel mooie uitdrukking. Als er mensen waren die veel drukte en lawaai maakten en weinig werkelijk succes produceerden, dan zeiden ze; Dat zijn papieren tijgers. Tijgers vind ik nog te ver gaan. Als ik moest spreken over de vale voormannen die vandaag proberen de wereld te regeren of doen alsof, dan zou ik ze papieren huiskatjes willen noemen.

2e fase.

Er zijn zoveel fluctuaties zowel in het denken en de gewoonten van de mensen als ook in de wijze waarop zij geloof en idealisme verwerken en verwezenlijken, dat geen enkel openbaar lichaam en ook geen enkele politieke partij of kerk in staat is voortdurend daarop te reageren. Dit is een uitholling van het gezag. Aan de andere kant is het duidelijk dat er toch een gezag functioneert hoe dan ook. Dit gezag is kennelijk niet zichtbaar. De Wereld wordt op het ogenblik geregeerd door belangengemeenschappen. Soms zijn deze van ambtelijke soms van zakelijke structuur. Idealen zijn misschien de verklaring, die men geeft voor zijn bestrevingen. De feiten zijn eenvoudig winst maken, aanzien gewinnen, macht in handen houden.

De wereld wordt daardoor langzaam maar zeker wakker.

3e fase.

Aanvoelen en gezond verstand. Zeer veel mensen voelen aan dat er iets niet zuiver is. Steeds meer mensen hebben genoeg gezond verstand om te begrijpen dat ze genomen worden. Ze voelen zich machteloos, zeker in uw dagen. Die machteloosheid is dan ook de oorzaak, dat fase 2 nog steeds aan het bewind is. Maar ook dit ontwikkelt zich verder. Deze drie fasen bepalen het uiterlijk van de wereld waarin u leeft.

Wat zien we nu achter de coulissen? Want elke keer komt er weer de een of andere figuur daaruit te voorschijn springen. En voordat je het weet, is er een nieuwe ster geboren, een nieuwe verlosser, een nieuwe staatsman, een nieuwe president of misschien zelfs een nieuw wetenschappelijk wondermens. Er staan altijd vele figuren te wachten achter de coulissen.

Op het ogenblik, dat in de wereld alles stuurloos is, ontstaat er een effect van chaos. Nu is chaos eigenlijk niets anders dan de volledige ongevormdheid. De meeste mensen denken dat het verwarring betekent, maar dat is het niet. Als de oude Grieken het hadden over chaos, dan hadden ze het over het ongevormde, het vormloze, het niet concreet zijn. Waar chaos ontstaat, wordt vorming aangetrokken, want geen enkel beginsel op aarde of wat dat betreft in de kosmos en in de sferen kan bestaan zonder dat zijn tegendeel manifest wordt. Zolang er een schijnbare orde is en zolang die een mate van wanordelijkheid verbergt, gebeurt er niets. Maar er komt een ogenblik, dat er in feite een zo sterke toename van chaotische invloeden is dat hierdoor het evenwicht wordt verstoord. En achter de coulissen staan de helden klaar om op te treden. In de volkomen verwarring van een soort Gottdammerung staan de nieuwe goden klaar om compleet met toneelbliksem zwaan of welke voertuigen ze ook mogen gebruiken te verschijnen en alles te veranderen.

Welke invloeden zou men op het ogenblik kunnen verwachten? Wat voor hoofdrol spelers zullen er zo dadelijk komen? Dat is zeer belangrijk. Het is duidelijk, dat we van de organisaties van de mensen weinig meer kunnen verwachten. Een organisatie is of ze het wil zijn of niet een establishment; ze behoort bij de bestaande orde. Een vakbond kan alleen bestaan zolang er werknemers zijn om tegen te opponeren, dat vergeet men wel eens, anders is het geen vakbond meer. Dan is het gewoon een ambtelijke regeringsinstantie geworden. Een politieke partij kan alleen bestaan zolang er idioten genoeg zijn om hun vrijheid, geld, goed en tijd te besteden aan iemand die loze beloften doet. Die dingen zijn er in deze tijd eigenlijk in steeds mindere mate. Steeds meer mensen gaan gewoon van zichzelf uit en van hun eigen groepje. Als ze het niet krijgen, dan nemen ze het. De mensen hebben b.v. het recht genomen om vrouwen, die dat wensen te aborteren. Toen nam de minister van Justitie het recht om alles in beslag te nemen wat hij eigenlijk niet in beslag mocht nemen om te voorkomen dat de artsen de abortus konden uitvoeren. Nu kunt u zeggen dat is goed of dat is kwaad. Iedereen moet dat voor zichzelf uitmaken. Maar het is wel duidelijk de minister van Justitie handelt tegen een rechtsbeginsel in, want je kunt het niet drie jaar dulden en dan plotseling aanvallen. De mensen, die daar hebben ingegrepen, vochten voor een in hun ogen rechtvaardige zaak, maar ze ontkenden gelijktijdig het gezag van de Staat; en dat kun je ook niet opzij schuiven.

Nu is dat in de historie heel vaak voorgekomen. Er is een tijd geweest dat de steden in opstand kwamen tegen de edelen. Hoe de steden dat gedaan hebben was altijd verschillend. Maar een ding is zeker er moest altijd weer een figuur zijn die het brandpunt werd. Voor Antwerpen was dat b.v. Jan Breidel (?) In Frankrijk was het een zekere Guy de Soissons. (Overigens meer poison dan soissons, want het was maar een giftig ventje.) Maar hij kreeg de mensen achter zich. In Duitsland was het een zekere Kraus, die met verschillende achternamen werd aangesproken en die ook een opstand wist op touw te zetten. Een verzet eerst tegen de roofridders en veel later heeft men dat weer gedaan als een boerenopstand tegen de steden. Wat we op het ogenblik dus kunnen verwachten zijn figuren, die een opstand beginnen tegen de heersende machten. Wie kunnen dat zijn? Nu, ik heb daar wel een paar oplossingen voor.

Degene die werkelijk iets tot stand brengt, is niet de figuur die vrijheid brengt. Denkt u dat niet. Het is iemand, die rechtlijnig genoeg is in zijn denken en tevens gewetenloos genoeg in zijn optreden om een ambtelijk apparaat, dat niet gehoorzaamt of dat te traag werkt, uit te roeien; om een land dat niet wil gehoorzamen desnoods af te sluiten en te veranderen in een concentratiekamp. Het zijn geen prettige figuren die achter de coulissen staan, maar dat is wel nodig. Want de enige samenhang zoals die nu bestaat is onaanvaardbaar geworden. zo'n persoon kan echter niet meer zoveel voor elkaar brengen als vroeger. Het optreden van een Hitler of een pseudo Hitler zou in deze dagen nog mogelijk zijn. Over ongeveer 20 jaar bestaat die mogelijkheid niet meer, omdat de mensen sensitiever worden, omdat ze redelijker denken, meer kritisch reageren en gelijktijdig beseffen dat je niet iets kunt tolereren waar je zelf niet absoluut mee eens bent.

In de komende tijd verwacht ik dan ook mensen, die wat dictatorialer zullen optreden. Onder hen zal er waarschijnlijk een of twee politici zijn, die tot het uiteenvallen of tot het totaal krachteloos worden van de U.N.O. zullen bijdragen. Ik zoek één in de Ver. Staten, de tweede zoek ik in Azië, waarschijnlijk in het zuiden. Deze figuren zijn reeds geboren. Zij hebben alle

mogelijkheden en ze beginnen de leeftijd te bereiken waarop ze kunnen optreden. Dat vergt misschien nog 5 á 6 jaar.

Wat de geestelijke leiders betreft. De huidige Paus heeft ook het eeuwige leven niet al hoopt hij dat. Hij mag in de eeuwigheid leven, maar dan krijgt hij toch geen leven zoals hij heeft gedacht. Hij wordt niet op den draagstoel het koninkrijk der hemelen binnen gedragen. Voor hem in de plaats komt er een paus, die zal proberen om het christendom te politiceren; dus op een andere manier dan tot nu toe is gebeurd om te draaien en helemaal op de sociale toer te gaan. Dat zal in het begin wat verwarring verwekken. In Rome zullen er heel wat hoofden sneuvelen en bovendien gaan er heel veel oude heren met pensioen. Dit betekent, dat de Kerk van Rome een voorbeeld stelt waarop andere christelijke groeperingen moeten reageren; Het is krankzinnig je voor te stellen, dat de pastoor loopt te paraderen met een orkest, zoals het Leger des Heils heeft gedaan. Die kans zit er echter in. Het klinkt misschien wat vreemd, als je zegt dat het geloof hier en daar een beetje de kant uit gaat van een Rotary bijeenkomst. Dat zit er ook in en binnen niet zo lange tijd. Een á twee jaar nog en dan begint de ommekeer en voordat het helemaal loopt duurt het wel tien jaar.

Er is ook een grote tegenstander, die zeer waarschijnlijk uit de moslims voortkomt, de mohammedanen zoals men hier zegt. Deze man is wetgeleerde. Hij is prediker. Hij werkt op het ogenblik reeds als leerling in verschillende Arabische landen. Niet dat die man nu een ideale figuur is; hij is bereid iedereen te vermoorden als hij maar zelf een stap verder komt. Maar zoiets past in deze tijd. Deze figuur zal waarschijnlijk binnen korte tijd erin slagen om praktisch de gehele islamitische wereld te verenigen; om de godsdienstwetten weer bijzonder scherp te doen uitvoeren; om de controversen tussen de gelovigen en niet gelovigen op een bepaalde manier te definiëren, een manier die samenhangt met commerciële belangen en politieke bestrevingen. Dergelijke figuren staan klaar achter de coulissen. Maar er staat nog meer klaar.

Er is bij elk groot toneel nog de afdeling "speciale effecten". Als er toneelwagens worden gebruikt voor snelle wisselingen van decors, dan zijn het die mannetjes die een aardbeving creëren door aan die dingen te rukken, of die een engeltje naar boven hijsen aan twee kabels. Deze speciale effecten bestaan onder meer in de aanwezigheid van atoomwapens in een paar staten waarvan men denkt dat zij ze nog niet hebben of ternauwernood zouden kunnen hebben. Er zijn enkele landen in het Midden-Oosten die op dit moment ook over een beperkt aantal atoomkoppen beschikken en wie bereid zijn om ze ook te gebruiken. Nu zal dat voorlopig wel niet het geval zijn, want als ze dat te vroeg doen, voordat het mag, dan krijgen ze immers geen wapens meer en wat moeten ze dan? Maar als het nodig is, dan kan men praktisch heel Noord Afrika uitschakelen. Nu, dat zijn nu speciale effecten. Een voortijdige explosie zou meer dan genoeg zijn. Het zou mij niets verbazen als die binnen 1/2 jaar plaatsvond. Dat schrikt de wereld dan wel even wakker.

De natuur is dan ook opstandig. Als u misschien wel heeft geconstateerd, zitten we in een hele reeks continentale beweging, magmastuwing en dergelijke verschijnselen. Indirect wordt ook de beweging van de atmosfeer daardoor sterker beïnvloed, zodat er heel wat rampen, stormen e.d. kunnen gebeuren. Maar als die op het juiste ogenblik komen, kunnen ze heel wat meer tot stand brengen dan als ze zo maar gebeuren. Laat mij u een voorbeeld geven.

Er is ergens een samenkomst van eerste ministers of zelfs van staatshoofden die tezamen iets bespreken. Op dat ogenblik vindt er een aardbeving plaats. Op dat ogenblik is er een overstroming. Op dat ogenblik trekt een wervelstorm plotseling over een stad. Eigenaardig, nietwaar? De toneeleffecten staan klaar. Ik denk, dat we die al van september af mogen verwachten. Aangezien er in Den Haag geen staatslieden zijn, behoeft u niet bang te zijn.

Daar heeft u de achtergronden. En dan heb je natuurlijk ook verandering van decors nodig.

Als je achter de coulissen kijkt, dan ontdek je dat op bepaalde ogenblikken met een toverslag Amerika kan worden veranderd in het Hemelse Rijk. De volgende scene speelt dan onder sterk Chinese invloed. Dergelijke felle wisselingen zijn van belang. Plotselinge verkoelingen van vriendschappen zullen in de komende 15 jaar zeker een grote rol spelen. Zo gezien is dus achter de coulissen alles klaar om er een werkelijk spektakel stuk van te maken. Zo nu en dan

is er wat afleiding nodig. En om nu iedere keer dezelfde balletgirls voor het gordijn de Unowals of de Unctarapsodie te laten uitvoeren, heeft ook weinig zin; Ik denk, dat de vrolijke intermezzi vooral voortkomen uit de meest krankzinnige stakingsacties, de meest ongeremde verklaringen en handelingen van mensen over de gehele wereld; vooral mensen die wat in de melk te brokkelen hebben. Dat impliceert dus, dat de scene klaar staat voor een aantal verbluffend snelle veranderingen met veel spectaculaire effecten

U zult het mij niet kwalijk nemen dat ik even terugga naar het verleden om een paar soortgelijke zaken te vinden.

Wij hebben allemaal wel de geschiedenis gelezen in de bijbel van Mozes en de plagen van Egypte. Wat is daar gebeurd? De Nijl als bloed. Dat is meer voorgekomen. Eg zijn nl. in de bovenloop van de Nijl gebieden waar rode klei ligt. Door zeer hevige regen kan die klei worden meegevoerd met het water. De plaag van de sprinkhanen, Die is ook meer voorgekomen. Op het ogenblik zijn ze weer bezig de sprinkhanenzwermen op te sporen en door bespuiting te vernietigen. Dat gebeurt zelfs in de Ver. Staten en in enkele gebieden van Afrika. Men hoort er wel weinig van, maar het is zo. Ook de Chinezen zijn ermee bezig. De dood van de eerstgeborene. Ja, dat is erg spectaculair. Maar Spaanse griep b.v. kan onder omstandigheden precies hetzelfde veroorzaken. Later maakt men dan van iedereen een eerstgeborene omdat hij dood is. Het mirakel van de Rode Zee. Het was niet de Rode Zee, het was de Schelpzee. Die zee is tamelijk ondiep. De waterdiepte in het grootste deel ligt tussen de 11/2 en 31/2 m. met uitzondering van een extra uitgebaggerd. Stukje kanaal. Denk even na; Wanneer wind en tij samenvallen in een periode van weinig regenval, dan kun je inderdaad blootsvoets door dit stukje van de Rode Zee trekken. Maar als de wind draait, dan zit je in de modder vast. Die modder is nog niet eens zo erg gevaarlijk. Maar je zit wel in modder en drijfzand en daar kom je niet meer uit. Ze zeiden, dat de golven boven de hoofden van de Egyptenaren zich sloten, maar dat is schromelijke overdrijving. Het is gewoon je wordt verrast door het opkomende water en je kunt niet precies meer zien waar je wel en niet moet lopen, want er is geen recht pad meer. Dergelijke wonderen zijn er geweest.

Jezus zegt op een gegeven ogenblik tegen de storm; Wees stil; en hij was stil. Maar dat moet meteorologisch kunnen worden verklaard. Het gebeurt niet zo maar. Je kunt niet tegen de wind zeggen; Blaas hier niet. Het meest waarschijnlijke is, dat de wind van richting is veranderd en dat daardoor de val over het meer van Tiberias zich wijzigde. Zo kan ik doorgaan met al die wonderen.

Over de hele wereld spreekt men steeds weer over wonderbaarlijke gebeurtenissen. Men spreekt over rampen met kosmische betekenis, maar als men het op de keper beschouwt, is het eigenlijk allemaal erg natuurlijk.

Wat blijkt er verder? Die rampen vinden plaats in perioden waarin grote spanningen heersen. In de tijd dat Mozes wilde wegtrekken met zijn volk, zoals hij het noemde, was er ook nog gerommel tussen de Egyptenaren en de Nubiërs. De zwarte goden waren toornig tegen de goden van Egypte. Dat is ook een typische situatie. Het volk onrustig, in opstand, stakingen. Denkt u niet dat het allemaal zo erg mooi is gegaan. In die chaos grijpt de natuur in, ze slaat a.h.w. toe. Ze grijpt de mogelijkheid om zich te manifesteren op een bepaalde manier. Een reeks verschijnselen, die anders alleen met grote tijdstussenruimten voorkomen, valt samen.

Datzelfde kunnen we ook zeggen voor Rome. Toen Rome zijn grootheid verloor, wat gebeurde er toen? De vulkanen werkten, de aarde beefde. Er waren overstromingen; waarschijnlijk in de Povlakte waar toen nog grote moerasgebieden waren. Er heerste een geheimzinnige ziekte. Tegenwoordig zouden we het typhus noemen. Al die gebeurtenissen vielen samen en bovendien kwam er ook nog een stelletje barbaren binnenvallen. Het gevolg was, dat Rome zijn overwicht en kracht verloor en dat de strijd met Byzantium om de suprematie niet meer te winnen was. Alles wat er bestond, moest veranderen tot de oude goden toe. Wat blijkt nu? In die periode was er in Rome zelf een grote opstandigheid. Er was grote verdeeldheid, niet alleen over de christenen, maar ook al omdat men zoveel vreemde goden aanbad. Er waren b.v. acties tegen de vereerders van Isis, Osiris en Anubis, die allen in Rome tempels hadden. In die dagen was de enige mogelijkheid om de mensen te overbluffen geweld. Er trokken benden van jonge patriciërs, vaak versterkt met gladiatoren door de straten en oefenden een

terreur uit op de burgers. Bezit werd niet meer gerespecteerd. De mensen veranderen hun gedrag, de discipline valt weg en plotseling gaat de natuur reageren op het ogenblik dat het evenwicht teloor gaat.

We zouden dergelijke verschijnselen ook in het noorden kunnen zoeken. Ook hier is het meermalen gebeurd dat ergens een samenhang wegviel. Neem nu de tijd van de St. Elisabethsvloed. Ga voor de aardigheid eens na wat er in die tijd allemaal was. Grote strijd, grote verdeeldheid, opstandigheid van de standen zelfs tegen elkaar.... en bom, een ramp! We kunnen zeggen rampen vallen samen met het optreden van onevenwichtigheden. Nu, weet ik wel, als je vertelt dat het de mentaliteit van de mensen is die een bepaalde ramp mogelijk maakt, dan zegt iedereen, Dat is onwetenschappelijk geklets. Er zijn nu eenmaal veel mensen, die horen liever wetenschappelijk geklets dan onwetenschappelijk.

Ik stel het volgende;

Op het ogenblik, dat op een bepaalde plaats de uitstraling van een groot aantal mensen onevenwichtig wordt, kan niet meer worden voorkomen dat daar het een of ander gebeurt. De natuur reageert daarop, al is het alleen maar omdat potentialen, die verschillend zijn, de neiging hebben om zichzelf in evenwicht te brengen. In de toekomst kunnen wij dit zien gebeuren in b.v. Amsterdam. Amsterdam, een mooie stad, heeft een toenemende onevenwichtigheid te verwerken. Dit zal waarschijnlijk nog wel even voortgaan. Het lijkt mij onvermijdelijk, dat daar reeds dit jaar en vermoedelijk ook de jaren daarna nog meermalen ongevallen of rampen zullen plaatsvinden van zeer grote omvang. Schijnbaar hebben ze een natuurlijke oorzaak, blikseminslag in de olie haven, een enorme explosie, enorme schade. Dat ligt aan de natuur; het komt niet door de verwarring. Het is dan wel vreemd, dat het juist voorkomt op dat punt waar die verwarring het grootst is. Wat zou u ervan zeggen, als er op een gegeven ogenblik een explosie plaatsvindt ergens op een belangrijk plein? Dat is natuurlijk een terrorist geweest. Maar hoe komt het dan dat daar door een toeval natuurlijk een benzinepomp, een van de weinige die in de stad staan ineens de lucht ingaat? Let u maar eens op, u zult zien dat ze gebeuren. Dat zijn nu de neigingen om het evenwicht te herstellen.

In de historie zien we elke keer weer dat onevenwichtigheid een aantal ongewone verschijnselen veroorzaakt waardoor er een verschuiving ontstaat en een nieuwe benadering onvermijdelijk is geworden. Door die benadering ontstaat er dan weer een evenwicht.

Dat kun je natuurlijk niet zien op het schouwtoneel van de wereld van vandaag. Zelfs als je goed kijkt naar de achtergronden, die nu zichtbaar zijn, is alles wat ik vertel slechts een krankzinnige speculatie. Pas als je achter de decors kijkt, als je probeert door te dringen achter de werkelijkheid, zoals die zich nu manifesteert en kijkt naar de mogelijkheden die op dit moment nog niet zijn geopenbaard maar die wel aanwezig zijn, dan ga je zeggen Dat zou best eens kunnen zijn.

Wij weten dat er overal inwijdingen plaatsvinden, ook in deze tijd. Wat is nu een inwijding?

Een inwijding is een verandering van inzicht. Vaak gaan daaraan vele fasen vooraf en heb je waarschijnlijk een scala van denkwijzen en levensgewoonten doorlopen. Als je die inwijding begint te krijgen, ontdek je in jezelf andere krachten, nieuwe mogelijkheden. Je voelt de dingen anders aan, je ziet de zaak anders. Wat is de oorzaak daarvan? De oorzaak is doodgewoon dat je bent veranderd, dat je veel dingen waaraan je vroeger voorbij bent gegaan nu opmerkt. Misschien ben je ook niet meer zo ontzettend haastig. Iemand, die naar krachten streeft, wil ze onmiddellijk gebruiken. Een ingewijde gebruikt zijn kracht alleen, als het onvermijdelijk is, als men er speciaal om vraagt. Die soort van ingewijden neemt toch wel toe. De meesten weten zelfs nog niet eens dat zo een beetje ingewijd zijn. Dat hoeft ook niet.

Wanneer er een verandering van geestelijk klimaat plaatsvindt en er zijn mensen, die te zijner tijd het een of ander fenomeen kunnen vertonen dat niet zo gemakkelijk is weg te redeneren, al is het maar een genezing, een lichtschijsel of iets dergelijks, dan wordt de wereld onzeker. En dat betekent ook dat allerlei zaken, die op dit ogenblik eigenlijk nog enigszins buiten de norm liggen, zeer belangrijk kunnen worden. Denkt u maar eens aan de bandjes met stemmen van overledenen. O ja, de helft ervan deugd niet, dat weet ik wel, maar er zijn er bij die reëel zijn. Denkt u eens aan die vreemde transcripties, die ontstaan zijn bij een medium in

Engeland, dat zegt contact te hebben met bewoners van Venus. Misschien droomt de man van Venus. Maar hij heeft dan toch een aantal gegevens verstrekt waarover redelijk gezien niemand op deze wereld en zeker niet deze persoon, zou kunnen en mogen beschikken. Er zijn over de gehele wereld mediums en ze brengen allemaal hun boodschappen vanaf halleluja en de groeten van moeder tot een lezing toe. Maar soms beschikken zij over gegevens die niet zijn weg te verklaren, waarvan je zegt hoe kan zo iemand dat weten, of; hoe is het mogelijk dat iemand dat vooruit kan zeggen. Deze verschijnselen betekenen dat de nadruk voor de mens ook wat meer gaat liggen op dat gebied van het geestelijke het paranormale en wat daarbij hoort. En daar ik de wereld beschouw als een soort toneel, zou ik zeggen het paranormale is de belichting.

Nu weet u allemaal, als u op straat loopt en u bekijkt iemands gezicht bij natriumverlichting, kwikdampverlichting, namaak daglicht of amberkleurig licht het uiterlijk van de persoon erg verandert en ook de omgeving. Zoals men in mijn tijd wel zei; Een rose of rode lampenkap brengt veel schoonheid naar voren wat het felle licht verbergt. Dat is nog steeds zo. Dus wanneer het licht verandert, verandert de nadruk.

Wanneer zelfs een groter deel van de wetenschap niet meer om de paranormale zaken heen kan, wanneer niet alleen gewone mensen, maar ook degenen die werkelijk een weten hebben die verder reikt, mensen die achtergronden kennen die voor u altijd gesloten zullen blijven, geconfronteerd worden met deze feiten, dan ontstaat er een totaal nieuwe benadering van de samenhangen van het leven. De onevenwichtigheden in de conflicten van deze dagen zijn bezig zo groot te worden, dat er een inwerking is waardoor een nieuw evenwicht wordt geboren. Dat nieuwe evenwicht bevat dan meer geestelijke waarden.

Men zal het anders noemen, natuurlijk. Ik ben bang, dat men in de eerste periode zelfs elke benadering die religieus lijkt zal willen vermijden. Maar zeker binnen 50 jaar is het voortbestaan na de dood een wetenschappelijk feit. Alleen dit reeds zal voor onnoemelijk veel mensen een grote schok zijn, een verandering. Je gelooft er wel in, maar als je het nou zeker weet, dat is heel wat anders. Dan ga je anders reageren.

Het zal duidelijk worden dat een groot gedeelte van de energieën waarmee de mens werkt op een andere manier veel beter kan worden opgewekt. De eerste psi-meter zal waarschijnlijk binnen 122 á 13 jaar functioneren. Een kleine, een heel beperkte zeker, maar eentje die met een betrekkelijk kleine concentratie een behoorlijke hoeveelheid kracht kan opleveren. Het zal waarschijnlijk a.h.w. een "windmolen in het luchtledige" zijn waarvan de as is gekoppeld aan een kleine dynamo of iets dergelijks.

Al die dingen bij elkaar maken het duidelijk dat de inwijding, waarover we altijd praten niet een plechtig gebeuren is; het is een mentaliteitsverandering. Het is een plotselinge manifestatie van andere mogelijkheden. Het doet een beetje denken aan het paleisdecor op het toneel waarin alles nog plechtstatig gaat en de edelen misschien een gavotte dansen, terwijl daarachter het doek reeds klaar hangt om met één ruk te worden weggetrokken en men opeens in de buitenlucht is en daar een totaal ander spel van saters en nymphen of van jonge mensen die aan het badminton spelen zijn te zien is.

Het licht is nu nog flauw, wisselend en vaak spookachtig. Maar het is op het ogenblik al in staat om bij flitsen een grote helderheid te geven; een plotseling begrip en inzicht, een doorschouwen van zaken. Nu zijn het alleen nog maar bliksemflitsen. Op de achtergrond van de dansende edelen rolt de donder. We zien een enkele keer een schicht en even wordt het een beetje spookachtig, maar zo dadelijk is het continu. Dan is er geen tijd meer voor gavotte en sarabande. Dan moet het decor plotseling worden veranderd, anders kun je als mens niet meer voortbestaan.

Nu zegt u waarschijnlijk; O, wat staat ons veel slechts te wachten. Ik zou u een kleine troost willen geven. Er was eens een dove man die rustig zat te lezen. Het was oorlog. Vak bij hem vielen de bommen hij las verder. Er word geschoten zelfs, tot in zijn kamer hij las verder. Eindelijk werd het dag. Hij had zijn boek uit. Hij sloeg het laatste blad om, deed het boek dicht, keek toen om zich heen en zei; Mijn God, wat is er nu gebeurd! ° Hij had niets van dat alles gemerkt. Een dwaas verhaal, denkt u, maar hoeveel mensen zijn niet doof voor wat er

werkelijk rond hen gebeurt? Ik wil niet zeggen dat u allemaal even doof zult zijn, maar er zijn heel veel dingen, die u eenvoudig niet opmerkt voordat ze gebeurd zijn. Daarom hoeft u zich niet zoveel zorgen te maken, de wereld draait wel verder, ook al staat er op de achtergrond een totale verandering te wachten. De kans bestaat, dat als u eindelijk begint te beseffen wat er is veranderd, u er nog blij mee bent ook. En degenen die dat alles niet kunnen verwerken, zijn over het algemeen voldoende gerijpt om voordat de veranderingen geconcretiseerd zijn en overal worden erkend, onze wereld te betreden waar ze dan verjongd zich langzaam maar zeker kunnen aanpassen aan de nieuwe mogelijkheden.

Denk niet dat het voor u een treurige tijd wordt. Helemaal niet. U zult soms zelfs erg veel plezier hebben ondanks alles. U moet zich niet teveel zorgen maken over alle sombere boodschappen die u hoort. Dat is onzin. U moet gewoon leven met de mogelijkheden die u heeft. Maar daarnaast moet u zo nu en dan de ogen eens opslaan uit uw persoonlijk bestaantje en naar de wereld kijken. Misschien ontdekt u dat nieuwe helden van achter de coulissen tevoorschijn zijn gekomen, of meer zelfs dat de belichting is veranderd en dat alles aanduidt dat er in zeer korte tijd een nieuwe scene in het toneelstuk van de mensheid zal beginnen.

NOOT

Onthoudt u dit Als je een injectie krijgt om immuun te worden tegen b.v. mazelen, dan is de prik van de spuit niet prettig. Het gevoel van de injectie is vervelend; je kunt er zelfs een paar dagen ziek van zijn. Maar op zich is het eigenlijk niet erg, tenzij je het in je gedachten zo erg maakt dat je flauw valt. Het heeft wel één voordeel je bent tegen die ziekte dan enige tijd immuun, je kunt er niet meer door worden aangetast. Veel van hetgeen er in de komende tijd gebeurt, zou men met een dergelijke immunisatie-injectie kunnen vergelijken. Dit is dus een steuntje voor degenen die zo pessimistisch zijn.

CONTEMPORAIRE MAGIE

Veel mensen realiseren zich niet dat er in deze dagen ook heel veel magie wordt bedreven. Men realiseert zich wel dat gelofte formules, eedsformules, bepaalde rituele plechtigheden eigenlijk onder magie behoren maar men denkt er verder niet over na, omdat het in het leven is ingewoerd. Er zijn een aantal feiten, die men de laatste tijd over het hoofd heeft gezien. Een ervan is wel, dat in deze dagen steeds meer mensen gebruikmaken van bepaalde spreuken en leuzen.

Deze spreuken en leuzen zijn dan niet in overeenstemming met de feiten en de werkelijkheid, maar dat is ook niet belangrijk. Het gaat namelijk om de emoties die ze losmaken, want emoties geven de resultaten die men wil hebben.

Dit is precies hetzelfde bij gewone magie of bij rituele magie Wij gebruiken bepaalde geluiden om daarmee een emotie te wekken waardoor het mogelijk wordt paranormale of niet redelijke verschijnselen te veroorzaken.

Dit gebeurt overal. Eigenlijk is reclame dus ook een soort magie. Televisie is in vele gevallen eveneens een vorm van magie en zo kunnen we doorgaan. Ik wil u niet in het bijzonder daarop wijzen, maar wel op een paar andere aspecten.

Wij hebben de laatste tijd erg veel te maken met sterke groeperingen, die onder elkaar een zekere wereldorde bepalen en aan de hand daarvan leven en reageren. Ze doen feitelijk hetzelfde als de heksen in de oude tijd. Ze gaan uit van een specifieke kennis die ze bezitten. Ze vereren een eigen beeld van goddelijkheid of juistheid en ze zijn bereid om met alle middelen dat beeld waar te maken. Daarvoor zetten zij ook zichzelf in.

De oude magische rituelen zijn langzamerhand omgezet in moderne. Een aardig voorbeeld daarvan is; Er zijn tegenwoordig een aantal christelijke secten die bloedoffers brengen, zij het in het diepste geheim. Deze bloedoffers stellen dan over het algemeen Christus voor. Vandaar

dat lammeren de voorkeur genieten. maar men wil ook nog wel eens een kip of een konijn offeren. In deze kleine gemeenschappen wordt het bloed als reinigingsmiddel gebruikt.

Het wonderlijke is, dat door dit gebeuren de mensen in een toestand van verrukking geraken. Ze maken een soort trip. In deze trip ontvangen ze boodschappen, die worden gezien als reële profetieën, een direct ingrijpen van God en de H. Geest en worden omgezet in de praktijk. Dit kan de meest krankzinnige gevolgen hebben. Het kan b.v. betekenen dat iemand zegt; Wij zijn wel getouwd, maar mijn vrouw moet voortaan met die andere man meegaan. Of dat men zegt Ik heb een auto, maar die mag ik niet meer gebruiken. Die moet ik daar en daar neerzetten en ik mag er niet meer naar omkijken. Dergelijke vreemde dingen komen voor.

Wat de basis van deze vorm van magie is, is duidelijk. Het is datgene wat wij eigenlijk in vele christelijke gemeenschapjes terugvinden een poging om een persoonlijke verlossing direct te beleven en in deze beleving gelijktijdig los te komen van de wereld en boven de wereld te staan.

Ook wat men spiritisme noemt, zou men moderne of contemporaine magie kunnen noemen. En daaronder valt zeker de wijze waarop de astrologie in bepaalde gevallen wordt toegepast.

Als ik astrologie gebruik, dan ga ik uit van bepaalde kosmische wetten en krachten, die niet wetenschappelijk bekend zijn of worden erkend. Als ik mijn gedrag daarop baseer, dan is dat op zichzelf al belangrijk, maar als ik daarbij mijn gedrag bovendien laat leiden door de personificatie van een bepaald aspect, zoals b.v. de wassende maan wel wordt aangesproken als Isis en dan als een oude godin van natuurkracht wordt vereerd, dan wordt ook duidelijk dat deze astrologie en horoscopie soms bepaalde nevenverschijnselen vertonen waardoor ze direct magisch worden, Het wonderlijke, is dat deze magie in vele gevallen werkt.

Waar de offermagie, die ik het eerst aanstipte, als een soort innerlijke beleving een trip betekent, een gevoeligheid voor een andere wereld, misschien ook wel het ontvangen van boodschappen uit die andere wereld, zo zal deze wijze van werken met de horoscopie voor de mensen vaak een direct contact betekenen met o.m. het astrale gebied. Ze geeft de mogelijkheid om bepaalde krachten uit te zenden naar andere mensen op aarde of aan anderen bepaalde krachten te ontnemen. Deze vorm van projectie komt erg veel voor.o.m. in Frankrijk en andere zuidelijke landen. Soms wordt het vermomd in een religieus gewaad en dan vinden we het veel, in de landen van Zuid Amerika.

Hoe men dit alles wil verklaren en vertalen doet eigenlijk weinig ter zake. Per slot van rekening, of de heksen nu dansen in Engeland of dat de Eskimo's dansen om de zalm te roepen zoals in het noorden van Canada gebeurt, maakt niet zoveel verschil uit als u denkt. Wat is er met deze moderne magie aan de hand?

Veel mensen ontdekken dat hun leven onvolledig is. Deze onvolledigheid moet gevuld worden Men kan dat doen met waan en illusies, maar men kan ook proberen een groter rapport te verkrijgen met de natuur rondom. De eenheid met de natuur uitgedrukt op vele verschillende manieren is in deze een teruggrijpen naar het oude, de eenheid waarbij de mens de symbioot wordt van alle leven op aarde. Hij is niet meer de tegenstander. Als hij een vis vangt en die eet, dan is dat niet om de vis te doden. Integendeel, hij bevordert gelijktijdig de kracht van de vis en de mogelijkheid voor de vissen om verder te gaan en om vruchtbaarder te zijn.

Als de heksen dansen, dan is dat heus niet alleen maar om mooi weer af te roepen of om een bepaalde crisis op te lossen. Dan is dat in zeer veel gevallen vooral om zichzelf verbonden te weten met de krachten van de natuur en in die verbondenheid ergens een onsterfelijkheid te beleven, die reeds op aarde innerlijk kan worden erkend.

Dat deze moderne magie andere vormen gaat krijgen, als we de landen van de atheïsten bezoeken, is duidelijk. Als ik mij bezighoud met landen als bv. Rusland en China, dan valt mij op dat ook daar magie wordt bedreven. In enkele gevallen officieel of semi-officieel; dan heet het wetenschappelijk onderzoek. In andere gevallen in China b.v. onder het mom van kunstbeoefening. Maar in alle gevallen gaat het hier wederom om mensen, die tezamen komend proberen een sfeer en kracht op te roepen waardoor ze ontruikt worden aan de

beperking van hun wereld zoals ze die ervaren. Bij dit ontruikt zijn proberen ze inzichten of gaven te verkrijgen en hun omgeving te beïnvloeden.

Er zijn een aantal z.g. Chinese opera's waarin lichte wijzigingen zijn aangebracht, zoals b.v. De overwinning der Partisanen (een vrije vertaling van de titel door mij). Hierin komt een ballet voor waarin een aantal partizanen strijdt met een aantal regeringsmensen. Er komt een scene in voor waarin over een muur wordt gesprongen. Dit was oorspronkelijk een paar rotsblokken waartussen de buitelingen werden gemaakt (in China speelt het hele lichaam mee). Nu heeft men een soort muur gemaakt. Deze muur is zeer symbolisch. Het doet denken aan een klein segment van de Chinese Muur en hierover worden een paar buitelingen gemaakt waarbij met de vlag wordt gezwaaid. Het zwaaien met de vlag typeert niet alleen maar het zegevierend tonen ervan. De vlag maakt namelijk een horizontale en geen verticale cirkel. Het gevoel dat hierdoor bij het auditorium ontstaat is eigenaardig. Het is alsof de mensen voor een ogenblik helemaal loskomen van de wereld alsof deze sprongen hen eigenlijk vervreemden van wat ze zijn. Daardoor krijgen de daarop volgende zinsneden; Kameraden, wij staan tezamen etc. een geheel nieuwe betekenis. De eenheid van de mensen onderling wordt benadrukt in plaats van de verheerlijking van het systeem.

Een dergelijke kleine wijziging heeft naar men vertelt o.a. in Tsien Tsin en in Peking en ook in andere grote steden al heel eigenaardige gevolgen gehad o.m. voor de wijze waarop de buurtraden gingen reageren. De mensen, die het gezien hadden, waren a.h.w. besmet met een gevoel van broederschap dat de zelfkritiek niet meer voorop stelde, maar integendeel de onderlinge samenwerking voorop stelde. Dit betekende een grote onafhankelijkheid van een groot aantal wijken t.a.v. de regerende figuren. Men heeft dat tekort weer opgelost. Men is met teams uit andere streken gekomen. Men heeft volksrechtshoven gehouden in de openlucht, maar het gevoel kon niet meer geheel worden uitgebannen.

Dit is een wonderlijke vorm van moderne magie zoals die in China heeft plaatsgevonden. Maar ditzelfde gebeurt op het ogenblik over de gehele wereld. U denkt waarschijnlijk direct aan het avant garde toneel zoals dit tegenwoordig door vele kleine groepen wordt gebracht. In de meeste gevallen ontbreekt daaraan juist dit typisch magische aspect. Maar er zijn groepen, die zelfs in een revue, in gewoon toneelwerk dat eigenlijk als ouderwets, als orthodox wordt beschouwd door de vele vernieuwers, enkele effecten inbouwen waardoor het geheel van betekenis verandert. De beleving een andere wordt en het auditorium a.h.w. een nieuwe sfeer opsnuift waardoor het in eigen denken en gevoelsleven sterk wordt beïnvloed.

Dat dergelijke dingen natuurlijk niet officieel magie heten, daar zult u zich niet over verbazen. Maar dat het een magische werking is, dat zult u wel met mij eens zijn. Je kunt de gevoelens van de mensen dus op een bepaalde manier bewerken. Je kunt ze hanteren. Ditzelfde heeft men ook ontdekt op een andere manier overigens bij de poging om oude rituelen te doen herleven.

De meesten van u weten dat de oude Druïden werkzaam zijn in een nieuwe orde, die in de grote plaatsen van samenkomst van een ver verleden hun plechtigheden houden. Maar wat u minder bekend zal zijn is, dat op het ogenblik zowel in West als in Oost Duitsland een z.g. Germaanse priesterorde functioneert die niets te maken heeft met de liefhebberijen van de dikke Hermann en misschien ook niet met het geloof van Adolf zelf, maar die gewoon een poging is om terug te keren naar de heilige wouden. Dat betekent, dat men terugkeert naar de essentie van levenskracht die in de natuur is gelegen, want dat was één van de geheimen van de heilige wouden der Germanen. Hier worden bepaalde dansen uitgevoerd. De meeste van de groeperingen zijn vermomd als de z.g. Freilust Gesellschaft. Dat betekent dat ze als Adam en Eva rondwandelen, terwijl anderen ze uit de verte kunnen gadeslaan eventueel.

De riten zijn over het algemeen plantenooffers, daarnaast bepaalde vruchtbaarheidsrituelen. De werking. ervan is het wekken van een sfeer van een nieuwe verbondenheid, van een totaal nieuwe benadering. Veel jongeren beginnen daaraan deel te hebben. Het is een grote verandering, zeker in Oost Duitsland, want daar is juist de band van de jeugdgroepen en van de jongeren zelf aanmerkelijk minder geworden in de afgelopen periode.

In deze magie probeert men niet alleen de eenheid van Duitsland af te roepen, iets waarvoor men in beide delen van Duitsland. altijd wel aandacht voor heeft, maar men probeert bovenal iets te vinden dat men liefde of kameraadschap of verbondenheid noemt. Men wil a.h.w. doordringen tot een Asenheim waarin alle strijd een spel wordt en de helden, elke nacht herboren, in vriendschap samen zijn ondanks de strijd. Het is een verschijnsel dat zeker de moeite waard is om het te registreren, aangezien de invloeden daarvan op de politiek en de economie in de komende tijd steeds groter kunnen worden.

In Zwitserland is er ook een eigenaardige situatie ontstaan. Het blijkt dat de z.g. Graal groepering (voor een deel van christelijke zelf van katholieke origine) thans het aanzijn heeft gegeven aan wat men noemt de Graalwachters. Deze Graalwachters hebben een zetel in Zwitserland. Ze zijn ook verspreid over Oostenrijk, Duitsland, Italië en zelfs een deel van Frankrijk. Deze groep komt samen, herdenkt het lijden van Christus maar vooral de Graal die hier wordt gezien als een persoon waarin de Heilige Geest zich openbaart. Het gaat hier om profetieën, het wekken van paranormale verschijnselen, die u eerder in een z.g. "donkere kamer seance" bij spiritisten zoudt verwachten. Voorwerpen zweven door de lucht, de directe stem klinkt etc. Maar het meest belangrijke is altijd weer de kracht, die wordt uitgestraald door degene die de Graal representeert.

Ook duivelsverering komt tegenwoordig veel voor. Opvallend is dat duivelsverering in de laatste tijd zeer sterk om zich heen grijpt in de Ver. Staten. Dit is eigenlijk iets onverwachts, want het lezen van een zwarte Mis e.d, hoort eerder thuis in Frankrijk, Engeland, Roemenie dan in een land als de Ver. Staten waarin het christendom altijd wel een zeer bijzonder karakter heeft gehad. Naast de geheime groepen als The Knights of Columbus en dergelijke geheimzinnige groeperingen bestaat er nog een nieuwe groep die zich The Messengers of Light (Lichtbrengers) noemen. Ze zijn geen satanvereerders, maar ze proberen wel de krachten van het duister op te roepen, opdat zij met het licht één zullen worden. Men gelooft dat op deze manier de tegenstellingen in de wereld kunnen worden opgelost. Vele eigenaardige fenomenen ontgaan hierdoor. Tevens blijkt dat sommige mensen een buitengewoon charisma (gave) verwerven tijdens deze bijeenkomsten, zodat ze een zeer grote invloed kunnen hebben op de emoties van hun omgeving. Vreemd is dat enkele schijnbaar zeer vrome politici deel zijn van dergelijke groeperingen. Het totale aantal ervan is tamelijk groot en het opvallende is de verbreiding,

Als we namelijk alleen aan de oostkust of alleen aan de westkust een groep vinden, dan kunnen we zeggen; dat is gewoon een secte, een cultus, een verschijnsel zonder meer. Maar als we zien dat over het gehele land wordt teruggegrepen naar een en dezelfde methodiek, dan moet er toch wel iets aan de hand zijn; dan is hier een moderne vorm van magie aan het werk, die schijnbaar de tegenstellingen wil overbruggen welke de Ver. Staten zo sterk verteren.

Nu ik toch deze vormen van magie in de Ver. Staten aanstip, zal het u waarschijnlijk niet onbekend zijn dat ook de Indianen de laatste tijd zijn teruggekeerd naar hun oude en in feite magisch geloof. Hun verering van de Manitoes, hun oproepen daarvan, het gebruiken van de heilige tekens van bijstand als b.v, de spin, het werken met het beeld van de zon. e.d. komen steeds meer voor. De Indiaanse groeperingen staan hierin niet alleen. In vele staten, vooral in het westen van de U.S.A., hebben ook jongeren zich bij hen aangesloten, die niet behoren. qua bloed tot de indiaanse stammen, maar die zich met deze inwijdingen van het oude natuurgeloof bezighouden met alle magische bijbedoelingen, het maken van amuletten, talismans en dergelijke dingen.

Hier is iets heel anders aan de gang dan toen bepaalde vormen van duivelaanbidding eigenlijk slechts een uitvlucht waren voor mensen, die vooral door misdaad gemakkelijk wilden leven en gelijktijdig zich wilden uitleven op elk terrein. Hier is sprake van mensen, die zichzelf een grote discipline opleggen, die langere tijd doorbrengen in eenzaamheid en daarnaast gezamenlijk projecten aanpakken. Ook deze vorm van magie lijkt mij zeer interessant omdat ze in de Ver. Staten iets terugbrengt dat lange tijd weg is geweest, namelijk de verbondenheid met het land.

Opvallend is daarbij ook dat het oude begrip van de Sioux, de adelaarsziel, weer een grote rol gaat spelen. Men gelooft, dat de ziel van een mens kan uitvliegen boven de Wereld als een adelaar, kan waarnemen over de gehele wereld en zelfs kan terugkeren. Men kan de goden aanroepen, die in de gedaante van een adelaar hulp en bijstand verlenen, zichtbaar of onzichtbaar,.

Dan is het misschien hier de tijd om op te merken, dat we zowel onder de z.g. Baptisten als onder de Rooms Katholieken in de laatste tijd bepaalde groeperingen zien ontstaan, soms zelfs binnen kloosterorden en daardoor over de gehele wereld verspreid inclusief een aantal missionarissen, die hun geloof hebben omgezet in een werken met paranormale krachten. Het gaat hier om het verwerven van de krachten van de H. Geest en het charisma dat Jezus heeft gegeven aan de apostelen, het gaat dus om genezing, gaven van profetie en voorwetenschap.

Deze rituelen zijn over het algemeen een soort kerkelijke plechtigheid. Bij de Baptisten bijzonder gekenmerkt door het z.g. spreken in tongen, dat in een zeer kleine groep plaatsvindt en daarnaast in de eenheid of broederschap. Bij de Rooms Katholieke secten of groepen van deze aard is het meestal een koorzang waarin men een eenstemmig gregoriaans gebruikt en zelfs nog oudere melodieën. Het is eigenlijk een kerkdienst zonder Misoffer waar de aanwezigen in een kring staan (het doet een beetje denken aan bepaalde joodse bijeenkomsten waarin de Wet wordt uitgelegd) en men a.h.w. de H. Geest aanroept. Hierbij refereert men dan aan het Pinkstergebeuren. Maar het belangrijke is dat inderdaad dergelijke fenomenen zich vertonen. De groepen zijn wel gehouden deze fenomenen niet naar buiten uit te dragen. Dat geldt trouwens voor de meeste groeperingen.

In Afrika is er een tijdlang een vermindering geweest van de invloed van de z.g. tovergenootschappen waarin vele medicijnmannen maar ook anderen waren opgenomen. De tijd van de Luipaard, Leeuw, Alligatormannen of hoe ze verder ook mogen heten scheen voorbij te zijn, maar dit was zeker niet het geval. Het blijkt, dat bepaalde genootschappen zich op dit moment werpen op het toepassen van de groene magie en daarmee proberen zelfs beïnvloedingen tot stand te brengen in de westerse wereld. Het gaat hier om de projectie van allerlei geestelijke krachten en tevens om een vorm van paranormale spionage. Men meent zich op deze manier van te voren te kunnen oriënteren over de houding van bepaalde landen en eigen optreden en argumenten daaraan te kunnen aanpassen. Het blijkt, dat de krachten, die deze groepen uitstralen naar hun eigen volgelingen de guerillastrijd in bepaalde gebieden aanmerkelijk voor hen vereenvoudigt, grotere successen mogelijk maakt en bovendien het winnen van een steeds grotere aanhang.

Wreedheid is bij deze groene magie onvermijdelijk. In enkele gevallen roept men tegenwoordig zelfs weer de Grote Slang aan. Dat is heel gevaarlijk, want als je de Slang ziet in het vuur, dan betekent dat wel dat degene die dicht bij je zit en niet tot de broederschap behoort het bloedoffer voor de Slang moet zijn. Het aantal moorden zal in de komende tijd dan ook wel toenemen.

Dan wil ik erop wijzen dat een oude en bijna vergeten groepering bij de hindoes eveneens weer opgang begint te maken. Vermoedelijk spreken ook hier politieke motieven bij de oprichting mee. Het wonderlijke is, dat er inderdaad mensen zijn, die bepaalde vormen van uittreding kennen. Het aantal herinneringen aan vorige incarnaties neemt onder de leden zeer sterk toe. De rituelen zelf zijn op zijn minst genomen zeer libertijns. Ze kennen bloedoffers, maar ze vereren Kali niet. Het gaat niet om de dood of de vruchtbaarheid die wordt vereerd. Vereerd wordt Atman, de levende ziel. Men tracht a.h.w. deze kracht in zich te brengen om zo een licht te verkrijgen, een uitstraling waardoor men in staat zal zijn om de onjuistheden in de maatschappij op te lossen en gelijktijdig voor zichzelf een groter juistheid en ook welvaart te gewinnen.

Als ik contemporaine magie overzie, dan blijkt dat ze over het algemeen sterk wordt beïnvloed door het denken van de wetenschap. Wetenschappelijke denkbeelden zijn in vele gevallen de rationalisatie van magische bestrevingen. Typerend is verder een woordgebruik dat sterk afwijkt van hetgeen de oude magie kende, terwijl men in bepaalde rituelen juist terugvalt op zeer oude spreuken.

De krachten, die worden opgewekt zijn voor de wereld soms gunstig, maar in de meeste gevallen zijn ze gericht op het welzijn van een enkele groep.

Contact met onze werelden (de geestelijke) wordt door vele van deze groepen wel nagestreefd, maag lang niet altijd bereikt. Het werken met mediums in de meest verschillende vormen is kennelijk een eigenschap van al deze groeperingen. Een van de meest wonderbaarlijke ervan is een Tibetaanse groep, die overigens officieel ontkend wordt, welke zich nu bezighoudt met de sterke beïnvloeding van China, opdat het oude vaderland weer vrij zal worden. Hier is dus een vrijheidsstrijd omgezet in een geestelijke strijd waarin men spreekt met demonen door middel van mediums. Deze demonen bindt men aan bepaalde verplichtingen, die ze dan zouden moeten volbrengen t.a.v. de bezetters en hun handlangers in het oude land dat men heeft verlaten. Het grootste gedeelte van deze magische groepering bevindt zich op het ogenblik in de richting van Nepal. Hier heb ik u een klein beeld gegeven van wat er ongeveer aan de hand is.

Maar ook wij doen in zekere zin aan magie. Als wij hier samen zijn, proberen we inderdaad een sfeer te wekken. Wij dragen niet alleen denkbeelden over, maar we proberen wel degelijk ook een invloed in u te brengen. En ook dit zou onder de hedendaagse magie gerangschikt mogen worden.

Elke mens heeft in deze tijd de mogelijkheid om veel meer energie in zich op te nemen en van zich uit te stralen dan door de bank geschiedt. Het is duidelijk dat een mens, die de krachten van de geest of de kracht van Atman (de Alkracht), wil gebruiken, daarvoor een bijzondere afstemming moet hebben. Deze afstemming zal in de lopende periode gericht moeten zijn op een zekere onthechtheid t.a.v. de werkelijkheid van de wereld en gelijktijdig een zeer intens betrokken zijn bij bepaalde geestelijke ontwikkelingen, aspecten of denkbeelden. Zelfs de verering van bepaalde helden of goden kan bijdragen tot een dergelijke instelling.

Wat wij doen, als wil hier werken, is u een sfeer geven, maar tevens een zo groot mogelijke vrijheid. Dit is niet zonder meer magie. Maar indien u op deze krachten of zelfs op ons een beroep doet in een aanvaarding van bovennatuurlijke vermogens en mogelijkheden, dan zult u zien dat er inderdaad werkingen uit voortkomen. Hiermee kan een tegenwicht worden gevormd op zuiver geestelijke basis tegen de meer moderne vormen van magie die ik reeds heb genoemd als radio, televisie, bepaalde vormen van voorlichting en propaganda. Ook hier probeert men een stemming te wekken, de mens emotioneel te raken. Ook hier probeert men hem in zijn denken en vooral in zijn levenskracht zodanig te conditioneren, dat hij alleen in een bepaalde richting kan reageren.

Wat wij doen en wat zeer vele magische groepen over de gehele wereld doen is heus niet alleen maar een vrijheidsstrijd bevorderen of een beetje welzijn nastreven of proberen in contact met goden of demonen te ontvluchten aan de beperkingen van de wereld. Het is wel degelijk ook het richten van krachten op deze wereld. Krachten, waardoor een vrijheid wordt bevorderd. Indien wij in staat, zijn de kunstmatig opgebouwde illusies, die in deze wereld verkeerd worden gehanteerd, te vernietigen om daarvoor de vrije erkenning van desnoods eigen illusies, maar als het even kan ook van eigen innerlijke waarheid mogelijk te maken, dan hebben we iets bereikt.

Ik heb in dit onderwerp bepaalde factoren verwaarloosd. Ik heb opzettelijk niet gesproken over bepaalde genootschappen die u kent als Logegenootschappen. In elke Loge zijn een groot aantal verschillende gradaties. Sommige van die Loges, werken wel degelijk zuiver magisch. Ik wil hier herinneren aan bepaalde ritens van b.v. de Maçonnerie, van bepaalde Theosofen en een bepaalde werkwijze van sommige Rozenkruisers. Daar worden wel degelijk krachten opgewekt en gericht. Maar ik meen, dat het te ver zou voeren in Nederland om dit in het bijzonder te belichten. Daarom hoop ik dat dit onderwerp in deze vorm voor u voldoende is.

LES 10 - WERELDGEBEUREN

Als wij ons bezighouden met het wereldgebeuren en met de achtergronden daarvan, dan komen we al snel tot de overtuiging dat de mens maar een heel beperkte mogelijkheid heeft om zijn leven in te delen en daarin veranderingen aan te brengen.

Als wij teruggaan naar het verleden, dan worden wij altijd weer geconfronteerd met omwentelingen waarbij we niet eens meer weten wat er aan de hand was. Neem b.v. Attila, koning der Hunnen. Een fantastische figuur. Zijn aanvallen en plundertochten werden eigenlijk alleen gedictieerd door zijn behoefte om de baas te blijven, om een groot rijk te hebben, al het andere was bijkomstig. Toch zijn er door zijn invallen grote veranderingen gekomen in de gehele Europese samenhang en cultuur. Kunnen we nu zeggen dat dit door de mensen gezocht is? Neen. Moeten we dan zeggen dat er een God is die dat heeft bepaald. Ik weet het niet. Want dan is die God nogal eens tegenstrijdig. maar als wij concluderen dat veel van die gebeurtenissen met een zeker ritme in de historie verschijnen, dan denken we aan een pulserende invloed buiten de wereld, die daarmee het een.en ander tot stand brengt.

Als we dat willen toepassen, kunnen we teruggaan tot de uittocht van Abraham of als we nog verder terug willen gaan in het rijk der legenden tot de eerste scheepsbouwer Noe. Wij ontdekken. dan dat wat er gebeurt gepaard gaat met inspiratieve invloeden, met zaken die misschien heel normaal lijken, maar die voor de persoon zelf een heel bijzondere betekenis krijgen. Denk maar eens aan de engelen die bij Abraham op bezoek kwamen. Daarna was Sara vruchtbaar. (Je vraagt je dan wel af wat dat voor engelen geweest zijn. Misschien een paar prehistorische cupido's.) In ieder geval, door de vruchtbaarheid van Sara kwam het tot de verstoting van Ismael en Hagar. Ismael werd opgevoed met het gevoel dat hij ten onrechte was weggejaagd. Zijn volgelingen hebben dat overgenomen. Het is typerend, dat er een familievetete bestaat die op zijn minst 6000 jaar oud is en nu nog steeds tot uiting komt in de relaties tussen Israël (het jodendom) en de Arabische wereld. U zult zeggen; Hoe komt u aan dergelijke dingen? maar het is toch logisch.

Als ik die lijn kan doortrekken, als ik elke keer weer constateer en dat kan ik door de gehele geschiedenis blijven doen dat er een strijd bestaat tussen, Israël en andere volkeren die echter, bekeken vanuit volkenkundig standpunt zeer na aan elkaar verwant zijn en deze strijd zich doorzet tot aan deze dagen toe, dan kan ik haast niet anders zeggen dan; Hier is een erfelijke factor aan het werk.

Is dit nu bepalend voor het wereldgebeuren? Als je dat de leiders van deze wereld vraagt is dat niet waar. Die denken dat zij het doen. Maar alles bij elkaar voert steeds weer tot een samenloop van omstandigheden die absoluut onverklaarbaar en niet redelijk is, zeker gezien de gevolgen. Wij hebben het daar wel eens meer over gehad.

Ik heb u eens verteld dat Adolf, als iemand hem had gezegd; Schilder eens een mooi portret voor mij, misschien een heel goed kunstenaar zou zijn geworden en niet een zeer machtig maar, ook een zeer slecht politicus. Datzelfde geldt ongetwijfeld eveneens voor Nixon. Als Nixon niet de steun nodig had gehad van een miljonair die er erg veel van hield om alles te kopen, dan zou hij zich nooit in allerlei eigenaardige zaken hebben gestoken. Maar als dat niet was gebeurd, zou hij geen loodgieters nodig hebben gehad. En als hij geen loodgieters nodig had gehad, zou er geen Watergate zijn geweest. En als er geen Watergate was geweest, zouden er geen grote veranderingen tot stand zijn gekomen in de gezagsverhoudingen in de U.S.A., want dat is het feitelijke resultaat. Je kunt dat alles niet helemaal beredeneren, dat is de grote moeilijkheid.

Als je verstandelijk de wereldgeschiedenis nagaat, dan is er soms eigenlijk geen enkele reden te vinden voor een bepaald gebeuren.

Waarom moest Filip II van Spanje zo bigot en tevens zo sexueel aberratief zijn dat hij daardoor een opstand veroorzaakte waaruit o.m. het Koninkrijk der Nederlanden uit voortkwam? Als je het allemaal nagaat, is het gewoon ondenkbaar.

Wat brengt een Italiaanse zeeman, een zekere Columbus, ertoe om in Spanje steun te gaan zoeken? Eerlijk gezegd, heeft men geprobeerd hem weg te krijgen, want hij was lastig. Hij had echter nog wel zoveel relaties dat men hem niet goed kon opsluiten. Dus heeft men hem een wenk gegeven dat hij moest gaan praten. En omdat de man, al was hij zeeman, toch een zekere charme bezat, vond Isabella van Castillie na wat er gebeurd was het prettiger hem ver weg te weten. Zij heeft ongetwijfeld de H. Maagd daarbij om hulp gevraagd en daarna Columbus op de Santa Maria gedeponneerd. En daardoor worden de Amerikaanse landen opengebroken. Niet ontdekt, dat was voordien al gebeurd. De kolonisatie en de exploitatie komt na Columbus. Het is een zaak van de Spaanse avonturiers (de hidalgos), die niet bepaald veel geld hebben, maar zoveel te meer pretentie en natuurlijk ook van de kerk die graag zielen bekeert, al is ze in de middelen tot bekeren niet bepaald kieskeurig.

Alles wat wij weten van de rijken van Montezuma, de wijze waarop dat is ingedeeld (een groot gedeelte is gewoon door de priesters verdonkeremaand of vernietigd) wijst erop dat wij hier te maken hebben met een heel andere cultuur. Een cultuur met een eigen karakter. Gezien de wijze waarop ze zich aan het ontwikkelen was, was het bijna onmogelijk dat die cultuur zich zou beperken tot Mexico. Ze zou verder naar het noorden zijn gegaan en er zou een heel ander werelddeel ontstaan zijn; waarin de Indiaanse stammen een heel andere en groter rol gespeeld zouden hebben dan nu het geval is. En dat is nu allemaal het gevolg van een man die relaties heeft, maar te lastig is, die zelfs een koningin bekoort, ofschoon ze hem doet vluchten voor de bekoring die ze voor zichzelf verwerpt.

De gehele geschiedenis is vol van dergelijke eigenaardigheden en onwaarschijnlijkheden. De hele historie is vol van schijnfiguren, van onwerkelijke zaken.

Het zal u allen bekend zijn, dat een man als Stalin een aantal dubbelgangers had. Minder bekend is dat ook Adolf Hitler daarvan enige tijd gebruik heeft gemaakt voornamelijk in de jaren 1940 tot 1942. Wist u dat ook Mao een aantal dubbelgangers heeft? Als men dat bij elkaar neemt, zeg je Wat zien wij eigenlijk? Wij denken misschien; in China ligt Mao nu op sterven. Het kan waar zijn. Maar wie zegt ons dat hij niet allang gestorven is? Mensen en namen zijn symbolen. Ze worden zo enorm lang gehandhaafd. Ze gaan vaak over verschillende schijven onder dezelfde namen en zelfs met een vergelijkbaar uiterlijk, dat het heel moeilijk is te zeggen dat Mao, die eens de lange weg begon, nu op sterven ligt. We kunnen hoogstens zeggen; De figuur Mao, die het symbool is van een Chinese natie, ligt op sterven. Indien deze man eerder was gestorven, zou China zeer waarschijnlijk een andere manier van actie voeren hebben gekend; dan zouden er veel eerder geschillen zijn gerezen met de Sovjet Unie en zou ongetwijfeld een culturele revolutie ook niet mogelijk zijn geweest. China zou een totale bureaucratische staat zijn geweest, reeds nu. Het is nog net niet zo ver, maar het gaat wel de goede kant uit

De achtergrond van het wereldgebeuren is duister. Zelfs als men de gebeurtenissen op de voet volgt, blijven er altijd vragen open.

Waarom wordt zelfs nu nog niet toegegeven dat bij de aanslag en moord op John F. Kennedy een aantal schutters en niet slechts een enkele mijnheer Lee betrokken was? Waarom? Wat speelt er zich op de achtergrond af? Is de mens wel zo machtig als hij denkt? Kan die mens zijn eigen zaken wel regelen. Zoals hij denkt dat hij het doet? Ach, eigenlijk vindt u het antwoord in het heden.

Overall heeft men welvaart gepredikt. Overall heeft men gesproken over een strijdloze maatschappij, een sociale rechtvaardigheid. En kijk nu eens wat er van komt, kijk naar uw

eigen land waarin de sociale verworvenheden van de massa teniet moeten worden gedaan, omdat de massa er zelf aan te gronde dreigt te gaan. Kijk naar de illusies van Frankrijk, die nog steeds luid kraaiend worden verkondigd, maar waarvan het stemmetje zo langzamerhand toch wat schor wordt, het is een cog au vin geworden. De Franse politiek is praktisch gaar. Kijk wat er gebeurt in Italië. Kijk naar het eigenaardige spel in de Ver. Staten. Kijk naar de wonderlijke veranderingen die zich aan het afspelen zijn in Engeland. Kijk rond u en vraag u af, of er een verstandelijk beredeneerbare en aantoonbare reden is te geven waarom al deze verschijnselen samenvallen. O, ja de crisis. Maar waar komt die dan vandaan? De crisis .is weer het gevolg van een invloed waardoor iedereen meer wilde hebben dan hij kon krijgen.

Hoe komt het dat al die mensen ineens gelijktijdig zo beginnen op te treden, want het is niet alleen een kwestie van de derde landen die plotseling meer willen hebben. Neen, het is een conflict dat is ontstaan doordat de westerse wereld veel meer voor zichzelf nodig had. En waarom had de westerse wereld meer voor zichzelf nodig? Omdat ze meende dat ze recht had op een welvaart, die alleen door exploitatie van anderen kon worden bereikt, zelfs als er geen koloniale relaties waren. Een imperium zonder imperialisme of misschien elders imperialisme zonder imperium.

Dit maakt wel duidelijk, dat er kosmische krachten aan het werk moeten zijn, dat er ritmen moeten zijn. Voor economen is het misschien interessant eens na te gaan hoe het in het verleden is geweest met de economische crises. Wij komen tot de conclusie, dat het vorige jaar waarin praktisch de crisis uitbrak een jaar was waarin volgens de berekening van de cycli inderdaad een crisis moest uitbreken. Maar zal men uitroepen de drie voorgaande fasen hebben geen crisis vertoond. Dat is waar. Men heeft die economisch weten weg te werken. Maar u kunt ze wel terugvinden in de Dow Jones index en ook in de reacties op de vrijwording van het goud. Er zijn dus wel aanwijzingen voor. Maar nu zet het door. Waarom zet het juist nu door?

Wij moeten dan verder teruggaan. Vanaf 1963 is de invloed van Aquarius steeds sterker geworden. Aquarius is wat revolutionair. Als die in de oude zin van de Vissen. wordt geïnterpreteerd, dan ontstaat er een conflict. Want Vissen zijn discipline wezens. Aquarius is tegen elke discipline; hij is wat wispelturig als geheel genomen. Hoe kunnen wij dat nu rijmen? Zodra de Aquarius-invloed sterker gaat worden, verschuiven plotseling de mogelijkheden van de mensheid. De manoeuvres worden steeds moeilijker. Er is steeds meer verdeeldheid en door het gebrek aan samenwerking - in een disciplinair verband wel te verstaan - ontstaat er als vanzelf de onvermijdelijkheid van de huidige crisis. Zou Aquarius daar iets mee te maken hebben?

Wie de achtergrond van het wereldgebeuren nagaat zou volgens mij tot de conclusie moeten komen dat, als wij spreken over de heerschappij van een bepaald sterrenteken, die heerschappij inderdaad in een beschrijfbaar en historisch aanduidbare periode bepaalde neigingen bij de mensen bevordert en dat daaruit veranderingen voortkomen. Als zodanig is de komst van Aquarius in ieder geval het begin van grote veranderingen in de gehele menselijke maatschappij.

En hoe zit het met de crisis ritmen? Dat loopt ongeveer 1 op de 28 jaar. Er moet dus een invloed zijn, die moet samenhangen met de energie en het voortbrengingsvermogen van de mensen. Wanneer de energie laag is en duidelijk het voortbrengingsvermogen daalt terwijl de eisen in die periode stijgen, dan ontstaat er een crisis. Want men wil meer dan er is. Daardoor schept men een situatie waarbij de kleinste gebeurtenis voldoende is om de ballon te doen springen. Daarvoor is er heus geen Black Friday nodig om de hele wereld plotseling in een economisch onoverzienbare situatie te dompelen.

Zaten we nog iets verder gaan. Waarom denkt u zou het weer de laatste twee jaar zo sterk afwijken van de norm? Daarvoor moet een bepaalde reden zijn. Het is gemakkelijk om hiervoor spuitbussen, uitlaatgassen enz. de schuld te geven. Maar die dingen worden al zo lang gebruikt. Waarom gebeurt het juist nu? Als wij dit nagaan, blijkt dat wij in een periode

zitten die reeds meermalen is voorgekomen. Het is namelijk een periode vergelijkbaar met die van 1938. In die tijd was er eveneens een zekere vermoeidheid. Er waren afwijkingen van het normale weertype, al was dat niet zo intens als op het ogenblik. Daarvoor moeten wij teruggaan tot de twintiger jaren om dat te vinden. En wat zien wij daarna? Oorlog. Of in een ander geval het begin van de crisisonwikkeling, die zich eerst in Duitsland afspeelt en daarna uitgrijpt over de rest van de wereld. Wij moeten dus aannemen dat dit een invloed is. Waar kunnen we die vinden? Bij de zon? De zon doet niets bijzonders. Er zijn wat extra zonnevlekken, maar die zijn niet van zo'n over heersend belang.

Dan moeten we het dus in de kosmos zoeken. Maar welke invloed in de kosmos zegt de mensen dat sommigen op een gegeven ogenblik gewoon gek worden? Want dat is het eigenlijk. Het is een vorm van lemmingdrang, maar dan op het gebied van de economie.

Ik meen dat we dan de conclusie zouden moeten trekken dat de invloeden niet een bepaalde bedoeling hebben. Die invloeden zijn het milieu geestelijk maar voor een deel ook mentaal en zelfs het fysieke milieu van de mens. De mens moet daarop reageren. Hij doet dit volgens zijn geaardheid, zijn neiging. Op grond daarvan kunnen wij weer constateren dat alle crises uit de laatste periode eigenlijk samenvallen met bezitscrises.

Wij kunnen teruggaan naar de Franse revolutie en vinden daar dezelfde verschijnselen. Wij kunnen nog verder teruggrijpen naar de jaren rond 1400 en zien daar soortgelijke verschijnselen. Wij kunnen gaan naar de jaren 900 tot 1070, weer vergelijkbare verschijnselen. Er is bij de mensen steeds een reactie. Waar komt deze bezitsreactie vandaan?

We moeten dan kijken naar de eigenschappen van het teken Vissen. Dit teken blijkt de neiging te hebben zich een gezag toe te eigenen op grond van waarden, die het als een verlengstuk van zichzelf beschouwt. Als dat in deze tijd weer gebeurt, zou het een beetje verwarder moeten worden dan voordien. Toen kon een revolutie uitbreken, maar die had alleen ten doel een nieuwe stand a.h.w. op de plaats te zetten van de machthebbers van voorheen. Een keizerrijk, geboren uit een koningschap dat door de revolutie werd vernietigd. Tegenwoordig kan dit niet meer. Zoals ook eens de ambtelijke regering van de Tsaar werd vervangen door de ambtelijke regering van de Bolsjewiki. De humaniserende Mensjewiki werden gewoon opzij geschoven. De Tsaar heet de Partij voorzitter en zetelt nog steeds in Moskou. Als je het goed bekijkt, dan is er zo weinig veranderd. Maar in deze tijd komt er ineens een explosief element bij, de kracht van Aquarius. Aquarius zal op een crisis ook anders reageren, dan Vissen dat doet. Anders gezegd de reactie van de mensheid op gelijksoortige situaties zal veranderen.

Nu kunnen wij die achtergronden nog verder uitbouwen. Ik stel het volgende In Aquarius speelt broederschap een rol, maar ook drift. Aquarius is een invloed, die ongetwijfeld geestelijk grote mogelijkheden geeft en geheel nieuwe technische inzichten kan bereiken. Haar daarnaast is Aquarius zo eigenzinnig en stijfhoofdig als maar denkbaar is.

Kijk naar de mensen van vandaag. Zie je die stijfhoofdigheid en eigenzinnigheid niet steeds meer? Draven de mensen niet steeds meer door? Maar ze draven nu niet meer door in de richting van eigen macht. Integendeel, ze willen een functie, geen macht. Hun functie zien ze niet als een middel om zichzelf in de eerste plaats te bewijzen, maar om hun nut in de gemeenschap uit te drukken; dus een relatie met de mensheid. De menselijke relatie wordt steeds belangrijker in deze dagen. Die invloed zal zich uitbreiden.

Nu zitten wij op dit moment nog steeds in een situatie waarvan wij kunnen zeggen; Men is voortdurend bezig met compromissen die weinig inhouden. Veel grote woorden en weinig daden. De massa is echter veranderd. Of u nu kijkt naar de massa van Engeland, van Frankrijk, van Duitsland, Iran, Nederland of van de U.S.A. ze verandert, ze wordt bewuster. De massa gaat meer kritiek uitoefenen en ze is ook bereid om bepaalde zaken zelf op te knappen en het niet alleen aan anderen over te laten. Als er nu dus een tendens van energie gaat komen en aangezien we nu een laag gemiddelde van energie op aarde hebben, gepaard gaand met een zeer hoog potentieel van lichtelectriciteit moeten wij aannemen dat in de komende periode (over een paar maanden zal dat zeker het geval zijn) juist die eenlingen gaan optreden, die

actief willen zijn op hun eigen manier. Dat kan niet anders, want die energie moet worden omgezet in een poging om samen met de mensen iets tot stand te brengen. en dit met misachting van alle bestaande machtsverhoudingen en alle economische regels en wetten. Ze gaan gewoon hun gang. Zo bezien moet zich dus in een betrekkelijk korte periode een aantal ingrijpende veranderingen kunnen afspelen. Welke die zullen zijn, daarover kan worden gevochten. Ik stel;

Het zal steeds moeilijker zijn om een ambtelijk gezag uit te oefenen, indien dit niet gepaard gaat met de macht van wapens. Het zal steeds moeilijker zijn de eenling te doen beantwoorden aan de eisen, die de hoofden van de menigte als zodanig stellen. Er is een gistingsproces, een veranderingsproces aan de gang. Dit proces zal niet stilstaan bij een bepaalde grens. Of als u het netjes uitgedrukt wilt hebben in meer parlementaire termen. Gezien de onrust en de vergelijkbare ontwikkelingen in vele landen moet worden gevreesd, dat het verzet van bepaalde groepen tegen de toch noodzakelijk verdere maatschappelijke ontwikkelingen een internationaal karakter zal aannemen.

Deze veranderingen op zichzelf betekenen gelijktijdig dat de conflicten binnen elke gemeenschap sterker toenemen en vanuit het huidige begrip onredelijk worden. Die onredelijkheid is echter niet te wijten aan degenen die iets nieuws nastreven, maar aan hen die proberen elke persoonlijke ontwikkeling te voorkomen om zo een gelijkschakeling van de massa mogelijk te maken.

Als je dat zo bekijkt, krijg je het gevoel dat er geestelijk ook nog wel het een en ander aan de hand moet zijn. Want het is duidelijk, dat wanneer het gehele geestelijke klimaat op aarde gaat veranderen - en dat zit er duidelijk in - dan zullen er ook andere geesten op aarde incarneren. Andere geesten dan tot nu toe op aarde incarneerden zullen de kans krijgen te graviteren naar belangrijke plaatsen. Wat zullen wij op dat terrein dan kunnen constateren?

Daar zijn de Broeders van de Nieuwe Leer, die op aarde nu onder verschillende namen en in verschillende vormen werkzaam zijn. Een van de meest bekende groepen is op dit moment een Indiase groep. Deze mensen proberen een totaal nieuwe visie op het leven te verbreiden. Niet de oude filosofie, zoals men wel eens denkt, maar een nieuwe visie op het leven met gebruik van nieuwe geestelijke krachten, met een nieuwe leefwijze, die veel meer is aangepast aan de geestelijke en stoffelijke biologische harmonieën die mogelijk zijn. Dat dit in deze tijd gebeurt, maakt duidelijk dat de tijd daarvoor rijp is. Er gaat dus iets in de belevingsmogelijkheid van de mens veranderen en daarbij in zijn geestelijke concentratie en ontwikkeling.

En als ik rekening houd met Aquarius, die het technische en het mystieke zo mooi met elkaar weet te verenigen, dan moeten wij ook aannemen dat er een nieuwe benadering van de geestelijke wereld en de geestelijke inhoud van de mens komt. Er zullen technieken worden gevonden, die vroeger misschien inwijding hebben geheten, maar die nu in feite niets anders zijn dan een ontdekking van jezelf en daardoor van de waarheid van je wereld.

Als ik het wereldgebeuren beschouw, dan valt mij elke keer weer op hoe precies op het juiste ogenblik en op de juiste plaats zich een verandering ontwikkelt. In de strijd (b.v. de eerste heilige oorlog van de islamieten met Mohammed als veldheer) en wij dat net in een tijd, dat alles is vastgelopen in een zelfzuchtig "ik" zoeken, er een nieuwe regel komt, een nieuwe benadering van het bestaan door het aanvaarden van nieuwe wetten.

Wat doen die wetten? Zij brengen wel degelijk een totaal nieuwe wetenschappelijke ontwikkeling teweeg. Niet alleen omdat ze nu toevallig een tijdje oorlog voeren tegen anderen, maar het is zo dat een nieuwe vorm van wetenschap, van bouwkunst, e.d. zich plotseling manifesteert. Misschien maar gedurende een paar eeuwen, maar net lang genoeg om invloed te hebben op de gehele verdere wereld.

Misschien realiseert u het zich niet, maar zowel uw astronomie als uw astrologie hebben heel veel te danken aan de Arabieren. Uw scheepvaart heeft zeer veel te danken aan de

mogelijkheden en ontdekkingen van de Arabische zeevaarders. Menige reis heeft in die tijd nieuwe methoden gevonden om zich te oriënteren. O, de magneetsteen was al eerder bekend, maar de juiste hantering daarvan in de zeevaart en daarmee het gebruik van het eerste kompas, de eerste mogelijkheid om zich te oriënteren op een eindeloze watervlakte zonder zichtbaar kenteken en dit verbonden met de waarnemingen van de sterren heeft u o.m. te danken aan Pir Reis en al die anderen. Zelfs de kaarten, die ze maakten, wonderlijke kaarten misschien vanuit uw standpunt, zijn een totaal nieuwe benadering van de wereld. Het is een kaxthografische vernieuwing van het wereldbegrip.

Zo kunnen we ook gaan kijken naar het boeddhisme. Het boeddhisme ontstaat in een periode waarin de hindoeleer voor een groot gedeelte in een cultisch bijgeloof is vastgelopen en eigenlijk meer en meer het machtsmiddel is geworden van enkele stammen. En dan komt daar ineens het boeddhisme, dat niet alleen de filosofie vernieuwt zonder het oude, waardevolle weg te gooien, maar ook een nieuwe benadering van natuurlijke fenomenen eraan toevoegt zowel als van geestelijke waarden en daardoor een geheel nieuwe wereld opent, die in staat is de mensen een andere wijze van leven en beleven mogelijk te maken. En, dat in een tijd dat in Azië alles is vastgelopen.

Met het christendom is dat eveneens het geval. Wij kunnen natuurlijk redeneren dat Rome is ondergegaan door de opkomst van het christendom. Het omgekeerde is eerder waar. Het christendom is opgekomen door de zwakte van Rome. Rome dat ten onder ging aan de zelfzucht van de Senaat en de luiheid van zijn burgers, die liever geen soldaat meer speelden, aan de afhankelijk van het Romeinse rijk van de opbrengsten die het uit de verschillende kolonieën (de veroverde gebieden) het aanvoeren. De economische ondergang van Rome stond al vast voordat Jezus werd geboren. Het christendom komt juist op het ogenblik, dat een nieuwe levensbenadering en een nieuwe levensdiscipline nodig zijn. Dat is toch geen toeval?

Daarnaast hebben nog een aantal vernieuwingen plaatsgehad. We zien ze gemiddeld eens in de 600 á 700 jaar. Er is b.v. een vernieuwende benadering geweest ongeveer in het jaar 1870, die ik eigenlijk de voorbereiding voor deze nieuwe tijd zou willen noemen, waardoor men voor het eerst weer universeel ging denken over geloof. Het lijkt ongelooflijk, maar er zit een vast plan achter. Geen plan misschien van een denkend wezen of van de een of andere minister van God die zit voor te schrijven wat er moet gaan gebeuren. Neen, het is kennelijk een voortdurende wisselwerking tussen geestelijke werelden en invloeden uit de kosmos die de aarde beroeren. We moeten dan wel aannemen, dat in de komende periode steeds meer verlichte figuren gaan optreden in het wereldgebeuren. Daarmede bedoel ik geen mystici, die verklaren los te staan van de feitelijke wereld, geen Swedenborg e.d. maar reëel denkende nuchtere mensen, die gelijktijdig hogere geestelijke waarden introduceren in hun handelen en niet alleen in hun prediking of in hun persoonlijke beleving.

De vorige maal hebben we geprobeerd achter de coulissen te kijken en we hebben gezien hoe de wisseling van scene voortdurend noodzakelijk wordt. Vandaag is het nog Europa, morgen is het opeens China. Het is de wisseling van de brandpunten van de mensheid. Het stuk wordt echter niet bepaald door het decor. Het stuk wordt bepaald door de speler. Het mooiste decor kan een armzalige toneelspeler niet doen schitteren als een geloofwaardige figuur. En zo gaat het met ons allemaal.

We zitten in een wereld waarin de invloeden van buitenaf de mensheid dwingen tot een verandering. Alleen degenen, die in de verandering hun innerlijke grootheid, hun innerlijke kracht kunnen vinden en die dan nuchter en praktisch kunnen aanpassen aan de huidige wereld met de noodzaken die er nu zijn, kunnen de wereld weer verder helpen. Later verdwijnt er dan wel weer veel.

Het christendom heeft zichzelf geperverteerd op het ogenblik, dat het een grootmacht werd. Datzelfde kan worden gezegd van het boeddhisme. Vanaf het moment dat het boeddhisme rijk aan bezittingen begon te worden, was de Weg eigenlijk iets wat meer werd gepredikt, dan gedaan.

Wat Mohammed betreft, zodra er sprake was van een religieuze binding en macht, begonnen de sjeriefen met elkaar te vechten over de vraag wie de baas was. Zo werd alles weer omgevormd tot een politiek geheel. Het is de neiging van godsdienst om zich om te zetten in een machtsstructuur. Maar de vernieuwing zelf kan niet ongedaan worden gemaakt.

Wat de islam heeft betekend, voor het anders denken en leven van de mensen in een groot gedeelte van de wereld, wat het christendom en het boeddhisme heeft betekent in diezelfde zin, dat kun je niet wegvagen. De verandering begint met een ideaal, met een ware, een geestelijk van lichte weg, maar ze eindigt gewoonlijk in een verandering van wetmatigheid en praktijk, zoals de mens die beleeft. Dat is er op het ogenblik ook aan de hand.

Deze wereld heeft een Wereldleraar gekend. Zijn naam wordt nog niet genoemd. Zijn krachten zijn al bijna vergeten voordat de werking van zijn leer, op aarde goed kenbaar wordt. Er is een Meester geweest en ook hij is in de vaagheid teruggetreden. Dat is in tegenspraak met veel wat er vroeger is gebeurd. Misschien zullen deze krachten eens de goden zijn tot wie een nieuwe mensheid bidt. Dat is al eerder gebeurd. Nu zijn ze eenvoudig de factoren in een vernieuwing van deze wereld. Maar hun optreden in deze tijd maakt duidelijk dat de invloeden er nu zijn waardoor een geestelijke weg of openbaring of nieuwe krachten zich op aarde kunnen gaan manifesteren.

Als ik het wereldgebeuren op mijn manier ontleed, dan zeg ik; Op de achtergrond ligt op het ogenblik een enorm groot geestelijke potentiaal. Daar zit natuurlijk het werk van de Wereldmeester en van de Wereldleraar in. Er zit het werk in van de verschillende broedersschappen, van de inwijdingen en van de ingewijden van deze tijd, de adepten, maar alles bij elkaar zegt het alleen maar; Er komen nieuwe accenten in leven en beleven van de mensheid. Ze kan niet meer terugkeren tot de oude zeden, het oude geloof en de oude aanvaarding. De mensheid zal een nieuwe samenhang moeten zoeken. Zij kan die niet meer zoeken in de beperkte zelfverheerlijking van groepen die zich uitverkoren achten. Als u het mij vraagt, dan drijft het wereldgebeuren de mens niet alleen naar een grotere menselijke broederschap maar ook naar een grotere geestelijke verwantschap waarin de krachten van de kosmos misschien meer bewust beleefd kunnen worden en waarin de ritmen, die het leven van de eenling maar ook de ontwikkeling op aarde dicteren, worden beseft en omgezet in een bewust beleefbare ontwikkeling.

Voor mij is de tijd waarin u leeft het begin van een vernieuwing. Een vernieuwing, die voor de mensheid én voor de geest veelbelovend is. Een stap verder op het pad van de mensheid. Dat wil niet zeggen dat het zonder lawaai afloopt, want per slot van rekening is het op de wereld nog steeds eten of gegeten worden. Er zijn politici, die proberen vakbondsleiders als ontbijt te nuttigen en vakbondsleiders willen regeringen als feestmaal aanbieden aan hun volgelingen. Dat is nu eenmaal zo. Iedereen vecht voor zichzelf natuurlijk. Maar dat is normaal op aarde. De vogel eet de worm, de vos eet de vogel, de mens jaagt de vos. Zo gaat het en zal het blijven gaan.

Deze strijd kan echter in haar karakter wel degelijk wijzigingen ondergaan. Want het is een groot verschil of je doodt om te eten of alleen maar doodt om te doden. Er is een groot verschil in bewuste wreedheid, in het je verheugen in het lijden van anderen en bewust met een minimum aan lijden het maximum bereikbare mogelijk maken.

De strijd zal zeker niet verdwijnen uit de wereld. Er zullen nog veel harde klappen vallen, maar het wonderlijke is dat die klappen meer en meer hun belangrijkheid en gewichtigheid zullen verliezen omdat de mensen de betekenis ervan doorzien en niet meer de gestelde doelen zonder meer nastreven maar bewust vanuit zichzelf proberen iets waar te maken wat ze zien en beleven als juist.

Het zal pijnlijk zijn voor velen, die in deze dagen machtig zijn. Het zal onrustig zijn voor allen, die houden van een gevestigde orde maar er zijn in het wereldgebeuren altijd dergelijke perioden geweest van omwenteling, misschien van lijden, maar gelijktijdig ook van een enorme geestelijke verruiming. En altijd weer is er na zo'n tijd een ogenblik van rust geweest.

Een soort gouden periode waarin een nieuwe denkwijze langzaam maar zeker de mensen een geluk en een bewustzijn schenkt op aarde wat ze voordien niet hebben bezeten. Het wereldgebeuren zal zich daarheen ontwikkelen, daarvan ben ik overtuigd. Daarom wil ik aan het einde van deze cursus zeggen;

Kijk naar de achtergronden van het wereldgebeuren, maar vergeet niet dat u als mens niet alles te zeggen heeft. De kosmische tendensen, de geestelijke invloeden en werkingen die periodiek optreden, zullen ook u mede bepalen. Maar als u zoekt naar een innerlijke vreugde, als u zoekt naar de bevrediging van een bewust juister leven en ervaren dan brengt de komende tijd u veel. Ik wens u allen toe dat u het besef voor hetgeen gebeurt de vreugden zult willen plukken van het gebeuren.

Voor zover ik aan deze cursus heb mogen meewerken is het voor mij een plezier geweest. Ik hoop dat ik u een paar punten heb gegeven waarover u zult willen nadenken, zodat u in dit onderwerp een gevoel van houvast vindt, als de wereld die u kent zo onzeker en wankel lijkt.

GEWELD ALS DEEL VAN DE MENSELIJKE SAMENLEVING

Als er een geschiedenis is die gewelddadig is dan is dat die van de mensheid. Zelfs in het legendarische begin van de mensheid slaat Kain, Abel dood. Daarna emigreert hij, zodat de vlucht naar een andere natie al heel vroeg heeft bestaan.

Het geweld schijnt bij de mens onvermijdelijk te zijn; maar de betekenis ervan verandert wel steeds. Als wij kijken naar de jagende stammen dan zien wij veel onderling geweld maar dat komt meestal omdat men een goed jachtgebied alleen met anderen wil delen indien zij van de eigen buit afblijven en de eigen bedoelingen niet frustreren. Wanneer later hollen de woningen worden van de stammen dan gaat het om een veilig verblijf. En nog later, wanneer er dorpen zijn is het heel vaak de honger en de nood waardoor men landbouwersdorpen overvalt of veehoeders van hun kudden berooft. In het begin is het geweld in de eerste plaats een nutsfactor. Het is deel van het zelfbehoud.

Dan komen de stadsstaatjes en daar gaat oorlog heel vaak om gewin de ander heeft iets wat ik wil hebben, dus voer ik oorlog. Hoe verder wij de geschiedenis ingaan hoe wonderlijker worden de aanleidingen tot oorlog. Het schijnt dat de mens op den duur de drang tot zelfbehoud heeft verbonden met abstracties die niets meer met de feiten te maken hebben. Een oorlog tegen Troje om de mooie Helena is misschien niet volkomen reëel, maar ongetwijfeld zijn er oorlogen gevoerd om het bezit van vrouwen economische macht en andere zaken. En zelfs nu is oorlog een verkeerde interpretatie van de menselijke drang tot zelfbehoud.

Geweld als geheel beschouwd kan dus worden gezien als een uiting van een menselijke drang tot zelfbehoud welke echter door interpretatie vanuit niet reële standpunten meestal de zonderlingste gevolgen heeft.

Dit gezegd hebbend wil ik proberen de aard van de oorlog te beschouwen.

Toen de aarde voor een groot gedeelte nog schaars was bevolkt, kende men de veroveringsoorlog de uitbreiding van gebied. Ook in deze dagen zien wij daarvan nog bepaalde verschijnselen. De bezetting van delen van Palestina door de Israëliërs, ofschoon die niet tot hun oorspronkelijk gebied behoren, is in feite een poging om het eigen gebied uit te breiden.

En als wij zien dat in Afrika bepaalde staten voortdurend met hun buurlanden aan het vechten zijn, dan lijkt het erop dat ze vooral gebied willen hebben. Ze willen meer mogelijkheden om zelf goed te leven en degenen die hen daarbij in de weg staan, moeten dan maar wijken. Hier is dus niet veel veranderd, maar wanneer een mens oorlog gaat voeren, omdat hij iets gelooft (de heilige oorlog, dan wordt dat iets anders.

De mens denkt, dat hij de eeuwigheid kan winnen door op een bepaalde manier zijn medemens te bestrijden en te vernietigen. Niet alleen de moslim werd beloofd dat hij, die in een heilige oorlog valt, onmiddellijk zou ingaan in het paradijs. De legenden, die men in hasjdromen de hasjgebruiker het beleven, zijn ten slotte ook aan de christelijke ridders voorgehouden, toen ze de heilige oorlog begonnen om het graf van de Verlosser te bevrijden. In al deze gevallen is het ook weer een drang tot zelfbehoud. De dood wordt belangrijker naarmate het leven meer inhoud krijgt. Dat is heel begrijpelijk, want als je leven niet veel inhoud heeft, is de dood daar een normaal deel van. Maar naarmate je meer dingen hebt waaraan je belang gaat hechten, zul je juist die dingen zien als de zekerheid van je leven. Zodra daar een voortbestaan bij te pas komt dat afhankelijk is van hetgeen je in de materie hebt gedaan, veroverd en bezeten, zul je om je eeuwige leven te kunnen handhaven desnoods je stoffelijk leven willen verliezen. Dan ben je een martelaar of een held van het geloof.

Deze zaken hebben een rol gespeeld totdat de bevolking steeds dichter werd. Toen kwam het economisch belang om de hoek kijken. Ook dat is begrijpelijk. Zolang iemand overal voldoende grondstoffen kan krijgen voor hetgeen hij wil vervaardigen, behoeft hij er geen oorlog om te voeren. Dan gaat hij hoogstens een paar karavanen beroven, zoals in de tijd van de roofridders. Dirk I was er ook zo een. U wordt wel verteld dat hij tol hief, maar die was soms tamelijk hoog, tot en met het hoofd van de vervoerder, als hij tenminste geen rekening elders had waaruit nog wat te putten viel om Dirk tevreden te stellen. Dus alles bij elkaar, als wij geen grondstoffen hebben en wij hebben ze nodig, dan zijn wij bereid geweld te gebruiken om zo die grondstoffen te verkrijgen die nodig zijn voor het handhaven van onze productiemogelijkheid en onze staathuishouding.

Dat hierdoor het geweld van aard is veranderd, is logisch. Lange tijd is het geweld om economische redenen gepleegd. Alle koloniale oorlogen hadden een economische bijbedoeling en dat gaat zelfs tot 1950 toe. Wij moeten dus constateren, dat een oorlog heden ten dage eigenlijk geen zin meer heeft, omdat je leeft in een wereld waarin je niet rijker kunt worden, wel armer. Toch zijn er mensen, die voortdurend bezig zijn zich voor te bereiden op oorlogen daar een richting te zoeken waarin zij zichzelf kunnen bewijzen door middel van geweld. Waarom?

Wel, denkbeelden zijn zo langzamerhand een integrerend deel geworden van het beeld van eigen "ik". Ik ben communist, dan moet ik als communist proberen het communisme te verbreiden. Want het communisme verbreiden is de betekenis van mijn bestaan onderstrepen. Of ik nu geloof in een voortbestaan of niet, door het communisme uit te dragen maak ik mijzelf a.h.w. tot een belangrijk persoon en daarmee bevestig ik datgene wat ik ben. Ik geef inhoud aan mijn bestaan. Als ik kapitalist ben, dan moet ik mijn kapitaal uitbreiden. En als iemand dat niet goed vindt, dan moet ik daar iets aan doen; dan moet ik oorlog voeren.

Geweld is langzaam maar zeker een middel geworden om eigen gelijk ten aanzien van bepaalde theorieën of stellingen te bewijzen. Ik meen, dat ik hiermee de ontwikkeling van geweld en oorlog wel een beetje heb geschetst.

Ik wil nu nagaan, of er ook nog bepaalde samenhangen te zien zijn.

In uw tijd kunnen we een heel eigenaardige ontwikkeling zien. Wij hebben een oorlog gehad in 1800, maar ook in 1860 - 1870, dan weer in 1914 en nog weer in 1940. Als wij deze ontwikkeling verder volgen, dan zou dit jaar een oorlog heel waarschijnlijk moeten zijn. Nu is dit niet het geval, omdat de cyclus niet precies loopt en ook omdat de cyclus de neiging geeft om zich door te zetten, maar daarbij niet noodzakelijk machtsblokken tegenover elkaar stelt. De oorlog in 1870 was in feite een poging van het westen om zich tegen bepaalde ouderwets gestructureerde groeperingen door te zetten. De oorlog van 1914 was eigenlijk niets anders dan een poging om de internationale machtsevenwicht te vernieuwen. Duitsland had, namelijk te weinig koloniën. Indirect is de behoefte aan koloniën van Duitsland en daardoor aan grondstoffen en invloed in de wereld bepalend geweest voor de reactie van Duitsland in de

eerste wereldoorlog. Of dacht u werkelijk dat ze vanwege de arme aartshertog Ferdinand die oorlog zijn begonnen.

Dat was maar een aanleiding en die kun je altijd wel vinden, al is het maar een schip dat in de grond wordt geboord door de een of andere gek. Dat is nl. in Vietnam gebeurd. Daar heeft men geweld uitgelokt en weer als aanleiding gebruikt om eigen geweld te vergroten en daardoor zijn aanzien te handhaven. Dit is met een zeker ritme altijd weer terug te vinden.

De agressiviteit van de mensheid loopt (dat is niet in alle delen van de wereld gelijk daarmee moet u rekening houden) met een periode van gemiddeld 37 jaar op. Dat wil zeggen, dat elke 37 jaar er verschillende pieken van gewelddadigheid te bespeuren zijn, echter verdeeld over alle continenten .

Dit geweld blijkt dan te ontstaan uit een gevoel, van onzekerheid. Als je het gevoel, hebt dat je het zonder geweld aankunt, dan ga je als mens heus geen geweld gebruiken. De doorsnee mens is vredelievend tot op het ogenblik, dat hij meent zichzelf te moeten bewijzen om betekenis te hebben, dan is hij bereid om geweld te gebruiken. De conclusie is duidelijk; Indien wij dit jaar geen groot geweld krijgen, zal het enige tijd duren voordat een soortgelijke situatie voor Europa weer optreedt. En aangezien op dit moment de conflicten in Europa meer het karakter hebben van interne conflicten dan van machtsblokken, die naar buiten toe willen ageren, is het ook heel waarschijnlijk dat, wanneer er ooit, een derde wereldoorlog komt de oorzaak daarvan niet in Europa zal liggen. Dat zou dan zeker na het jaar 2000 zijn voordat er weer een dergelijke periode komt. Op deze manier gaan we inzien dat geweld en gewelddadigheid wel door kosmische invloeden van buitenaf kunnen worden bepaald, maar het meest belangrijke daarbij is, en dat blijft het ook de onzekerheid van de mens. Er zijn een paar regels, die u misschien gemakkelijk kunt gebruiken.

1. Naarmate het eigen gevoel van onzekerheid groter is, is men dus meer geneigd een fictieve zekerheid te accepteren als bewijs van eigen betekenis en macht en op grond hiervan een ieder aan te vallen, die de fictie zou dreigen te vernietigen.
2. Een oorlog wordt altijd gevoerd om iets te bereiken, onverschillig of dit nu zekerheid is of bezit. In uw tijd zal men meer strijden voor zekerheid dan voor bezit. Vroeger was het misschien meer bezit dat een rol speelde dan de zekerheid. Maar deze beide factoren zijn in elke oorlogsdreiging mede behouden en ze zijn in elke strijd, in elk overmatig gebruik van geweld direct aanwezig. Dit geldt niet alleen voor internationale verhoudingen, het kan ook bij interne verhoudingen meespelen. Als wij kijken naar het geweld in b.v. Zuid Afrika, dan moeten wij ons realiseren dat het optreden tegen de kleurlingen het gevolg is van de angst bij de blanken om de macht te verliezen. Die macht is ook nog niet zo belangrijk, maar ze hebben een zekere welvaart opgebouwd, ze hebben meer dan de anderen en ze zijn bang dit te verliezen. Daardoor zullen zij op welke wijze dan ook proberen dit te bereiken om zichzelf een zekerheid en een zelfrechtvaardiging te verschaffen, ongeacht of dit verantwoord is volgens algemene normen of niet.
3. Geloof. Een geloof of dit nu is in een sociaal systeem of in de wil van God is altijd een niet redelijke benadering van de werkelijkheid. Maar omdat ze niet redelijk is betekent het ook dat ze de werkelijkheid vervalst en ook de betekenis van de werkelijkheid. De gelovige kan alleen een innerlijk gevoel van zekerheid ervaren, indien zijn geloof een suprematie bereikt, dus een meerwaardigheid t.a.v. anderen. Op het ogenblik, dat dit niet meer zo is, zal hij zich geneigd, zelf gedrongen voelen om met elk bereikbaar middel anderen te overweldigen en ze toch volgens de regels van zijn geloof te dwingen. Lukt dat niet, dan zal er een ogenblik komen dat hij, overtuigd dat anders zijn zielenheil en de betekenis van zijn hele bestaan en streven bedreigd wordt, anderen aanvallen. Het is voor u misschien vreemd, dat Rusland Hongarije of Tsjechoslowakije binnenvalt, als daar een politieke verandering plaatsvindt. Maar als u begrijpt waarom dit geweld, dan is het heel verklaarbaar en menselijk. Want wat is er aan de hand?

"Ons geloof is het juiste. Hier komen hervormers. Mensen, die het anders willen gaan doen. Maar als ze het anders gaan doen, is ons geloof niet meer juist. Dan is alle zekerheid, die wij voor onszelf hebben opgebouwd vernietigd. Dan komen er vragen waarop wij geen antwoord weten. Dan hebben wij de zin van ons bestaan voor een deel verloren. Om onszelf te handhaven moeten wij ons systeem handhaven. En eerst als wij onze zekerheid verloren hebben, kunnen wij misschien een compromis sluiten omdat wij, eenmaal mislukt zijnde, de mislukking kunnen verminderen door te zeggen wij hebben het op een bepaald punt misschien verkeerd gehad. Wij moeten de verschillen met anderen tolereren."

U ziet dit in het christendom ook. Het christendom heeft altijd bestaan uit elkaar zeer sterk bestrijdende godsdiensten, tot aan het ogenblik dat het christendom als geheel op de tocht kwam te staan. En wat zien we dan? De plotselinge neiging van de kerken om samen te gaan. De behoefte om toch weer, ondanks de verschillen, één christendom te vormen en daarbij doet men meer en meer concessies, opdat deze schijn van eenheid maar kan worden gehandhaafd. Want als die ook nog wegvalt, dan blijft er helemaal niets over. Geweld is eigenlijk niet iets wat de mens zonder meer wil. De mens wil geen geweld, maar hij wil vooral een zekerheid hebben voor zichzelf. Hij wil bevrijd zijn van angsten. Hij wil het gevoel hebben betekenis te bezitten. Zijn geweld komt voort uit het gevoel, dat juist deze waarden bij hem zijn aangetast. U denkt waarschijnlijk dat dit alleen maar een kwestie is van oorlogen. Denkt u dan eens even na en kijkt u eens naar de hedendaagse maatschappij. Wij zien in de huidige maatschappij ontzettend veel geweld. Mensen, die zeer gewelddadig optreden tegen hun omgeving. Schijnbaar volkomen onredelijk en onverklaarbaar. Maar realiseer u dan ook even dat die maatschappij alles gelijkschakelt, dat ze normen stelt waaraan bepaalde mensen niet kunnen beantwoorden om welke reden dan ook. En als ze dan het gevoel hebben minderwaardig te zijn, zullen zij door hun afwijkend gedrag en hun gewelddadigheid proberen hun betekenis te bewijzen en zichzelf voor een ondergang in de betekenisloosheid binnen de maatschappij te behoeden. Daarom is geweld iets waar je als mens niet helemaal buiten kunt.

Natuurlijk, we moeten verdraagzaam zijn. Maar als iemand mij aanvalt, dan moet ik mij wel verdedigen. Ik kan toch niet te gronde gaan, tenzij ik weet dat dit zin heeft. En als men iets aanvalt wat ik heilig acht, dan moet ik dat wel verdedigen, want wat ik heilig acht is deel van mij en elke aanval daarop is in feite een vermindering van de betekenis, de zekerheid, de waarde die ik bezit.

Het is gemakkelijk genoeg om een zwart wit tekening te gebruiken in de maatschappij en te zeggen; Dit is misdadig en dat niet. Maar kun je dat wel? Kun je zeggen dat bepaalde zaken misdadig zijn? Een oorlog in Vietnam b.v. is die misdadig? Misschien, als we kijken naar de beweegredenen van sommigen die erbij betrokken zijn, of dat nu een Hughes is of een Westmoreland. Maar we moeten ook begrijpen dat Amerika, dat zich begon te zien als de handhaver van orde en vrede in de wereld, zijn eigen beeld van grootheid zag aangetast door zijn onvermogen om een stelletje "wilden" in zijn ogen naar zijn hand te zetten. Hier werd de hele machtige natie in haar hemd gezet door een stelletje mensen, die niet eens vol doende bewapend waren, die geen tanks en niet voldoende vliegtuigen bezaten. Dat kon men toch niet tolereren.

De escalatie van de oorlog in Vietnam is een duidelijk bewijs hoezeer de mens geneigd is om ten koste van alles de illusie omtrent zichzelf te handhaven. En als wij de berichtgeving over het verloop van de oorlog beschouwen, dan wordt ook weer duidelijk dat de mensen niet zeggen wat er werkelijk is, maar wat ze zouden willen dat er is. De mens leeft in een wereld waarin zijn wensen voor hem meer waar zijn dan de feiten. En dat betekent, dat geweld onvermijdelijk is.

Als ik spreek over het geweld, dan kan ik dat natuurlijk doen aan de hand van de kosmische golven die optreden en ongetwijfeld kunnen wij daarbij overeenkomsten vinden. Ik kan u wijzen op geestelijke invloeden die bepaalde vastgeroeste systemen eenvoudig moeten vernietigen of aantasten, opdat de mensheid als geheel haar mogelijkheid tot geestelijke

vooruitgang blijft behouden. Maar dat is van buitenaf bekeken. Iemand, die in zich geen vermogen tot geweld bezit, zal onder geen enkele conditie geweld plegen. Het is de mogelijkheid in het "ik" die wordt geactiveerd. En als wij die mogelijkheid op de keper gaan beschouwen, dan is het altijd weer zelfbehoud.

Een mens verdedigt zich. Hij is bereid zich te verdedigen tegen duivels en goden. Een mens verdedigt zich om zichzelf te zijn, om waar te blijven. Een mens liegt, hij bedriegt, hij moordt alleen maar om voor zichzelf het idee te hebben dat hij iets of iemand is. Want een mens, die het gevoel heeft dat hij zonder betekenis is en waardeloos, gaat aan zichzelf te gronde. Onbewust voelen mensen dat aan. Slechts weinigen hebben voldoende inzicht in zichzelf om bij de betekenisloosheid van een bepaalde fase in het bestaan in zichzelf te keren en daar hun geestelijke betekenis in het geheel te beseffen.

Oorlog is onvermijdelijk op aarde. Oorlogen zullen ook in de nabije toekomst heus nog wel voorkomen. Als wij rekening houden met de verschuiving van de fasen, dan zal ongeveer in begin 1983-1984 en mogelijk aan het einde van 1981 geweld op het Aziatische continent waarschijnlijk zijn en enige tijd later zal dat ongetwijfeld ook de beide Amerika's bereiken.

Nu is de gewelddadigheid, zeker in Afrika en in Europa op een top, maar de gewelddadigheid, die zich nu overal gaat uitwerken, heeft niets met oorlog te maken. Alleen daar waar de gemeenschap zodanig sterke onderlinge bindingen heeft, dat men zichzelf alleen kan zien in de termen van de gemeenschap, zal de neiging om naar buiten uit te breken en geweld te gebruiken waarmee men zichzelf kan handhaven en voor zichzelf rechtvaardigen, volledig aanwezig zijn.

Toch geloof ik niet, dat oorlogen van wereldomvattende aard, zoals er zijn geweest en misschien ook nog wel eens zullen komen in de toekomst, binnenkort zullen uitbreken. Ik heb daar mijn redenen voor.

Ik zie dat er in de mens voortdurend een verandering plaatsvindt en deze brengt hem vooral naar een nauwkeuriger beschouwen van zichzelf binnen de maatschappij. Wanneer een mens zijn eigen rol binnen de gemeenschap gaat overzien, zal hij vaak protesteren tegen datgene wat de samenleving als geheel probeert voor te stellen en te handhaven. Zolang het beeld van een gemeenschap van binnenuit wordt verbroken, is er weinig kans dat de gemeenschap zich in grote gewelddadigheden zal storten of zich in een oorlog zal verwikelen. Dan blijft dat allemaal beperkt; het blijven schermutselingen.

Ik hoop hiermede duidelijk te hebben gemaakt dat de komende fasen zeker niet zonder strijd zullen zijn en dat de mensheid als geheel nooit zonder enige strijd zal kunnen bestaan. Maar ik hoop ook duidelijk te hebben gemaakt, dat het wereldomvattende geweld, het Armageddon dat velen voorzien in deze tijd, nog wel een tijdje zal uitblijven. Eenvoudig, omdat de innerlijke veranderingen in de mens van een zodanige belangrijkheid zijn, dat een oorlog onwaarschijnlijk wordt. Als bepaalde continenten verhongeren en er elders eten is, dan komt er oorlog omdat de mensen voedsel moeten hebben. En als ze het niet kunnen krijgen, dan zullen ze het nemen. Zelfbehoud speelt een grote rol. Zover zal het echter voorlopig niet komen, meen ik.

Geweld is onvermijdelijk verbonden met de mensheid, omdat de mens in de stof een dier is dat instinctief wordt gedreven om zichzelf te handhaven. En wanneer de geestelijke waarden en de mentale mogelijkheden van de mens hem soms doen afdwalen van de werkelijkheid in zijn voorstelling omtrent eigen "ik", zo blijft het instinct hetzelfde dierlijke instinct van zelfhandhaving waarbij zelfs de grote angst, soms de reden wordt voor de aanval.

Dit is het einde van de cursus. Wij kunnen alleen maar hopen, dat ze u materiaal heeft gegeven om over na te denken, zodat u er misschien iets verder mee komt. Als u er niet verder mee komt, dan moet u het voorlopig maar ergens anders zoeken. Maar zolang u nog het gevoel heeft dat u nog iets dichterbij de waarheid komt, dan is het wel raadzaam om de contacten weer op te nemen, wanneer de tijd daar is.